

08

Львѣвско-Архієпархіальнїй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

~~13073~~

Львѣвъ.

Зъ печатнї Ставропільскаго Інститута пѣдъ управ. О. Данилюка.
1900.

СОДЕРЖАНІЕ:

		Стор.
Ч. пер. 1.	— Ч. 20/орд. — Листъ пастырскій ВПреосвященнаго Кирь Юліана сасъ Куилвекого	1
Ч. „ 2.	— Ч. 388 — Възваня Веч. Духовенства до зложена предилаты за АЕпарх. Въдомости на р. 1900 и всѣхъ залеглыхъ таксѣ до Консисторской канцеляріи	5
Ч. „ 3.	— Ч. 25/орд. — Оголошене реченця къ рукополаганю въ Презвитеры	5
Ч. „ 4.	— Ч. 12007/99 — Поручае ся Веч. Духовенству „Библиотека музы- кальна“ О. М. Копка	6
Ч. „ 5.	— Ч. 14. Въ справѣ вышукана акту вѣчаня Іоана Томашевского	6
Ч. „ 6.	— Ч. 11910/99, 12216/99, 12217/99, 12232/99 и 339. Обвѣщена конкурсовъ	6
Ч. „ 7.	— Ч. 42/орд. — Листъ пастырскій ВПреосвященнаго Кирь Юліана сасъ Куилвекого	9
Ч. „ 8.	— Ч. 1095. — Въ справѣ маючон вѣдбутися юбилейной повѣдки до Риму	13
Ч. „ 9.	— Ч. 1094. — О предложеню датъ статистичныхъ для позысканя користныхъ трактатѣвъ гандльовыхъ въ р. 1903 вѣдно- вити ся маючихъ	14
Ч. „ 10.	— Ч. 862. — Възываютъ ся Веч. Уряды декан. до провадження доклад- ныхъ вписевъ уплатѣ до фонда вдов.-сирот.	14
Ч. „ 11.	— Ч. 1029. — Въглядомъ Литургій фонда рел. загально рестанційныхъ мѣсто за Як. Людвика	15
Ч. „ 12.	— Ч. 526. — Препоручене Веч. Духовенству другого выданя Пропо- вѣдей Недѣльныхъ Д-ра Бартошевского	15
Ч. „ 13.	— Ч. 1120. — Поручае ся Веч. Духовенству часопись „Богословскій Вѣстникъ“	16
Ч. „ 14.	— Ч. 558. — Спись ц. в. Консерваторѣвъ для Галичины на рѣкъ текуцій	16
Ч. „ 15.	— Ч. 958. — Обвѣщена конкурсовъ	19
Ч. „ 16.	— Ч. 1586. — Въ справѣ збирания датку на „Петровый Грбшь“	25
Ч. „ 17.	— Ч. 90/орд. — Въ справѣ зголошувана ся до участи въ повѣздцѣ до Риму	26
Ч. „ 18.	— Ч. 1917. — Въ дѣль побирания и роздаваня новаго св. мира	26
Ч. „ 19.	— 1604. — Възываетъ ся Веч. Уряды декан. до стягненя належитости за Шематизмъ	27
Ч. „ 20.	„ 969. — Въ справѣ увѣдленія вѣдъ оплаты стемплевою посвѣдченъ политичныхъ властей на грамотахъ	27
Ч. „ 21.	— 1443. — Правильно означене переписокъ урядѣвъ парох., громад- скихъ и народныхъ шкѣлъ вѣльныхъ вѣдъ почтовой оплаты	28

	Стор.
Ч. " 22. — 1350. — О поступованю зь родичами надуживаючими св. власти взглядомъ дѣтей	29
Ч. " 23. — 1024. — Пригадка о кумахъ при крещеню и о изданю имени похресеникова	30
Ч. " 24. 10652/99. — Въ справѣ умѣшуваня капиталѣвъ становлячихъ власность парохій	30
Ч. " 25. — Ч. 759, 1063, 1086, 1117, 1122, 1267, 1365, 1546, 1701, 1123. — Обвѣщена конкурсовъ	31
Ч. " 26. — Ч. 90/орд. — Блишій вѣдомости о подорожи юбилейной до Риму	35
Ч. " 27. — Ч. 2130. — Взглядомъ вѣднустѣвъ старои Церкви, если мѣсто неи поставить ся нова	36
Ч. " 28. — Ч. 2356. — Въ справѣ стемплевѣй	36
Ч. " 29. — Ч. 1161. — Розписане конкурсу на 2. стипендіи им. св. Георгія	37
Ч. " 30. — Ч. 1295, 1513, 1663, 2048, 2207, 2320, 2493, 2504, 2323 — Обвѣщена конкурсовъ	37
Ч. 22/кап. — Препоручене Веч. Духовенству долучати до Литургіи въ Недѣль и Свята Службу „о болящомъ“ на намѣрене ВПресвященого куръ Юліяна	
Ч. 28/кап. — Оголошене Веч. Духовенству про смерть ВПресвя- щеного куръ Юліяна сасъ Куиловского на д. 4. Мая.	
Ч. " 31. — Ч. 96/орд. — Телеграмъ Св. Отца и вѣдновѣдъ Св. Конгрегациі на донесене про смерть бл. п. ВПреоув. куръ Юліяна. Вы- боръ Викарія капитулярного и завѣдателя добръ Митр.	46
Ч. " 32. — Ч. 3096. — Конституція св. Отца о помысканю юбилея для певныхъ осбѣвъ безъ подорожи до Риму	47
Ч. " 33. — Ч. 3286. — Нове улещене въ розрѣшеняхъ вѣдъ цензуръ Св. Ап. Престолу задержаныхъ	54
Ч. " 34. — Ч. 3319. — Оголошене испыту конкурсового парох.	55
Ч. " 35. — Ч. 2980. — Въ справѣ вышуканя метрики уроджена и вѣнчаня Петра Зверьны	56
Ч. " 36. — Ч. 4062. — О шорбчныхъ моленіяхъ зь вѣднустами передъ Со- шествіемъ св. Духа	56
Ч. " 37. — Ч. 3648. — Взглядомъ додатку до интенціи Литургій фонда рел. „пбсла обовязку фундаціи“	56
Ч. " 38. — Ч. 3055. — Обвѣщена конкурсовъ	57
Ч. " 39. — Ч. 4401. — Розпоряджене Богослужень зь посвященемъ ся найсв. Серцю І. Христа	61
Ч. " 40. — Ч. 4348. — О обходженю памяти Св. Ап. Кирила и Методія на д. 5. Липня, а Св. Священномуч. Иосафата на д. 12 Листопа.	62
Ч. " 41. — Ч. 114/орд. — Юбилей сего року другій разъ помысканный можна и за помершихъ жертвувати	63
Ч. " 42. — Ч. 3921, 3983, 4281, 4377. Обвѣщена конкурсовъ	63
Ч. " 43. — Ч. 2418. — Въ справѣ складокъ на церковь въ Арламбевской Воли	67
Ч. " 44. — Ч. 2622. — О надѣленю стипендію богослуж. фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.	68
Ч. " 45. — Ч. 5018. — Въ справѣ заподаня сваяц. вѣдѣвъ и сирѣтъ побі- раючихъ даръ ласки вѣдъ Найяснѣйшого Цѣсаря	68
Ч. " 46. — Ч. 132/орд. — Поручае ся Веч. Духовенству „Zbiór przepisów“ Иг. Корженевского	68
Ч. " 47. — Ч. 4624, 4625, 4991, 5142, 4839, 4598, 5229. Обвѣщена конкурсовъ	69
Ч. " 48. — Ч. 111/орд. Брене Бго Святости Льва XIII въ справѣ продажи и обяжена масткѣвъ церковныхъ	77
Ч. " 49. — Ч. 136/орд. — Въ справѣ подорожи юбилейной до Риму	79

	Стор.
Ч. " 50. — Ч. 5714. — Оголошене реченця къ рукополаганю въ Превзитеры	80
Ч. " 51. — Ч. Ч. 4731. — Въ справѣ надсылана датку на „Петровый Грбшъ“	81
Ч. " 52. — Ч. 4275. — Въ справѣ Товариства Австрійскій Червоный Крестъ	81
Ч. " 53. — Ч. 137/орд. — Въ справѣ обсаджена 5 мѣсець зь фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ институтъ СС. Василіанокъ	82
Ч. " 54. — Ч. 5722. — Обвѣщене конкурсове взглядомъ приняты до духовной семинаріи	82
Ч. " 55. — Ч. 4355. — Ц. к. Намѣстництво взглядомъ предкладана спису уоспшихъ до ц. к. судѣвъ.	83
Ч. " 56. — Ч. 5540, 5777. Обвѣщена конкурсовъ.	85
Ч. " 57. — Ч. 164/орд. Оголошене про торжественный обхѣдъ 200-лѣт- ного юбилею Уніи Львѣвской Діецезіи	87
Ч. " 58. — Ч. 6959. — Найвысша подяка Бго ц. к. Величества	95
Ч. " 59. — Ч. 5966. — Поручае ся „Одозва“ комитету будовы Церкви въ Яслѣ	96
Ч. " 60. — Ч. 6297. — О надѣсланю выказѣвъ богослужебныхъ фундаціи до вымѣру эквивалентовой належитости	97
Ч. " 61. — Ч. 6332. — О поступованю при выплатѣ капиталу за вытѣсовану облигацію фонда пропинаціонного	97
Ч. " 62. — Ч. 6461. — О Набоженствѣ жовтневѣмъ	98
Ч. " 63. — Ч. 6155. — Въ справѣ метрики уроджена Августина Розвадовского	98
Ч. " 64. — Ч. 6412. — Въ справѣ метрики уроджена Антона Шумлянського	99
Ч. " 65. — Ч. 6580. — Поручае ся Веч. Духовенству всякой подана до Митр. Консисторіи вносити черезъ Уряды декан.	99
Ч. " 66. — Ч. 6616. — Понове вѣзване до складокъ на потреби Св. Отца	99
Ч. " 67. — Ч. 6814. — О розбсланю вѣдннкѣвъ Шематиаму до поправленя	100
Ч. " 68. — Ч. 6958. — Оголошене испыту конкурсового парох.	100
Ч. " 69. — Ч. 6992. — Взглядомъ зложеня належитости за „Выказъ азбучный предметѣвъ находячихъ ся въ АЕа. Вѣдомостяхъ вѣдъ р. 1889- 1898	100
Ч. " 70. — Ч. 6203, 6666, 6667, 6691, 6615, 7080. Обвѣщена конкурсовъ	101
Ч. " 71. — Ч. 7507. — Въ справѣ повѣдки до Риму	105
Ч. " 72. — Ч. 7509. — О маючихъ ся вѣдбути реколекціяхъ для Веч. Духовен- ства и о Загаличыхъ Зборахъ Тов. Св. Ап. Павла	105
Ч. " 73. — Ч. 7190. — Поручае ся розпродажъ льсѣвъ дякѣвской льотеріи	105
Ч. " 74. — Ч. 7066. — Обвѣщена конкурсове	106
Ч. " 75. — Ч. 7954. — Повѣдомлене про емерть Преосв. щенного Киръ Іосифа Сембратовича въ Римѣ	109
Ч. " 76. — Ч. 7945. — Взывають ся Веч. Уряды декан. до стлгненя даткѣвъ до фонда вдов-сирот	110
Ч. " 77. — Ч. 7931. — Въ дѣль теперѣшного Юбилея	110
Ч. " 78. — Ч. 7308. — О богослужебныхъ стипендіяхъ зь фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича	111
Ч. " 79. — Ч. 7418. — Поручае ся Веч. Духовенству веспрати выдавництво мѣсячника „Sociale Rundschau“	111
Ч. " 80. — Ч. 6476. — Взглядомъ Товариства „Австрійскій сюзъ народѣвъ“	114
Ч. " 81. — Ч. 7807. — Въ справѣ запроваджуваня брацтѣвъ Найсв. Тайнъ	115
Ч. " 82. — Ч. 7617. — Оголошене реченця испытѣвъ на катехитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ	117
Ч. " 83. — Ч. 7579, 7733, 7777, 7968. Обвѣщена конкурсовъ	117
Ч. " 84. — Ч. 8588. Оголошене реченця къ рукополаганю въ Превзитеры	121
Ч. " 85. — Ч. 8180. — Перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зь р. 1900 на 1901	122
Ч. " 86. — Ч. 8345. Инструкція при обчисленю людности	122
Ч. " 87. — Ч. 8171. — Въ справѣ предложена выказу библиотекъ въ Архидіецезіи	124

	Стор.
Ч. „ 88. — Ч. 8366. Обвѣщена конкурсовъ .	125
Ч. „ 89. — Ч. 279/орд. — Енциклика Св. Отца Папы Льва XIII, о I. Христѣ Спасителю	129
Ч. „ 90. — Ч. 280/орд. — Письмо комитету Австрійскихъ Епископовъ въ взглядѣ поединковъ	149
Ч. „ 91. — Ч. 8581. — Въ справѣ вымѣру эквивалентовой принадлежности въ движимого и недвижимого маеку	152
Ч. „ 92. — Ч. 4710. — Въ справѣ основанія вѣсхъ доходвѣ Всч. Духовенъ.	154
Ч. „ 93. — Ч. 8648. — О предкладаню выказвѣ свящ. вдовѣ и сиротѣ до побору запомоги зъ фонда вдов.-сирот. управненыхъ	157
Ч. „ 94. — Ч. 8785. — Поданя о канонне установлене брацтва найсв. Тайнъ будутъ рѣшенъ ажъ по обсажденю Митрополи.	157
Ч. „ 95. — Ч. 8389. — Оголошене реченця испитвѣ на катехитвѣ шкблѣ выдѣловыхъ	158
Ч. „ 96. — Ч. 8896. — Поручае ся „Начеркѣ науки религiи для I. класы школы народнои	158
Ч. „ 97. — Ч. 9138. — О поступованю при вѣчаваяхъ зъ бельгiйскими шбдан.	158
Ч. „ 98. — Ч. 8912. — Таксы за Литургию фонда религiйного	159
Ч. „ 99. — Ч. 8622. — Обвѣщена конкурсове	160
Ч. „ 100. — Ч. 9296. — Набоженство и вѣдпусть на конецъ старого а початокъ нового столѣтiя	163
Ч. „ 101. — Ч. 9533. — Повѣдомлене о дни вступленя на престолѣ Митрополичiй Преосвященнои Андрея графа Шептицкои, Епископа Станиславовскои	171

Львѣвско-Архiеипархiяльнiй
ВѢДОМОСТИ

Рѣбѣ 1900.

Выдано дня 23. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 20/орд.

Ч. 1.

ЮЛIАНЪ САСЪ КУИЛОВСКIЙ

Божю Милостiю и Святого Апостольскои Престола благословенiемъ Митрополитѣ Галицкiй, Архiепископѣ Львѣвскiй, Епископѣ Каменецкiй, Пралатѣ домовый и Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII., Графѣ Римскiй, Членѣ Палаты Вельможъ Австрiйскои Думы державнои и Сойма Королевствѣ Галичины и Володимирiи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Возлюбленому Духовенству и Вѣрнымъ Христовымъ
Миръ и благословенiе о Господѣ!

Велику радѣсть оповѣстивъ цѣлому католицкому свѣту св. Апост. Престолѣ въ своей Булѣ зъ дня 11. Мая 1899 року, котру Мы вамъ, Возлюбленiй, подали до вѣдомости минувшои мѣсяця. Ото св. Отецъ Левъ II. XIII. оголосивъ всему католицкому свѣту загальнiй и наибѣльшiй Юбилей въ мѣстѣ Римѣ, мающiй тревати ътъ 24. Грудня м. р. до 24. Грудня с. р. Сей Юбилей мае бути торжественнымъ и спасительнымъ для душъ людскихъ закнченемъ 19-го столѣтiя.

Сей Ювелей называє ся **Святымъ Лѣтомъ**, а то для того, що — якъ говорить самъ св. Отець въ своей высше наведеній Булѣ, въ тѣмъ роцѣ має св. Церковь ѓтправляти частѣйшій, найсвятѣйшій Богослуженя, а особливо для того, що подає обильнѣйше помѡчній средства до поправы и ѓтновленя обычайвъ къ усвяченю душъ людскихъ.

Коли оглянемъ ся въ около себе, коли придвимо ся теперѣшному житю людей, коли такожь вглянемъ въ наше власне жите, то пересвѣдимъ ся, що за такъ велике, неоцѣнене добродѣйство, яке намъ всѣмъ рѡкъ Ювелейный подає, мы довжнй зъ глубины душъ дяковати невычерпаного милосердія Богу І. Христу и Бго Намѣстникови св. Отцю Папѣ Римскому, що маємъ таку добру и пожадану случайность поднести ся зъ грѣхѡвъ нашихъ, покинути ихъ разъ на всегда, цѣлкомъ зъ нихъ очистити ся, и станути на дорозѣ чеснотъ, ведучій до вѣчнои щасливости. Въ тѣмъ то роцѣ маємъ мы, послѣ волѣ св. Отця, такожь осудити явно всѣ безбожнй бесѣды и дѣла, що стали ся за нашихъ часѡвъ и вынагородити публично за зневаги, нанесеній передѡвѣмъ публично Найсвятѣйшому Божеству Исуса Христа. Наибольше же пожаданымъ, найсовершеннѣйшимъ, найвыразнѣйшимъ и найправдивѣйшимъ родомъ такого удовлетворенія есть — якъ каже св. Отець — жалъ за сповненій грѣхн, есть тоє, чтобы всѣ вѣрнй Христовій упросивши у Бога миръ и прощєнє грѣхѡвъ, тымъ щирѣйше присвоювали собѣ сповнѣване обовязковыхъ чеснотъ, або занедбаній чесноты наново выповняли.

Нашъ рускій народъ есть що до своего загалу побожнй, до Церкви привязаннй и радо слушає ей голосу. Однакъ не дасть ся заперечити, що ревнѡсть многихъ христіанъ въ служеню Богу щоразъ бѡльше остыгає, що навѣтъ вѣра у многихъ христіанъ щоразъ бѡльше ослабляє ся. Жіємъ бо въ часахъ, коли то противнй св. Церквѣ стремлена и до нашего народа дѡстала ся. Выступили межи нами люде безъ вѣры, ложнй учитель, котрй въ имя свободы и постуна голосать переворотнй засады, противъ св. Церкви и ей науцѣ ворожо выступають и словомъ и письмомъ вѣру въ Бога и замилованє до чеснотъ христіаньскихъ зъ сердца вѣрнаго народа выдерти старають ся. Тымъ способомъ дѣлають они людей нещасливymi вже на тѣмъ свѣтѣ, дѣлають ихъ нещасливymi на вѣки по смерти. Щожъ бо петѣшитъ чловѣка въ горю и нуждѣ, въ терпѣняхъ и смуткахъ, котрыми есть переповненє жите людске на земли? Ничъ иншого, только вѣра Христова, котра насъ учитъ, що наше жите не кѡнчатъ ся съ смертію, но що власне по смерти начне ся жите другє, жите вѣчне, часъ нагороды и заплаты за все тоє, що мы тутъ на тѣй долині плачу вытерпѣли для нашей душъ, для Бога, для нашихъ чеснотъ. Въ всѣхъ — веселыхъ и смутныхъ хвиляхъ нашего жита кличе насъ св. вѣра: *„Вышнихъ ищите идѡже есть Христосъ одесную Бога свѣда! Горня мудрствуйте, а не земная“* (Кол. 3, 1—2). А хотяй бы намъ приходило и якъ тяжко бороти ся съ врагами нашего спасенія, якими суть: наше грѣшне тѣло, злыи духъ и злыи люде, то св. вѣра скрѣпляє нашй силы и св. Тайнами и выразнымъ ободрєнємъ, указуючи намъ на небесну заплату: *„Буди вѣренъ даже до смерти, и дамъ тебѣ вѣнецъ животна!“* (Апок. 2, 10.) До всѣхъ вѣрныхъ чи то засмучєлыхъ, чи стѡгнающихъ подъ тягаромъ днев-

ной працѣ, чи такожь съ трудностію борющихся съ врагами своего спасенія кличе св. вѣра устами Спасителя: *„Прійдите къ мнѣ вси труждающій ся и обременєннй, и азъ упокою вы!“* (Мат. 11, 28.); а що безъ вѣры не можна бути спасєнымъ, того учитъ насъ выразно самъ І Христосъ, кажучи: *„Не посла Богъ Сына Своего въ мїръ, да судитъ мїрови, но да спасетъ ся имъ мїръ. Вѣруай въ оны, не будетъ осужденъ, а не вѣруай, уже осужденъ есть, яко не вѣрова въ имя Единороднаго Сына Божїа“*. (Іоан. 3, 17—18.)

Най же буде Богу честь и слава за тоє, що давъ намъ дѡждати ся сего Ювелейного року, въ котрѡмъ мы всѣ при помочи средствъ благодатныхъ, якй намъ св. Церковь въ тѣмъ роцѣ такъ обильно подає, можемъ вскрѣпити нашу вѣру, можемъ вскрѣпити нашй силы до борбы съ ей врагами и остояти ся въ тѣй такъ спасительнѡй вѣрѣ нашѡй и въ чеснотахъ христіаньскихъ!

Св. Отець оголошующи сегорѡчнй Ювелей, ѓтвирає богату скарбницю повѣренныхъ собѣ и до завѣдованя ними переданныхъ благодатей и удѣляє совершеннй ѓтпустъ всѣмъ тымъ, що будутъ щиро за свои грѣхн жаловати, що пріймутъ св. Тайны Покаянія и Евхаристіи и посѣтятъ римскй Храмы св. Петра и Павла, св. Іоана Лятераньского и Прєсв. Д. Маріи (Majoris). Для доступленя сего ѓтпусту довжнй всѣ тїи, що въ Римѣ постѡино мешкають, посѣтити помянутй Храмы, ѓтвѣдати хоть черезъ десять такихъ днѣвъ, молячи ся тамъ набожно о возвышенє св. Церкви, о вышнєнє ересей, о миръ мѣжь католициками князями та о благосостоянїє всего народа христіаньского.

А такъ ѓтпусту можна буде въ тѣмъ роцѣ доступити тѡлько въ Римѣ. Се есть цѣлкомъ слушно и ѓтповѣдно. Богъ бо самъ надавъ сему мѣсту цѣху особлившого достоиньства и поваги. Онъ бо въ своимъ Провидѣнїю такъ зарядывъ, що св. Апостоль Петръ власне въ Римѣ заложивъ свѡй Апостольскій Престоль, ѓнъ першій Папа, першій и властивый Намѣстникъ Спасителя и Голова всѣхъ Католикѡвъ, цѣлого католицкого свѣта. Тамъ въ Римѣ спочивають тысячѣ неустрашимыхъ борцѣвъ Христовыхъ, св. мученикѡвъ за Христову вѣру каждого вѣку, пола и стану! Тамъ въ тѣмъ вѣчнѡмъ мѣстѣ такъ много дорогихъ сердцю христіаньскому памятокъ! — Щобы вѣрныхъ Христовыхъ тымъ бѡльше заохотити до посѣщеня помянутыхъ Храмовъ въ Римѣ и до доступленя совершенного ѓтпусту тамъ въ тѣмъ осередку правдивой науки Христовой, ѓткликє св. Отець съ малыми выпятками всѣ до си удѣленй ѓтпусты, такъ ихъ обмежаючи, що ихъ можна буде въ тѣмъ роцѣ доступити не дома але тѡлько въ Римѣ.

Вы, Возлюбленй, знаете, що то есть совершеннй ѓтпустъ. Ого св. Церковь удѣляючи каючому ся грѣшникови совершеннй ѓтпустъ, говоритъ до него: Ты, моя дѣтино, черезъ щирю сповѣдь доступивъ ѓтпущєнє грѣхѡвъ и кары вѣчнои, але кары дочаснй, може навѣтъ дуже довгй черезъ Тайну Покаянія не зѡстали тобѣ еще ѓтпущєнєй; ты мустьвъ бы тїи кары поносити або ту на земли або по смерти въ чистилици. Ого диви ся, мѡй любый, я хочу тобѣ помочи, и коли ты уже выповнивъ всѣ приписанй условія, я въ имени Божїмъ и силою даной менѣ власти звѡлняю тебе ѓтъ всѣхъ каръ,

якій ты для надолужена Божій справедливости за твои грѣхи мусѣвъ бы отбути, а тое, що я розрѣшу ту „на землі,“ вѣрній въ своихъ приреченяхъ Господь розрѣшить такожъ „на небесахъ“ (Мат. 16, 19); ты доступивши такого совершенного отпущу доступишь заразомъ и отъ Бога отпущена всѣхъ каръ дочасныхъ, такъ що вели бы ты въ тѣмъ блаженнѣмъ станѣ умеръ, душа твоя найшла бы безъ проволокы вступъ до Царства небесного! — А кромѣ того можешъ постарати ся о другій такий отпущъ навѣгъ для душъ твоихъ найдоросшихъ небѣщикѣвъ и при его помочи увѣлнвити ихъ цѣлковито отъ мукъ чистилицныхъ, отвираючи имъ сейчасъ ворота до вѣчнои щасливости въ небѣ!

Мои Возлюблені! Если такъ великого, такъ неоцѣненого добродѣйства можете стати ся участниками сего року въ Римѣ, то кто зъ васъ бувъ бы на тѣлько рѣвнодушнымъ, чтобы не пѣднати ся труда посѣщениа сеи столицѣ христіанства? Мы маемъ сильну надѣю, що зъ нашего Возл. Духовенства и Вѣрныхъ Христовыхъ найдуть ся многі, дуже многі, котрі посѣщатъ сего року до Риму на зазывъ св. Отца и своего власного сердца, бажающего тѣсно сполучити ся съ Богомъ и запоручена собѣ вѣчного щастя, не меньше же и дочасного добра при помочи совершенного отпуща, якого въ тѣмъ роцѣ лишъ въ Римѣ доступити можна. Тожъ для улешениа сего дѣла и для удѣленя потрібныхъ вказѣвокъ завязавъ ся зъ нашего припоручениа комитетъ въ Львовѣ съ Впр. О. Пралатомъ Андреемъ Бѣлецкимъ на чолѣ, до которого отже въ справѣ подорожи до Риму въ цѣли узысканиа отпущу относити ся належитъ. Наколи зголоситъ ся достаточне число путнякѣвъ, тогда Мы постараемъ ся о уряджене тои подорожи, чтобысьмо могли всѣ разомъ зложити въ Римѣ Св. Отцю нашъ поклонѣ, чтобысьмо молячи ся тамъ и выконуючи всѣ въ выше помянутѣи Булѣ Св. Отця поданіи услѣва, могли узыскати совершенный отпущъ для себе и для умершихъ нашихъ дорогихъ осѣбъ, а заразомъ упросити Божого богатого благословенія для себе, для нашихъ родинъ, для нашої Архіепархіи, для цѣлого свѣта.

Правда, що найде ся дуже много и такихъ, котрі задля дуже важныхъ рѣжныхъ перешкодъ не будутъ могли взяти участи въ тѣи богомольнѣи подорожи до Риму. Однако и на тыхъ сплыве Боже благословеніе, наколи мы и за нихъ въ тѣмъ святѣмъ мѣстѣ молити ся будемъ, наколи они пѣсля зарядженя Св. Отця ширѣ за свои грѣхи жаловати будутъ, наколи очистятъ ся зъ грѣхѣвъ достойною сповѣдею и Пр. Евхаристією.

Возлюблені! Кличемъ до Васъ словами св. Ап. Павла: „Спосплшествующе и молимъ не во тще благодать Божію пріяти вамъ; глаголетъ бо (Богъ): во время пріятно послушаю тебе и въ день спасенія помогу ти; се нынѣ время благоприятно, се нынѣ день спасенія!“ (2. Кор. 6, 1—2.) Тожъ не абороноюмо благословенію Ювилея приступу до насъ; отворѣмъ ему дверѣ нашої доброй волѣ до покаянна и поправы нашего житя и пѣднесѣмъ руки до широй молитвы, чтобы благодатна роса сегорѣчного Ювилея сплыла на насъ, на нашѣ сердца, на нашѣ хаты, на нашу отчину. Тое столѣтіе зазнало мало щастя, принесло мало благословенія, найшло мало солодкого мира, —

нове двацѣтѣ столѣтіе може бути щасливымъ тѣлько при помочи благословенія сего Ювилейного року. —

„Благодать Господа нашего Исуса Христа, и любви Бога и Отца и общеніе святаго Духа со всѣми вами.“ (2. Кор. 13, 18.)

Львѣвъ, дня 12. Сѣчня 1900.

Юліанъ

Митрополитъ

Ч. 2.

Ч. 388. — Възвае ся Всч. Духовенство до зложениа въ дотычнѣмъ Урядѣ декаи. въ речинци до 1. Цвѣтня с. р. предплати на Львовско-АЕпарх. Вѣдомости на р. 19 0 въ сумѣ 2 кор. и 50. гелер. а. в., якъ и всѣхъ залеглыхъ таксъ до канцеляріи Митроп. Консистоіи. — Всч. же Урядамъ деканальнымъ поручае ся точно допильноване тогоже.

Предплата на Архіепархіальнѣи Вѣдомости за рѣкъ 1900 установляе ся сямъ на 2. короны 50. гелерѣвъ. Таке пѣдвышене о 10. гелерѣвъ оказало ся конечнымъ по причинѣ пѣднесениа цѣны за печатане. — Препоручае ся Всч. Урядови деканальному наведену предплату отъ всѣхъ Всч. Душпастврей Деканата збрати и до 1. Цвѣтня с. р. до Митрополитальной Консистоіи переслати. При тѣмъ поручае ся Всч. Настоятелямъ Деканатѣвъ, чтобы при осмотрахъ деканальныхъ не залишали пересвѣдчити ся, чи АЕпархіальнѣи Вѣдомости суть въ порядку, особенно же, чи за минувшѣи лѣта суть переплетеніи. Въ концѣ мають Всч. Уряды деканальнѣи такожъ и всѣ рестаціи за АЕпархіальнѣи Вѣдомости, якъ и всякѣи таксы, такъ канцеляріинѣи якъ и супружескѣи, стягнути и безпроводочно ту надѣблати.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 19. Сѣчня 1900.

Ч. 3.

Ч. 25/орд. — Оголошуе ся речинецъ къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначае ся речинецъ на день 6. Марта н. ст. 1900, въ котрѣмъ то дни желающѣи пріяти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральнѣи службы Божой выслухати, а по тѣйже въ тутейшѣмъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканиа пріятія до Дому пресвитеріального обовязаніи кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріята въ непереступнѣмъ речинци до дня 1. Марта н. ст. 1900. включно посредствѣмъ дотычного Уряда деканального и заосмотрити тѣи поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведениа выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣи копертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившѣи ся свѣдоцтвомъ вѣнчаниа.
- 4) Урядовымъ посвѣдченемъ отъ дотычного ц. к. Староства, що проситель або не належитъ до стану войскового, або що ему прислугуе увзгляднене §. 31. закона о общѣи краевѣи оборонѣ.

При тѣмъ приказуе ся, съ покликомъ на тугейше розпоряджене зъ дня 16. Серпня 1899 — Ч. 715/орд. (АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI. 65.), щобы тѣи кандидаты стану духовного, котрѣи передъ двома або ббльше лѣтами студія богословскѣи укѣичили, передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальномъ на власный коштъ 10-дневнѣи реклекціи въ ѡднѣмъ изъ монастырей Чина св. Василя В. ѡтбули.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѡвъ, дня 12. Сѣчня 1900.

Ч. 4.

Ч. 12.007/99 — Поручае ся Веч. Духовенству „Библиотека музыкальна“ О. М. Конка яко вельми полезный пѣдручникъ до науки церковного сѣвву.

Веч. О. Максимъ Конко, катихитъ ц. к. учительской Семинаріи въ Перемышлѣ, выдавъ за одобренемъ Всевѣтл. и Высокопреп. Епископского Ординарія Перемыского пѣдручникъ для науки сѣвву церковного пѣдъ титуломъ „Библиотека музыкальна“ мѣстачого въ собѣ пѣснопѣнія св. Литургіи, уложенъ пѣдъ ноты пѣсла напѣвѡвъ народно-церковныхъ. Авторъ поставивъ собѣ за задачу лишь управильнѣи тѣже и усунути всякѣи самовѣднѣи, съ повагою церковного пѣнія незгѡднѣи змѣны.

Митрополитальная Консисторія звертае увагу Веч. Кліра Архіепархіального на выше сказанный пѣдручникъ яко вельми полезный для науки сѣвву церковного. Цѣна его дуже умѣрена, бо за примѣрникъ брошурованный выносить лишь 44. гел., а за справленый въ полотно, 60. гел. — вже съ почтовою пересылкою.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 11. Сѣчня 1900.

Ч. 5.

Ч. 14. — Въ справѣ вышукана акту вѣнчана Іоана Томашевского.

Поручае ся Веч. Духовенству пошукати въ метрикахъ вѣнчанныхъ акту вѣнчана Іоана Томашевского, котрый бувъ економомъ и послѡбивъ около р. 1820 правдоподобно въ повѣтѣ Бережанъ, Золочева або Тарнополя — Теодовію Сагатовску.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 18. Сѣчня 1900.

Ч. 6.

Обвѣщеня конкурсовѣи.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсѣи слѣдующѣи парохіи:

а) пѣдъ днемъ 23. Студня 1899 съ рѣшицемъ до дня 17. Лютото 1900.

Ч. 11.910 — Струтинъ нижный, декач. Переганьского наданя, Бго Величества Цѣсаря.

Ч. 12.216 — Новошины, дек. Журавеньского, наданя приватного.

Ч. 12.217 — Смержа, дек. Скольского, наданя приватного.

б) пѣдъ днемъ 28. Студня 1899 съ рѣшицемъ до дня 22. Лютото 1900:

Ч. 12.232 — Милошовичѣи, дек. Щирецкого, наданя приватного.

в) пѣдъ днемъ 20. Сѣчня 1900 съ рѣшицемъ до дня 17. Марта 1900:

Ч. 339. — На луже съ прилуч. Варваринцѣи, дек. Теревовель. над. приватнѣи.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Архіерейскѣи грамоты похвальнѣи съ правомъ уживаня экспозиторіи крылошанскихъ получили 00.:

Ч. 10.766/99 Мелетій Дасеровичъ парохъ Глѣбовичъ свѣрскихъ,

Ч. 11.231/99 Ярославъ Стеткевичъ парохъ Бужка.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ уживаня экспозиторіи крылошанскихъ, титулъ выслушеного декана и Совѣтника Консистор. получить:

Ч. 11.354/99 О. Теодоръ Молчковскѣи парохъ Тустаня.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00.:

Ч. 10.929/99 Иларій Медыньскѣи въ Шишкѡвцяхъ,

Ч. 11.821/99 Іосифъ Дубановичъ въ Коношкахъ,

Ч. 11.909/99 Климентій Калѣнскѣи въ Струтинѣ нижномъ,

Ч. 12.190/99 Любомиръ Валиньскѣи, новопоставленый пресвитеръ, въ Шибалнѣи.

Сотрудничества получили 00.:

Ч. 11.505/99 Николай Пясецкѣи въ Добростанахъ,

Ч. 12.117/99 Клявдій Сѣвжинскѣи въ Незнановѣи,

Ч. 12.135/99 Михайлъ Сивеньскѣи въ Голдовичахъ съ правомъ управления,

Ч. 12.188/99 Антоній Лучаковскѣи новопост. преса, въ Вербилѡвцахъ,

Ч. 12.189/99 Василій Медѣвцкѣи „ „ „ Любнцахъ,

Ч. 12.191/99 Николай Конрадъ „ „ „ Олѣвѣи,

Ч. 12.192/99 Григорій Павлюкъ „ „ „ Пѡдкаменю,

Ч. 12.193/96 Іоанъ Клишь „ „ „ Илавчу,

Ч. 12.194/99 Алексей Пясецкѣи „ „ „ Пустомитахъ,

Ч. 12.195/99 Володимаръ Левицкѣи „ „ „ Стрывцѣи,

Ч. 12.196/99 Алексей Ганаць „ „ „ Полюховѣи,

Ч. 12.197/99 Іосифъ Филиповичъ „ „ „ Тейсаровѣи,

Ч. 12.198/99 Евгений Бартошь „ „ „ Сосновѣи,

Ч. 12.199/99 Теодоръ Василюкъ „ „ „ Стенявѣи,

Ч. 12.303/99 Петро Рудакевичъ „ „ „ Долѣмѣи.

Въ пропозиціи умѣщенѣи 00.:

Ч. 11.252/99 — на Володимирцѣи: 1) Александръ Любинецкѣи, 2) Константинъ Петрушевичъ, 3) Гарасимъ Семѣковъ, 4) Володимиръ Була.

Ч. 11.253/99 — на Щирецѣи: 1) Константинъ Стрѡцкѣи, 2) Антоній Стефановичъ, 3) Александръ Юрикъ — а въ сивѣи: 4) Теодиль Любинецкѣи, 5) Діонизій Свистунъ, 6) Михайлъ Форисъ, 7) Іоанъ Божейко, 8) Ярославъ Янкевичъ.

Ч. 11.621/99 — на Небылѡвѣи: 1) Романъ Крижановскѣи, 2) Михайлъ Олексѣи, 3) Іосифъ Гоцкѣи.

Канон. институціи получили 00.:

Ч. 11.766/99 Исидоръ Свистунъ на Кривѣи,

Ч. 11.201/99 Іоанъ Бордунъ на Стрѣлѡвѣи.

Рукоположені з'їстали слѣдуючі укрїнчені богословы :

Бартошь Евгеній, Билинскій Любомиръ, Василюкъ Теодоръ, Ганаць Алексей, Клишь Іоанъ, Конрадъ Николай, Левицкій Володимиръ, Лучаковскій Антоній, Пясецкій Алексей, Медвѣцкій Василій, Павлюкъ Григорій, Рудакевичъ Петро, Филиповичъ Іосифъ.

Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ ътъ 1. Жовтня 1899 до 31. Студня 1899 до канцеляріи Митроп. Консисторіи :

а) на потреби Святѣйшого Отца :

Вир. О. Пралатъ Кобылянскій	2	кор.	—	гел.
Веч. О. Шидловскій парохъ Старомѣщаны	2	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Долгбѣ (Калуш. декан.)	2	"	—	"

б) на институтъ Св. Іосафата:

Вир. О. Пралатъ Кобылянскій	2	"	—	"
Вп. Федоровичъ въ Перемышлі	20	"	—	"
Достохвальна Стрыйска Рада повѣтова	100	"	—	"

в) на обходъ Уніи Берестейскої:

Веч. О. Коцюба парохъ въ Кутискахъ	2	"	48	"
Всесвѣтлѣйша Станиславѣвска Консисторія	58	"	80	"
Всесвѣтлѣйша Перемышска Консисторія	174	"	—	"

г) на мисіи и знесенє невохъ въ Африцѣ :

Веч. О. Шидловскій парохъ Старомѣщаны	2	"	—	"
---	---	---	---	---

д) на мисіи католицкѣй:

Вир. О. Пралатъ Кобылянскій	2	"	—	"
---------------------------------------	---	---	---	---

е) для служебницъ Пр. Д. Маріи:

Вир. О. Пралатъ Кобылянскій	2	"	—	"
---------------------------------------	---	---	---	---

ж) на фондъ Неофитовъ:

Веч. Урядъ парох. въ Долгбѣ (Калуш. декан.)	3	"	—	"
" " " " Вишевецъ великодї	1	"	—	"

з) на посіцїятъ въ Словитѣ:

Вир. О. Пралатъ Кобылянскій	2	"	—	"
---------------------------------------	---	---	---	---

Некрольоґія.

- Ч. 10.949/99 Іларій Домбчевскій, парохъ Дарахова, померъ дня 5. Листопада 1899,
 Ч. 11.835/99 Константинъ Квасницкій, парохъ Коцюмокъ, померъ дня 6. Студня 1899,
 Ч. 11.909/99 Михайлъ Колеса, парохъ Струтина нижного, померъ дня 11. Студня 1899,
 Ч. 12.232/99 Микита Хоркавий, парохъ Милошовичъ, померъ дня 22. Студня 1899.

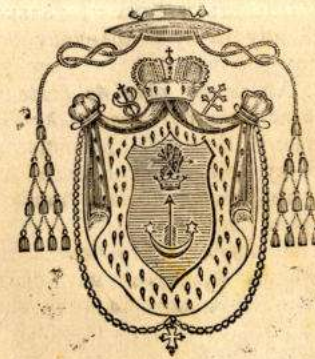
Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клыра.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 23. Сѣчня 1900.

ЮЛЯНЪ

Митрополитъ.

Львѡвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѡвъ 1900.

Выдано дня 20. Лютого.

Ч. II.

Ч. 42/орд.

Ч. 7.

ЮЛЯНЪ САСЪ КУИЛОВСКІЙ

Божю Милостію и Святого Апостольского Престола благословеніємъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѡвскій, Епископъ Каменця Подольского, Пралатъ домовый и Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII., Графъ Римскій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійскої Думы державної и Сойма Королевствъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр. Преподобному и Всечестному Духовенству и Вѣрнымъ Архіепархіи Львѡвскої

Миръ, поздоровленє и Архіерейске благословеніє!

Звертаю ся до Васъ, Любимія въ Бозѣ, словами св. Ап. (I. Тим. 2, 4): *"Воля Божєа єсть, дабы всѣ люди спасенї були и въ разумѣ истинѣ прїйшли"*. Церковь св. яко найтроскливша мати о духовне добро дѣтей своихъ, не залишавъ упоминати всю свою родину, щоби беспрестанно надѣ выконуванємъ обовязкѡвъ Господомъ Богомъ приказаныхъ чували и употребляли средствъ въ Церквѣ св. Господемъ Нашимъ Іисусъ Христомъ удѣленныхъ и установле-

ныхъ, бо почитаючи въ нихъ власть и сила не только улекшае, але и за-
певняе ихъ выконуване на хвалу Богу и правдиву користь чловѣка. Склон-
ности бо нашѣ до злого перемагають добрый намѣреня, „*Азъ же плотякъ есмь,
проданъ подъ грѣхъ, каже св. Апостоль, еже бо содѣваю, не разумю: не еже
бо хошу, сіе творю: но еже не навязю, то содѣваю*“ (Рим. VII. 15, 16.)
и тогда ведутъ до дѣла закону Божому противного, зъ чого слѣдуе, що
желасчи исполнити волю Богу, повинийсьмо попередъ сильнымъ постановле-
немъ перемогтись, щобы злыми склонностями нашими завладѣти и ихъ въ
каждой хвили побѣдити старати ся.

При такѣмъ постановленю нашѣмъ Церковь св. приходитъ намъ въ по-
мѣчь, открывае богатѣ сокровища спасительныхъ средствъ и наставленій зъ
божественной науки Спасителя Мира, которіи, если ихъ приѣмлемъ, духовную
жизнь нашу скрѣпляютъ и достойными насъ Сыновства Божого творять, якъ
тов св. Апостоль подтверждаетъ: „*Благодарю Бога моего Иисуса Христа Госпо-
демъ нашимъ; тѣмъже убо самъ азъ умою моимъ работая закону Божию*“ (Рим.
VII. 25). До того исправленія нашего духовного Церковь св. признае Великий
Пѣсть **Четыридесятицѣ**. Уже въ Старѣмъ Завѣтѣ пѣсть св. бувъ захованый;
Мойсей бо его приказуе (Быт. II. 16. 31.) и св. Пророки его выконували. Въ
Новѣмъ Завѣтѣ Господь Нашъ Иисусъ Христосъ передъ начатиємъ дѣла спа-
сенія цѣлого рода чловѣческаго, освятивъ его примѣромъ своимъ, и слушно
протоу св. Иоанъ Златоустъ каже: „*Господь Нашъ Иисусъ Христосъ постигъ
попередъ и моливъ ся черезъ четыридесять дней, а потомъ доперва побѣдивъ иску-
сителя, даючи намъ примѣръ, постомъ и молитвою предпринимати дѣло побѣдъ
деня злыхъ склонностей нашихъ*“ (Иоан. Злат. Гом.) Дальше Апостолы св. за-
веди помежи всѣми народами христіанскими Пѣсть св., а Церковь св. той-
же вѣрнымъ своимъ въ цѣлѣмъ свѣтѣ христіанскѣмъ заховувати приказала.
Въ тыхъ бо то дняхъ Четыридесятицѣ не только умертвляти маемо тѣло
наше повстримованемъ ся ътъ уживаня скоромныхъ стравъ, но такожь що
бѣльше, а даже и користнѣйше есть, роздумовати и подивляти маемо осо-
блявшу жертву Г. Н. Иисуса Христа на крестѣ за грѣхи нашѣ принесену,
тов дѣло спасенія нашего и приверненя насъ до грѣхомъ первороднымъ
утраченой ласки Божой: „*Яко еше грѣшникомъ суцимъ намъ Христосъ за ны
умре; много убо паче, оправдани бывше нынѣ кровію его, спасемъ ся*“ (Рим.
V. 8, 9). Колижь, Любиміи Мои, Пѣсть св. Четыридесятицѣ подае намъ тую
способнѣсть застановитись и роздумовати надъ богатствомъ любви и мило-
сердія Божого: „*Тако бо возлюби Богъ міръ, яко и Сына своего единороднаго далъ
естъ, да всякъ вѣрующъ въ оны, не погибнетъ, но имать животъ вѣчный*“ (Иоан. III.
16.), проте належитъ намъ въ тыхъ дняхъ св. Великого Поста добре испы-
тувати душѣ и сердца нашѣ, чи и якъ ѡтвѣдчились Отцу небесному поступ-
ками нашими за тую жертву Единородного Сына Божого, за тую любовь
и неизречене милосердіе для насъ; належитъ отвѣрити книгу житія всѣхъ
дѣйствій нашихъ, чи и якъ согласными они були съ закономъ Божиимъ
и приказами св. кат. Церкви, а тогда ѡткрые ся намъ всяка правда, не
одно залишене волѣ Божой стане намъ передъ очима, бо „*аще речемъ яко
грѣха не имамъ, себе прелцаемъ, и истины нѣсть въ насъ*“ (I. Иоан. I. 8.) и

тогда ѡткрые ся намъ тяжка невдячнѣсть наша противъ наймилосерднѣйшо-
му Богу, котрого такъ тяжко и такъ часто прогнѣвалисьмо.

Высказавши Вамъ тую превелику любовь Господа Бога, приславшого
намъ Ёдинородного Сына Свого Иисуса Христа къ ѡтродженю ся нашему по
упаденю первыхъ родичѣвъ, а такожь тѣи неоцѣненій користи черезъ спаси-
тельную науку Ёго въ церквѣ св., застановимо ся хвильocky надъ успобле-
нями и стосунками нашими въ теперѣшныхъ часахъ. Ого на великій жалъ
нашъ видимо, що многіи христіане найсвятѣйшою Кровію Сына Божого ѡт-
купленіи и самому Г. Богу умилованіи, забуваютьъ нынѣ на тоу свѣтѣ вы-
соке достоинство, и не журятъ ся они старати ся о спасеніе душѣ своей, а
всѣ усилія и труды свои лишь до землѣ и дочасныхъ рѣчей звертають для
марной и неразъ грѣшной утѣхи хвильовой; запропащуютъ они успѣхъ со-
вѣсти своей и вырѣкають ся надѣи на животъ вѣчный. А злый духъ видячи
такъ пожелане для него успоблене межѣ христіанами, высылае услужныхъ
проповѣдникѣвъ своихъ по широкѣмъ свѣтѣ, котрѣи цѣлыми жменами засвѣа-
ють поганый кукдль на нивахъ сердець людскихъ и такъ приманчивыми сло-
вами якъ ложными письмами и безстыдными дѣлами баламутятъ и въ блудъ
впроваджуютъ небачныхъ и легковѣрныхъ дѣтей св. кат. Церкви Христовой.
А коли имъ вже тоу удасть ся, то идутъ въ лукавій своей злобѣ еще даль-
ше и старають ся зъ сердце вѣрныхъ и побожныхъ христіанъ выдерти лю-
бовь и привязане до св. Матери католической Церкви, захитати въ нихъ сы-
новне уповане въ Провидѣніе Боже, позбавити ихъ вѣры въ Бога Сотворите-
ля неба и землѣ, вмовити въ нихъ, що нема рѣжницѣ межѣ чловѣкомъ и
звѣратемъ, затерти въ нихъ всяку рѣжницю межѣ злымъ а добрымъ, межѣ
грѣхомъ а чеснотоу, а то все на тоу, щобы въ кѣнци розрушити весь ладь су-
спѣльный и струтити рѣдъ людскій назадъ на той степень темноты религій-
ной, ѡпсутя морального и поганьского, на котрѣмъ ѡны находивъ ся еще
передъ пришествіемъ Христовымъ.

На нещасте чловѣчества, тѣи забѣги людей, позбавленыхъ вѣры, любви
и упованя въ наймилосерднѣйшого Бога, знайшли принатіе у многихъ на-
родѣвъ христіаньского свѣта; досытъ намъ кинути окомъ душѣ въ около себе,
абы увидѣти, якъ широко и далеко невѣрствіе и безбожнѣсть завладѣли свѣ-
томъ; ктожь не бачить нынѣ, якъ люде щоразъ бѣльше обоятнѣють для св.
вѣры, залишають выконуване закона Божого и науки Ёго. Съ болемъ сердца
спостерѣгаемъ, що и межѣ нами многіи грѣхи и беззаконія, о котрыхъ предъ-
ки нашѣ и не знали, появляются ся и подъ стрѣхоу сельскоу, нарушають
обѣты Г. Богу пріятній, ломають здѣлану присягу, допускають ся невѣрности
супружеской, зневаги родичей, непошанованя домѣвъ Божихъ и Священства,
кривды ближнього на славу и маетку и навѣтъ убійства, и многихъ безза-
коній страшливыхъ, о котрыхъ давнѣйшими часами и не чувано.

Скажѣтъ жежь теперъ, Любиміи Мои, чи въ такихъ часахъ для Церкви
св. неприязныхъ, при такихъ стосункахъ грѣшныхъ, а спасенію вѣрныхъ
противныхъ, не повинній мы удаватись до Найдобротливѣйшого Бога и съ
правдивымъ жалемъ и покорію благати Ёго помочи и опѣки надъ нами всѣ-
ми, день и нѣчь молитись до Него и пресити о милосердіи и натхнене Духа

св., чтобы ся поправить и покинути злї усопленя и вступити на дорогу точного выконуваня волѣ св. Б҃го? А якїй жежъ часъ найотвѣтнѣйшїй до того св. дѣла, если не св. Вел. Пѣсть?

Тожъ желаючи Вамъ цѣлымъ сердцемъ духовного исправленїя, пригадую, чтобысьте користати не залишали зъ тыхъ дней Четыридесятицѣ и умертвляли душѣ и тѣла Вашї, Г. Богу приподобатись старали ся средствами отъ св. Церкви всказанными и въ широй молитвѣ сердечно Г. Бога просили, щобъ зволить змиловати ся надъ нами грѣшными, повтаряючи съ слѣпцемъ св. Евангелїя: „*Помилуй ны, Господи и сотвори, да отверзнутъ ся очи наю*“ (Мат. 20, 33), и отвори очи духа нашего, грѣхами тяжкими затемненї, чтобысьмо прозрѣли вѣрою, розпламенились любовїю, и лишь въ Б҃го милости упованїе наше покладали, а запомочю ласки св. стерегли ся всякой беззаконности и по правую житя благодарность нашу къ Отцу небесному оказали.

Старайтесь протѣ, Любимїи Мои, въ тыхъ дняхъ св. Поста для присвоеня собѣ духа побожности, покоры и по́ддана ся воли Г. Бога въ всѣхъ нуждахъ житя, котрї такъ часто насъ переслѣдуютъ, роздумовати тую правду жертву Спасителя нашего на крестѣ и страшливїй Б҃го страсти за грѣхи нашї „*не истыннымъ сребромъ или златомъ избавистеся, но честною кровїю яко агнца непорочна и пречиста Христа*“ (Петр. I. 18, 19.); старайтесь розбуджуючи въ сердцахъ Вашихъ правдивый жалъ за грѣхи Вашї, тажъ ширїи и крѣпшїи постановленя долучити до лучшой ту жизни, а въ дѣлахъ милосердїя упражнятись, чтобы на благословенїе Боже и вѣчне спасенїе въ будущѣмъ животѣ собѣ заслужити, а не учти колись отъ Судїи вѣчного гнї страшнїи слова: „*идите отъ мене проклятии въ огнь вѣчный; взалкахся бо, и не дасте ми ясти: возжадахся и не напоисте мене, странень обѣхъ, и не введосте мене: нагъ, и не одѣясте мене: боленъ, и въ темницѣ, и не постыгисте мене*“ (Мат. XXV. 41. – 44.) А чтобы улєкшити Вамъ, Любимїи Мои, тоѣ дѣло исправленїя духовного Вашого въ часѣ того св. Поста и дорогу до удосконаленя жизни христіянської учинити приступнѣйшою, постановляемъ, чтобы по божественнїи Литургїи въ Недѣлѣ и Свята съ наукою, во всѣхъ церьвахъ матерныхъ, а где суть ОО. Сотрудники, то и въ церьвахъ дочерныхъ, въ часѣ Вечѣрнї съ „*великимъ входомъ*“ науки страстнїи голошенї були, чтобы тымъ лучше моглисьте зрозумѣти тую безконечну жертву Г. Н. І. Христа, грѣхѣвъ нашихъ ради на крестѣ пострадавшего и тымъ певнѣйше побудили ся сердца Вашї до правдивои любви Божїи и выконуваня заповѣдей Божїихъ и черезъ тоѣ доступили помочи Божїи и ласки позбути ся грѣхѣвъ въ сповѣди святѣй, а въ будущности хоронити ся отъ тыхже и тажъ съ правдивымъ жалемъ крѣпкїи постановленя учинити до совершенной поправы житя въ будущности.

По кождїи такїи науцѣ страстнїи отспѣвати мають Супликацію при выставленю Пресв. Тайнъ въ пушцѣ съ тайнымъ поблагословенїемъ Тымиже.

Щобы сповѣдь пасхальну належито отбути, а шєро каючимъ ся навѣтъ наибольшимъ грѣшникамъ навернене къ Г. Богу улєкшити, **удѣляю всѣмъ Преч. Душпастьрямъ, Завѣдателямъ и Сотрудникамъ на часѣ пасхальной сповѣди власть разрѣшати отъ грѣхѣвъ Епископскїи власти задержанныхъ.** Тажъ уповажною Преч. ОО. Парохѣвъ, Завѣдательѣвъ и Экспозитѣвъ, що

бы въ имени Моимъ тымъ всѣмъ, котрї зъ важныхъ причинъ о тоѣ просити будутъ, **разрѣшенїя отъ строгости поста** на часѣ чєтыридесятицѣ удѣляли именно: въ всѣ дни первого и послѣдного тыжня, съ вынѣткомъ Пятка великого, таже въ Понедѣлки, Середы и Пятницѣ прочїихъ тыжївъ на **набѣлѣ**, въ прочїи же дни на **мясо** разъ на день; разумѣе ся, що всему Преч. Духовенству Архієпархїи згадане розрѣшене отъ поста удѣляе ся.

Що до першої сповѣди и св. Причастїа молодежи, належитъ попередъ дѣти добре катихитамъ приготовить, а въ Недѣлю Цвѣтоносну той торжественнїи для нихъ день отпривити.

Посланїе тоѣ поручаю Преч. Душпастьрямъ въ Недѣлю передъ Великимъ Постомъ въ мѣсце проповѣди на св. Литургїи тажъ въ матернїи якъ и въ дочернїи Церквѣ Вѣрнымъ зъ амбонѣ оголосити и повышїи зарядженя точно выконати.

Благодать Господа Нашего Исуса Христа, буди со всѣми Вами. Аминь.
Дано у Львовѣ дня 22. Сѣчня 1900.

Юліанъ

Митрополитъ.

Ч. 8.

Ч. 1095 — Въ справѣ маючомъ отбути ся юбилейнои поѣздки до Риму.

Съ покликѣмъ на тутешне оголошене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1899. Ч. XIX. зъ дня 28/XI. Ч. 851/орд. подае ся до вѣдомости всѣхъ намѣряючихъ взяти участь въ подорожїи ювил. до Риму, котра правдоподобно наступитъ въ першихъ дняхъ Червня с. р., що цѣны будутъ выносити якъ слѣдує:

I. Рута: Львовъ-Лавочне-Будапештѣ-Домбоварѣ-Загребѣ-Фіюме-Анкона-Римъ тамъ и назадъ: I. кляса 109-54 злр., II. кляса 74-64 злр., III. кляса 43-75 злр. съ дочисленемъ для уникненя перервы и 8. год. задержаня ся за II. клясу зъ Лавочного и Будапешту.

Тутъ примѣчае ся, що для уникненя выдатковъ на пропитане и ночлѣгъ наилучше отбувати подорожъ потягомъ послѣшнымъ. Тажъ зауважае ся, що цѣны другими рутами суть далеко дорожшїи, такъ и. пр. черезъ **Львовъ-Лавочне-Будапештѣ-Загребѣ-Фіюме-Венецію-Болонїю-Флоренцію-Римъ** выносили бы: I. кляса 135 злр., II. кл. 99-54 злр., III. кл. 57-10 злр. Дорога же на **Вѣденъ-Понтеббу-Венецію-Болонїю-Флоренцію-Римъ** выносила бы **тамъ и назадъ:** I. кл. 215-95 злр., II. кл. 148-80 злр., III. 71-88 злр.

Пропитане буде выносити для наибѣднѣйшихъ по 2. злр. денно, для всѣхъ прочїихъ по 4. злр. денно.

Перебуванє въ Римѣ обчислено на 12—14. днѣвъ. Докладно означенїи день выѣзду и точнѣйшїи выясненя будутъ поданїи дозагальной вѣдомости пѣзнѣйше. Понєже зъ взгляду на великїи наплывъ богомольцѣвъ до Риму властительѣ заѣздѣвъ жадають поданя числа путникѣвъ напередъ и то якъ **наискорше**, то оказує ся конечнымъ и необходимымъ, установити речїенець до зголошеня ся **найдальше до 15. Цвѣтїя с. р.**, до котрого часу всѣ хотячїи взяти участь въ поѣздѣ

ювил. до Риму зголосити ся и принаймѣй належитѣсть за билеты вѣзды пѣсля выше поданныхъ датъ до Канцеляріи Митр. Консисто́ріи съ докладнымъ означеніемъ особы, мѣсца перебуванія и п. почты надѣслати могутъ. Тутъ зауважае ся, що конечнымъ есть, абы всѣ богомольцѣ въ дорожѣ до Риму вѣхали разомъ и тримали ся купы. Такожъ додае ся, що кождый зъ мірянъ мае выстарати ся у кождого дотычного Душпастыря своего мѣсца перебуванія о коротеньке посвѣдчене, що Н. Н. стану и занятія, зъ мѣсцевости... бере участь въ богомѣльной ювил. подорожи до Риму, а такій посвѣдченя поспѣшатъ Веч. ОО. Парохи на прошене якъ найохотѣйше выставляти.

Точнѣйшій даній, якъ сказано, збстануть оголошеній въ найближшѣмъ часѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Лютого 1900.

Ч. 9.

Ч. 1094. — Въ справѣ предложена датъ статистичныхъ въ цѣли позысканія користныхъ трактатѣвъ гандльовыхъ въ р. 1903. ѳтговити ся маючихъ.

Почт. Представительство статистичного бюро Выдѣлу краевого удало ся до Митр. Ординаріату съ прошенемъ о удѣлене помочи для зббранія докладныхъ датъ статистичныхъ зъ господарства рѣльного для цѣлей загального добра краевого.

Митрополитальный Ординаріатъ узнаючи що ино згадану потребу и користь и прихилиючи ся до предложеного прошенія, препоручае всѣмъ Веч. Душпастырямъ, до котрыхъ зъ бюро статистичного формулярѣ съ питаннями о справахъ господарства рѣльного переслани збстануть, щобы охочо и готово зъ взгляду на добро загальне краю згаданій формулярѣ вышповняли и въ означѣмъ речинци назадъ ѳтослати не залишили.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Лютого 1900.

Ч. 10.

Ч. 862. — Взымають ся Веч. Уряды деканальній до провадження належито и докладно вышповнати къ фонду вдов. — сиротиньскому.

Комисія управляюча фондомъ Архіепархіальнымъ вдовичо-сиротиньскимъ жалуе ся въ представленю своимъ зъ дня 3. т. м. Ч. 82., що многіи Настоятелѣ Урядѣвъ деканальныхъ вѣдай не провадятъ у себе належито и докладно вписы уплатъ къ фонду вдовичо-сиротиньскому, коли неразъ трафляе ся, що, або перескочно выказуютъ дѣлану уплату, опускаючи одинъ або и больше рокѣвъ, а вписуючи за пѣзнѣйше время, або часомъ по два разы кладутъ въ двоухъ рѣжныхъ *Выказахъ* одну и ту саму платню, або такожъ не всегда помѣщаютъ рокѣвъ, за котрый здѣлана поодинокъ уплата задовольючи ся тымъ, що пишутъ въ наголовку *Выказа* а именно, що въ *роцѣ тѣмъ а тѣмъ* зложено *ѳтъ сего* або *другого, тѣлько а тѣлько*, а не додаючи цѣлкомъ, за котрый часъ потуге ся певна и кожда уплата?

Понеже черезъ таке неналежито провадження и списоване *Выказѣвъ* уплатъ изъ деканатѣвъ, Комисія поневольно приходить въ неприятне затруднене, бо неподѣбно ей у себе провадити книги дотычныхъ вписѣвъ належито и съ всякою точностію, то зывае Митр. Консисто́рія подлежачимъ всѣ Веч. Уряды деканальній, щобы такъ у себе провадили докладно ведля поодинокихъ парохій вписы уплачиваемыхъ датѣвъ, а то и звычайныхъ и надзвычайныхъ, не руководили ся при тѣмъ якими то взглядами или желаніями уплачивающихъ священникѣвъ, а рокѣвъ за рокомъ записували все докладно, — якъ такожъ щобы въ предлагаемыхъ всегда подвѣйныхъ примѣрникахъ *Выказѣвъ* уплатъ, уникали точно всего, що давало бы поводы до слушного — якъ оно выше указано — жалуванія ся Комисіи фондомъ управляючою.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 11. Лютого 1900.

Ч. 11.

Ч. 1029. — Взглядомъ Литургій фонда религіного загально рестаціонныхъ замѣсть за Якова-Людвика.

Приписаній въ Вѣдомостяхъ 1898 Ч. 74. (ст. 145.) на р. 1899 Литургій фонда религ. загально-рестаціонній замѣсть Литургій за Якова-Людвика надалеже вже не приписуютъ ся; и Душпастырьѣ, котрымъ були придѣленій Литургій за Якова-Людвика, вже не мають замѣсть нихъ жадній иншій ѳдправляти.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 12. Лютого 1900.

Ч. 12.

Ч. 526. — Въ справѣ припорученія Веч. Кляру другого выдана Проповѣдей Недѣльныхъ Всев. Д-ра І. Бартошевского.

Подае ся до вѣдомости Веч. Духовенства, що вышло друге выдане Проповѣдей Недѣльныхъ Вс. Д-ра Іоана Бартошевского, профессора пастырского богословія на ц. в. львѣвскѣмъ всеучилищи. Се выдане мѣститъ въ собѣ 53. проповѣдей. Суть они составленій ясно; выбранный темать есть въ нихъ выложеный всесторонно и такъ подинчо при ужитю рѣжного рода узмысловлень, образѣвъ, зрѣваннѣ и примѣрѣвъ, що тіи проповѣди могутъ бути ужитіи съ великимъ хѣсномъ особливо для сельского народа. По тѣй причинѣ заслужуютъ собѣ тіи проповѣди, щобы ихъ припоручити Веч. Духовенству для улекшенія трудной его задачѣ проповѣдничой. Цѣна одного примѣрника выноситъ 4. короны; почтове порто 55. гел. Тіи Проповѣди можна отримати або въ руской книгари (ул. руска Ч. 3.) або у автора (Хоруцина Ч. 18.)

Тамже можна набути такожъ того самого автора Проповѣди Празничній по 4. кор. ѳтъ примѣрника, порто почтове 45. гел., зарѣвно Проповѣди Страстній по 2. кор., порто почт. 35. гел., и Проповѣди

Похоронні по 3. кор. 6ть примѣрника, порто почт. 35. гел. Всѣ тїи Проповѣди мають всѣ тї самї прикметы, що и выше реченї Проповѣди недѣльнїи.

Ôть Митрополитальной Консистоїї.

Льв6въ, дня 25. Сѣчня 1900.

Ч. 13.

Ч. 1120. — Припоручає ся Веч. Духовенству часописъ п. з.: „Богословскїй Вѣстникъ“ выдаваный Веч. О. Дїонїсїемъ Дорожинскїмъ.

Съ Новымъ 1900 рокомъ начавъ Веч. О. Дїонїсїй Дорожинскїй, професоръ ц. к. академ. гимназїи во Льв6въ, выдавати богословску часописъ п. з. „Богословскїй Вѣстникъ.“ Часописъ тая удовлетворяє загально 6тчутїи потреби и такъ що до свого содержания якъ и що до способу представлення являє ся зовсѣмъ отвѣтною. Помѣщаючи науковї розправы, рецензїи и справозданя зъ новѣйшої литературы богословскої, якъ такожь начерки наукъ духовныхъ п6сля найзнаменитшихъ католицкихъ богослов6въ, може „Богословскїй Вѣстникъ“ служити для душпастверїи яко практичный п6дручникъ до дальшого ознакомленя ся съ рухомъ на поли науки св. Богословїа; для катихит6въ має цѣннїи всказ6вки до провадження молодежи въ дусѣ релїгїи-но-моральн6мъ, а подаючи безстороннїи критики тыхъ пл6д6въ свѣтскої литературы, котрї розпростороняють р6жнїи ложнїи доктрини, звертає увагу всѣхъ на шк6дливи направленя той части свѣтскої литературы и подає способы, якъ тымже противдѣлати належить.

Въ виду того видать ся Митропол. Ординарїатъ въ т6мъ прїятн6мъ положеню, що може тоє издавництво горячо припоручити, выражаючи при т6мъ желанє, щобы Веч. Духовенство схотѣло тоє издавництво всперати такъ матерїально, якъ и своими працями и тымъ причинитись до розвою одинокои у насъ церковно-релїгїиои часописи.

Примѣчає ся, що першїи выпускъ „Богословскогo Вѣстника“ з6ставъ уже розсланий до всѣхъ священн6въ нашoї Галицкої церковної провинциї.

Ôть Митрополитального Ординарїата.

Льв6въ, дня 15. Лютого 1900.

Ч. 14.

Ч. 558 — Списъ именъ ц. к. Консерватор6въ для Галичины дѣйствующихъ съ текучимъ рокомъ.

Ц. к. Центральна Комисїя для штукъ и историчныхъ памятннк6въ просить о напечатанє Спису именъ ц. к. Консерватор6въ на текучїи рокъ:

GALIZIEN.

CONSERVATOREN:

Bilczewski Joseph, Dr., k. k. Universitäts-Professor und Mitglied des galizischen Landesschulrathes in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: B6brka, Dolina, Drohobycz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Stare miasto, Stryj, Turka und Zydacz6w); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899. Z. 939.

Boloz-Antoniewicz, Ph. Dr., Johann Ritter von, Mitglied des k. k. Kunstrathes, a. o. Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Lemberg); seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 939.

Cwikliński Ludwig, Ph. Dr., k. k. Hofrath und Univ.-Prof. in Lemberg (I. für die Bezirkshauptmannschaften: B6brka, Dolina, Drohobycz, Kałusz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Stare miasto, Stanislaw, Stryj, Turka und Zydacz6w); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Demetrykiewicz Wladimir, Dr., Mitglied der Kais. Akademie der Wissenschaften in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bochnia, Brzesko, Dabrowa, Kolbuszowa, Mielec, Nisko, Pilzno, Ropczyce, Rzesz6w, Tarnobrzeg und Tarn6w); seit 1891; wiederbestätigt mit M. E. vom 3. Juli 1896, Z. 15.937.

Dydyński Marian Ritter von, Gutsbesitzer und Landtags-Abgeordneter in Raciborsko. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Biala, Bochnia, Brzesko, Chrzan6w, Grzyb6w, Krakau, Limanowa, Miślenice, Neu-Sandec, Neumarkt, Wadowice, Wieliczka, Saybusch, Podg6rze und die Stadt Krakau; ernannt mit M. E. vom 21. März 1895, Z. 4953.

Dzieduszycki Adalbert, Graf, Ph. Dr., k. u. k. wirkl. geheim. Rath, Reichsraths-Abgeordneter und Gutsbesitzer in Jesupol. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszcz6w, Horodenka, Kałusz, Kolomea, Koss6w, Nadw6rna, Peczenizyn, Śniatyn, Stanislaw, Tlumacz, Zaleszczyki); seit 1879; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Finkel Ludwig, Dr., k. k. Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzeźany, Buczacz, Czortk6w, Husiatyn, Podhajce, Przemyślany, Skalat, Tarnopol, Tremb6wla, Zbaraź und Zlocz6w); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899. Z. 939.

Kętrzyński Adalbert von, Dr., Direktor der Ossoliński'schen Bibliothek in Lemberg. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszan6w, Jawor6w, Mościska, Sambor, Stare miasto und die sämtlichen 6stlich davon gelegenen Bezirke des K6nigreiches); seit 1892; wiederbestätigt mit M. E. vom 6. November 1897, Z. 28139.

Lubomirski Andreas, Dr., Fürst, Majoratsherr von Przeworsk, Curator des Ossoliński'schen National-Institutes in Lemberg. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Brzoz6w, Dabrowa, Dobromil, Gorlice, Jaroslau, Jaslo, Kolbuszowa, Krosno, Lipsko, Łańcut, Mielec, Pilzno, Przemyśl, Ropczyce, Rzesz6w, Sanok, Tarnobrzeg, Tarn6w, Nisko, Przeworsk und Strzyż6w); seit 1889; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Juni 1894, Z. 9679.

Odrzywolski Slawomir, k. k. Baurath, Architekt und Professor an der k. k. Staatsgewerbeschule in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Biala, Chrzan6w, Myślenice, Podg6rze, Wadowice, Wieliczka, Saybusch); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897. Z. 2454.

Petruszewicz Anton, Domcustos des gr.-kath. Metropolitan-Domcapitels in Lemberg. (III. für das ruthenische Archivwesen in den Bezirkshauptmannschaften: B6brka, Bohorodczany, Borszcz6w, Buczacz, Czortk6w, Dolina, Drohobycz, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolomea, Koss6w, Nadw6rna, Pecze-

niżyn, Podhajce, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Śniatyn, Stanisław, Stare miasto, Stryj, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki und Żydaczów); seit 1875; wiederbestätigt mit M. E. vom 7. Februar 1895, Z. 185.

Piekosiński Franciszek, J. Dr., k. k. Univ.-Prof. in Krakau. (III. für die Stadt und den polit. Bezirk Krakau die Bezirkshauptmannschaften: Podgórze, Strzyżów, Przeworsk und für die westlich vom Conservatorsbezirke des Univ.-Prof. Ulanowski gelegenen Bezirkshauptmannschaften); ernannt mit M. E. vom 19. Juni 1894, Z. 10463.

Przybysławski Ladislaus, Ritt. v., Gutsbesitzer in Uniź (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczenizyn, Podhajce, Skalat, Śniatyn, Tłumacz, Trembowla, Zaleszczyki); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Stryjeński Thaddäus von, k. k. Baurath in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Gorlice, Grzybów, Jasło, Krosno, Limanowa, Neu-Sandec, Neumarkt und Strzyżów); ernannt mit M. E. vom 21. März 1895, Z. 4953.

Szaraniewicz Isidor, Ph. Dr., k. k. Unisersitäts-Professor in Lemberg. (I. und III. (für ruthenisches Archivwesen) in den Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzeżany, Cieszanów, Gródek, Kamionka strumiłowa, Jaworów, Lemberg, Mościska, Przemyślany, Rawa ruska, Sokal, Tarnopol, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew und die Stadt Lemberg); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Szeptycki Johann, Graf, k. u. k. Kämmerer, Ritter des Ordens der eis. Krone II. Classe, Landtags-Abgeordneter, in Przyłbice. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brzeżów, Przeworsk, Dobromil, Jaroslau, Lisko, Łancut, Przemyśl und Sanok); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Tomkowicz Stanislaus, Ritter von, Dr., Ritter des Ordens der eis. Krone III. Classe, Schriftsteller in Krakau. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Krakau); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Ulanowski Boleslaus, J. u. Ph. Dr., Ritter des Ordens der eis. Krone III. Classe, k. k. Univ.-Prof. in Krakau. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Dobromil, Jaroslau, Lisko, Przemyśl und Sanok); seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1895, Z. 1313.

Czółowski Alexander, Dr., städtischer Archiver in Lemberg. II. Section für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszanów, Gródek, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Mościska, Rawa ruska, Sokal und Żółkiew.

Выше приведенный список ц. к. Консерваторовъ подае ся до вѣдомости требующихъ содѣйствія тыхже.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Львѣвъ, дня 27. Сѣчня 1900.

Ч. 15.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Ч. 958. — Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачовѣ розписала конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита при 4-класовыхъ школахъ, мужеской и женской въ Журавнѣ. До той посады привязанъ суть поборы службовой III. класы платъ по мысли арт. 11. устава зъ дня 6. Липня 1899 (Ч. 85. Вѣст. уставъ и розпор. кр.).—Священники убѣгающій ся о туюже посаду, мають свои поданя удокументованъ посредствомъ Ординар. шк. комисаріятвѣ внести до выше сказаной Рады школьной до дня 28. Лютого 1900.

Тое подае ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Львѣвъ, дня 8. Лютого 1900.

ХРОНИКА

ИМЕНОВАНИЯ:

Дѣйствыми деканами именованъ 00.:

- Ч. 10895/99. Іоанъ Гургула, парохъ Гановець, для дек. Галицкого,
- Ч. 10896/99. Ілярій Гомовскій, парохъ Журавна, для деканата Журавеньского,
- Ч. 10897/99. Николай Рожанскій, парохъ Мостаць, для декан. Калушского,
- Ч. 10898/99. Іеронъ Кмицкевичъ, парохъ Фраги, для декан. Ходорѣвского,
- Ч. 10899/99. Мечиславъ Авдыковичъ, парохъ Вѣлоголовъ, для дек. Зборѣвского,
- Ч. 10900/98. Ісидоръ Рейтаровскій, парохъ Лубянокъ, для дек. Збаражского,
- Ч. 10901/99. Максиміліанъ Струминьскій, парохъ Ставчань, для дек. Щирецкого.

Завѣдателемъ деканата Стрыйского именованъ:

- Ч. 6. О. Амврозій Полянскій, парохъ въ Любывцахъ.

II. Мѣстодеканомъ дек. Журавеньского именованъ:

- Ч. 287. О. Тома Березовскій, парохъ Дубравки.

Титулъ выслуженого декана получить:

- Ч. 6. О. Левъ Шанковскій, парохъ Дулибъ.

Архіерейскій грамоты похвальны съ правомъ уживаня экспозиторій крылошанскихъ и титулъ Совѣтниковъ Митр. Консисто́рии получили 00:

- Ч. 11539/99. Іеронъ Кмицкевичъ, парохъ Фраги и деканъ Ходорѣвскій,
- Ч. 11310/99. Теодосій Ефиновичъ, парохъ въ Подбвцахъ,
- Ч. 7. Іоанъ Ясеньскій, парохъ Полохова.

Архіерейскій грамоты похвальны съ правомъ уживаня экспозиторій крылошанскихъ получили 00.:

- Ч. 11513/99. Іоанъ Чировскій, парохъ Суховоль,
- Ч. " Іоанъ Мриглодовичъ, парохъ Дитковецъ,
- Ч. 11539/99. Симеонъ Заяць, парохъ Ходорова,
- Ч. " Андрей Ольшь, парохъ Сугрова,

- Ч. 11539/99. Володимиръ Филиповскій, парохъ Бенъковецъ,
 Ч. 11592/99. Игнатій Юхновичъ, парохъ Корчина,
 Ч. " " Савинъ Устѣновичъ, парохъ Головецка,
 Ч. 11615/99. Алексей Зячковскій, парохъ Збаража,
 Ч. 12056/99. Теофилъ Горинкевичъ, парохъ Гошова,
 Ч. 368. Яковъ Вербацкій, парохъ въ Шилахъ.

Архіерейскій грамоты похвальный за ревность, жертвы и труды около церкви получили:

- Ч. 5574/99. О. Иларій Свѣчинскій парохъ Вѣстовою, Григорій Яницкій и Павло Костѣвъ, жителѣ Вѣстовою, Юстиянъ и Христина Вѣдонякъ, Викторъ и Ксея Корпачъ, жителѣ зъ Калуща,
 Ч. 11661/99. Николай Зальщукъ, Алексей и Целягія Яремачъ, Анастасія Олексинъ, Андрей и Илія Васалѣвъ, жителѣ Вѣстовою,
 Ч. 7102/99. О. Василій Лиско, сотрудникъ и катихитъ въ Буску,
 Ч. 7377/99. Іоанъ Урбанъ, житель изъ Ясеновецъ,
 Ч. 8657/99. О. Іосифъ Сохоцкій, парохъ Лавѣвъ, Вл. п. Генрикъ Чайковскій патронъ, Даниль Чаперинскій и Андрей Головка провизоры, Василій Лазуркевичъ пѣвецъ церк., Анна Головка, Марія Сысакъ и Анастасія Задорецка жителѣ зъ Лавѣвъ,
 Ч. 8658/99. Вл. п. баронъ Константинъ Бруницкій, властитель Дмитрия, Николай Онихѣвъ, Иванъ Бобидякъ и Иванъ Шуваракъ, жителѣ зъ Дмитрия,
 Ч. 9664/99. О. Кларіявъ Дурбакъ, сотрудникъ въ Ладчанѣ тепер. пар. Вербѣвчяка,
 Ч. 10104/99. Иванъ Николаѣвъ, житель зъ Курникъ и Вл. Наконечный, житель Иванчанъ,
 Ч. 10488/99. Михайль Жабекій зъ Бернадѣвки,
 Ч. 10877/99. Андрей Москвякъ, провизоръ церковный зъ Должанки,
 Ч. 11435/99. Тимофей и Целягія Сподарякъ, жителѣ зъ Пѣдарякова,
 Ч. 11514/99. Герасимъ и Анна Щидлюкъ, жителѣ зъ Боратяна,
 Ч. 11159/99. Василь Квечко и Григорій Гукъ, жителѣ зъ Слободы,
 Ч. 11592/99. О. Климентій Роснецкій, парохъ Хутары,
 Ч. " " Евстахій Качмарскій, парохъ Славска,
 Ч. " " Іоанъ Хавалка, парохъ Тухольки,
 Ч. " " Михайль Рєваковичъ, парохъ Волосянки,
 Ч. " " Онуфей Даниловичъ, парохъ Пѣдгородцѣвъ,
 Ч. " " Ярославъ Лучаковскій, парохъ Коростова,
 Ч. 12055/99. Кость Федянякъ зъ Княжолуки и Ч. П. Антоній Ковалевскій ц. к. лѣвничій камеральный въ Тясѣвъ.

Референтомъ Митроп. Консистеріи именованый:

- Ч. 143. О. Георгій Стеткевичъ, катихитъ выдѣл. школы им. Конарскаго.

Ординаріятснимъ шибльнымъ Комисаремъ для декан. Залозецко именованый:

- Ч. 11892. О. Іоанъ Кулицкій, парохъ Марконола.

Ц. к. Рада шибльна Красва именовала стальными катихитами при тут. школахъ 00.

- Ч. 12166/99. Іоана Рудовича пра школѣ муж. им. Пирамовича,
 Ч. " " Іосифа Гоцкаго пра школѣ муж. св. Анны,
 Ч. " " Теодата Копитчака пра школѣ св. Мартина.

Катихитою при школѣ промысловой въ Золочевѣ именованый:

- Ч. 10710/99. О. Іоанъ Гургаль, катихитъ при выдѣлковой школѣ тамже.

Заступниками катихитѣвъ при тутешныхъ школахъ именованый 00:

- Ч. 10780/99. Іоанъ Давидовичъ сотр. при церквѣ Успенія П. Д. М., при школѣ им. Мицкевича,
 Ч. 10816/99. Константинъ Вандѣлякъ, префектъ дух. сем., при школѣ СС. Вєвєдиктянозъ,
 Ч. 12187/99. Іоанъ Алексєвичъ, новопост. прєсвитєрь, при шк. муж. св. Єлєисветы и св. Софїи.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00:

- Ч. 11821/99. Іосифъ Дубановичъ въ Конюшкахъ,
 Ч. 12232/32. Михайль Яцкевичъ ex currendo въ Милошовичахъ,
 Ч. 175. Володимиръ Стернюкъ въ Милошовичахъ,
 Ч. 339. Едвардъ Косопоускій въ Налужу.

Сотрудничества получили 00:

- Ч. 11505/99. Николай Пясецкій въ Добростанахъ,
 Ч. 11707/99. Петро Петрица въ Долинѣ съ правомъ управ. духов.,
 Ч. 12200/99. Петро Рудакевичъ въ Пониковици.

Введеный 00:

- Ч. 11266/99. Богданъ Домбчевскій въ завѣд. Дарахова,
 Ч. 11364/99. Ярославъ Гургула яко парохъ Чолганъ,
 Ч. 11876/99. Емилианъ Яросевичъ яко парохъ Хащоваия,
 Ч. 11854/99. Теофилъ Луцкиъ въ системиз. сотр. въ Старомѣщинѣ,
 Ч. 12106/99. Іосифъ Дубановичъ въ завѣд. Конюшокъ,
 Ч. 11548/99. Іоанъ Илевичъ въ сотр. Побужанъ съ правомъ управы дух.,
 Ч. 12214/99. Симеонъ Мушкевичъ въ сотр. Плаучи,
 Ч. 12241/99. Теофилъ Нязжанковскій яко парохъ Рѣвнѣ,
 Ч. 12312/99. Иларій Медыньскій въ завѣд. Шимковецъ,
 Ч. 106. Теодоръ Василицъ въ сотр. Стынавы,
 Ч. 107. Іосифъ Филиповичъ въ сотр. Тейсарова,
 Ч. 108. Василій Медвѣцкій въ сотр. Любинець,
 Ч. 109. Любомиръ Биданскій въ завѣд. Шибалина,
 Ч. 139. Клявдій Свѣжинскій въ сотр. Незананова,
 Ч. 163. Григорій Павлюкъ въ сотр. Подкаменя,
 Ч. 17. Володимиръ Левицкій въ сотр. Стрыѣвки,
 Ч. 183. Климентій Калинскій въ завѣд. Струтина нижяого,
 Ч. 208. Іоанъ Бердунъ яко парохъ Стрѣлкова,
 Ч. 221. Алексей Пясецкій въ сотр. Пустомытъ,
 Ч. 250. Николай Пясецкій въ сотр. Добростанъ,
 Ч. 291. Іоанъ Кльшъ въ сотр. Илавча,
 Ч. 293. Іоанъ Рейтаровскій яко парохъ Остапа,
 Ч. 352. Антоній Лучаковскій въ сотр. Вєрбиловець,
 Ч. 353. Петро Рудакевичъ въ сотр. Долгого,
 Ч. 374. Евгений Андруховичъ яко парохъ Голоска,
 Ч. 501. Володимиръ Стернюкъ въ завѣд. Милошовичъ.

Увѣльненый 00:

- Ч. 11183/99. Богданъ Домбчевскій ътъ сотр. въ Добростанахъ,
 Ч. 11854/99. Теофилъ Луцкиъ ътъ сотр. въ Товєтѣмъ,
 Ч. 11992/99. Симеонъ Мушкевичъ ътъ сотр. въ Долгобѣмъ,
 Ч. 12213/99. Иларій Медыньскій ътъ сотр. въ Голгоцахъ,
 Ч. 12311/99. Іоанъ Кулицкій ътъ завѣд. ex currendo Шимковецъ,
 Ч. 292. Евгений Андруховичъ яко парохъ Остапа,
 Ч. 354. Володимиръ Стернюкъ ътъ сотр. Настасова,
 Ч. 373. Іоанъ Рейтаровскій яко парохъ Голоска.

Въ пропозициі умѣщеней 00:

- Ч. 12208/99. — на Августѣвку: 1) Даниль Зарицкій, 2) Михайль Горбачевскій, 3) Антоній Сосєнко, — а въ списѣ: 4) Іоанъ Барановскій, Северинъ Габрусєвичъ, 6) Николай Садовскій и 7) Емилианъ Король. (додатково рѣш. М. К. Ч. 337.)
 Ч. 451. — на Рѣвнѣвъ: 1) Евгений Купчинскій, 2) Теодоръ Дзѣоба.

Презенты получили 00.:

- Ч. 11346/99. Іоанъ Дорожинскій на Межир'че,
 Ч. 11464/99. Николай Цегельскій на Подусб'в,
 Ч. 10262/99. Стефанъ Высочанскій на Перегнов'в,
 Ч. 11582/99. Василій Пилипчукъ на Гарбузб'в,
 Ч. 11622/99. Іоанъ Боднаръ на Дмитрб'в,
 Ч. 11705/99. Дамянъ Бачинскій на Куткбр'в,
 Ч. 11771/99. Онуфрій Чубатый на Панасб'ву,
 Ч. 11836/99. Антоній Копертинскій на Зелену,
 Ч. 12048/99. Александеръ Джулинскій на Монастырець,
 Ч. 12049/99. Володимиръ Була на Володимирц'в,
 Ч. 12104/99. Антоній Стефановичъ на Щирець,
 Ч. 154. Александеръ Батога на Розвадб'в,
 Ч. 307. Іоанъ Целевичъ на Кропивникъ,
 Ч. 452. Романъ Крыжановскій на Небылб'в.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 11376/99. Іоана Дорожинского на Межир'че,
 Ч. 11464/99. Николая Цегельского на Подусб'в,
 Ч. 11836/99. Антонія Копертинского на Зелену,
 Ч. 11771/99. Онуфрея Чубатого на Панасб'ву,
 Ч. 11705/99. Дамяна Бачинского на Куткбр'в въ дорож' зам'внъ,
 Ч. " Корнилія Бачинского на Мышковичъ въ дорож' зам'внъ,
 Ч. 11487/99. Стефана Высочанского на Перегнов'в,
 Ч. 11582/99. Василія Пиличука на Гарбузб'в,
 Ч. 12104/99. Антонія Стефановича на Щирець,
 Ч. 154. Александра Батога на Розвадб'в,
 Ч. 97. Володимира Булы на Володимирц'в,
 Ч. 97. Александра Джулинского на Монастырець.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 11525/99. Іоана Бордуна на Стр'льб'в,
 Ч. 11554/99. Ігнатій Гарасевича на Чернів'в,
 Ч. 11593/99. Теодора Сахно на Лагодб'в,
 Ч. 11994/99. Николая Стасюлевского на Девятники,
 Ч. 11995/99. Юліяна Мандычевского на Николаѣв'в въ дорож' зам'внъ,
 Ч. " Андрея Грыба на Берлинъ въ дорож' зам'внъ,
 Ч. 12041/99. Евгенія Андруховича на Голоско въ дорож' зам'внъ,
 Ч. " Іоана Рейтаровского на Остапе въ дорож' зам'внъ,
 Ч. 12335/99. Іоана Чировского на Корсб'в,
 Ч. 12336/99. Николая Цегельского на Подусб'в,
 Ч. 12337/99. Іоана Дорожинского на Межир'че,
 Ч. 15. Стефана Высочанского на Перегнов'в,
 Ч. 212. Василія Пиличука на Гарбузб'в,
 Ч. 306. Антонія Копертинского на Зелену.

До канон. институціи вѣзваній 00.:

- Ч. 10525/99. Іоанъ Бордунъ на Стр'льб'в,
 Ч. 11554/99. Ігнатій Гарасевичъ на Чернів'в на м'с. Мартъ,
 Ч. 11593/99. Теодоръ Сахно на Лагодб'в " " "
 Ч. 11622/99. Іоанъ Боднаръ на Дмитрб'в " " "
 Ч. 12335/99. Іоанъ Чировскій на Корсб'в " " "
 Ч. 12337/99. Іоанъ Дорожинскій на Межир'че " " "
 Ч. 12336/99. Іосифъ Цегельскій на Подусб'в,
 Ч. 211. Стефанъ Высочанскій на Перегнов'в на м'с. Мартъ,

- Ч. 212. Василій Пилипчукъ на Гарбузб'в " " "
 Ч. 11913/99. Ярославъ Стегевичъ на Станиславчикъ " " "
 Ч. 306. Антоній Копертинскій на Зелену " " "
 Ч. 307. Іоанъ Целевичъ на Кропивникъ " " "
 Ч. 452. Романъ Крыжановскій на Небылб'в " " "

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 20. Іоанъ Рейтаровскій на Остапе,
 Ч. 21. Евгеній Андруховичъ на Голоско.

Декретъ увольненія отъ испыту конкурсового пар. получили 00.:

- Ч. 10611/99. Симеонъ Савула сотр. въ Тереховля,
 Ч. 10836/99. Григорій Комарянскій парохъ Бережницъ,
 Ч. 11817/99. Александеръ Темницкій парохъ при заклад' карнон' во Львов'в,
 Ч. 11884/99. Іоанъ Мацакъ парохъ Потуотр'в,
 Ч. 12043/99. Андрей Дольницкій парохъ П'дгорець,
 Ч. 12221/99. Іоанъ Щуровскій парохъ Струтина выжного,
 Ч. 12358/99. Левъ Авдыковичъ парохъ Голешева.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консистоцію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религіиного для приватныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 11344/99. въ Грабкб'вцяхъ отъ $\frac{1}{4}$ 1900 до $\frac{31}{12}$ 1901,
 Ч. 11393/99. въ Каменц' на 1 р'бкъ,
 Ч. 11594/99. въ Колтов' отъ $\frac{27}{9}$ 1899 до $\frac{26}{9}$ 1900,
 Ч. 11674/99. въ Долб'мъ на 1 р'бкъ,
 Ч. 11799/99. въ Стр'льскахъ.

Митроп. Консистоція вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда религ. для прив. сотрудниковъ:

- Ч. 10617/99. въ Кудобивняхъ,
 Ч. 10759/99. въ Любичняхъ,
 Ч. 10850/99. въ Олівц'в,
 Ч. 10935/99. въ Вербов'в,
 Ч. 11330/99. въ Дернов'в,
 Ч. 11707/99. въ Долин' за управленіе парохією,
 Ч. 11917/99. въ Мосткахъ,
 Ч. 12226/99. въ Мизуни,
 Ч. 104. въ П'дмихайлю,
 Ч. 257. въ Козьов'в,

б) о системизоване сотрудниковъ:

- Ч. 7549/99. въ Баворов'в,
 Ч. 11941/99. въ Перемышлянахъ,
 Ч. 11981/99. въ Козлов'в.
 в) о даръ ласки для священ. вдовъ и сиротъ:
 Ч. 10917/99. Емялін и Анван П'дл'всецкихъ сиротъ по бл. п. пароху въ Гбрийм'в,
 Ч. 11132/99. Фильомены Головацкой сироты по бл. п. пароху въ Кропивнику,
 Ч. 11135/99. Юліи и Теодоры Завадскихъ сиротъ по бл. п. пароху въ Гаяхъ старобродскихъ,
 Ч. 11263/99. Юліи Лисакъ вдовы по бл. п. пароху въ Помоятахъ,
 Ч. 11321/99. Францишки Монастирской вдовы по бл. п. сотруд. въ Каменоброд'в,
 Ч. 11380/99. Емялін Багряновичъ сироты по бл. п. пароху въ Куровичахъ,
 Ч. 11378/99. Сузанна Горбачевской сироты по бл. п. пароху въ Котузов'в,
 Ч. 11390/99. Анны Моравецкой сироты по бл. п. пароху въ Каменц'в,
 Ч. 11575/99. Катарини Белецкой вдовы по бл. п. пароху въ Туганю,
 Ч. 11773/99. Іосифа Крохмалюкъ сироты по бл. п. пароху въ Маркополи,
 Ч. 11774/99. Іосифа и Анны П'дсовськихъ сиротъ по бл. п. пароху въ Звыженю,

- Ч. 11919/99. Цецилін Петрасевичъ вдовы по бл. п. пароху въ Перегноевѣ,
 Ч. 11397/99. Иоанны Багрыновичъ сироты по бл. п. пароху въ Вишнѣвчакѣ,
 Ч. 11918/99. Еленоры Петровичъ вдовы по бл. п. пароху въ Камени,
 Ч. 12033/99. Юліи Лопатинской вдовы по бл. п. пароху въ Небыловѣ,
 Ч. 12078/99. Александры и Леонтины Лучаковскихъ сиротъ по бл. п. пар. въ Должанцѣ,
 Ч. 159. Иоанны и Наталіи Любинецкихъ сиротъ по бл. п. пароху въ Монастырци,
 Ч. 218. Олены, Антонины, Маріи и Неонелѣ Горалевичъ сиротъ по бл. п. пароху въ Петранцѣ.

Въ звязь тутейшой АЕпархіи принятый:

- Ч. 11310/99. Романъ Ярославъ Березовскій убѣженный богословъ.

До духовной семинаріи принятый:

- Ч. 10688/99. Володимиръ Девиць Лашецкій на I рѣкт.
 Свѣдоцтва квалификаційніи на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:
 Ч. 11828/99. Павло Сапелюкъ,
 Ч. 1031/99. Стефанъ Бешъ.

Грамоты на благословеніе церковей выдано:

- Ч. 10.007/99. пар. Воздвиженія Ч. Кр. въ Сугровѣ,
 Ч. 10.226/99. пар. Пр. М. Параскевіи въ Бужку,
 Ч. 10.315/99. пар. Вознесенія Г. въ Суходолахъ (дек. Бродского).

Вставлено ся до св. Апост. Престола о отпусты для церковей:

- Ч. 10.842/99. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ,
 Ч. 11.276/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставю,
 Ч. 11.813/99. пар. Воскресенія Господного въ Жидачевѣ.

Отпусты на всегда получили церкви:

- Ч. 10.946/99. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Старостратинѣ,
 Ч. 10.947/99. фил. Покрова П. Б. въ Новостратинѣ,
 Ч. 11.280/99. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ,
 Ч. 11.993/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставю,
 Ч. 144 пар.. Воскресенія Г. въ Жидачевѣ.

Престоль упривилеованный на 7. лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 12.051/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставю.

Братства тверезости зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

- Ч. 9.110/99. пар. св. Арх. Михаила въ Чолганахъ,
 Ч. 10.228/99. пар. Рождества П. Б. въ Дунавѣ,
 Ч. 10.231/99. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Старостратинѣ,
 Ч. фил. Покрова П. Б. въ Новостратинѣ,
 Ч. 11.375/99. пар. Успенія П. Б. въ Добрневѣ,
 Ч. 12.212/99. пар. св. О. Николая въ Потугорахъ,
 Ч. фил. св. ВМ. Дмитрія въ Лѣтятинѣ.

Некрольогиа.

- Ч. 338. О. Іоанъ Рейтаровскій, парохъ Налужа, померъ дня 10. Сѣчня.
 Душа его поручае ся молитвамъ АЕпархіального Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 20. Лютого 1900.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний ВѢДОМОСТИ.

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 20. Марта.

Ч. III.

Ч. 16.

Ч. 1586. — Въ справѣ збираня датку на „Петровый Грѣшь.“

Читаемо въ книгѣ Царствѣ глава 17. стихъ 14.: „Иѣкъ тѣкъ глаголетъ Гдѣ Бгъ Іилевъ, водонѣкъ мѣки не оускъдѣетъ, и чванецъ елѣа не оумѣантса до днѣ, дѣндеже дѣстъ Гдѣ дѣжда на зѣмлю“. Такъ сказавъ пророкъ Ілія до бѣдной вдовы въ Сарепты, коли Провидѣніе Боже вложило на ню обовязокъ живити сего пророка. А святой евангелистъ Лука повѣдае въ главѣ 21. стихъ 2.—4.: „Бидѣтъ же и ѣнѣкъю вдовицъ оубѣгъ вметѣющъ тѣ дѣтѣ лѣптѣ, и речі: воистиннѣ глаголю вамъ, ѣкъ вдовица сіѣ оубѣгла любѣае всѣхъ вѣрже. Ксі во сін ѣ и звѣтка свогѣ ввергѣша въ дѣрхъ Бгѣови, сіѣ же ѣ аншѣна свогѣ всѣ житіѣ, ѣже и мѣ, вѣрже“. Тіи выреченія св. письма приходять Намъ на гадку и ободряютъ Насъ, коли нынѣ предстоитъ Намъ отнести ся съ покликомъ до Всечестного Духовенства и Вѣрныхъ о обильнѣйшій складки на „Петровъ Грѣшь“. Хотя и дѣйстно Русь наша не естъ богата, то однакъ пѣсля Нашого найглубшого переконаія народъ нашъ охочо и готово офруе лепты свои на „Петровъ Грѣшь“. Складаючи бо нашѣ жертвы на такъ богоугодну цѣль узыскаемо певно дары Благословенія Божого на всѣ нашѣ справы а и наша народна честь домагаеся, абы Русинѣвъ не браковало въ рядѣ христіанскихъ народѣвъ вспомагающихъ своими жертвами въ снхъ дняхъ при-

твєненія св. Римскій Престоль „дѣжде дѣста Гдѣ дѣжда на зѣмлю“ ажъ доки не буде звернене Апостольскому Престолови загарбане „дѣдичтво св. Петра.“ Вѣдомо загально, що въ першихъ дняхъ м. Червня с. р. ѣдутъ Наші путники до Риму на юбилейне богомоліє, при тѣмъ мають надѣю принятими бути на авдіенціи у св. Отца. По примѣру другихъ и по питоменному нашему народному звичаєви не стануть Наші путники голоручъ передъ Намѣстникомъ Христовымъ, но яко репрезентанты всѣхъ Русинѣвъ зложать у стѣпъ Бго Святости въ имени всѣхъ заявлене непоколебимой вѣрности и сыновскаго послуху Римскому Престолови и ѡтдадутъ въ доказъ любви до Особы Папы Льва XIII, мовь евангельска вдовица, ленты „Петрового Гроша“.

До теперъ у Насъ збраний „Петровый грѣшъ“ становить дуже невелику квоту, просто приказуємо въ всѣхъ церквахъ такъ матричныхъ якъ и дочернихъ поставити якъ найскорше, если того де еще не учинено, на анальїонѣ пушву съ надписомъ: „Жертвы на Петровый грѣшъ“ при найближшій способности тов вѣрнымъ объяснить и давши изъ своєї стороны чинный примѣръ до добровѣльныхъ даткѣвъ заохотити.

Кромѣ сего заряджаємо, щобы Всч. ОО. Настоятелѣ церквей въ Недѣлю Тѣмину самі пошли съ такою по церквѣ для збрана жертвъ для св. Отца. Такъ збраній грѣшъ приказуємо впрѣстѣ до канцеляріи Нашои Консисторіи переслати найдалше до 15. Мая с. р. вразѣ съ дотычнымъ донесенемъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Марта 1900.

Ч. 17.

Ч. 90/орд.— Въ справѣ зголошуваня ся до участи въ маючій ся ѡтбуті юбилейной поѣздкѣ до Риму.

Въ мысль тутъ запрошена азъ дня 13/Ш. с. р. въ справѣ ѡтбуті маючою ся богомольной ювил. подорожи Русинѣвъ до Риму пригадує ся Всч. Духовенству, що часъ до зголошеня уже короткій и вызває ся якъ найусильнѣйше, щобы такъ самі зголошеня свои чимъ скорше надсылали, якъ и вѣрныхъ до якъ найчисленнѣйшого зголошуваня ся до участи въ згаданій богомольной юбилейной подорожи запросити старали ся. Зголошеня тіи належитъ надсылати до Канцеляріи Митр. Консисторіи.

Тутъ примѣчає ся, що Дирекціи желѣзницъ ѡбщяли удѣлити значне улекшене, если лише число вымагане 375. путникѣвъ хотячихъ ѡтбувати дорогу разомъ, згодосить ся. — Докладне означене дня наступитъ безпроволочно, скоро лишь весняный розкладъ ѣзды зѣстане оголошеный.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 19. Марта 1900.

Ч. 18.

Ч. 1917. — Въ дѣлѣ побираня и роздаваня нового мвра св.

Пригадує ся Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, що суть ѡбязаній заразы по посвященю нового мвра св. о товжъ просити и то всегда, хотѣбы поби-

рана особисто дѣяло ся, съ сопровождаемъ письма урядового. А о надоспѣвшѣмъ мврѣ належитъ заразы кондеканальный Клиръ повѣдомити; и всѣ Душпастырѣ суть ѡбязаній, мвро св. для своихъ парохій безпроволочно обновити або на вызначенѣмъ необавомъ по Великодни соборчику, або, если такий соборчикъ не назначає ся, каждый осбно самъ або черезъ посланця въ сосудѣ опечатанѣмъ такъ, що—пѣсля припису Синода (ст. 93.)—мають въ протягу мѣсяця ѡтъ посвященя вже нове мвро св. у себе мати и строгій ѡбязокъ чуваня надъ тымъ есть наложеный на самыхъ Всч. Деканѣвъ. Уживане давного мвра св. по посвященю нового (т. е. по ѡтповѣднѣмъ терминѣ одержаня тогожъ) есть пѣдъ грѣхомъ смертнымъ заказане и лишь св. Апостольскій Престоль може тов дозволити.

Дальше наводитъ ся, що мвро св. выдає ся ѡтеи въ скѣлкости одной осьмой литры для 18. а пѣвъ осьмой для 9. церквей. Дятого мають и Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ якусь ѡтповѣдну мѣру для поодинокихъ церквей мати, хоть не коньче однаку для каждой, им. що до церквей матерныхъ и дочерныхъ.

Въ кѣнцы примѣчає ся, щобы надѣслана тутъ деканальна мврница була мѣцна, съ добрымъ, закручующимъ ся заткаемъ и зъ давнѣйшого мвра, котре всео має бути спаленымъ, зовсѣмъ очищена. То само розумѣє ся такожь о малыхъ мврницахъ поодинокихъ церквей.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. Марта 1900.

19.

Ч. 1604. — Вызває ся Всч. Уряды декан. къ стягненю и тутъ надѣсланю належитости за Шематизмъ на р. 1900.

Подаючи до вѣдомости Всч. Урядѣвъ деканальныхъ о пересланю Шематизма Клира Архидієцезального на 1900 р. поручає ся припадоучу належитѣсть за 1. примѣрникъ въ квотѣ 2. короны 60. гел. ѡтъ Урядѣвъ парохіальныхъ зажадати и туюжь надѣслати до 15. Цвѣтня 1900 р. до тутешной Канцеляріи.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 20.

Ч. 969. — Въ справѣ увѣльненя ѡтъ оплаты штемплевою посвѣдченъ политичныхъ властей на грамотахъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво азъ дня 24. Сѣчня 1900 Ч. 121063/99 заудѣлило слѣдующе:

„Kk. Ministerium des Innern ad Zl. 36296. Wien, am 24. November 1899. An die kk. Statthaltereien in Lemberg.

Aus Anlass einer Anfrage hat das Finanzministerium mit dem an alle Finanzlandesbehörden gerichteten Erlasse de dato 24. October 1899 Zl. 41929 ausgesprochen, dass Bescheinigungen politischer Behörden auf Urkunden,

welche gemäs des Gesetzes vom 31. März 1875 R. G. Bl. Nro 52. stempel- und gebührenfrei sind, sofern diese Bescheinigungen zur Durchführung der Löschung einer kleinen Satzpost erforderlich sind, die Gebührenbefreiung nach dem bezogenen Gesetze geniessen.

Hievon wird die kk. Statthalterei im Nachhange zu dem h. ä. Erlasse vom 27. Februar 1899 ZL 3727 behufs entsprechender Verständigung der unterstehenden politischen Behörden in die Kenntniss gesetzt“.

Повыше розпоряджене подає ся до вѣдомости Веч. Священства.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 21.

Ч. 1443. — Въ справѣ правильного означеня вольной отъ оплаты почтовой переписки урядѣвъ парохіальныхъ, громадскихъ и школъ народныхъ.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ для Галичины въ дня 20. Лютого 1900 Ч. 9382 заудѣлила Митроп. Консистеріи слѣдующе:

„Vorschriftsmässige Adjustierung portofreier Correspondenzen der Gemeindegelastlichen-Aemter sowie der Volksschulen.

Es wurde wahrgenommen, dass Correspondenzen der geistlichen- und Gemeindeämter und der Volksschulen portofrei behandelt werden, obwohl auf der Adressseite der Gegenstand, wodurch die Portobefreiung begründet wird, entgegen der Bestimmung des Art. V. des Gesetzes vom 2. October 1865 nicht angegeben ist.

Die kk. Postämter werden daher angewiesen bei der Annahme von derlei Correspondenzen auf die gehörige Bezeichnung des portofreien Gegenstandes auf der Adresse: z. B. die Clausel: „In Kirchsachen“, „In Ehesachen“, „Portofreie Gemeindegelastliche Dienstsache“, „In Unterrichtsangelegenheiten“ u. s. w. besondere Aufmerksamkeit zu richten, und im Falle deren Abgangs derlei Correspondenzen mittels Aufgabs-Journals nicht anzunehmen, sondern zur Ergänzung der Bezeichnung oder Francirung zurückzustellen.

„Правильне означеня корреспонденцій громадскихъ урядѣвъ и душпастырскихъ и народныхъ школъ вольныхъ отъ почтовой оплаты.

Спостережено, що корреспонденціи душпастырскихъ урядѣвъ и громадскихъ и народныхъ школъ бувають уважані якъ вольні отъ почтового порта, хотя на адресовій стороні не подано предмету узасадняючого увѣльненя отъ уплаты порта по мысли Art. V. Уст. въ 2. Жовтня 1865.

Протою поручає ся ц. к. почтовимъ урядамъ, щоби, приймаючи того рода корреспонденціи, звертали особенну увагу на приписане означене на адресѣ на прим. черезъ дописане: „Въ справѣ церковной, парохіальной“, „Въ справѣ супружеской“, „Справа громадска вольна отъ оплаты“, „Въ справѣ науки школьной“ и т. д., а въ случаю браку такого означеня, не принимали дотычныхъ корреспонденцій посредствомъ подавчого журналю, тѣлько звертали корреспонденцію въ цѣли доповненя, а взглядно офранкованя.

Es wird bemerkt, dass Correspondenzen der Pfarrämter und Volksschulen mit den Gemeindeämtern selbst in Angelegenheiten des öffentlichen Dienstes portopflichtig, daher stets zu franciren sind.

(Bartl's Handbuch 8-te Auflage S. 360. Abs. 4).

Lemberg am 20. Feber 1900“.

Повыше завѣдомлена подає ся до вѣдомости Веч. Священства и перестерѣганя поданныхъ приписѣвъ.

Зауважає ся, що корреспонденціи парохіальныхъ урядѣвъ народныхъ школъ и громадскихъ урядѣвъ даже въ публичной службѣ не суть вольні отъ порта и для того мають бути франковані.

(Пѣдручникъ Бартля Стор. 360. Уст. 4).

Львѣвъ, дня 20. Лютого 1900“.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 22.

Ч. 1350. — О поступованю съ родичами надуживающими своей власти взглядомъ дѣтей.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва въ дня 12. Лютого 1900 Ч. 548 заудѣлила слѣдующе:

„Голосна розправа судово-карна задля случившого ся недавно у Вѣдни wypadку знущаня ся родичѣвъ надъ дитиною спонувала ц. к. Министерство справедливости до выдана обѣжника до всѣхъ ц. к. Судѣвъ въ справѣ точного выконуваня приписѣвъ законныхъ, маючихъ на цѣли охорону дѣтей передъ злымъ обходженемъ ся, або передъ занедбуванемъ изъ стороны родичѣвъ, а ц. к. Министерство внутрѣшнихъ справъ рескриптомъ въ 8. Сѣчня с. р. Ч. 41744/99 поручило завѣзвати власти администраційной и полиційной до удѣленя Судамъ якъ вайревѣйшой пѣдпоры въ тѣмъ напрямѣ черезъ доношене имъ о wypadкахъ надуживаня черезъ родичѣвъ права домашнего караня, або занедбуваня тяжучого на нихъ обовязку выховуваня и заосмотруваня дѣтей, якъ такожь въ загалѣ о тыхъ всѣхъ спостереженяхъ, котрі бы могли мати для Судѣвъ значене при выконуваню власти надопѣкуньчой.

Крѣмъ того поручило ц. к. Министерство звернути увагу згаданныхъ властей, що у всѣхъ сконстатованныхъ wypadкахъ знущаня ся родичѣвъ надъ дѣтьми, винни брати пѣдъ розвагу квестію застосованя средствъ администраційныхъ даючихъ можність охорону дѣтей передъ надужитемъ власти родичѣвъ.

Сповнюванє тыхъ задачъ могло бы властямъ политичнымъ въ высокой степени улєкшити спѣвѣдѣальність духовенства парохіального, котра черезъ безпосередній зносины съ населенемъ, а именно черезъ проповѣды має можність розширеня ѣтповѣдной дѣяльности въ напрямѣ охорону дѣтей.

Позваляю собѣ проте просити Высокопреподобный Ординаріатъ о припорученє пѣдвластному духовенству, щоби удѣляло згаданнымъ властямъ помочи въ змаганяхъ стремлячихъ до вказаной цѣли“.

Подаючи повыше заявленє до вѣдомости Веч. Священства поручає ся на проповѣдяхъ звертати увагу родичій надуживаючихъ своей власти на ихъ

грѣшне и кары достойне поступоване, а въ данныхъ случаяхъ зажадати помочи ѿтъ взглядныхъ ц. в. Судѣвъ яко власти надѣпѣкуньчои.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 23.

Ч. 1024. — Пригадка о кумахъ при крещенію и о наданію имени покрестнику.

Кумы суть потрібнѣ только до торжественнаго крещенія, но въ домашнѣмъ крещенію похвально есть ихъ употребити. По рѣшенію Собора Тридентскаго вѣльно припустити ихъ наибѣльше двоѣ, мужа и жену и потреба, щобы они въ часѣ крещенія прикасалися покрестника. Право замовити кумѣвъ мають родичѣ; если же родичѣ занедбають, то замовляе ихъ парохъ. Тяжко провинивъ бы парохъ, если бы не ожидаючи кума ѿтъ родичей запрошеннаго, взявъ кого небудь за кума. Невѣльно католику бути за кума при крещенію удѣляемѣмъ черезъ еретика, схизматика або интруза. А католика не можна приняти за кума ани при крещенію дитини а католикѣмъ, котре нужды ради прощенный кат. священникъ удѣляе.

Що касаеся имени, най старее ся парохъ, абы не надавано имени различнѣ, баечнѣхъ або смѣшнѣхъ або безбожнѣхъ поганѣ, но только Святѣхъ, котрыхъ примѣромъ побуждають ся вѣрнѣ до побожности и о котрыхъ опѣку удають ся. Привождѣмъ крещенію повинно имя Святого надавати ся. Крещаючи не мае права самовѣльно надати покрестнику имя и прогрѣшивъ бы тяжко, если бы надавъ незвычайе имя наперекѣръ родичамъ неученымъ, на пр. *Юда* вмѣсто *Таддей*. Если родичѣ выберуть таке имя, въ поводу котрого могутъ повстати трудности, на пр. то само имя двоѣмъ сынамъ або донькамъ, то треба ихъ лагѣдно ѿтъ того жадана ѿвести, або додати вторе имя другого Святого и дитину яко двоименну записати.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 11. Лютого 1900.

24.

Ч. 10652/99. — Въ справѣ умѣщования капиталѣмъ становлячѣхъ власнѣтъ парохій.

На часто поновлюванѣ прошеня изъ стороны Деканальнѣхъ и Парохіальнѣхъ Урядѣвъ, щобы всѣ капиталы становлячѣ власнѣтъ парохій помѣщати въ рускѣхъ финансовѣхъ институціяхъ, Митроп. Консистерія заявляе, щобы мастки парохіальнѣ — загално — могутъ бути помѣщенѣ только въ такиѣхъ институціяхъ финансовѣхъ, котрѣ дають пупиларне забезпечене. — Дотычно же умѣщаня капиталѣмъ становлячѣхъ власнѣтъ приватнѣхъ сторонѣ въ якѣй будь финансовѣй институціи, котрѣ намѣряють або намѣрили робити побожнѣ записы, — то Митроп. Консистерія не мае жадной ингеренціи въ тѣмъ напрямѣ.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1899.

Ч. 25.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючѣ парохіи:

а) *пѣвъ днѣмъ 1. Марта 1900 съ рѣшицемъ до дня 26. Цвѣтля 1900:*

- Ч. 759. — Пѣдберезцѣ, декан. Львѣвско-загородскаго, над. В. Выдѣлу Краев.
- Ч. 1063. — Чехи, декан. Олескаго, наданя приватнаго.
- Ч. 1086. — Бужокъ, декан. Олескаго, наданя приватнаго.
- Ч. 1117. — Конюхи съ прилуч. Куть, дек. Бережанскаго, над. приватн.
- Ч. 1122. — Тростянецъ съ прилуч. Слобода, дек. Болехѣвскаго, наданя Ёго Величества Цѣсаря.
- Ч. 1267. — Синевѣдско нижне, дек. Скольскаго, наданя Высокопреосвященнаго Митроп. Ординаріята обр. гр. кат.
- Ч. 1365. — Кошляки съ прил. Голотки, дек. Збаражскаго, над. прив. съ тѣмъ додаткомъ, щобы прилучена Голотки мае бути ѿтлучена ѿтъ Кошлякѣ.
- Ч. 1546. — Суховоля, дек. Бродскаго, наданя Высокопреосвященнаго Митроп. Ординаріята обр. гр. кат.

б) *пѣвъ днѣмъ 8. Марта 1900 съ рѣшицемъ до дня 3. Мая 1900:*

- Ч. 1701. — Пѣдднѣстрианы съ прилуч. Чарторны, декан. Ходорѣвскаго, наданя приватнаго.

в) *пѣвъ днѣмъ 20. Марта 1900 съ рѣшицемъ до дня 15. Мая 1900:*

- Ч. 1123. — Плотича, декан. Бережанскаго, наданя приватнаго.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

III.

Розписуе ся конкурсъ на посаду катихита при 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Галичи.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Станиславѣвъ оголошуе пѣвъ д. 10. Лютого 1900 Ч. 226 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита при 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Галичи съ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женскѣй. — До той посады привязанѣ суть поборы III. клясы платѣ съ увзглядненемъ §. 4. уставы въ дня 22. Червня 1899. (Дн. уст. кр. Н-рѣ 81.). — Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають свои належито удокументованѣ поданя посредствомъ свои настоятельной власти внести до высше сказаной ц. в. окружной Рады шкѣльной найпѣзвѣйше до дня 31. Марта с. р.

Тов подае ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости съ заявленемъ, щобы священники, посѣдаючи укѣнченѣй богословскѣй науки университетскѣй и щобы найменше одинѣ рѣкъ задоволяючи практики въ школѣ, уважають ся за квалификованѣхъ до займованя высше сказаной посады.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 1. Марта 1900.

ХРОНИКА

Именованя:

Его цѣсарске и королѣвске Величество зволивъ найвысшимъ постановленемъ зъ дня 30. Сѣчня 1900 найласкавѣйше заименовати членомъ ц. к. Рады школьной красвою: Всев. и Впр. о. ЕМИЛИЯНА БИЛИНСКОГО, крылошанина Митрополитаьной Капитулы.

II. Мѣстодеканомъ дек. Рогатиньского именованый:

Ч. 829. О. Стефанъ Городецькій, парохъ Вербиловець.

I. Мѣстодеканомъ дек. Щирецкого именованый:

Ч. 1272. О. Евгений Шухевичъ, парохъ Красова.

II. Мѣстодеканомъ дек. Щирецкого именованый:

Ч. 1272. О. Иоанъ Стрѣльбицькій, парохъ Наварин.

Архіерейске благословеніе по причинѣ 60-лѣтнего душпастырства получилъ:

Ч. 1128. О. Иполитъ Дзеровичъ, парохъ Рогатина.

Архіерейскій грамоты похвальній съ правомъ уживаня экспозиторій крылошаньскихъ получили 00:

Ч. 535. Иларій Барусевичъ, парохъ Псаръ,

Ч. 1553. Иоанъ Бачиньскій, парохъ Кошова.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00:

- Ч. 892. Евстахій Радкевичъ въ Пѣдберезяхъ,
- Ч. 1118. Людовикъ Савицькій въ Конюхахъ,
- Ч. 895. Иосифъ Рейтаровскій въ Кошлякахъ,
- Ч. 1477. Павло Дудичъ въ Бужку,
- Ч. 1478. Василій Владичичъ въ Симевѣду нижнімъ,
- Ч. 1541. Володимиръ Чепѣль въ Тростянци,
- Ч. 1546. Николай Демчиньскій въ Суховоли,
- Ч. 1678. Геремія Ломницькій въ Краснопуци,
- Ч. 1662. Иоанъ Рудницкій въ Сернкахъ горѣшныхъ.

Сотрудничества получили 00:

- Ч. 738. Казимиръ Савицькій въ Яленковатбъ,
- Ч. 1166. Николай Рыцаръ въ Камянкахъ,
- Ч. 1514. Лука Побоярскій въ Настасовѣ,
- Ч. 1547. Антоній Лучаковскій въ Роздолѣ,
- Ч. 1345. Иоанъ Рудницкій сот. экспон. въ Бубинци ад Тиебъ,
- Ч. 1678. Иоанъ Вымочко въ Краснопуци.

Введеніи 00:

- Ч. 621. Алексей Ганасъ въ сотр. Полохова,
- Ч. 684. Едвардъ Косановскій въ завѣд. Налужа,
- Ч. 728. Петро Петриця въ сотр. Лодина cum jure directionis,
- Ч. 886. Евгений Бартошь въ сотр. Олива,
- Ч. 1339. Антоній Копертиньскій яко парохъ Зеленои,
- Ч. 1421. Василій Паличчукъ яко парохъ Гарбузова,
- Ч. 1533. Иосифъ Рейтаровскій въ завѣд. Кошлякъ,
- Ч. 1693. Казимиръ Савицькій въ сотр. Яленковатого.

Увѣльненіи 00:

- Ч. 684. Едвардъ Косановскій бѣтъ сотр. въ Золотникахъ,
- Ч. 1339. Антоній Копертиньскій бѣтъ завѣд. Зеленои,

- Ч. 1421. Василій Паличчукъ бѣтъ зав. Гарбузова,
- Ч. 1442. Евстахій Радкевичъ бѣтъ сотр. въ Добротворѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 543. — на Седлиса: 1) Володимиръ Глѣбовицькій, 2) Иоанъ Яблоньскій, 3) Евстахій Баргѣвъ, — а въ списѣ: 4) Леонидъ Молчковскій, 5) Емиліанъ Зарицькій, 6) Николай Пясецькій, 7) Иоанъ Илевичъ, 8) Теодоръ Дзѣоба.
- Ч. 589. — на Бѣльбѣвъ: 1) Теодоръ Кузьмѣвъ, 2) Евгений Тымкевичъ.
- Ч. 1062. — на Клещѣвну: 1) Теодоръ Кинасевичъ, 2) Александръ Мѣйскій, 3) Теодоръ Гураль.
- Ч. 1430. — на Баличъ подорожній: 1) Емиліанъ Левицькій, 2) Иосифъ Гоцькій, 3) Николай Кукурудза, — а въ списѣ: 4) Корнилій Леонтовичъ.
- Ч. 1431. — на Иванѣвну: 1) Иосифъ Гоцькій, 2) Иоанъ Иванчукъ, 3) Волод. Винярескій.

Презенты получили 00:

- Ч. 1049. Евгений Тымкевичъ на Бѣльбѣвъ,
- Ч. 1119. Даниль Зарицькій на Августѣвку,
- Ч. 1215. Орестъ Коповалець на Великополе въ дорожѣ замѣны,
- Ч. 1216. Николай Стрѣльбицькій на Янѣвъ въ дорожѣ замѣны,
- Ч. 1463. Николай Кукурудза на Камѣнь.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00:

- Ч. 1049. Евгения Тымкевича на Бѣльбѣвъ,
- Ч. 1119. Данила Зарицького на Августѣвку.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00:

- Ч. 760. Володимира Булы на Володимирѣвъ,
- Ч. 817. Антонія Стефановича на Щарець,
- Ч. 818. Дамяна Бачиньского на Кутѣборъ,
- Ч. 818. Корнилія Бачиньского на Мышковичѣ,
- Ч. 870. Онуферія Чубатого на Панасѣвку.

До канон. институціи вѣзваніи 00:

- Ч. 760. Володимиръ Була на Володимирѣвъ,
- Ч. 818. Дамянъ Бачиньскій на Кутѣборъ,
- Ч. 818. Корнилій Бачиньскій на Мышковичѣ,
- Ч. 817. Антоній Стефановичъ на Щарець,
- Ч. 870. Онуферій Чубатый на Панасѣвку,
- Ч. 1463. Николай Кукурудза на Камѣнь.

Канон. институцію получили 00:

- Ч. 772. Антоній Копертиньскій на Зелену,
- Ч. 743. Василій Паличчукъ на Гарбузѣвъ,
- Ч. 1289. Онуферій Чубатый на Панасѣвку,
- Ч. 1477. Ярославъ Стеткевичъ на Станиславчикъ,
- Ч. 1478. Иоанъ Бачиньскій на Козлѣвъ,
- Ч. 1541. Иоанъ Целевичъ на Кропивникъ,
- Ч. 1542. Емиліанъ Гавришо на Бѣбщаны,
- Ч. 1543. Иоанъ Дорожиньскій на Межирѣче,
- Ч. 1545. Алексей Пристай на Журѣвъ,
- Ч. 1546. Иоанъ Чаровскій на Корѣвъ,
- Ч. 1568. Теодоръ Сахно на Лагодѣвъ,
- Ч. 1631. Володимиръ Була на Володимирѣвъ,
- Ч. 1701. Иоанъ Воднаръ на Дмитрѣвъ,
- Ч. 1754. Николай Стисловскій на Девятики.

Декретъ увольненя отъ испыту конкурсового пар. получили 00:

- Ч. 1485. Николай Стрѣльбацкій парохъ Велякополя,
Ч. 1576. Теодоръ Бѣлевичъ парохъ Вырова.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для частныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 785. въ Яленковатомъ на 1. рѣкъ,
Ч. 776. въ Лишца горѣшній отъ $\frac{1}{10}$ 1899 до $\frac{3}{10}$ 1900,
Ч. 1136. въ Козвацѣ на 1. рѣкъ.

Архіерейскій грамоты похвальніи и благословеніе за жертвы и труды около церквей получили:

- Ч. 535. Вл. П. Вильгельмина Рей, властителька Пеаръ, П. Стефанія Реттермундъ, Давидъ, Февронія Оршуляковъ зъ Пеаръ, Марія Полякъ зъ Деговой.

Архіерейске узнане, похвалу и благословеніе за жертволюбіе и труды около храмовъ Божихъ поручено Всч. О. Деканамъ заявити:

- Ч. 10671/99. Ч. Парохіянмъ Славска,
Ч. 11232/99. Ч. Парохіянмъ Соколова,
Ч. 11661/99. Ч. Парохіянмъ Вѣтевой.
Ч. 11257/99. Стефану Мендосѣ, Григор. Николвану и Ник. Куцѣ, жителямъ Чарторгъ,
Ч. 11159/99. Димитрію Бучко, Игнатію Покрышка, Февроніи Галѣвъ, Алексію Гудзѣ, Михайлу Юсипѣ, жителямъ Слободы,
Ч. 12055/99. Тимотею Буцерко жителю зъ Баличъ подорожныхъ; Павлу Заяць зъ Волѣ задержавцон; Павлу Гошовскому зъ Гервинѣ; Николаю Гошовскому Николиному зъ Гозіва; Евдокія Котикъ, Яцви Кибель, Илькови Молевина, Прокопови Шкодзелей и Дмитрови Дарвній зъ Княжолуки; Стефану Янѣвъ, Юркови Нимичѣвъ, Анастасіи Стефанѣвъ зъ Лисовичъ; Тамбови Харѣвъ зъ Полянцѣ; Костеви Хомякъ зъ Сѣхова; Аниѣ Голекъ и Василеви Пенгричъ зъ Содокова; Василеви Дмитрѣвъ, Андрею Андріевичу и Стефану Грабовскому зъ Якубова; Василю Литвяку зъ Тростяниця; Николаю Свистунѣ зъ Турѣ великон; Юркови Юрѣвъ, Андрею Хромашивъ и Стефану Ганчарѣ зъ Тисова,
Ч. 12211/99. Павлу Гавдида, Ивану Мокосѣй, Андрею Семенецъ, Андрею Бунакъ, Весилю Дубчакъ, Ивану Рабинѣ, Ивану Городицкому, Иліи Семенецъ и Пелатія Мокосѣй, жителямъ Сараньчукъ.

Некрольогія.

- Ч. 759. О. Тераповъ Котоничъ, парохъ въ Пѣдберезячѣ, померъ дня 31. Сѣчня,
Ч. 894. О. Киприянъ Жуковскій, парохъ въ Кошлякахъ, померъ дня 2. Лютого,
Ч. 1042. О. Григорій Лонкевичъ, парохъ въ Чехахъ, померъ дня 7. Лютого,
Ч. 1116. О. Юліанъ Овашкевичъ, парохъ въ Конюхахъ, померъ дня 10. Лютого.
Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. Марта 1900.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 18. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 26.

Ч. 90/орд. — Ближшій вѣдомости о подорожи юбилейной до Риму.

Митрополитальный Ординаріятъ отъиѣсь ся въ своимъ и Преосвященныхъ Епископѣвъ Галицкой церковной провинціи до Святѣйшого Отца о всемилостивѣйше зредуковане приписанныхъ дотычною булею Бго Святости Папы Льва XIII посѣщенъ 4. Базиликъ римскихъ зъ 10. на 2. до 3., а то именно письмомъ, котре въ рускомъ переводѣ звучитъ:

Святѣйшій Отче!

Юліанъ Куиловскій Архіепископъ Львѣвскій обряда Грецко-Русского именовемъ Епископѣвъ Рускихъ Галицкихъ проситъ Вашои Святости о зредуковане посѣщенъ до позысканя одпугу на два або на три для улукшеня рускимъ путникамъ, котріи мають прибути до Риму пѣдчасъ Льва Святого въ Маю або Червню.

Свята Пенитенціарія Всч. во Христѣ Отцамъ Епископамъ Рускимъ Галицкимъ ласкаво прихилила ся до ихъ прошеня.

Отримавши такъ вселаскавѣйше улукшене для узысканя одпугу подае ся сямъ до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрныхъ, що задержане ся въ Римѣ нашихъ путникѣвъ для узысканя одпугу буде тревати наибѣльше два або три дни и запрашае ся до надсыланя якъ найскоршого зголошенъ до

взяты участи въ подорожи богомольной Русинѣвъ, котра, якъ сказано, наступитъ въ першихъ дняхъ Червня. Всч. Душпастырѣ поскорятъ предлежаще оповѣщене якъ и попереднѣйшій въ той справѣ, именно зъ 13. Лютого и 12. Марта, еще разъ подати до Вѣдомости вѣрныхъ и горячо заохотити и побудити до сеи душеполезной, спасительной, богомольной подорожи Русинѣвъ въ томъ вѣкопомнѣмъ Святѣмъ юбилейнѣмъ роцѣ до Риму. Зголошеня и грошѣ належитъ присылати найлѣпше впростъ до канцеляріи Митрополитальной Консистеріи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Цвѣтня 1900.

Ч. 27.

Ч. 2130 — Взглядомъ ѡднуство старои церкви, если мѣсто неи поставитъ ся нова.

Всч. Душпастырѣ, котрыхъ церкви мають або дѣстануть ѡдпусты, робятъ ся уважными на то, що въ разѣ, если мѣсто старои церкви поставитъ ся нова, ѡдпусты старѣй церкви удѣлені переходятъ на нову лише тогды, если тая нова церковь той самъ титулъ мае и естъ поставлена на томъ самѣмъ мѣсци що стара, або не дальше, якъ 20. до 30. кроковъ ѡтъ неи ѡтдалена.

Если же рѣчь съ новою церквою иначе ся мае, то треба на ново ѡ ѡдпусты для неи просити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. Марта 1900.

Ч. 28.

Ч. 2356. — Въ справѣ стемплевѣй.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило сюда до. Ч. 20124 зъ дня 3. Марта 1900 слѣдующе в. розпоряджене:

„Ц. к. Министерство Скарбу на запытане одного Ординаріату рѣшило оголошенимъ въ дневнику розпорядженъ рескриптомъ зъ дня 24. Жовтня 1899 Ч. 38004, що деклараціи выставлені черезъ полѣтничій власти краевѣ пѣсля министр. розпорядженя зъ 20. Червня 1860 Н-рѣ 162 В. з. д. и 13. Липня 1860 Н-рѣ 175. В. з. д. въ справѣ продажи и обтяжания маекку католицкихъ церквей, парохій и духовныхъ институцій, що особнымъ приписомъ ѡ продажи и обтяжаню добра церковного вдоволено, прислугуе неограничено увѣлене ѡтъ оплаты належитости пѣсля „Т. Р. 117 lit. г.“ въ такѣмъ случаю, если декларацію умѣщено въ формѣ клявуздѣ на правѣмъ документѣ, ѡтносячѣмъ ся до продажи и обтяжания добра церковного.

Особно выставлені такі деклараціи подлягають однакожь належитости стемплевѣй яко свѣдоцтва урядові пѣсля Т. Р. 116 lit. а. аа. закона ѡ належитостяхъ.

О томъ повѣдомляе ся Всесвѣтлѣйшу Консистерію на подставѣ рескрипта ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ выданого въ порозумѣню зъ ц.

к. Министерствомъ вѣроисповѣданя и просвѣты зъ дня 17. Лютого 1900 Ч. 36297 съ приятнымъ прошенямъ ѡ подане до вѣдомости урядѣвъ церковныхъ въ вѣстнику епархіяльнѣмъ.“

Повыше в. розпоряджене подае ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до поступованя пѣсля тогоже.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. Цвѣтня 1900.

Ч. 29.

Ч. 1161. — Розписують ся на конкурсѣ двѣ стипендіи имени св. Георгія по 200 кор. рѣчно.

Въ цѣли наданя двохъ стипендій имени св. Георгія для слушателѣвъ правъ на Львѣвскѣмъ або Вѣденскѣмъ всеучилищи назначеныхъ, въ рѣчной квотѣ по 200. коронъ начавши ѡтъ 1-го курсу шкѣльного року 1899/900 розписуе ся конкурсѣ съ речинцемъ до дня 31. Мая нов. стила 1900.

Кандидаты довгий выказати ся:

1) що походять ѡтъ отца руской народности и суть гр. кат. вѣроисповѣданя.

2) що суть сиротами або сынами убогихъ родичѣвъ, котрі народности рускѣй вѣрнѣй суть и такъ само дѣти свои выховують, що по свѣдченемъ дотычного гр. кат. пароха выказати належитъ.

3) що укѣичили гимназію съ наилучшимъ успѣхомъ.

Сыны гр. кат. жителѣвъ Дрогобицкихъ при другихъ рѣвныхъ обставинахъ мають першенство.

Академики, побираючи ту стипендію, мають выказати ся свѣдоцтвомъ дворѣчныхъ студій руской литературы подчасъ празничной науки або вже ѡтбутыхъ або заразъ ѡтбути ся маючихъ, въ противнѣмъ же разѣ буде имъ стипендія ѡтнята.

4) Право наданя сеи стипендіи прислугуе Его Высокопреосвященству Митрополиту, и просьбы ѡ надане заосмотреній ѡтповѣдными свѣдоцтвами довгий въ выше означенѣмъ речинци посредствомъ Свѣтлой Колегіи Професорѣвъ внесеніи бути до Львѣвской гр. кат. Митрополитной Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 28. Марта 1900.

Ч. 30.

Обвѣщеня конкурсѣй.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсѣ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ днѣмъ 22. Лютого 1900 съ речинцемъ до дня 17. Мая 1900:

Ч. 1295. — Дмитре, декан. Щирецкого, наданя приватного.

б) пѣдъ днѣмъ 1. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 24. Мая 1900:

Ч. 1513. — Козара съ прилуч. Журавенко, декан. Журавеньского, над. пр.

- в) *підъ днємъ 10. Марта 1900 съ речницею до дня 22. Мая 1900 :*
 Ч. 1663. — **Красне**, декан. Унѣвского, наданя приватного.
 г) *підъ днємъ 22. Марта 1900 съ речницею до дня 24. Мая 1900 :*
 Ч. 2048. — **Саранчуки** съ прилуч. Базникѣвка, декан. Пѣдгаецкого, над. пр.
 д) *підъ днємъ 24. Марта 1900 съ речницею до дня 19. Мая 1900 :*
 Ч. 2207. — **Баличѣ нагбрнїи**, декан. Болахѣвского, наданя приватного.
 е) *підъ днємъ 29. Марта 1900 съ речницею до дня 1900 :*
 Ч. 2320. — **Протесы** съ прилуч. Дуброва, декан. Журавеньского, над. пр.
 ж) *підъ днємъ 5. Цвѣтня 1900 съ речницею до дня 30. Мая 1900 :*
 Ч. 2498. — **Дроговыже**, декан. Роздольского, наданя фундаціи Станислава графа Скарбка.
 з) *підъ днємъ 12. Цвѣтня 1900 съ речницею до дня 7 Черня 1900 :*
 Ч. 2504. — **Клебанѣвка** съ прилуч. Коршилѣвка, Янѣвцѣ и Митниця, декан. Збаражского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

II.

- Ч. 2323. — **Розпи суе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Калуши.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Калуши розписала підъ д. 1. Марта с. р. Ч. 432 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Калуши съ обовязкомъ учити религїи такожь въ тамошней 6-клясовѣй школѣ женскѣй. До той посады привязанїи суть поборы III. клясы платѣ по мысли арт. 11. уставы зъ дня 6. Липня 1899 (N. 85. Вѣст. уставъ и розпоряджень краев.) съ уваглядненьемъ постановлена §. 4. уст. зъ дня 22. Червня 1899 (N. 81. Вѣст. уст. и розпоряджень кр.) — Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають свои належито удокументованїи поданя посредствомъ Ординаріят. шк. Комисарїятѣвъ внести до высше сказаной Рады школьной въ терминѣ до дня 30. Цвѣтня 1900.

Тое подае ся Веч. АЕпарх. Клиру до вѣдомости съ заявленемъ, що священники укѣнчивши университетскїи науки богословскїи и ѣтбувши що найменьше одностѣтну практику въ школѣ народней съ задоволяющимъ успѣхомъ підъ кождымъ взглядомъ, уважають ся яко посѣдаючи квалификацію до займованя высше сказаной посады.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѣвъ, дня 29. Цвѣтня 1900.

ХРОНИКА

Именованя.

- Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ уживаня экспозиторїи крылошанскихъ получивъ:
 Ч. 2127. О. Климентїи Зарицкїи парохъ Стрыѣвки.
 Заступниками катихитѣвъ именованїи 00:
 Ч. 2267. Дамїанъ Лопатынскїи при гимназиї въ Золочевѣ, Іоанъ Алексевичъ при женскѣй школѣ им. Ядвиги, Константинъ Вандзѣлякъ при школѣ женскѣй им. св. Анны.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00:

- Ч. 1123. Александръ Ротко въ Плотичи,
 Ч. 1295. Емилїанъ Тресневскїи въ Дмитрю,
 Ч. 2206. Володимиръ Андрухѣвъ въ Баличахъ нагбрныхъ,
 Ч. 1663. Іларїи Гучковскїи въ Краснѣмъ,
 Ч. 1513. Михаилъ Абрагамовскїи въ Козарѣ,
 Ч. 2320. Теодоръ Дзѣоба въ Протесахъ,
 Ч. 2048. Мечиславъ Димитрій Кордуба въ Саранчукахъ,
 Ч. 2498. Михаилъ Форисъ въ Дроговыжи.

Сотрудничества получили 00.

- Ч. 2229. Николай Рыцаръ въ Добротворѣ,
 Ч. 2271. Викторъ Несторовичъ въ Бубнищи,
 Ч. 2348. Петро Кордуба въ Рожнятовѣ cum iure directionis,
 Ч. 2383. Григорїи Паньчишинъ въ Голгочахъ,
 Ч. 2294. Алексей Пясецкїи въ Вишенцѣ,
 Ч. 2470. Романъ Зарицкїи новопост. пресвитеръ въ Товстѣмъ и excurrando въ Боркахъ малыхъ
 Ч. 2471. Мвронъ Корытко " " въ Пустомытахъ,
 Ч. 2472. Михаилъ Бобовникъ " " въ Оброшинѣ,
 Ч. 2473. Іоанъ Каратницкїи " " въ Студѣнцѣ,
 Ч. 2474. Петро Гарухъ " " въ Камянкахъ,
 Ч. 2495. Василь Зацерковный " " въ Подгородѣ,
 Ч. 2479. Александръ Григоровичъ въ Козѣвцѣ,
 Ч. 2131. Теодоръ Кузьмѣвъ въ Олеску.

Введенїи 00:

- Ч. 1860. Онуфрїи Чубатый яко парохъ Панасѣвки,
 Ч. 1900. Василь Владычинъ въ завѣд. Синеѣвска нижного,
 Ч. 1862. Лука Побоярскїи въ сотр. Настасова,
 Ч. 1747. Іоанъ Бачинскїи яко парохъ Козлева,
 Ч. 1765. Ярославъ Стеткевичъ яко парохъ Станиславчика,
 Ч. 1814. Іоанъ Чировскїи яко парохъ Корсова,
 Ч. 1815. Николай Демчинскїи въ завѣд. Суховоль,
 Ч. 2055. Алексей Пристай яко парохъ Журова,
 Ч. 2074. Теодоръ Сахо яко парохъ Лагодова,
 Ч. 2112. Николай Стисловскїи яко парохъ Девятникъ,
 Ч. 2172. Іоанъ Рудницкїи въ завѣд. Сернокъ горѣшнихъ,
 Ч. 2173. Емилїанъ Гавришо яко парохъ Бѣбчанъ,
 Ч. 2208. Володимиръ Була яко парохъ Володимирецъ,
 Ч. 2221. Павло Дудикъ въ завѣд. Бужка,
 Ч. 2239. Володимиръ Чептѣль въ зав. Тростянца,
 Ч. 2312. Андрей Одѣжинскїи въ зав. Пѣддѣвстрянъ,
 Ч. 2393. Ник. Цегельскїи яко парохъ Подусова,
 Ч. 2465. Александръ Ротко въ завѣд. Плотичъ,
 Ч. 2508. Теодоръ Кузьмѣвъ въ сотр. Олеска,
 Ч. 2509. Евгенийъ Тымкевичъ яко парохъ Бѣлковецъ,
 Ч. 2517. Іоанъ Боднаръ яко парохъ Дмитрова,
 Ч. 2566. Іоанъ Дорожинскїи яко парохъ Межирѣча,
 Ч. 2564. Антонїи Лучаковскїи въ сотр. Роздолу.

Увольненїи 00:

- Ч. 1859. Онуфрїи Чубатый ѣтъ завѣд. Панасѣвки,
 Ч. 1849. Лука Побоярскїи ѣтъ сотр. въ Бубнищи,

- Ч. 1748. Василь Владычинъ бть завѣд. Козлова,
 Ч. 1765. Ярославъ Стеткевичъ яко парохъ Бужка,
 Ч. 1814. Іосифъ Чвровскій яко парохъ Суховоль,
 Ч. 1815. Николай Демчинскій бть завѣд. Корсова,
 Ч. 1816. Емиліянъ Гавришо бть завѣд. Каменя,
 Ч. 2053. Іоанъ Боднаръ яко парохъ Пбддѣвтріанъ,
 Ч. 2054. Володимиръ Була бть завѣд. Десятникъ,
 Ч. 2075. Алексей Пристай бть завѣд. Лагодова,
 Ч. 2128. Юстинъ Лучаковскій бть сотр. въ Вербилбвцахъ,
 Ч. 2174. Іоанъ Дорожнинскій бть завѣд. Бббчанъ,
 Ч. 2193. Іоанъ Рудницкій бть завѣд. Володимирецъ,
 Ч. 2194. Антоній Копертинскій бть завѣд. Зеленов,
 Ч. 2221. Павло Дудикъ бть завѣд. Станиславчана,
 Ч. 2239. Іоанъ Целевичъ яко парохъ Тростяница,
 Ч. 2394. Іоанъ Дорожнинскій бть завѣд. Бббчанъ,
 Ч. 2465. Романъ Крыжановскій яко парохъ Плотичъ,
 Ч. 2467. Теофилъ Кордуба бть завѣд. Августовки,
 Ч. 2508. Евгенийъ Тимкевичъ бть сотр. въ Олесеку,
 Ч. 2565. Теодоръ Сахно бть зав. Межирѣча,
 Ч. 2567. Николай Стисловскій бть сотр. въ Роздоль.

Въ пропозиціи умѣщени 00.:

- Ч. 1823. — на **Водники**: 1) Володимиръ Глѣбовицкій, 2) Павло Кудрякъ, 3) Іоанъ Яблонскій, — а въ списѣ: 4) Іосифъ Зацерковный, 5) Леонидъ Молчковскій, 6) Іосифъ Заричкій, 7) Іоанъ Ілевичъ.
 Ч. 1822. — на **Пальчинцѣ**: 1) Николай Романюкъ, 2) Василь Левацкій, 3) Игнатій Глѣбовицкій, — а въ списѣ: Зеновій Перфецкій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 2502. Евгенийъ Купчянскій на Ршивъ,
 Ч. 2554. Іосифъ Зацерковный на Водники.

Зъ презенты зрезигновавъ:

- Ч. 2226. О. Климентій Слюзаръ на Жеребки.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашася на канон. институцію 00.:

- Ч. 1755. Данила Заричкогъ на Августовку,
 Ч. 2001. Евгения Тимкевича на Бѣлкбвцѣ,
 Ч. 2002. Александра Джулинского на Монастырець,
 Ч. 2177. Александра Батога на Розвадбѣ.

До канон. институціи вбзвані 00.:

- Ч. 1755. Данилъ Заричкій на Августовку,
 Ч. 2001. Евгенийъ Тимкевичъ на Бѣлкбвцѣ,
 Ч. 2002. Александръ Джулинскій на Монастырець,
 Ч. 2123. Даміянъ Бачинскій на Куткбръ по Воскресенію,
 Ч. " Корнелій Бачинскій на Мышковичѣ по Воскресенію,
 Ч. 2177. Александръ Батбгъ на Розвадбѣ.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 2068. Николай Цегельскій на Подусбѣ,
 Ч. 2080. Романъ Крыжановскій на Небыдбѣ,
 Ч. 2082, Антоній Стефановичъ на Ширецѣ,
 Ч. 2175. Евгенийъ Тимкевичъ на Бѣлкбвцѣ,
 Ч. 2206. Николай Кукурудза на Камънѣ,
 Ч. 2219. Стефанъ Высочанскій на Перегнбвѣ,

- Ч. 2318. Игнатій Гарасевичъ на Чернѣвъ,
 Ч. 2319. Александръ Джулинскій на Монастырець,
 Ч. 2321. Данилъ Заричкій на Августовку,
 Ч. 2408. Александръ Батбгъ на Розвадбѣ,
 Ч. 2610. Юліянъ Мавдячевскій на Николаѣвъ,
 Ч. 2611. Андрей Грибъ на Берлинь.

Декретъ увбльненія бть испиту конкурсового парох. получивъ:

- Ч. 1911. О. Юліянъ Твардѣевичъ парохъ Дмитровичъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вброисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для частныхъ сотрудниковъ.

- Ч. 576. въ Ушни на 1 рбкъ,
 Ч. 1713. въ Рожнятовѣ додаткову дотацію за часъ бть 25/4 до 24/8 1899,
 Ч. 1714. въ Побужахъ cum jure directionis бть 17/7 1899 до 16/7 1900.
 Ч. 2492. въ Незнановѣ.

Митроп. Консисторія встала ся:

а) о плату дефициента:

- Ч. 1176. О. Петру Недавецкому пароху въ Чесникахъ.

б) о системизоване сотрудничствъ:

- Ч. 537. въ Стрыбвцѣ.

в) о выасигноване платы за провадження парохіи:

- Ч. 538. О. Максиму Панаеюку сотруднику въ Луцѣ.

г) о плату за фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 391. въ Болотан,
 Ч. 572. въ Боратинѣ,
 Ч. 601. въ Кудобинцахъ,
 Ч. 961. въ Прошовѣ,
 Ч. 1000. въ Байкбвцахъ,
 Ч. 1198. въ Сорокахъ,
 Ч. 1221. въ Лашинѣ,
 Ч. 1281. въ Сосновѣ,
 Ч. 1334. въ Кобыловолокахъ,
 Ч. 1441. въ Печеніи,
 Ч. 1919. въ Студѣнцѣ,
 Ч. 1920. въ Новиці,
 Ч. 2153. въ Княжолуцѣ,
 Ч. 1222. въ Берлинь,
 Ч. 2200. въ Денисовѣ.

Выказъ жертвъ вplyнувшихъ бть 1. Сѣчня 1900 до 31 Марта 1900 до Канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Всч. Урядъ парох. въ Дашавѣ	1	кор.	—	гел.
Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	4	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Цѣшкахъ	8	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2	"	—	"
Впр. О. "Пралатъ" Кобылянскій	5	"	—	"

б) на мисіи и Грббъ Христовѣ въ Святій землі:

Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	1	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2	"	—	"

в) на мисіи и знесене неволѣ въ Африцѣ:

Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	1	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2	"	—	"

" " " " Долбмъ (Калуш. дек.)	2	"	70	"
" " " " Дашавъ	4	"	"	"
" " " " Вишенць великій	"	"	84	"
<i>е) на мисіи католицкій:</i>				
Веч. Урядъ парох. въ Плавю	4	"	—	"
" " " " Дашавъ	2	"	—	"
" " " " Золочевъ	2	"	—	"
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	1	"	—	"
" " " " Извдоръ Дольницьій	10	"	—	"
<i>д) на обходъ Уніи Берестейскої:</i>				
Свѣтлый Магистратъ Стрыйскій	100	"	—	"
Достохвальна Каса оцадности Дрогобыцка	40	"	—	"
<i>е) на институтъ св. Іосафата:</i>				
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	4	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Золочевъ	2	"	—	"
Вп. П. Федоровичъ зъ Перемышля	20	"	—	"
Достохвальне Товариство „Диветеръ“	200	"	—	"
Честній Теодоръ и Магдалина Христ. женихи зъ Голння	6	"	—	"
<i>ж) для Служебницъ Пр. Д. Маріи:</i>				
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Золочевъ	2	"	—	"
<i>з) на Новиціатъ въ Слоутѣ:</i>				
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Золочевъ	2	"	—	"
<i>и) на Товариство св. Ап. Павла:</i>				
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	4	"	—	"
Веч. О. Зарихта парохъ въ Чижиковъ	2	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Золочевъ	2	"	—	"
<i>л) на Товариство св. Ап. Петра:</i>				
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	4	"	—	"
Церковь въ Чижиковъ	4	"	—	"
Веч. Урядъ парох. въ Золочевъ	2	"	—	"
<i>м) на церковь въ Патрасъ:</i>				
Веч. Урядъ парох. въ Плавю	1	"	—	"
<i>н) на фондъ Неофитовъ:</i>				
Веч. Урядъ парох. въ Дашавъ	2	"	—	"
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	1	"	—	"

Некрольогія.

Ч. 2503. О. Іосифъ Дроздовскій, парохъ Клебаньки, померъ дня 31. Марта 1900.
 Душа его поручае ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. Цвѣтня 1900.

ЮЛІАНЪ
 Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 4. Мая.

Ч. V.

Ч. 28 кал.

Митроп. Капитула подае симъ Всч. Духовенству и Вѣрнымъ печальну и потрясаючу вѣдомость, що Его Ексцеленція Высокопреосвященный Архіепископъ и Митрополитъ

Куръ

ЮЛІАНЪ сасъ КУИЛОВСКІЙ

нынѣ т. с. 4-го с. м. о II-ой год. 50 минутъ о Господѣ упокоивъ ся по довгѣй и тяжкѣй болѣзни, приняеши св. Тайны и отримавши ътъ Святѣйшого Отца Апостольске благословеніе.

По тѣй причинѣ препоручае ся, чтобы въ всѣхъ церквахъ парохіяльныхъ ътбувало ся 3. разы на день дзвонене, а въ дни похорону, котрый ътбуде ся въ вторникъ дня 8. с. м., чтобы Всч. Душпастырѣ, котрымъ се возможно буде, прибули для взятія участи въ ътданю послѣднои прислуги Возлюбленому Архипастырю и Отцу, прочій же, по попередному заповѣдженю, чтобы ътправили слѣвану Службу Божу съ парастасомъ въ день похорону въ вторникъ. и зарядили повѣ годинне дзвонене по скобиченю богослуженя. Всч. Отцы же, котрї возьмуть участь въ похоронахъ въ Львѣвъ, ътправлять таке саме богослужене въ наступаючій тыждень по попереднѣмъ заповѣдженю.

Львѣвъ, дня 4. Мая 1900.

Андрей Вьлецкій
 Викарій Капитулярній.

Львовско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Львовско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 25. Мая.

Ч. VI.

Ч. 31.

Ч. 96/орд. Телеграмъ Св. Отца и отвѣдъ св. Конгрегаціи на донесеніе о смерти бл. и. Высокопреосвященнаго Митрополита. Выбѣръ Вина и капитулярнаго и За-вѣдателя добѣръ Митрополитальныхъ. Розпорядженіе молитовъ въ часъ покаяна Митрополита.

Коли Г. Богу сподобалось покликати до Себе бл. п. Его Ексцелленцію ВПреосвященнаго Митрополита Юліяна Куиловскаго, Мужа великаго вѣры и побожности, незвычайно скромности и силы духа, и цѣлкомъ отданого службѣ своей Архипастырскѣй — то на донесеніе о Его смерти, Святѣйшій Отець велѣвъ въ Своей всегдашней превеликѣй добротѣ для народа нашего пере-слати тутъ слѣдующій телеграмъ:

Rmo D. Andreae Bielecki Archi-
presbytero. Lemberg. Summus Pon-
tifex accepto tristi nuntio Tuo tele-
grammate allato, gravi affectus est
moerore et animam defuncti istius
Metropolitani ruth. ferventibus pre-
cibus Deo commendat. Tibi vero et
isti archidiocesi Apostolicam bene-
dictionem peramanter impertit. —
M. Card. Rampolla. +

Всечестнѣйшому О. Андрею Бѣ-
лецкому Архипресвитеру. Львовѣ.
Святѣйшій Отець одержавши пе-
чальну вѣсть Твоимъ телеграмомъ
принесену, тяжкимъ смуткомъ пере-
нявъ ся и душу помершого тамош-
наго Митрополита рускаго горячими
молитвами Богу вручае. Тебѣ же и
тамошней Архієпархіи благословеніе
Апостольске вселюбовно удѣлюе. —
Маріанъ Кард. Рамполла. +

Св. же Конгрегація къ розширеню вѣры отвѣла на дотычне донесеніе,
якъ слѣдуе:

R. P. D. Andreae Bielecki Archipres. Cap. Met. ruth. Leopoliens. Illme
ac Rme Domine. Perdolenti animo haec S. C. accepit R. P. D. Iulianum
Kunowski Archiepiscopum Leopoliensem Ruthenorum pie in Domino obiisse,
cujus prudentiae et pietati nullum par elogium. Eadem vero certa spe confi-
dit iustum ac divitem in misericordia Deum meritum praemium tribuisse
Praesuli desideratissimo, qui pro Ecclesiae causa strenue adlaboravit. Interim
Deum adprecator, ut Te quam diutissime sospitet. Amp. Tuae Addictissimus
Servus M. Card. Ledóchowski Praef.

Упрашають ся всі Всч. Священники Архієпархіи, щоби окрім публичн оголошеної Службы Б. після розпорядженя въ Ч. V. Вѣдомостій, ще вели не бѣльше, то хоть одну св. Литургію читану жертвовали за упокой помершого Архієрея.

А понеже зарядъ Архієпархіи въ часѣ вакованя належить до Вир. и Всесвѣтл. Митр. Капитулы, тому Таяжъ выбрала стосовно до истнующихъ приписовъ дня 4. с. м.

О. Архипресвитера

АНДРЕЯ БЪЛЕЦКОГО

на

Викарія Капитулярного и Управителя Архієпархіи въ
дѣлахъ духовныхъ,

а О. Крылошанина

ІОАНА ЧАПЕЛЬСКОГО

на

Завѣдателя дѣлъ столовыхъ Митрополіи.

И черезъ часъ вакованя має Всч. Священство при Богослуженяхъ на дотычныхъ мѣсяцяхъ выразати: о Боголюбивыхъ Епископахъ нашихъ. А понеже всё добро наше насампередъ ѡтъ Г. Бога зависить и до одержаня тогожъ поредовствѣмъ молитва єсть доконечною, прото Митр. Ординаріятъ, памятаючи на слова Господній: *Просите и дастъ ся вамъ* (Мат. 7, 7) — взыває все Всч. Священство Архієпархіальне, щоби черезъ той часъ вакованя молити ся о ласку и милосердіє Боже для сеи Архієпархіи, такъ въ тепершнѣмъ часѣ опорожненя єи, якъ такожъ особливо о обсаджєнє Митрополитичого престола на славу Божу и спасєніє и добро всѣхъ насъ.

Всч. Душпастырѣ обовязують ся оголосити народови въ першу недѣлю або свято по одержаню сєго препоручєня благословєніє Святѣйшого Отца, цѣлѣй Архієпархіи удѣленє, обвѣстити имъ выбѣръ Викарія Капитулярного и завѣзвати ихъ до молитовъ черезъ часъ вакованя Аєпархіи въ высше наведенѣмъ подвійнѣмъ намѣреню.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Мая 1900.

Ч. 32.

Ч. 3096. — Конституція св. Отца о позмєканію єєгорѣчного ювілея для певныхъ Осѣбъ безъ подорожи до Риму.

Оголошує ся Конституція Св. Отца, котрою повваляє ся повзысканє єєгорѣчного ювілея для певного рода Осѣбъ безъ подорожи до Риму и удѣлюють ся дотычній привилєи:

Leo Episcopus
servus servorum Dei
ad futuram rei memoriam

Aeterni Pastoris infinitam caritatem animo reputantes, qui *proprias oves vocat nominatim*¹⁾, *ut vitam habeant et abundantius habeant*²⁾, quique ipsarum adventum ad sui gremium non modo expectat, sed ipse saepe praeventit, consilium agitavimus de Apostolicae liberalitatis thesauro recludendo in proximum annum Iubilaei iis etiam, quibus sua conditio non sinit ut praescriptam peregrinationem ad almam hanc Urbem et ad beatorum Apostolorum limina suscipiant. Placuit igitur fructu vacuam non redire multorum fidem ac pietatem, qui huiusmodi iter summo cum studio essent aggressuri, nisi eos aut septa monasterii, aut ineluctabilis captivitas, aut corporis infirmitas impediret. Quae quidem relaxatio atque benignitas non istorum tantum necessitati aut utilitati prospiciet, sed in communem omnium salutem redundabit. Coniunctis enim tot hominum precibus et lacrimis, quos vel vitae innocentia et religionis ardor, vel poenitentia, vel calamitas segregavit a ceteris, divinae misericordiae placandae spem licebit multo validiorem fovere. Quamobrem vi praesentium litterarum opportunas rationes describere decrevimus, quibus quum viri tum mulieres in eremis, monasteriis et religiosis domibus assidue vitam degentes, vel custodiis et carceribus detenti, vel morbis aut infirmitatibus impediti quominus veneranda Apostolorum sepulcra et Patriarchales Urbis Basilicas adeant, permissarum absolutionum concessique plenarii Iubilaei fieri participes valeant.

Qui autem sub hac providentia comprehenduntur, hi sunt:

I. Moniales omnes, quotquot solemnia vota religionis ediderunt et in monasteriis degunt sub claustris perpetui disciplina; item quae tyrocinium exercent, quaeve in monasteriis, aut educationis aut alia de causa legitima, commorantur. Pariter Monasteriorum huiusmodi Moniales, quae stipis colligendae gratia septa religiosa egrediuntur:

II. Oblatae, vitae societate coniunctae, quarum Instituta fuerint ab Apostolica Sede vel ratione stabili, vel ad experimentum probata, una cum suis novitiis atque educandis puellis aliisque communi cum ipsis contubernio utentibus, quamquam severiori claustris lege non adstringantur:

¹⁾ Іо. x, 3.

²⁾ Ibid. 10.

III. Tertiariae sub uno eodemque tecto communiter viventes cum suis pariter novitiis atque educandis puellis, aliisque cum ipsis una degentibus, etsi severiore claustrali lege minime teneantur, earumque Institutum nec unquam ad hunc diem ab Apostolica Sede approbatum fuerit, nec ut approbatum in posterum haberi debeat vi praesentis concessionis:

IV. Puellae ac mulieres in gynaeceis seu Conservatoriis degentes, quamvis nec Moniales, nec Oblatae, nec Tertiariae, nullisque claustrali legibus obnoxiae sint. Has omnes, quas diximus, tam in Urbe quam extra, ubique locorum et gentium degentes, praesentis concessionis gratia et privilegio frui posse decernimus ac declaramus.

V. Idem concedimus Anachoretis atque Eremitis, non quidem eis qui nullis clausurae legibus adstricti vel in collegio et societate, vel solitarii sub Ordinariorum regimine certisque legibus aut regulis obtemperantes vivunt: sed eis qui in continua licet non omnimode perpetua clausura et solitudine deditam contemplationi vitam agunt, etiamsi monasticum aut regularem Ordinem profiteantur, ut Cistercienses aliquot, Chartusienses, Monachi et Eremitae sancti Romualdi solent.

VI. Ad utriusque sexus Christifideles eandem concessionis gratiam extendimus, qui captivi in hostium potestate versantur, ad eosque ubique locorum, qui ex civilibus aut criminalibus causis in carcere detinentur; item qui exilii poenam aut deportationis luunt; qui in triremibus aut alibi ad opus damnati reperiuntur; denique ad religiosos viros qui suis in coenobiis sub custodia retinentur vel qui ex rectorum praecepto certam habent sedem, quasi exilii aut deportationis loco assignatam.

VII. Eandem concessionem communem esse pariter volumus utriusque sexus infirmis cuiusvis ordinis et conditionis, vel qui iam extra Urbem in morbum aliquem inciderint, cuius causa, intra Iubilaei annum. Urbem adire, medici iudicio, non possint, vel qui, licet convaluerint, non sine tamen gravi incommodo romanum iter aggredi possint, vel qui omnino dare se in iter imbecilla ex habitu valetudine prohibeantur. Horum denique numero senes haberi volumus, qui septuagesimum aetatis suae annum excesserint.

Itaque istos omnes et singulos monemus, hortamur et obsecramus in Domino, ut peccata sua in amaritudine animae recolentes eademque intimo animi sensu detestantes, saluberrimo Poenitentiae sacramento et congruis satisfactionibus suam quisque conscientiam expiare curent; tum ad caeleste Convivium ea, qua par est, fide, reverentia, caritate, accedant, Deumque optimum maximum, per Unigenitum Filium eius ac per merita augustissimae Virginis Mariae et beatorum Apostolorum Petri et Pauli omniumque Sanctorum, iuxta Nostram Ecclesiaeque mentem enixis precibus orent pro sanctae Ecclesiae prosperitate atque incremento, pro extirpandis erroribus, pro catholicorum principum concordia, totiusque christiani populi tranquillitate et salute; in eumque finem visitationi quatuor Urbis Basilicarum, alia religionis, pietatis, caritatis opera devote sufficiant, quum voluntaria, tum praeser-

tim a delectis sacri ordinis viris auctoritate Nostra iniungenda, prout infra edicetur.

Scilicet volumus ac iubemus ut venerabiles fratres Episcopi alique locorum Ordinarii Monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque superius memoratis sive puellis, sive mulieribus, Anachoretis, Eremitis, in carcere detentis, aegrotantibus et septuagenario maioribus, statuunt ac praescribant sive per se, sive per prudentes Confessarios, congrua religionis ac pietatis opera iuxta singulorum statum, conditionem et valetudinem ac loci et temporis rationes: quorum perfunctionem operum pro visitatione quatuor Urbis Basilicarum valere volumus ac decernimus. Eandem commutandorum operum facultatem concedimus Praelatis Regularibus videlicet utendam erga Instituta et personas singulas quae in ipsorum iurisdictione sint. — Eodem genere personis quae in Urbe degant, designari opera sufficienda volumus per dilectum Filium Nostrum S. R. E. Cardinalem Vicarium eiusque vices gerentem, sive per se ipsos sive per prudentes Confessarios.

Itaque Omnipotentis Dei misericordia et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, iis omnibus et singulis, quos supra memoravimus, vere poenitentibus et intra praesentem Iubilaei annum rite confessis ac sacra Communionem refectis, Deumque, ut supra dictum est, orantibus, omnia denique implentibus alia iniungenda opera in locum visitationum, ac, vel inchoatis tantum iisdem operibus, si morbus periculosus oppresserit, plenissimam omnium peccatorum indulgentiam, veniam et remissionem, etiam duplici vice intra anni sancti decursum si iniuncta opera iteraverint, haud secus ac si praescripta communiter ceteris omnibus expleverint, de Apostolicae liberalitatis amplitudine largimur atque concedimus.

Monialibus earumque novitiis licere volumus, at prima dumtaxat vice, sumere sibi ex altertro Cleri ordine Confessarios, qui tamen sint ad audiendas Monialium confessiones rite approbati. Anachoretis atque Eremitis supra dictis, itemque Oblatis, Tertiariis, puellis ac mulieribus in monasteriis piisque domibus vitam communem agentibus, quibus forte ordinario tempore eligendi sibi Confessarii libera facultas non sit, similiterque Christifidelibus captivitate, carcere aut custodia, infirmitate aut senectute impeditis, fas esse iubemus eligere sibi prima vice dumtaxat Confessarios quoscumque, dummodo ad confessiones personarum saecularium probati rite sint. Idem eisdem conditionibus liceat viris religiosis ex quolibet Ordine aut Congregatione vel Instituto. — Confessariis sic electis concedimus et tribuimus ut personas supra dictas, auditis earum confessionibus, absolvere possint a quibusvis peccatis, etiam apostolicae Sedi speciali forma reservatis, excepto casu haeresis formalis et externae, imposita poenitentia salutari aliisque iuxta canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas iniungendis. Praeterea confessariis, quos moniales sibi elegerint, facultatem facimus dispensandi super vota quaelibet ab ipsis post solemnem professionem facta, quae regulari observantiae minime adversentur. Simili modo Confessarios supra memoratos etiam dispensando commutare posse volumus omnia vota, quibus

Oblatae Novitiae, Tertiariae, puellae et mulieres in communibus domibus agentes sese obstrinxerint, exceptis iis, quae Nobis et apostolicae Sedi reservatae sint: factaque commutatione, a votorum etiam iuratorum observantia absolvere.

Hortamur autem Venerabiles Fratres Episcopos aliosque locorum Ordinarios, ut, Apostolicae Nostrae benignitatis exemplo, eligendis ad praesentium effectum Confessariis impertiri ne recuset facultatem absolvendi a casibus qui ipsis Ordinariis reservati sint.

Volumus denique ut praesentium transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici et sigillo viri in sacri ordinis dignitate constituti munitis, eadem ab omnibus adiungatur fides, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae. Ceterum harum decreta et iussa Litterarum rata, valida, firma in omnes partes esse et fore decernimus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrae declarationis, hortationis, concessionis, derogationis, decreti et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono Calend. Novembris, Pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

C. Card. ALOISI MASELLA Pro-Dat. — A. Card. MACCHI.

До сєи конституціи примѣчає ся:

I. Особы, котрѣ могутъ вромѣ Риму ѡдпусту юбилейного доступити суть слѣдующіи:

1) Монахинѣ съ слобами урочистыми и съ строгою клявзурою (хотьбы по причинѣ збранои милостинѣ по за клявзурою находили ся), ихъ новиціи, дѣвчата у нихъ выховуваніи и всѣ женщины, зѣ слушнои причини въ монастыри перебувающіи.

2) Всякїи иншіи женщины, чи то пѡдъ правиломъ законнымъ, чи зовемъ безъ такогожъ и хотьбы безъ строгаи або и безъ всякои клявзуры въ побожныхъ домахъ або въ закладахъ спѡбно мешкающіи, вразѣ съ дѣвчатами, у нихъ выховуваными и иншими женщинами тамъ перебуваущими. Тутъ належать окрѡмъ рѡжныхъ закладѡрѣ у насъ особенно Служебницѣ Пресвятой Дѣвы.

3) Пустельники въ постояннѡмъ уединенію жиющіи, хотьбы и до якогосъ закона належачіи.

4) Попавшіи въ неволю и вязнѣ всякого рода, также монахи, котрѣ зѣ наказу Настоятелѣвъ мусятъ за кару на певнѡмъ мѣсци перебувати. Въ кѡнцѣ

5) хорѣ, котрѣ пѣсля суду лѣкаря въ роцѣ юбилейнѡмъ до Риму удати ся не могутъ; реконвалесценты, котрѣ подорожѣ тую безъ великои тяжкости ѡтбути не могутъ; и ти, котрымъ подорожѣ сїя взагалѣ про слабе здорове не естъ можливою. Нарештѣ всѣ Вѣрнїи скѡнчившіи 70-й рѡкъ вѣку своего.

Всѣ иншіи, тутъ не вычисленїи Особы могутъ юбилейный ѡдпустъ сего року ино въ Римѣ доступити.

II. Дѣла до позысканя юбилея ѡтѣ Св. Отца и въ силу данои власти и приказу ѡтѣ Митроп. Ординаріята назначенїи, суть слѣдующіи:

1) Сповѣдъ и св. Причастїе. Но рочна обовязкова Сповѣдъ и великодне св. Причастїе не може служити заразомъ и до позысканя юбилея. Въ прочѡмъ можна юбилейне св. Причастїе, хоть вже естъ часъ великодний, передѣ наказанымъ св. Причастїемъ прїимити, ино повѡтає обовязокъ, щобы потому ще разъ въ часъ великоднѡмъ причащати ся. — Генеральна сповѣдъ не естъ приписана, если сама собою каючому ся не естъ конечна; однакожъ всегда естъ она дуже желательною.

2) Треба черезъ десять день ѡдвѣджувати разъ на день означену церковь и въ нѣи молити ся въ намѣреню Св. Отца и Церкви св. о поводжене и розширене Церкви, о вынищене блудѡвъ (ересей и ѡдступствѣ), о согласїи католицкихъ князѣвъ и о спокѡїи и добро всего христїаньского народа.

Если въ якѡї мѣсцевости лише одна естъ парохїяльна церковь, то таа призначає ся до сихъ ѡдвѣдженѣ. Если естъ де бѡльше церквей парохїяльныхъ, то выбѡрѣ полишає ся до волю, и можна разъ одну а иншимъ разомъ котру будь иншу зѣ нихъ ѡдвѣджувати. Въ мѣсцевостяхъ же, въ котрыхъ нема жаднои парохїялнои церкви, можна церковь або каплицю мѣсцеву ѡдвѣджувати, если лише въ нѣи переходуютъ ся Найсв. Тайны и ѡтправляє ся св. Литургїя. Но не естъ конечнымъ, щобы ѡдвѣджувати означену церковь въ мѣсци своего замѣшканя (чи тамже парохїяльна церковь находить ся або и нѣ), але можна ѡдвѣдженя ти всѣ або ѡтѣ части въ якѡї будь мѣсцевости совершати, щобы лише церковь въ дотычнѡї мѣсцевости до ѡдвѣдженѣ назначену посѣщати.

Для монахинѣ, дѣвчатѣ и женьщинѣ съ ними мешкающихъ призначає ся церковь або каплица домовая, въ котрѡї Тайны св. переходуютъ ся; и такъ само для вязнѣвъ всякого рода.

Если посѣщає ся церковь, въ мѣсцевостяхъ, де нема Священника до ѡдвѣдженя назначена, то позволяє ся церковь тую замѣсть черезъ два або три дни, одного дня 2 або 3 разы ѡдвѣдати. При такѡмъ повторительнѡмъ ѡдвѣдженю треба за кождый разъ зѣ церкви выйти, але можна заразъ по выходѣ зновѣ до церкви вѡйти.

До позысканя юбилея не долѣе ѡдвѣджане пѡдчасъ обовязковои Литургїи въ недѣлѣ и урочистѣ свята; але муситъ ѡдвѣджене въ ти дни ѡтбути ся або передѣ выслушанемъ св. Литургїи або ажъ потому. Не естъ конечнымъ, въ цѣли ѡдвѣдженѣ пѣшки ити, але можна также и ѣхати.

Розумѣє ся, що не естъ конечнымъ, абы сповѣдъ и св. Причастїе будо въ церквѣ до ѡдвѣдженя назначенѡї.

Взглядомъ приписаного помолена ся не есть конечнымъ, чтобы памята-ти всѣ наведеній интенціи, але есть досыть, молити ся въ намѣренію св. Отца. Не есть также означено, якъ молитвы и якъ довогъ треба молити ся; що найменше належитъ змовити хоть 5. Отче нашъ и 5. Богородице Д., або инші молитвы хоть такого самого треваня.

Поря докъ юбилейныхъ дѣлъ есть довольный; а именно можна сповѣдати ся або передъ бдѣвдженями або въ часѣ бдѣвдженъ або по цѣлкови-тѣмъ укѣиченю ихъ, абы лише всѣ дѣла въ часѣ юбилейномъ (т. е. до ве-чѣрнѣ 24. лат. Грудня с. р.) доповнити. Однакожь треба доконче при по-слѣднемъ дѣлѣ въ ласцѣ Божій бути; кто бы отже по сповѣди передъ по-слѣднимъ бдѣвдженемъ попавъ въ грѣхъ смертный, мусить въ цѣли позысканя ювилея передъ тымже послѣднимъ бдѣвдженемъ ще разъ сповѣдати ся, и не довѣе ко позысканю ювилейного бдупусту возбуждена жалю совершенного.

Кто бы по сповѣди и св. Причастію и ровпочатю бдѣвдженъ впавъ въ небезпечну хоробу, той вже и безъ докѣнченя дальшихъ дѣлъ (хотьбы лишь одно бдѣвджене впередъ здѣлавъ) позыскуе сей ювилей.

Можна такожъ сей юбилейный бдупустъ два разы позыскати, если ли-ше въ часѣ юбилейномъ 2. разы приписаній дѣла повторять ся. (Но не збста-ло ще доси дозволеннымъ, абы бдупустъ той можъ було и за помершихъ жер-товати.)

III. Привилеѣ въ корысть тыхъ, що хотять позыскати ювилей, удѣленій суть слѣдующі:

1) Монахинямъ и ихъ новиціямъ дозволяе ся вѣольный выбѣръ сповѣдни-ковъ, чи то законныхъ чи свѣтскихъ, если лишь суть апробованій спеціально для явихъ небудь монахинь. Всѣмъ же прочимъ Вѣрнымъ (такожь и монахамъ), отже и СС. Служебникамъ, дозволяе ся вѣольный выбѣръ Сповѣдникѣвъ зъ межъ всѣхъ Священникѣвъ, до слуханя сповѣди апробованыхъ, хотьбы може въ звывкѣмъ часѣ такий вѣольный выбѣръ не бувъ имъ дозволенный. Однакожь такъ для монахинь якъ и для прочихъ тыхъ Вѣрныхъ, котрымъ звывкѣмъ вы-браня Сповѣдника не есть вѣольне, дозволяе ся вѣольный выбѣръ въ цѣли по-зысканя ювилея лише першимъ разомъ.

2) Такъ выбраннымъ Сповѣдникамъ надають ся ѣтъ св. Отца спеціаль-ній власти:

а) Могуть они въ Сповѣди св. выше поименованій Особы розрѣшати (но лише *in foro conscientiae*) ѣтъ всѣхъ, хотьбы спеціальнымъ способомъ Св. Апост. Престолу задержанныхъ грѣхѣвъ и цензуръ, (*imposita poenitentia sa- lutari aliisque juxta canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas in- jungendis*), съ выняткомъ сихъ трѣхъ: *haeresis formalis et externa, falsa accusatio sollicitationis et absolutio complicitis*. Зарѣвно могутъ они розрѣша-ти ѣтъ всѣхъ, Митр. Ординаріатови задержанныхъ грѣхѣвъ.

б) Сповѣдники ти могутъ монахинѣ ѣтъ всякихъ слюбѣвъ по прозесіи здѣланныхъ звѣльнати, хоть тижъ ніякъ не противять ся правиламъ закона. Такожъ Сповѣдники ти могутъ для всякихъ дѣвчатъ и женщинъ, въ спѣль-ныхъ домахъ жіючихъ, всякй, хоть и заприсяженій слюбы на инші пере-

мѣнювати, хотьбы на щось меншого, но не о *много* меншого. Вынятій суть слюбы вѣчнои чистоты, вступленя въ монашескій чинъ, обѣты въ корысть иншихъ особъ здѣланий и ѣтъ нихъ принятій, и обѣты въ цѣли охоро-неня ѣтъ грѣхѣвъ здѣланий, хіба бы перемѣна була така, котра пѣсля суду Сповѣдника зарѣвно ѣтъ грѣхѣвъ охороняя. Увѣльнене або замѣна слюбѣвъ може дѣяти ся привилеємъ ювилея безъ особной причины на саме желане каючого ся.

в) Сповѣдники могутъ такожъ перемѣнювати въ Сповѣди приписаній до позысканя ювилея дѣла, однакожь лишь изъ слушной причины и съ выняткомъ Сповѣди, св. Причастія и хоть одноразового помолена ся на означеній ин-тенціи; можна отже замѣнювати ино бдѣвдженя церкви всѣ або ѣтчасти и повторительній молитвы. Замѣна тая може дѣяти ся на якій будь дѣла по-божности, самоотверженія и любви (межи иншими и. пр. на милосыню для св. Отца, на повторне принятіе св. Тайнъ и т. д.); и не мае бути на щось значно меншого, хіба бы состояніе каючого ся було таке, що нѣчо бѣль-шого выповнити не дозволяе.

Розрѣшати ѣтъ грѣхѣвъ задержанныхъ и увѣльнювати або поремѣнювати слю-бы можна лише оденъ разъ; но перемѣнювати изъ слушной причины дѣла до позысканя ювилея приписаній можна при повторномъ позыскуваню юви-лея такожъ и другій разъ.

Оголосивши такъ юбилейный бдупустъ для наведеныхъ выше Особъ, Св. Отець въ своій Конституціи упоминае, завзываетъ и заклинае о Господѣ всѣхъ Ихъ и кождого зъ особна, чтобы грѣхи свои въ горести душѣ воспоминали, о тыхже зъ глубины сердца каяли ся и спасительною тайною Покаянія и ѣтповѣдними дѣлами задосытучинена совѣсть свою очистити старали ся; дальше чтобы до небесной трапезы св. Причастія съ принадлежновъ вѣровъ, почестевъ и любовію приступали; такожъ чтобы Г. Бога всеблагого и всемо-гучого черезъ едиnorodного Сына Бго и черезъ заслуги Преплаженной Дѣвы Маріи и Св. Апостолъ Петра и Павла и всѣхъ Святыхъ горячо молили въ намѣреняхъ выше наведеныхъ; и чтобы въ вѣльнцѣ въ цѣли позысканя юви-лея инші, чи то доброохотній, чи особливо приписаній дѣла побожности и любви совершали.

Часъ Ювилея есть то часъ загалной покуты и молитвы, для цѣлой Церкви Христовой именемъ Божиимъ оголошений ѣтъ Намѣстника Христоваго на земли, Котрому въ особѣ св. Апостола Петра ѣтъ Господа Бога и Спа-сителя нашего сказано: *И дамъ ти ключи царства небеснаго: и еже аще свя-жешъ на земли, будетъ связано на небесахъ; и еже аще разрѣшиши на земли, будетъ разрѣшено на небесахъ* (Мат. 16, 19).

Треба отже, чтобысьмо не занедбали той часъ особлившой ласки и ми-лосердія Божого; але чтобысьмо выкорыстали его такъ для своего добра якъ и для упрошеня великой ласки и милосердія Божого для цѣлой Церкви Христовой и для всего свѣта, пѣсля слѣвъ письма св.: *Днесъ, аще гласъ Бго услышите, не ожесточите сердецъ вашихъ.* (Евр. 3, 7).

Тому взымає Митр. Ординаріят насампередъ всѣхъ Всч. Священникѣвъ Архієпархіи тыхъ, котрѣ могутъ, щобы участвовали въ святѣмъ паломництвѣ до Риму.

А всѣ Всч. Душпастврѣ мають завозвати и заохотити всѣхъ Вѣрныхъ, котрымъ тоє єсть возможнымъ, щобы взяли участь въ тѣмъже святѣмъ паломництвѣ а то тымъ бѣльше, коли приписані черезъ 10. днѣвъ ѡдвѣдженя головныхъ церквей въ Римѣ зѣстануть правдоподобно зновѣ милостиво для путникѣвъ нашихъ зредуквані на 2. або 3. дни (пѣсля Вѣдомостей Ч. IV. ч. 26. ст. 35.) такъ, що коштомъ около 50 зр. при уживаню 3 ой класы вѣзды, а 75 зр. 2-ю класою можна *жельзницею* тамъ и назадъ разомъ съ *пропитанемъ* въ Римѣ оплатити. Зголошеня и грошѣ належить Митроп. Консисто́ріи надсылати.

Паломничество тоє, котре мало ѡтбути ся въ первыхъ дняхъ Червня, ѡтстрочено на конецъ мѣсяця Жовтня а то по причинѣ, що приготованя до тогоже зъ powodu смертельной слабости, а потому наступившого улокоєнія ся Высокопреосвященнаго Архієпископа Митрополита Кирѣ Юліана не могли якъ належить перевести ся и усовершити ся. Ближшій подро́бности зѣстануть якъ найскорше оголошені; при тѣмъ примѣчає ся, що повѣдомленя що до рутей и цѣны остають неизмѣнені, якъ то въ тутешныхъ оголошеняхъ зъ дня 13/П. и 12/П. було подано. А понеже многі зъ Всч. Священства и Вѣрныхъ до подорожи на Червень вже зголосили ся, а денекотрѣ даже и грошѣ до Митроп. Консисто́ріи надбѣлали, то припоручає ся Всч. Душпастварямъ тыхъже завозвати, щобы, або черезъ нихъ освѣдчили ся, чи при тѣмъ намѣреню ѡтбути паломництво до Риму такожъ на Жовтень остають, або чи оное вже въ Жовтні не зможуть сповнити, въ котрѣмъ то послѣднѣмъ случаю грошѣ вже переслані до Митроп. Консисто́ріи звернені имъ зѣстануть, коли повѣдомленя ѡтповѣдне або черезъ Всч. Душпастврѣвъ або впростъ ту надоспѣ.

Всѣхъ же тыхъ Всч. Священникѣвъ, до котрыхъ стосує ся предлежаща Конституція, взымає Митр. Ординаріятъ, щобы всѣ дома постарали ся о позыскане сего ювилея для себе.

А Вѣрныхъ всѣхъ, котрыхъ таяжъ Конституція дотычить, мають Всч. Душпастврѣ завозвати и горячо заохотити, щобы ювилей сей, сли не 2. разы, то хоть 1. разъ въ сѣмъ роцѣ позыскали.

О́тъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7 Мая 1900.

Ч. 33.

Ч. 3286. — Нове улєкшенє въ розрѣшеняхъ ѡтъ цензуръ, Св. Апост. Престо́ду задержанныхъ.

Якъ въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1899 Ч. 6. (ст. 29.) наведено, може кождый Сповѣдникъ розрѣшати ѡтъ цензуръ, Св. Отцу задержанныхъ въ разѣ наглядной потребности, где розрѣшенє не можъ ѡтложити безъ небезпеченства тяжкого збѣршеня або обезславленя, и такожъ если каючий ся єсть таково

успособленя, що ему дуже тяжкимъ єсть, позбѣставати въ грѣсѣ смертнѣмъ доти, поки ажъ власть розрѣшеня зъ Риму не надѣйде (хоть того за оденъ або два тыжнѣ можьбы надѣяти ся) — однакожь пѣдъ карою поновнаго упаденя въ тѣ самі цензуры, если каючий ся не удасть ся найдалше до мѣсяця писемно и посредствомъ Сповѣдника до Св. Апост. Престо́ла.

Дальше же рѣшила св. конгрегація Инквизиціи въ тѣй рѣчи на предложєне запытанє: Quando neque Confessarius neque poenitens epistolam ad S. Poenitentiarium mittere possunt et durum sit poenitenti adire alium Confessarium, in hoc casu liceat Confessario poenitentem absolvere etiam a casibus S. Sedi reservatis absque opere mittendi epistolam, facto verbo cum SSmo; що Св. Отець 12. Листопада 1898 одобрилъ и подтвердилъ.

Если отже въ выше наведенныхъ наглядныхъ випадкахъ нѣ каючий ся нѣ сповѣдникъ не може удати ся писемно до Св. Пенитенціаріи въ Римѣ, то можна розрѣшенє дати безъ обовязку тогоже удаваня ся.

Примѣчає ся, що съ выняткомъ, если каючий ся єсть Священникомъ, для каючихъ ся лянкѣвъ хоть и образованныхъ, кромѣ дуже рѣдкихъ випадкѣвъ, буде майже всегда невозможность писемнаго удаваня ся до Св. Пенитенціаріи, и не можъ имъ буде удѣлати въ сповѣди достаточной въ тѣмъ взглядѣ информации.

Що же дотычить Сповѣдникѣвъ, могутъ зайти часомъ вынятково якѣсь надзвычайный випадки, въ котрыхъ буде и для нихъ таяжъ невозможность. Но досыть часто може случити ся той випадокъ, що, або Священникъ сповѣдає въ чуждѣмъ мѣстци, або каючий ся приходитъ изъ чужого мѣсяця такъ, що физично або морально не возможнымъ єсть, щобы каючий ся въ ѡтповѣднѣмъ часѣ до того самого Сповѣдника вернувъ. Если отже єсть для каючого ся въ такѣмъ разѣ рѣчею тяжкою (si durum sit poenitenti) удавати ся до иншого Сповѣдника, и если такожъ ѡнъ самъ до св. Пенитенціаріи писати не може, то можна его въ выше наведенныхъ наглядныхъ случаяхъ безъ обовязку удаваня ся до Риму ѡтъ цензуръ задержанныхъ розрѣшити.

О́тъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Мая 1900.

Ч. 34.

Ч. 3319. Въ справѣ ѡтбути ся маючого на дняхъ 26. и 27. нов. ст. Червня с. р. испыту конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ ѡтбуде ся на дняхъ 26. и 27. н. ст. Червня 1900.

Получившій позволенє приступити до того испыту мають о год. $\frac{1}{2}$ 8. рано дня 26. Червня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслушаня Службы Божой „о призванє помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ Консисто́рскихъ збѣрати ся, где на приготованѣмъ до того листѣ

выпишутъ свои имена и выкажутъ ся позволенамъ до приступленя къ тому испытю.

Дальшій порядокъ огласитъ ся устно передъ испытюмъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Мая 1900.

Ч. 35.

Ч. 2980. — Одинъ зъ урядѣвъ парох. Епархіи Brünn на Моравіи пошуде метрики уродженя и вѣчаня певнои особы за заплатою 40 коронъ.

До Митроп. Консистеріи наспѣло пѣдъ днемъ 21. Цвѣтна с. р. слѣдуюче письмо:

Velit. humillime rogo, per diöcesim promulgare hanc investigationem in matriculis:

„Agitur de loco et tempore nativitatis (circa 1730) et copulationis cum Anna (circa 1760) Petri Joannis Zvěřina (Zwierżina, Żwerina, Swerschina, Ctwerschina) promissa remuneratione 40 cor.“

Parochiale officium Jaromericense diöc. Brunnensis die 19. Aprilis 1900

Тое подае ся до вѣдомости Веч. Духовенства.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. Мая 1900

Ч. 36.

Ч. 4062. Пригадуе ся розпоряджене щорочныхъ моленій съ ѣдустами передъ Сомествіемъ св. Духа.

Всѣ Веч. Настоятелѣ парохій взывають ся до оголошеня народова въ празникъ Вознесенія и ѣтправлена въ своихъ церквахъ ѣтъ пятницѣ по Вознесенію до суботы передъ Сомествіемъ включно, осѣбныхъ моленій до св. Духа ѣтпустами надѣленыхъ пѣсля приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. (стор. 82.)

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 24 Мая 1900.

Ч. 37.

Ч. 3648. — Приписанный до интенціи Литургій фонда религійного додатокъ: „пѣсля обовязку фундаціи“ есть доконечный; и если Священникъ, которою дотычатъ той приписъ, тое до своєї интенціи не додае, то есть ѣтъ въ совѣсти обовязанный до поновного ѣтправленя Литургій съ належитымъ намѣреніемъ, зъ чого лишъ св. Апост. Престоль звѣлытитъ може.

Душпастврѣ, котрымъ суть придѣленіи Литургій фонда религ., суть пѣдъ тяжкимъ грѣхомъ обовязаны не лише до точной ѣтправы въ свѣй часѣ, але также до жертвованя тыхже Литургій на интенцію ѣтъ фундатора означену; отже въ разѣ, если интенція тая не есть съ певностію вѣдома, до намѣреня „пѣсля обовязку фундаціи“. Обовязокъ той взглядомъ фондовыхъ Литургій походитъ навѣтъ ажъ зъ двоякого титулу: зъ титулу побирая додатку

конгруального изъ фонда религ., и кромѣ того также зъ той другои причины, шо В. Правительство теперъ ще и осѣбно Литургія ти ремунеруе.

Но понеже помимо кѣлька разы повтореного наказу все ще много Душпастврѣй предкладають выказы тыхже Литургій безъ выше наведеного додатку, прото Митроп. Консистерія покликуюе ся поновно на розпоряджене въ Вѣдомостяхъ 1898 Ч. 43 (ст. 81.) и заявляе, шо Священникъ, котрому пѣсля тогожь розпорядженя есть приписанный вспомненный додатокъ, если при ѣтправѣ не додае его, не выповнюе своего обовязку взглядомъ фондовыхъ Литургій, и есть въ совѣсти обовязанный до поновного ѣтправленя тыхже Литургій съ належитымъ намѣреніемъ — хоть не буде до того осѣбно завзыванный зъ ѣтси, поваякъ Митр. Консистерія зъ причины бракующего додатку въ выказахъ ще не може съ цѣлковитою певностію знати, чи бракувавъ ѣтъ также въ намѣренію Священника при ѣтправѣ.

Впротѣмъ разумѣе ся, шо стосовно до цитованого розпорядженя належитъ додатокъ той не лишъ при ѣтправѣ въ намѣренію мати, але также всегда и въ выказахъ наводити. А также и выразъ: „за Н. Н. (фундатора або фундаторѣвъ), такъ якъ ѣтъ находить ся въ Листахъ литургійныхъ, не мае ся въ выказахъ опускати.

Повтарае ся ще, шо выразъ „пѣсля обовязку фундаціи“ мае бути въ намѣренію Священника при ѣтправѣ рѣшающимъ; такъ шо черезъ той выразъ въ певныхъ выпадкахъ (зри цитоване розпоряджене) може навѣтъ попередный выразъ „за Н. Н. (фундатора або фундаторѣвъ)“ уничтожити ся.

Спомненный выше обовязокъ поновного въ данѣмъ разѣ ѣтправляваня Литургій фондовыхъ може лише тогды уступити, если дотычный Священникъ упроситъ собѣ звѣлыненя ѣтъ св. Апост. Престола; и тогды св. Отець заразомъ изъ сокровища Церкви удѣлюе на заличеній интенціи тѣлько, кѣлька бы въ корысть ихъ прійшло изъ ѣтправляваня дотычныхъ Литургій.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. Мая 1900.

Ч. 38.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ пѣдъ днемъ 26. Цвѣтна 1900 съ речинцемъ до дня 21. Червня 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 3055. — Нияжолука, декан. Болехѣвского, наданя Ёго Величества Цѣсаря.

ХРОНИКА

Ч. 3285. — Высокопреосвященный Митрополитъ кирь Юліанъ Сасъ Куиловскій жертвувавъ на потреби Святѣйшого Отца квоту 2000. кор. а. в.

Львѣвъ, дня 3. Мая 1900.

Умѣщеня.**Завѣдательства получили 00.:**

- Ч. 2504. Іоанъ Иванчукъ въ Клебановцѣ,
Ч. 3055. Іоанъ Илевичъ въ Княжолуцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 2699. Евгений Бартошъ въ Яленковатѣ,
Ч. 2700. Григорій Паньчишинъ въ Вербилѣвцяхъ,
Ч. 2710. Казимиръ Савицкій въ Сосновѣ,
Ч. 2664. Григорій Дакъ експонов. въ Дичковѣ,
Ч. 2664. Михайлъ Левицкій систем. въ Могильяни,
Ч. 1296. Василь Терлецкій въ Побужанахъ съ правомъ управы пар.

Введенъ 00.:

- Ч. 2629. Теофілъ Мечиславъ Кордуба въ завѣд. Саранчукъ,
Ч. 2772. Михайлъ Сивеньскій въ сотр. Годовичъ,
Ч. 2774. Володимиръ Андрухѣвъ въ завѣд. Баличъ нагбръныхъ,
Ч. 2813. Андрей Грыбъ яко парохъ Берлина,
Ч. 2814. Юліанъ Мандычевскій яко парохъ Николаева,
Ч. 2842. Теодоръ Дзѣба въ завѣд. Протесъ,
Ч. 2842. Александръ Джулиньскій яко парохъ Монастырца,
Ч. 2888. Викторъ Несторовичъ въ експон. сотр. Бубница,
Ч. 2928. Іларій Гучковскій въ завѣд. Красного,
Ч. 3005. Алексей Пясецкій въ сотр. Вишенки,
Ч. 3023. Емилианъ Тресневскій въ завѣд. Дмитря,
Ч. 3024. Антоній Стефановичъ яко парохъ Щирца,
Ч. 3025. Михайлъ Бобовникъ въ сотр. Оброшина,
Ч. 3086. Михайлъ Форисъ въ завѣд. Дроговыжа,
Ч. 3087. Александръ Батѣгъ яко парохъ Розвадова,
Ч. 3101. Николай Рыцаръ въ сотр. Добротвора,
Ч. 3187. Іоанъ Иванчукъ въ завѣд. Клебановки,
Ч. 3188. Петро Гарухъ въ сотр. Камянокъ,
Ч. 3189. Романъ Зарицкій въ сотр. Товстого,
Ч. 3190. Романъ Зарицкій ex currendo сотр. въ Боркахъ малыхъ,
Ч. 3222. Николай Кукурудза яко парохъ Каменя,
Ч. 3223. Іоанъ Каратняцкій въ сотр. Студьнки.

Увѣльненъ 00.:

- Ч. 2628. Даниалъ Зарицкій яко парохъ Саранчукъ,
Ч. 2771. Михайлъ Сивеньскій бѣгъ сотр. Острова,
Ч. 2774. Николай Кукурудза яко парохъ Баличъ нагбръныхъ,
Ч. 2812. Юліанъ Мандычевскій яко парохъ Николаева,
Ч. 2814. Андрей Грыбъ яко парохъ Берлина,
Ч. 2913. Александръ Григоровичъ бѣгъ сотр. Студьнки,
Ч. 2929. Алексей Пясецкій бѣгъ сотр. Пустомытѣ,
Ч. 2930. Викторъ Несторовичъ бѣгъ сотр. Завалова,
Ч. 2931. Николай Рыцаръ бѣгъ сотр. Вербова,
Ч. 3023. Емилианъ Тресневскій бѣгъ завѣд. Щирца,
Ч. 3024. Антоній Стефановичъ яко парохъ Дмитря,
Ч. 3086. Михайлъ Форисъ бѣгъ завѣд. Розвадова,
Ч. 3087. Александръ Батѣгъ яко парохъ Дроговыжа,
Ч. 3088. Григорій Паньчишинъ бѣгъ сотр. Берлина.

Въ пропозиціи умѣщенъ 00.:

- Ч. 1062. — на Клещѣвну: 1) Теодоръ Кинасевичъ, 2) Александръ Мѣйскій, 3) Теодоръ Гураль.

Презенты получили 00.:

- Ч. 2820. Корнилій Леонтовичъ на Баличѣ подорожній,
Ч. 3109. Евстахій Бартекѣвъ на Седлиска.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 2554. Іосифа Зацерковного на Водники,
Ч. 2748. Николая Стрѣльбацкаго на Яновѣ,
Ч. 2748. Ореста Коновалца на Великополе,
Ч. 2502. Евгения Купчиньского на Рѣпнѣвъ,
Ч. 2820. Корнилія Леонтовича на Баличѣ подорожній.

Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 3277. Николая Стрѣльбацкаго на Яновѣ,
Ч. 3277. Ореста Коновалца на Великополе.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консистоцію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и проsv. асигновало плату зъ фонда религіиного для частныхъ сотрудничѣвъ

- Ч. 2867. въ Дерновѣ на 1. рѣкъ,
Ч. 2944. въ Любнѣвцяхъ на 1. рѣкъ,
Ч. 3032. въ Мосткахъ на 1. рѣкъ.

Титулъ стола получивъ:

- Ч. 3121. П. Петро Пѣдлускій, укѣиченый богословъ.

Митроп. Консистоція вставила ся:

о дарѣ ласки для священ. вѣдѣв и сирѣтъ:

- Ч. 1285. Теофілъ Бородайкевичъ сироты по бл. п. пароху въ Ясени,
Ч. 1107. Сидонія Навроцкой сироты по бл. п. пароху въ Кипячѣ,
Ч. 1419. Іосифи Завалкевичъ сироты по бл. п. пароху въ Жеребкахъ,
Ч. 2083. Савины Кочоровской сироты по бл. п. пароху въ Пѣдгбръкахъ.

Архіерейскій грамоты похвальніи за жертволюбіе получили:

- Ч. 267. Ілія и Марія Чернявскій житель въ Черанци,
Ч. 880. Ілія и Евфимія Приходко,
Ч. 1046. Иванъ Иванцѣвъ житель въ Утѣшковѣ.

Митроп. Консистоція удѣлила власть подавати науку религіи для учениковъ:

- Ч. 770. Іоану Дудику учителю въ Мологовѣ и Бленѣ Похильскій учительцѣ въ Буковинѣ.

Свѣдоцтва квалифікаційни на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 10185/99 Василь Согоръ,
Ч. 10277/99 Алексей Никодимъ,
Ч. 11205/99 Іоанъ Вознякъ,
Ч. 12209/99 Ілія Дмитрикъ,
Ч. 9. Михайлъ Костѣвъ,
Ч. 11. Дмитро Івасиниъ, Стефанъ Крѣтовскій, Дмитро Вареница, Стефанъ Недѣльскій.

Власть binandi на одинъ рѣкъ одержавъ:

- Ч. 1792. О. Парохъ въ Берездѣвцяхъ.

Вставлено ся до Св. Апост. Престола о ѡдпустахъ для церквей:

Ч. 1948. пар. Рождества П. Б. въ Кривбѣ.

Престоль упривилеованый на 7. лѣтъ отримали церкви:

Ч. 840. пар. Рождества П. Б. въ Маркополи,

Ч. 1522. " Хр. въ Новосельцахъ,

Ч. 1915. " св. Ев. Луки въ Несторбвцахъ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѡстали канонно установленіи при церквахъ:

Ч. 478. пар. Воскресенія въ Побужанахъ,

Ч. 594. пар. Богоявленія Г. въ Сорокахъ,

Ч. " фил. Введенія П. Б. въ Ляшкахъ,

Ч. " фил. Св. О. Николая въ Жидатичахъ,

Ч. 1392. пар. Рождества П. Б. въ Бережницѣ корол.,

Ч. " фил. Успенія П. Б. въ Рогбѣнѣ,

Ч. 1521. пар. Рождества Хр. въ Новосельцахъ,

Ч. 1483. пар. св. О. Николая въ Старомѣщинѣ,

Ч. 2110. фил. Рождества П. Б. въ Братковичахъ,

Ч. 2232. фил. Преображенія Г. въ Спасѣ,

Ч. 2348. фил. Вознесенія Г. въ Стрѣлисахъ старыхъ,

Ч. " фил. Рождества П. Б. въ Кнеселѣ,

Ч. 2614. пар. Рождества П. Б. въ Суховолѣ.

Брацтва тверезости зѡстали канонно установленіи при церквахъ:

Ч. 499. пар. Воскресенія въ Медынѣ,

Ч. 622. пар. св. Ев. Луки въ Несторбвцахъ,

Ч. 1391. пар. св. ВМ. Никиты въ Устю,

Ч. 1670. пар. Покрова П. Б. въ Суходолѣ (дек. Бобр.).

Торжественне поминальне богослужене за упокой бл. п. Высокопреосвященнаго Архіепископа и Митрополита Киръ ЮЛІАНА ѡтправлено при участіи Митроп. Капитулы, парохіяльнаго Духовенства и Семинаріи духовнои дня 17. Мая, а дня 28. Мая ѡтправитъ ся читана Служба Божя съ парастасомъ на повыше намѣрене.

Некрольоги.

Ч. 2915. О. Михаилъ Вагилевичъ, парохъ Княжолуки, померъ дня 15. Цвѣтня 1900.

Душа его поручае ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 25. Мая 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѡвско-Архіепархіяльнѣи ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1900.

Выдано дня 14. Червня.

Ч. VII.

Ч. 39.

Ч. 4401. — Розпоряджене Богослужень съ посвященіемъ ся найсв. Сердцю І. Христа.

Стосовно до завѡванія Святѣйшого Отца въ Енциклицѣ оголошеній въ Вѣдомостяхъ 1899 Ч. 56. (ст. 103), и Ч. 55. (ст. 99.), абы весь рѡдъ людскій посвятити Найсв. Сердцю І. Христа, що якъ наибѡльше може причинити ся такъ до славы Господа Бога и Единаго Спасителя нашего, якъ также до добра поодинокихъ людей и Церкви св. и всен суспѡбности — котре то завѡване зѡстало ѡтъ св. Отца поновлене посредствомъ письма Св. Конгрегаціи Обрядѡвъ изъ 27. Листопада 1899 также вглядомъ сего текучого року — Митроп. Ординаріятъ розпоряджае:

Всѣ Веч. Душпастьрѣ мають рѣчь спѡмненои Енциклики Св. Отца оголосити Вѣрнымъ въ недѣлю другу по Сочестію Св. Духа (24. лат. Червня) и также Богослуженя, котрѣ тутъ заряджають ся.

И такъ належить ѡтправити во всѣхъ парохіяльныхъ церквахъ въ мѣстахъ и мѣсточкахъ слѣдующе тридневне набоженство: На Состраданіе Пресв. Богородицѣ и въ слѣдующій день (29. и 30. Червня) по ранній Службѣ або вечеромъ въ ѡтповѣднѣи часъ Акафистъ до Іисуса Сладчайшого и Супликацію съ Благословеніемъ Найсв. Тайнами. Въ недѣлю же (1. Липня) на Литургіи выголосити ѡтповѣдну проповѣдь и оголосити слѣдующу ѡтправу по вечерни того дня т. е. Акафистъ до Іисуса Сладчайшого (съ Стихирюю въ чинѣ Акафиста на „Хвалитехъ“ находячою ся „Дивное Имя Твое“); потому, если погода позволитъ, процесія, по процесіи Супликаціи и передъ Благословеніемъ Найсв. Тайнами колѣноприклонно молитва посвященя ся Найсв. Сердцю Іисуса Христа, котра тутъ въ залученю пересылае ся; а въ кѡнци по Благословенію Найсв. Тайнами мае ся ѡтспѣвати: „Подъ Твою милость“. Передъ тою вечерною ѡтправою т. е. передъ Акафистомъ належить Молитву посвященя ся, народоу добре вытолковать.

Во всѣхъ же парохіяльныхъ церквахъ по селахъ приказуе ся ино набоженство, высше на недѣлю 1. Липня приписане; ѡтправа же попередныхъ двѡхъ днѣвъ позѡставляе ся до усмотрѣнія Веч. Парохѡвъ.

Въ кѣнці що до церквей не парохіальнихъ, такъ по мѣстахъ якъ и по селахъ, позбавляе ся ѡтправа всѣхъ трохъ днѣвъ до волѣ Настоятелѣвъ тыхже церквей.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 8. Червня 1900.

Ч. 40.

Ч. 4348. — Память Св. Апостоль Кирилла и Меѡдія має ся обходити 5. рус. Липня, а Св. Священномученика Іосафата 12. рус. Листопада.

Для цѣлю Церкви лат. обряда есть назначенный день 5. лат. Липня для памяти Св. Апостоль Кирилла и Меѡдія, а день 12. лат. Листопада (яко рочница мученической смерти) для Св. Священномученика Іосафата. Синодъ нашъ *въ рускомъ текстѣ* означивъ для тыхъ обохъ святъ у насъ той самъ, но не календарскій але природный день, и прото поставивъ Св. Кирилла и Меѡдія 23. рус. Червня (5. лат. Липня), а Св. Іосафата 31. рус. Жовтня (12. лат. Листопада).

Но понеже рѣжница обохъ календарѡвъ въ теченію столѣтій змѣнюе ся, длятого треба бы було вже сего року, щобы день природный празнованя бувъ той самъ, переложити Святого Кирилла и Меѡдія на 22. рус. Червня, а Св. Іосафата на 30. рус. Жовтня, а въ слѣдующихъ столѣтїяхъ мусли бы дни тїи зновъ инакше означеными бути.

Щобы ѡтже такїи неумѣстности запобѣчи, Митр. Ординаріяте рѣшае за згодою Преосвященныхъ Епископскихъ Ординаріатѡвъ Перемыского пѡдъ Ч. 819. изъ 20. Лютого 1899 и Станиславѡвского пѡдъ Ч. 2171 изъ 30. Мая 1900, що має ся узгляднити тожсамѡсть не природного але календарского дня. А то тымъ бѡльше, понеже Синодъ нашъ *въ латиньскомъ текстѣ* также за тымъ промавляє, цѣлкомъ взглядомъ Св. Кирилла и Меѡдія а ѡтъ части также взглядомъ Св. Іосафата.

Розпоряджае ся прото за згодою всѣхъ нашихъ Ординаріатѡвъ, що вже ѡтъ сего року почавши має ся празнувати:

1) Память Св. Апостоль Кирилла и Меѡдія яко свято поливлейне 5. руского Липня, безъ переносеня на слѣдующу або попередну недѣлю, а память Св. Аѡнасія Аѡнського належитъ перенести изъ 5. на 6. рус. Липня и празнувати вразъ съ Св. Сїсомъ вел.

2) Память же Св. Священномученика Іосафата поставляе ся 12. рус. Листопада, має ся празнувати съ Всеночнымъ, и если выпадае въ день седмичный, належитъ ю переносити на слѣдующу недѣлю.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 8. Червня 1900.

Ч. 41.

Ч. 114/орд. — Ювилей сего року другій разъ позысканый можна также за помершихъ жертвовати.

Додатково до Конституціи Св. Отца о позысканю сегорѡчного Ювилей для певныхъ Осѡбъ безъ подорожи до Риму ввывають ся Веч. Душпастырѣ, абы оголосили народови, що пѡсле письма Св. Пенитенціарїи пѡдъ Ч. 371. зъ дня 29. Мая с. р. ѡдпустъ той ювилейный, если другій разъ позыскуе ся, можна або для себе позыскати або за помершихъ жертвовати.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 4. Червня 1900.

Ч. 42.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митроп. Консисторїя розписуе на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

а) *пѡдъ днемъ 24. Мая 1900. съ рѣшицемъ до дня 19. Липля 1900:*

Ч. 3921. — **Ладычинь** съ прилуч. Кривки, деканата Теревельского, наданя приватного.

Ч. 3983. — **Завадка** съ прилуч. Болохѡвъ, деканата Калушского, наданя приватного.

б) *пѡдъ днемъ 7. Червня 1900 съ рѣшицемъ до дня 2. Серпня 1900:*

Ч. 4281. — **Студьнка** съ прилуч. Бабинь, деканата Калушского, наданя приватного.

Ч. 4377. **Голдовичь** съ прилуч. Юшкѡвцѣ и Лучаны, деканата Ходорѡвского, наданя приватного.

Оть Митрополитальной Консисторїи.

ХРОНИКА

Именованя:

Дѣйственнымъ референтомъ Митр. Консисторїи именованый:

Ч. 3978. О. Михайль Яцковскїи префектъ духовной Семинарїи.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00.:

Ч. 3620. Филемонъ Ковальскїи въ Завадцѣ,

Ч. 3921. Теодоръ Пиндусъ въ Ладычинѣ.

Сотрудничество получивъ:

Ч. 3276. О. Евгенїи Бартошь въ Заваловѣ.

Введенїи 00.:

Ч. 3291. Николай Демчинскїи въ завѣд. Суховоль,

Ч. 3292. Михайль Абрагамовскїи въ завѣд. Козары,

- Ч. 3292. Игнатій Гарасевичъ яко парохъ Чернева,
 Ч. 3331. Петро Кордуба въ сотр. Рожнятова cum jure directionis,
 Ч. 3332. Василій Зацерковный въ сотр. Пбдгорода,
 Ч. 3376. Александръ Григоровичъ въ сотр. Козьбики,
 Ч. 3474. Григорій Панчашинъ въ сотр. Верзиловець,
 Ч. 3604. Василій Терлецкій въ сотр. Побужанъ cum jure directionis,
 Ч. 3605. Еремія Ломницкій въ завѣд. Краснопуци,
 Ч. 3606. Иоанъ Тымочко въ сотр. Краснопуци,
 Ч. 3667. Иоанъ Илевичъ въ завѣд. Княжолуки,
 Ч. 3738. Стефанъ Высочанскій яко парохъ Перегнова,
 Ч. 3770. Емилянъ Тресневскій въ завѣд. Дмитра,
 Ч. 3789. Миронъ Коритко въ сотр. Пустомытъ,
 Ч. 4059. Емилянъ Яросевичъ въ завѣд. ех сиртено Яленковатого,
 Ч. 4222. Филемонъ Ковальскій въ завѣд. Завадки.

Увѣльненіи ОО.:

- Ч. 3291. Николай Демчинскій бѣтъ завѣд. Корсова,
 Ч. 3292. Игнатій Гарасевичъ яко парохъ Козары,
 Ч. 3292. Михайлъ Абрагамовскій бѣтъ завѣд. Чернева,
 Ч. 3518. Иоанъ Иванчукъ бѣтъ сотр. Дичкова,
 Ч. 3603. Иоанъ Илевичъ бѣтъ сотр. Побужанъ,
 Ч. 3604. Василій Терлецкій бѣтъ сотр. Дернова,
 Ч. 3607. Александръ Ротко бѣтъ завѣд. Небылова,
 Ч. 3688. Теодоръ Кузьмбѣвъ бѣтъ завѣд. Бѣлковецъ,
 Ч. 3770. Емилянъ Тресневскій бѣтъ завѣд. Щирця,
 Ч. 4147. Григорій Дакбѣвъ бѣтъ сотр. Могильницѣ,
 Ч. 4222. Филемонъ Ковальскій бѣтъ сотр. Завадки.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

- Ч. 3329. — на Конюшки: 1) Емилянъ Рудницкій, 2) Володимиръ Сабатъ, 3) Володимиръ Рудавскій и 4) Богданъ Домбчевскій.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва възглядомъ канон. институціи:

- Ч. 3309. О. Евстахія Барткова на Селиска.

Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію.

- Ч. 3474. Евгенія Купчиньского на Рѣпнѣвъ,
 Ч. 3475. Иосифа Зацерковного на Водники.

До канон. институціи възваніи ОО.:

- Ч. 3277. Орестъ Коновалець на Великополе,
 Ч. 3277. Николай Стрѣльбицкій на Янбѣвъ,
 Ч. 3474. Евгенія Купчиньскій на Рѣпнѣвъ,
 Ч. 3475. Иосифъ Зацерковный на Бодники,
 Ч. 3966. Корнелій Леонтовичъ на Баличѣ подорожвй въ мѣс. Версени.

Канон. институцію получили ОО.:

- Ч. 3590. Орестъ Коновалець на Великополе,
 Ч. 3591. Николай Стрѣльбицкій на Янбѣвъ,
 Ч. 3619. Евгенія Купчиньскій на Рѣпнѣвъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о системизованіи сотрудничеств:

- Ч. 2397. въ Перемышлянахъ,
 Ч. 2809. въ Залановѣ.

б) о платѣ за фонда религ. для приват. сотрудничеств:

- Ч. 2409. въ Молотовѣ,
 Ч. 2336. въ Доброводахъ,
 Ч. 2600. въ Соколбѣцѣ,
 Ч. 2827. въ Должанцѣ.

в) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сирѣтъ:

- Ч. 3611. Олимпія и Александры Авдыковскихъ сирѣтъ по бл. п. пароху Оглядова,
 Ч. 3612. Анны Домбчевской вдовы и Евгенія сироты по бл. п. пароху Дарахова.
 Ч. 2544. Александры Одѣжиньской сироты по бл. п. пароху Дмитрова.

Митроп. Консисторія надала стипендію им. Иліи и Рони Горецкихъ въ сумѣ 230 кор. рѣчно:

- Ч. 3381. Юліану Павликовскому ученику II. гимн. класы въ Бродахъ.

Некрольогиа.

- Ч. 3725. О. Леонтіи Сырны, сотрудникъ въ Ярызовѣ, померъ дня 2. Мая 1900.
 Ч. 3906. О. Иоанъ Балтаровичъ, парохъ Ладычина, померъ дня 15 Мая 1900.
 Ч. 3983. О. Емануилъ Skorobogatый, парохъ Завадки, померъ дня 10. Мая 1900.
 Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. Червня 1900.

Андрей Вѣлецкій.
 Викарій Капитулярный.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 11. Липня.

Ч. VIII.

Ч. 43.

Ч. 2418. — Въ справѣ складовъ на церковь въ Арламѣвской Воли, Епархіи Перемыскои.

Всѣ О. Парохъ въ Арламѣвской Воли, почта Хоросниця, переславъ слѣдуючу Озову Митроп. Консисторіи до оголошеня:

„Одова. Прикрого вражѣня дѣзнавъ певно не одинъ, кто вѣдучи желѣзницею зъ Перемышля до Львова, побачивъ межи Мостисками а Хоросницею село. Се Арламѣвска Воля. Хаты тамъ выключно курній, похилени, звичайно безъ жадного обѣйстя и огорожденя. Але доперва сей має понятія о нуждѣ тыхъ селянъ, кто має можливість заглянути въ село, въ хаты. Щасливѣе ще тѣ, що мають хоть кусникъ пѣсковатого ґрунту, бо бѣльшѣсть села, се самѣ халушники. Таке то село постигло велике нещастѣ. Дня 8. Марта 1900 погорѣла тамъ до тла церковь. Огонь що займивъ ся зъ середины спостережено такъ пѣвно, що о якѣмсь ратунку и бесѣды не могло бути такъ, що не выратовано нѣчого; всякѣ знаряды, ризы, чаши и книги церковнѣ, все те згорѣло до тла. Церковь сама була вправдѣ обезпечена, але лишъ на суму 1000 зр.; а се ледви выстарчить на побудоване провизоричной каплички и на закупино що найпотрѣбнѣйшихъ приборѣвъ до Богослуженя. Кто знае чимъ есть для нашего народа церковь, той пѣйме страшну розуку бѣдныхъ селянъ, що не въ силѣ спомогти ся на нову церковь. Однако безъ церкви анѣ хвильки не можъ бути, тожъ бѣднѣ селяне сейчасъ рѣшилися приступити до будовы новой церкви. Однакъ задумане дѣло перевысшае ихъ силы. Проте завязанный въ тѣй цѣли пѣдписанный комитетъ удае ся до знаныхъ зъ жертволюбивости рускихъ сердець и просить умилно! Поможѣтъ бѣднымъ людемъ въ ихъ святѣмъ намѣреню, а Богъ Всевышній сторицею Вамъ се нагородить.

Всякѣ датки просимо ласкаво прясылати на руки мѣсцевого пароха О. Кормоша въ Арламѣвской Воли, почта Хоросниця.

Арламѣвска Воля въ Мартѣ 1900.

О. Іоанъ Кормошъ парохъ и предсѣдатель комитету, Иванъ Горонъ вѣйтъ, Иванъ Шотъ господаръ, Іосифъ Максимовичъ господаръ, Іосифъ Земба властитель реальности.“

Подаючи повышу Одову до вѣдомости Всч. АЕпархіального Священства поручає ся туюжь оголосити по Недѣльнѣмъ Богослуженю, звываючи вѣрныхъ парохіянъ до возможныхъ складокъ и переслати тижь пѣдъ поданою адресою.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. Червня 1900.

Ч. 44.

Ч. 2622. — О надѣленю стипендією богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.

Митроп. Консистерія надѣлила стипендією богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича на 1900 р. слѣдующихъ убѣгательствъ о туюжь: ОО. Коповалець Ореста, Твардіевичъ Юліана, Паньчакъ Василія, Прачукъ Теодора и Паньчишинъ Григорія.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 28. Червня 1900.

Ч. 45.

Ч. 5018. — Въ справѣ заподаия тыхъ священ. вдовъ и сирѣтъ, котрѣ побярають даръ ласки отъ Найяснѣйшого Цѣсря.

Понеже ино изъ пяти деканатѣвъ надоспѣли тутъ жаданѣ донесеня, то съ покликѣмъ на приказъ Консистеріи зъ дня 25. Цвѣтня 1899 Ч. 4678 Всч. Уряды Деканальнѣи вторично завывають ся конечно сюда донести, котрѣ поименно изъ пробувающихъ въ Ихъ деканатахъ священ. вдовъ и сирѣтъ получаютъ и въ якѣй высотѣ даръ ласки зъ фонда религіиноу по приказу Ихъ Величества Найяснѣйшого Цѣсря нашого.

Такожь и на будуче не залишати треба буде того рода донесенъ, скоро яка священ. вдова або сирота удостоитъ ся ласки такои надзвычайнои запомоги.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. Липня 1900.

Ч. 46.

Ч. 132/орд. — Поручає ся Всч. Духовенству дѣло: „Zbiór przepisów“ Игнатія Корженевского радника Намѣстництва.

Недавно выйшла книжка пѣдъ заглавиємъ: „Zbiór przepisów odnoszących się do Kościoła i duchowieństwa katolickiego na podstawie Zbioru ustaw administracyjnych wydawanego pod redakcją radcy namiestnictwa Jerzego Piwockiego. Zestawił i uzupełnił Ignacy Korzeniowski radca namiestnictwa we Lwowie.“ — Дѣло тов мѣститъ въ собѣ много цѣнныхъ вказѣвокъ, котрѣ такъ въ урядованю парохіальнѣмъ, якъ и въ достуцованю

въ труднѣйшихъ випадкахъ дуже цѣнну услугу Всч. Духовенству ѣддати можуть, задля чого товже Всч. Духовенству препорученѣмъ бути заслугує.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. Липня 1900.

Ч. 47.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистерія розписує на конкурсъ слѣдующѣи парохіи:

а) пѣдъ днемъ 16. Червня 1900 съ рѣшицѣмъ до дня 9. Серпня 1900:

Ч. 4624. — **Лолинь** съ прилуч. Максимѣвка и Нягринь, деканата Перегнѣвского, наданя Высокопреосвященноу Митроп. Ординаріята.

Ч. 4625. — **Должанка** съ прилуч. Домаморичѣ, деканата Тернопѣльского, наданя приватного.

б) пѣдъ днемъ 29. Червня 1900 съ рѣшицѣмъ до дня 23. Серпня 1900:

Ч. 4991. — **Руда** съ прилуч. Кохавина, Лѣвчицѣ и Ганѣвцѣ, деканата Стрыйского, наданя приватного.

в) пѣдъ днемъ 5. Липня 1900 съ рѣшицѣмъ до дня 30. Серпня 1900:

Ч. 5142. — **Млынице** съ прилуч. Журакѣвъ, деканата Журавеньского, наданя Всевѣтлѣйшой Капитулы Львѣвской обр. лат.

Ч. 4839. — Додатково до Ч. 4281. о выставленю къ убѣгательству парохіи **Студѣнка**, съ прилученоу Бабинѣ, деканата Калушского, подає ся до вѣдомости, що запрезентованѣи на тую парохію буде обовязанѣи выставити при институціи письменну декларацию, що не буде противити ся ѣтлученю дочернои Бабинѣ и утвореню тамже особнои парохіи або экспозитуры.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 4598. — Розписує ся конкурсъ на посаду катихита при 3-класовѣи школѣ выдѣловѣи мужескѣи въ Золочевѣ.

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Золочевѣ оголошує пѣдъ днемъ 30. Мая 1900 Ч. 1018 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита при 3-класовѣи школѣ выдѣловѣи мужескѣи полученѣи съ 4-класовоу звичайноу въ Золочевѣ съ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѣи 6-класовѣи школѣ женскѣи. — До той посады привязанѣи суть поборы II. класы платъ по мысли уставы зъ дня 6. Липня 1899 (Дн. уст. кр. Ч. 85.) Убѣгающѣи о тую посаду священники мають свои належитѣи удокументова-

ні подана посредством своєї настоятельної влади внести до вище наведеної ц. к. окружної Ради шкільної найпізніше до дня 15. Липня 1900.

Того подає ся Веч. Архієпархіальному Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1900.

Ш.

Ч. 5229. — Розписує ся конкурсъ на 2. посады катихитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ въ Тернополи.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Тернополи розписала пѣдъ д. 16. Червня с. р. Ч. 1017 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня слѣдующихъ посадъ учительскихъ:

а) Посады гр. кат. катихита въ 3-класовѣй школѣ выдѣловѣй женскѣй въ Тернополи съ обовязкомъ учить религіи такожъ въ тамошнѣй 4-класовѣй школѣ женскѣй;

б) посады гр. кат. катихита въ 3-класовѣй школѣ выдѣловѣй мужскѣй въ Тернополи съ обовязкомъ учить религіи такожъ въ 4-класовѣй школѣ мужскѣй тамже.

До каждой изъ тыхъ посадъ привязаніи суть поборы II. класы платъ по мысли уставы зъ дня 6. Липня 1899. (В. з. і розп. кр. Ч. 75.)

Священники убѣгаючи ся о котру изъ тыхъ посадъ мають свои належитъ удокументованіи подана посредствомъ своєї настоятельної влади предложити ц. к. окружнѣй Радѣ шкѣльнѣй найпізніше до дня 31. Липня 1900.

Того подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости съ увагою, що священники, дѣйствующіи въ школахъ яко окремі катихиты, мають вище сказаніи подана внести посредствомъ своєї влади шкѣльнѣй, дѣйствующей же въ душпастврствѣ посредствомъ дотычного Ординаріятского Комисаря шкѣльного.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1900.

ХРОНИКА

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 4282. Володимиръ Рудавскій въ Студѣнцѣ,
Ч. 4282. Евстахій Бартковъ въ Седлисахъ,
Ч. 4459. Петро Петрица въ Долнѣ,
Ч. 4934. Теофилъ Луцикъ въ Должанцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 4281. Іоанъ Каратницкій въ Долгѣмъ (Дек. Калуш).
Ч. 4284. Артемій Авдыковичъ въ Новици,

- Ч. 4340. Михайлъ Левицкій въ Дубковцяхъ,
Ч. 4374. Пилипъ Свергунъ систем. въ Могильниці,
Ч. 4139. Миронъ Корытко въ Сосновѣ,
Ч. 4139. Казимиръ Савицкій въ Кудобинцяхъ,
Ч. 4877. Юліанъ Дикій въ Роздолѣ,
Ч. 4878. Антоній Лучаковский въ Козьовѣй (дек. Сколь).
Ч. 4912. Григорій Паньчишинъ въ Старомѣщинѣ.

Введеніи 00.:

- Ч. 4388. Евгений Купчинскій яко парохъ Рѣшнева,
Ч. 4548. Евгений Бартошъ въ сотр. Завалова,
Ч. 4549. Михайлъ Левицкій въ сотр. Могильницѣ,
Ч. 4697. Теодоръ Пиндусъ въ завѣд. Ладычина,
Ч. 4798. Іоанъ Каратницкій въ сотр. Долгого,
Ч. 4799. Михайлъ Сивенькій въ завѣд. Голдовичъ,
Ч. 4870. Володимиръ Рудавскій въ завѣд. Студѣнки,
Ч. 5096. Пилипъ Свергунъ въ систем. сотр. Могильницѣ,
Ч. 5097. Артемій Авдыковичъ въ сотр. Новацѣ.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 4388. Евгений Купчинскій отъ завѣд. Рѣшнева,
Ч. 4548. Евгений Бартошъ отъ сотр. Соснова,
Ч. 4549. Григорій Дяковъ отъ сотр. Могильницѣ,
Ч. 4797. Іоанъ Каратницкій отъ сотр. Студѣнки,
Ч. 4799. Михайлъ Сивенькій отъ сотр. Голдовичъ,
Ч. 4899. Володимиръ Рудавскій отъ завѣд. Седлискъ,
Ч. 4871. Артемій Авдыковичъ отъ сотр. Дубковецъ,
Ч. 5037. Михайлъ Левицкій отъ сотр. Могильницѣ,
Ч. 5066. Пилипъ Свергунъ отъ сотр. Кудобинецъ,
Ч. 5095. Евстахій Бартковъ отъ завѣд. Пльснянъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 4310. — на Милошовичѣ: Емилианъ Зарицкій самъ одинъ.
Ч. 4311. — на Путятинцѣ: 1) Николай Садовскій, 2) Теодоръ Пайкушъ, 3) Іоанъ Рудяцкій, — а въ списѣ: 4) Мушкевичъ Теодоръ.
Ч. 4768. — на Налуже: 1) Іосифъ Ганкевичъ, 2) Яковъ Зробекъ, 3) Володимиръ Кальба — а въ списѣ: 4) Іоанъ Гарматій, 5) Лука Побоярскій, 6) Володимиръ Богачевскій, 7) Василь Левицкій, 8) Ярославъ Мандычевскій, 9) Іоанъ Иванчукъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію:

- Ч. 4848. О. Евстахія Барткова на Седлиска.

До канон. институціи вѣзваный:

- Ч. 4848. О. Евстахій Бартковъ на Седлиска.

Декретъ увѣльненя отъ испыту конкурсового парохіального получили 00.:

- Ч. 4596. Мечиславъ Авдыковичъ парохъ Бѣлоголовъ, Густавъ Дроздовскій парохъ Кійданецъ, Сильвестеръ Ленкій парохъ Жукова, Константинъ Глѣбовицкій, парохъ Бряшъ,
Ч. 4679. Онуфрій Даниловичъ парохъ въ Шѣдгородцяхъ.

Испыт конкурсовый парохіальный выдержали 00:

Ч. 4956. Иларій Мединскій, Теодоръ Кордуба, Алексей Бобикевичъ, Левъ Селинскій, Іоанъ Палтѣвъ, Іоанъ Маркевичъ, Андрей Киналь, Василій Владычинъ, Александръ Чубатый, Михайль Раковскій, Іосифъ Романюкъ, Филемонъ Ковальскій, Левъ Юрчанскій, Климентій Кадянскій, Іоанъ Королюкъ, Володимиръ Чепѣль, Григорій Городницкій, Михайль Сивеньскій, Емилианъ Боберекій, Іолианъ Барановскій, Александръ Гутковскій, Володимиръ Стернюкъ, Михайль Свѣтенскій и Володимиръ Кальба.

Выс. ц. к. Намѣстниство повѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣтроисп. и провс. асигновало глату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

Ч. 4361. въ Вербовѣ отъ 23/V 1900 до 22/V 1901,
Ч. 4439. въ Луцѣ малѣй отъ 22/I 1900 до 21/I 1901,
Ч. 4642. въ Сорокахъ отъ 25/V 1900 до 24/V 1901,
Ч. 4033. въ Байкѣвцахъ на 1. рѣкъ,
Ч. 4177. въ Пѣдмихайлю на 1. рѣкъ,
Ч. 4176. въ Мизуни на 1. рѣкъ

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату для приватныхъ сотрудниковъ:

Ч. 3213. въ Грабѣвцахъ,
Ч. 3436. въ Новицѣ,
Ч. 4240. въ Дубкѣвцахъ.

б) о системизованѣ сотрудниковъ:

Ч. 1360. въ Кошлякахъ.

в) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сиротъ:

Ч. 3808. Маріи Сенникъ сироты по бл. п. пароху Новицѣ,
Ч. 3994. Теодозіи Лонкевичъ вдовы по бл. п. пароху въ Чехахъ,
Ч. 4551. Михайлины Рейтаровской вдовы по бл. пароху Налужа.

Власть binandi на одинъ рѣкъ одержали 00:

Ч. 2762. Сотрудникъ въ Рогатинѣ,
Ч. 2805. Парохъ въ Дунаевѣ,
Ч. 3591. Парохъ и два першій сотрудники въ Тернополи,
Ч. 3649. Парохъ въ Войнилѣвѣ.

Вставлено ся до Св. Апост. Престола о ѡдпустахъ для церквей:

Ч. 2838. пар. Успенія П. Б. въ Дроговижу,
Ч. 4543. пар. Стрѣтенія Г. въ Бакѣвцахъ,
" " фил. Успенія П. Б. въ Любешцѣ

Ѳдпуста на всегда получили церкви:

Ч. 3542. пар. Успенія П. Б. въ Дроговижу,
Ч. 3676. пар. Св. Ап. Іоанна Богослова въ Должанцѣ,
Ч. 3677. " Св. О. Николая въ Куровичахъ,
Ч. 3678. " Рождества П. Б. въ Кривѣмъ (дек. Хол.),
Ч. 4050. " Св. Космы и Даміана въ Ляцкѣмъ вел.

Брацтва тверезости зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

Ч. 3730. пар. св. О. Николая въ Лапшинѣ.

Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ отъ 1. Цвѣтня до 30. Червня 1900 до канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потребы Святѣйшого Отца:

	1	кор.	—	гел.
Всеев. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	10	"	8	"
Веч. Урядъ парох. въ Опѣрци	20	"	—	"
Веч. Урядъ декан. Львовско-городскій	6	"	35	"
Веч. Урядъ парох. въ Сущинѣ	6	"	—	"
" " " " Рудѣ (Буж. Дек.)	6	"	—	"
" " " " Слободѣ Болехѣвскѣй	12	"	—	"
" " " " Бродкахъ	16	"	—	"
" " " " Хмѣльвцѣ	2	"	60	"
" " " " Заболотяхъ	48	"	—	"
" " " " Успенія Пр. Д. Маріи	12	"	6	"
" " " " Курнахъ	16	"	—	"
" " " " Шляхтиньцахъ	14	"	—	"
" " " " Телячѣмъ	13	"	49	"
" " " " Налужу	8	"	—	"
" " " " Вербѣвчю	7	"	60	"
" " " " Залѣвцахъ новыхъ	7	"	25	"
" " " " Серетци	6	"	23	"
" " " " Дубравцѣ	6	"	—	"
" " " " Панаевцѣ	4	"	40	"
" " " " Хмелискахъ	4	"	—	"
" " " " Мшанѣ (Город. Дек.)	14	"	—	"
" " " " Лапшинѣ	9	"	51	"
" " " " Ольхѣвци (Дек. Берез.)	6	"	80	"
" " " " Вишенцѣ великѣй	6	"	—	"
" " " " Плуговѣ	5	"	—	"
" " " " Стрѣлковѣ (Стрый. Дек.)	4	"	—	"
" " " " Тухольцѣ	30	"	—	"
" " " " Терпилѣвцѣ	20	"	—	"
" " " " Горнинѣ	20	"	—	"
" " " " Синоувѣ	12	"	—	"
" " " " Батковѣ	6	"	17	"
" " " " Дашавѣ	10	"	40	"
" " " " Игровици	10	"	—	"
" " " " Турю	9	"	—	"
" " " " Чижиковѣ	8	"	—	"
" " " " Шишкѣвцахъ	7	"	—	"
" " " " Глинянахъ-Заставю	4	"	—	"
" " " " Зашковѣ	4	"	—	"
" " " " Фразѣ	2	"	—	"
" " " " Пуковѣ	16	"	52	"
" " " " Завидовичахъ	16	"	—	"
" " " " Залѣвцахъ	5	"	—	"
" " " " Балучинѣ	4	"	—	"
" " " " Липѣвцахъ	10	"	—	"
" " " " Лѣсиничахъ	9	"	48	"
" " " " Зарудю (Терноп. Дек.)	21	"	40	"
" " " " Бѣлѣмъ Камени	3	"	—	"
" " " " Рагыцахъ				

Всч. Урядъ парох. въ	Бѣлоголовахъ	8	кор.	—	сот.
"	"	"	"	19	38
"	"	"	"	17	"
"	"	"	"	14	"
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	9	"
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	5	"
"	"	"	"	4	"
"	"	"	"	3	68
"	"	"	"	2	40
"	"	"	"	1	40
"	"	"	"	11	"
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	4	"
"	"	"	"	2	"
"	"	"	"	8	64
"	"	"	"	8	"
"	"	"	"	9	"
"	"	"	"	50	"
"	"	"	"	7	"
"	"	"	"	3	"
"	"	"	"	7	61
"	"	"	"	14	72
"	"	"	"	10	52
"	"	"	"	10	52
"	"	"	"	8	20
"	"	"	"	4	60
"	"	"	"	2	"
"	"	"	"	8	"
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	29	60
"	"	"	"	7	38
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	1	40
"	"	"	"	9	20
"	"	"	"	8	50
"	"	"	"	20	"
"	"	"	"	20	"
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	6	90
"	"	"	"	4	40
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	7	74
"	"	"	"	8	"
"	"	"	"	21	"
"	"	"	"	3	48
"	"	"	"	4	"

Всч. Урядъ парох. въ	Сушн	5	кор.	—	сот.
"	"	"	"	10	"
"	"	"	"	5	"
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	5	20
"	"	"	"	7	16
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	44	62
"	"	"	"	3	"
"	"	"	"	8	40
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	2	"
"	"	"	"	7	"

б) на мисіи и Грбъ Христовъ въ Палестинѣ:

Всч. Урядъ пар. х. въ	Осташбвцяхъ	16	кор.	—	гел.
"	"	"	"	12	89
"	"	"	"	8	60
"	"	"	"	5	4
"	"	"	"	3	40
"	"	"	"	3	20
"	"	"	"	6	"
"	"	"	"	3	48

в) на Институтъ св. Иосафата:

Достохвальный Ставропигійскій Институтъ за книжки	5	"	70	"
Всч. Урядъ декавальный Потелиціей	33	"	—	"

г) на обходѣ Уніи Берестейскою:

Всесвѣтлѣйша Перемыска Консисторія	100	"	—	"
------------------------------------	-----	---	---	---

д) на мисіи ОО. Василія въ Америцѣ:

Впр. О. Пралатъ Кобылянскій	4	"	—	"
-----------------------------	---	---	---	---

е) на Службецнцъ Пр. Дѣвы Маріи:

Всч. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Дек. Ходор.)	6	"	—	"
" " " " " Сушнѣ	2	"	—	"

ж) на Приютѣ у Службецнцъ Пр. Д. Маріи въ Львовѣ:

Всч. Урядъ парох. Успенія Пр. Д. Маріи	40	"	—	"
--	----	---	---	---

з) на Новиціахъ въ Словцѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Сушнѣ	1	"	—	"
----------------------------	---	---	---	---

и) на Церковь въ Яслѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Винникахъ	5	"	—	"
--------------------------------	---	---	---	---

и) на Церковь въ Сутечи:

Всч. Урядъ парох. въ Винникахъ	5	"	—	"
--------------------------------	---	---	---	---

к) на бурсу ремесничу въ Львовѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Ходор. Дек.)	6	"	—	"
---	---	---	---	---

л) За пансирикъ А-ра Іос. Левицкого:
 Всч. Урядъ декан. Скалатскій . . . . . 4 кор. 80 гел.

м) на фондъ Неофитова:
 Всч. Урядъ парох. въ Сушнѣ . . . . . 2 " — "

Некрольогиа.

- Ч. 4285. — О. Антоній Бобикевичъ, парохъ Студьнки, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4459. — О. Хризантъ Колянковскій, парохъ Доляна, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4324. — О. Александръ Допачинскій, парохъ Голдовичъ, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4572. — О. Володимиръ Поховскій, парохъ Должанки, померъ дня 11. Червня 1900.
 Ч. 4886. — О. Максимиліанъ Артимовичъ, парохъ Руды, померъ дня 19. Червня 1900.

Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Липня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльнй Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 4. Серпня.

Ч. IX.

Ч. 48.

Ч. 111/орд. Брѣве Его Святости Льва Папы XIII. въ справѣ продажи и обтяженіи ма . . . въ церковныхъ.
 Всесвѣтлѣйша Апостольска Нунціатура Вѣденска заудѣ . . . сюда слѣ-
 дующе Брѣве Его Святости Льва XIII. Папы Р.

LEO PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

Quo expeditius in nonnullis negotiis ad Ecclesiae utilitatem in Austriaco Imperio S. Sedis Apostolicae auctoritas, per Nostrum et eiusdem S. Sedis Nuncium pro tempore penes Imperialem Aulam Vindobonensem, vel eiusdem Nuncii obeuntem vices intercederet, necessarias ad praefiniti temporis spatium facultates iam inde ab anno MDCCCLXXX per Apostolicas litteras, die VI Maii mensis eadem hac forma datas, concedendas existimavimus. Verum cum modo praefinitum postremae concessioni huiusmodi tempus effluerit, a nonnullis praefati Imperii Sacrorum Antistitibus supplicatum est Nobis, ut easdem facultates in aliud temporis proferre, sive denuo concedere velimus. Nos igitur hisce annuentes precibus Apostolicae Sedis Nuncio, qui apud Aulam Imperialem Vindobonensem pro tempore existat, vel ei qui Nuncii ipsius vices gerat, nec non Archiepiscopis, Episcopis ac Praesulibus Nullius, ut vocant, Dioecesis, qui in universa quam late patet Austriaci Imperatoris ditone continentur, exceptis tamen bonis, si quae in provinciis Italicis existant, itemque Episcopo Wratislaviensi pro parte Dioecesis, quae in Imperio Austriaco continentur, decennio hinc proximo duraturam facimus potestatem concedendi facultates sequentibus articulis comprehensas. I^o — Archiepiscopis nimirum alienandi bona ecclesiastica usque ad summam florenorum octomillium monetae Austriacae, Episcopis vero ac Praesulibus Nullius Dioecesis usque ad summam florenorum sex millium eiusdem monetae, sive stabilia ea bona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiuncta tamen conditione, ut pretium ex alienatione perceptum, in aliorum bonorum stabilium seu censuum acquisitionem convertatur, iisque deficientibus pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qualibet ne-

gotiatione, ex Sacrorum Canonum sanctione ecclesiasticis viris interdicta. II° — Archiepiscopis impertiendi facultatem imponendi bonis ecclesiasticis onera, quae non excedant summam florenorum quindecim millium, Episcopis vero et Antistitibus Nullius Dioecesis, eandem impertiendi facultatem, dummodo onera non excedant summam florenorum duodecim millium, rationem tamen ac terminum praefiniendo, quo aes alienum a causapia contractum dissolvatur; quod si necessariae instaurationes ac melioramenta in aliquo fundo ecclesiastico occurrant, neque aes alienum contrahi queat, et non nisi per alicuius boni ecclesiastici venditiones necessitati provideri possit, hoc in casu concedendi facultatem venditionem perficiendi, cum conditione, ut, si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fructuose collocetur rationibus superius expositis. Porro cum ex iure canonico in capite „Terrulas“ facultas detur, fundos exigui valoris alienandi, cui quidem iuris regulae nihil per has litteras volumus innovari, licet in eodem capite onerum exiguum impositio minime comprehendatur, ex peculiaribus tamen rationibus animum Nostrum moventibus. Et ex singulari concessione, in exemplum minime adducenda, facultatem impertimur imponendi ecclesiasticis bonis onera, quae tamen summam florenorum mille non exsuperent. Huiusmodi vero tam in praesenti quam in superiori articulo descriptas facultates minime complecti volumus bona ad mensas Archiepiscoporum, Episcoporum, atque Antistitium nullius Dioecesis pertinentia. Quapropter cum de bonis iisdem agendum erit in casibus superius descriptis, suffraganei Episcopi propriis respectivis Archiepiscopis, Archiepiscopi autem et Episcopus Wratislaviensis Nobis et Sanctae Sedi immediate subiectus, nec non Praesules Nullius Dioecesis preces deferent ad Nuntium Apostolicum, cui idcirco quemadmodum Archiepiscopis potestatem facimus petitam impertiendi facultatem, si in Domino expedire iudicaverint. — III° — Firmis manentibus ordinariis facultatibus Episcoporum et causarum piarum pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedendi facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quindecim annos, servatis in reliquis Sacrorum Canonum praescriptionibus, Ad vitandos autem abusus nonnullos, et ad obsecundandum aliqua ratione consuetudini, quae in Austriaco Imperio invaluit, ut bonorum ecclesiasticorum possessores a respectivis conductoribus redditus seu praestationes in antecessum accipiant, facultatem impertiendi redditus seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen, ut illae quoad fundos urbanos non excedant summam, quae in semestri spatio a conductore debeatur, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo summam non praetergrediantur, quae per anni spatium a conductore sit persolvenda. — IV° — In casibus urgentis necessitatis atque utilitatis piae causae, in quibus ad alienationem, vel onerum impositionem sine mora deveniendum sit, facultatem largiendi Archiepiscopis alienationem perficiendi, vel aes alienum contrahendi usque ad summam sexdecim millium florenorum, eandemque concedendi Episcopis et Antistitibus Nullius Dioecesis, non ultra tamen duodecim millium florenum summam. In casibus, vero modo expressis, cum agatur de bonis ad mensas spectantibus Archiepiscoporum; Episcoporum et Praesulum Nullius Dioecesis, suffraganei Episcopi

preces deferent suis respective Archiepiscopis, Archiepiscopi autem, et Episcopus Wratislaviensis Apostolicae Sedi immediate subiectus et Praesules Nullius Dioecesis postulata deferent ad Nuntium Apostolicum, quem in finem tum eidem Nuntio, tum Archiepiscopis potestatem facimus petitam facultatem concedendi, si in Domino iudicaverint expedire. Hoc ipsum fieri volumus in casibus, in quibus non urgeat necessitas, et quando agatur de alienationibus sive oneribus praefatas superius summas excedentibus. Verumtamen in omnibus et singulis casibus integram esse volumus facultatem postulationes ad Sanctam Sedem directe deferendi. Volumus praeterea ut in huiusmodi concessionibus canonicae praescriptiones accurate serventur, et praesertim Constitutio fel: rec: Pauli II Praedecessoris Nostri, quae incipit „Cum in omnibus“ edita die XI Maii anno MCDLXV, ac proinde in omnibus et singulis facultatibus ab Apostolico Nuntio sive per se immediate exercendis, sive Sacris Antistitibus, ut supra statutum est, deferendis, volumus et mandamus ut pateat ac probata sit piae causae necessitas vel utilitas, quem in finem in singulis casibus tum personae quarum intersit tum honesti nominis et probati iudicii viri antea consulantur. Mandamus denique, ut in omnibus et singulis actis venditionis sive alienationis, atque etiam locationis ad quindecim annos mentio expressa fiat facultatis ab Apostolica Sede concessae. Haec volumus et concedimus non obstantibus fel: rec. Pauli II et aliorum Pontificum Praedecessorum Nostrum de rebus Ecclesiae non alienandis, ceterisque Constitutionibus speciali licet mentione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die VIII. Maii MDCCCC.

Pontificatus

Nostri

Anno

Vigesimoterlio.

Loco † sigilli

Alois. Card. Macchi.

Concordat cum Originali, quod in tabulario Nunciaturae apostolicae asservatur.

In quorum fidem etc. Vindobonae die 30 Maii 1900.

† E. Archiepiscopus Sebastenus, Nuntius Apostolicus.

Що сямъ до загальной вѣдомости и захованя Вс. Душпастврямъ заудѣляе ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 2. Серпня 1900.

Ч. 49.

Ч. 136/орд. — Въ справѣ подорожи ювилейной до Риму.

Съ покаякомъ на тугейше оголошене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1900. Ч. IV/орд. зъ д. 18/4. подае ся до вѣдомости всѣхъ намѣряючихъ взяти участь въ подорожи ювил. до Риму, що цѣны будутъ выносити якъ слѣдуе:

І. Рута: Львів-Лавочне-Будапешт-Домбовар-Загреб-Фіюме-Анона-Рим тамъ и назадъ: І. класа 109.54 здр., ІІ. класа 74.64 здр., ІІІ. класа 43.75 здр. съ дочисленемъ для уникнення перервы и 8. год. задержаня ся за ІІ. класу зъ Лавочного и Будапешту.

Тутъ примѣчае ся, що для уникненя выдѣтокъ на пропитане и иждѣнъ наилучше отбувати подорожъ потягомъ поспѣшнымъ. Такожъ зауважае ся, що цѣны другими рутами суть далеко дорожшій, такъ на пр. черезъ *Львів-Лавочне-Будапешт-Загреб-Фіюме-Венецію-Большою-Флоренцію-Римъ* выносили бы: І. класа 135 здр., ІІ. кл. 99.54 здр., ІІІ. кл. 57.10 здр. Дорога же на *Видень-Поптеббу-Венецію-Большою-Флоренцію-Римъ* выносила бы *тамъ и назадъ:* І. кл. 215.95 здр., ІІ. кл. 148.80 здр., ІІІ. кл. 71.8 здр.

Пропитане буде выносити для наибѣднѣйшихъ по 2 здр. денно, для всѣхъ прочихъ по 4. здр. денно.

Перебуване въ Римѣ обчислено на 3—4 дни. Выѣздъ наступитъ дня 22. Жовтня (т. е. въ Понедѣлокъ) такъ, щобы въ Четверъ т. е. 25/Х. могли отѣхати путники парохомъ до Анконы. Рѣвночасно подае ся до вѣдомости Веч. Духовенства и Вѣрныхъ, що св. Пенитенціарія зволила, для доступлена отпущу юбилейного, зредувати посѣщеня на 2 (два) 3 (три) дни.

Понеже зъ взгляду на великій наплывъ богомѣльцѣвъ до Риму властители заѣздѣвъ жадають поданя числа путникѣвъ напередъ и то якъ **наискорше**, то оказуе ся конечнымъ и необходимымъ, установити речинець до зголошеня ся найдалше до 10/9 (Вересня) с. р., до которого часу всѣ хотячїи взяти участь въ побѣздѣ ювил. до Риму зголосити ся и принаймѣй належитѣсть за билеты фѣды пѣсля выше поданыхъ датъ до Канцеларіи Митр. Консисторіи съ докладнымъ означенемъ особы, мѣсяца перебуваня и п. почты надѣслати можуть. Тутъ зауважае ся, що конечнымъ есть, абы всѣ богомольцѣ въ дорожѣ до Риму фхали разомъ и тримали ся купы. Такожъ додае ся, що кождый зъ мірянъ мае выстарати ся у кождого дотычного Душпастыря своего мѣсяца перебуваня о коротеньке посвѣдчене, що Н. Н. стану и занятія, зъ мѣсцевости... бере участь въ богомѣльнѣй ювил. подорожи до Риму, а такї посвѣдченя посилѣшатъ Веч. ОО. Парохи на прошене якъ **наохотнѣйше** выставляти.

Митроп. Орд. мае надѣю що Веч. Душпастырѣ и самї въ тѣй богомѣльнѣй подорожи якъ **начисленнѣйше** возьмутъ участь а такожъ и вѣрныхъ своихъ до той подорожи заохотити и споводувати успѣшно постарають ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 50.

Ч. 5714. — Оголошуе ся речинець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначае ся речинець на день 12. лат. **Вересня 1900.** въ котромъ то дни желяючїи приняти тую св. Тайну

о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной службы Божои выслуhati, а по тѣйже въ тугейшомъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятія до Дому пресвитеріального обовязанїи кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріята **въ непереступнѣмъ речинци до дня 6. лат. Вересня 1900 включно**, посредствомъ дотычного Уряда деканального и заосмотрити тїи поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведеня выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатаннѣй копертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.
- 3) Оженившїи ся свѣдоцтвомъ вѣчаня.
- 4) Урядовымъ посвѣдченемъ отъ дотычного ц. к. Старства, що проситель або не належитъ до стану войскового, або що ему прислугуе увзгляднене §. 31. закона о общїй краевѣй оборонѣ.

При тѣмъ приказуе ся съ покликомъ на тугейше розпоряджене зъ дня 16. Серпя 1899 — Ч. 715/орд. (АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI, 65.), щобы тїи кандидаты стану духовного, котрїи передъ двома а бо бѣльше лѣтами студія богословскїи укѣнчили, передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальномъ, на власный коштъ **10-дневнїи реколекціи** въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василя В. отбули и явивши ся тутъ въ означенѣмъ речинци, посвѣдченемъ дотычного Настоятеля монастыря о тыхъ отбутыхъ реколекціяхъ выказали ся; заравномъ примѣчае ся, що лише тїи кандидаты къ посвященю припущенїи будутъ котрїи при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленными окажутъ ся. Повѣдомляе ся що рукополагане отбуде ся въ **Станиславѣвъ**.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ дня 28. Липня 1900.

Ч. 51.

Ч. 4731. Въ справѣ наделана датку на „св. Петровый Грѣшь“.

Понеже многїи ВЧ. уряды парохіальнїи въ мысль тугейшого зарядженя зъ дня 12 марта 1900 Ч. 1586. (Вѣдом. Арх. Ч. Ш. 1900. даткѣвъ збранихъ на даръ любви для Святѣйшого Отца еще не надѣслали; то завзываютъ ся тїеже къ безпроводочному пересланю тыхъ складокъ до Митр. Консисторіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львівъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 52.

Ч. 4275. — Въ справѣ Товариства Австрійскїи Червоный Крестъ.

Загально есть знана дѣяльнѣсть Товариства Австрійскїи Червоный Крестъ заснованого пѣдъ опѣкою Найяснѣйшого Пана, а свѣтло розвивающого ся пѣдъ протекторатомъ Еи Цѣсарской и Кор. Высокости Архієпископѣ Марїи Валерїи и Его Цѣс. Кор. Высокости Архієкнязя Людвика Виктора. Зъ пред-

ложеного ту 21 справоздана оказуєся, що се Товариство якъ найкрасше розвиває ся и що єсть належито приготоване нести всяку помѣчь въ несчастливыхъ випадкахъ и епидеміи въ часѣ мира якъ такожъ раненымъ въ часѣ вѣины. Нашъ коронный край взагалѣ якъ такожъ особливо и наше Духовенство причинаєсь своими датками до бблшого розвою сего Товариства, котре має ту при кождѣмъ повѣтовѣмъ ц. к. староствѣ свое бюро, де можна кождою хвилѣ засягнути всякихъ інформацій.

Митрополитальня Консистерія подаючи повыше до вѣдомости Всч. Духовенства поручає се Товариство на дальше патріотичной опѣчь Всч. Священства и вѣрныхъ Архієпархіянъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 30. Лицня 1900.

Ч. 53.

Ч. 137. орд. — Въ справѣ обсаджєня 5 мѣсець зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ институтѣ СС. Василіанокъ.

Розписує ся на конкурсѣ 5 мѣсець зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ (Воспиталищи) СС. Василіанокъ съ терміномъ до 16. Серпня с. р. съ тымъ, що кандидатки(амъ,) котры бдповѣли въ повнѣ вымогамъ въ минушѣмъ роцѣ мають першенство и на сей рѣкъ шкѣбный. При тѣмъ пригадує ся, що условія принятія позбѣстають незмѣннѣ, якъ попередѣ. О першій 2 мѣсеца стипендіи могутъ убѣгати ся сироты належачій до родины бл. п. фундаatora, о другій 2 доньки священникѣвъ, а о 1 походячій съ мірскаго сословія.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 54.

Ч. 5722. — Обвѣщенє конкурсове о принятію до Львѣвской духовной Семинаріи кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного зъ Львѣвской Митроп. Архієпархіи желаючі до тугейшой гр. к. духовной Семинаріи бути принятыми, мають до дня 20-го и. ст. Вересня с. р. свои прошенія Митроп. Консистеріи предложити и до нихъ слѣдуючій свѣдоцтва додучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіяльнаго, що проситель єсть сыномъ законно вѣнчаныхъ родичѣвъ гр. к. обряду и въ тѣмъ же обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожєства ѳтъ взгляднаго уряду парохіяльнаго або деканальнаго выдане, а ц. к. Староствомъ подтвержденє.

3) Свѣдоцтва зъ вѣсѣхъ пѣвочій наукъ гимназіяльныхъ съ залученємъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѣсть або яку яншу причину пѣдчасъ наукъ пѣвочєе або довше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоц-

твомъ ѳтъ дотычнаго уряду деканальнаго и ѳтъ ц. к. Староства выданымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво поровѣстности ѳтъ взгляднаго уряду деканальнаго сгвержене, въ котромъ кромѣ поведєня просителя и то выраженымъ бути має, чи тойже єсть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о ѳбутѣи природной або щепленѣи оспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченє дотычно связи войсковой.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаными марками штемпельными заосмотрєнѣи. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29 и. ст. Вересня с. р. мають передѣ 8 ою годиною рано въ Архикатедральной церквѣ св. ВМ. Георгія явити ся, тамъже выслуhati съ набожностью св. Литургію, котра о 8-ѣи годинѣ для нихъ ѳтправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали, до того назначити ся маючѣи, пѣддати ся испытовнѣи зъ спѣву церковнаго и началъ вѣры християньской. При тѣмъ примѣчає ся, що знаючій пѣніє гармонійне при рѣвныхъ прочихъ условіяхъ будутъ скорше увзглядненѣи при принятію до заведєня, но за тоє будутъ обовязанѣи дальше въ гармонійнымъ спѣвѣ упражняти ся, и на кожде завѣзанє Всч. Ректорату Семинаріи въ тѣмъ же спѣвѣ безусловно участь брати. Дальше въ дни ѳтъ Всч. Ректора Семинаріи означєнѣмъ мають назначєнѣи къ принятію пѣддати ся осмотру лѣкаря заведєня що до стану здоровля.

Наконецъ має кождый кандидатъ стану духовного при принятію до Семинаріи выказати ся власнымъ Молитвословомъ еврейскимъ и Изборникомъ служѣбъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котры вже суть питомцами Семинаріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. Серпня 1900.

Ч. 55.

Ч. 4355. Ц. к. Намѣстничество взглядомъ предкладанія що мѣсеца еписку усюши. до ц. к. пов. судѣвъ

Высоке ц. к. Намѣст. зъ 20 Мая 1900 Ч. 42.783 заудѣлило слѣдуюче: „Дойшло до вѣдомости Выс. ц. к. Министерства справъ внутренн. що парохіяльній уряды въ краю, въ богато случаяхъ, або нерєгулярно, або цѣлкомъ не выповняють тяжачи на нихъ, по мысли рескрипту тогожъ Минист. зъ 30 Липня 1895 Ч. 13.172, обовязкѣвъ, перєсыланія ц. к. Судамъ повѣт., для перевєдєня спадковыхъ пертракціій мѣсячнаго выказу, о зайшлихъ випадкахъ смерти въ ихъ парохіяльнѣмъ окрузѣ.

На пѣдставѣ рескрипту ц. к. Министерства справъ внутренн. зъ 24 Цвѣтня 1900 Ч. 2.357 поручає Выс. ц. к. Намѣст. Высокопреп. Консистеріи, чтобы схѣтѣла пригадати съ натыскомъ, пѣдвластнымъ парохіяльнымъ урядамъ тугейшій рескриптъ зъ 7 Листопада 1895 Ч. 87.804 съ тымъ додаткомъ, що парохіяльній уряды, въ мѣсѣ будучій завѣдомленія мѣсячній, о випадкахъ смерти, котры дошли до ихъ урядовой вѣдомости, мають перєсылати правильно дотычнымъ ц. к. Судамъ пѣсля слѣдуючаго новаго формуляра:

An
das. k. k. Bezirksgericht

in

Verzeichniss

der Todesfälle, die im Monate
in

19 dem

ämtlich zur Kenntnis kamen.

Pfar- Amte

Zur Nachricht. Zufolge Erlasses des k. k. Ministeriums des Innern vom 24. April 1900, Zl. 3257 sind die Rubriken 1—5 seitens der Matrikenführer unter allen Umständen genau auszufüllen. In der Rubrik 1 sind die einzelnen Todesfälle, wie sie in dieses Verzeichniss eingetragen werden der Reihe nach zu nummeriren. Um die thunlichst vollständige Ausfüllung der Rubriken 6—11 wird, insoweit die bezüglichen Daten dem Matrikenführer bekannt sind, seitens der k. k. Gerichte im Interesse der Verlassenschaftspflege dringend ersucht.

Laufende Zahl	Vor- und Zunamen und Beruf (Beschäftigung)		Wohnort und Haus- nummer		Alter		Todesstag	Hinterlasse- ner Ehegatte, Name und Wohnort	Hinterlassene Kinder			an unbe- weglichem Vermögen	bewegliches Vermögen das sich befindet in	kein Vermö- gen		
	1	2	3	4	5	6			Name und Aufent- halts Ort	8 Geburts- tag	9 an unbe- weglichem Vermögen				10 bewegliches Vermögen	11
1										7		8		9	10	11

Ч. 56.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митр. Консисто́рія розписує на конкурсъ підъ днемъ 28 Липня 1900 съ речинцемъ до дня 20. Вересня 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 5540. — Ду́лѣбы съ прилученою Грабовецъ деканата Стрыйского, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́вь дня 28. Липня 1900.

II.

Ч. 5777. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при ц. к. гимназіи въ Золочевѣ.

В. Президія ц. к. Рады школьной краевой обвѣстила підъ д. 10. Липня с. р. Ч. 487. конкурсъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназіи въ Золочевѣ. —

До той посады привязана естъ платня по мысли ustawy въ д. 19. вересня 1898 р. Кандидаты убѣгаючія о тую посаду або о инну, котра може опорожнити ся въ наслѣдокъ обсаджена того мѣсяца, мають внести поданя, заосмотрені въ потрѣбній документа, посредствомъ свои начальной власти до В. Президіюмъ ц. к. Рады школьной краевой до 10. Серпня с. р. —

Кандидаты, котрї по узысканю квалификацій на катихитовъ школьъ середныхъ повнили въ тыхъ школахъ обовязки заступниктовъ учителѣвъ, а желають щобы тая служба була имъ вчислена до стабилизаци и въ цѣли признаня имъ додатковъ пятилѣтнихъ, мають выказати въ табеляхъ квалификаційныхъ съ всякою точностию, именно: дату и число декретовъ, отъ коли, якъ довго и ко́лько годинъ повнили тї обовязки, въ поданю же належитъ выразно просити о почислене той службы.

Кандидаты переступивші 40 лѣтъ житя должні въ поданю умѣстити просьбу о „veniam aetatis“

Повыше оповѣщене заудѣляе ся ВЧ. клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́вь, дня 31. Липня 1900.

Отъ Митрополитального Ордина́ріята.

Льво́вь, дня 4. Серпня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитуларный.

Накладомъ Митр. Ордина́ріята.

Изъ типографіи Ставропольской подъ управ. О. Данилюка.

Львѣвско-Архіепархіальнѣи Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 12. Вересня.

Ч. X.

Ч. 57.

Ч. 164/орд. — Оголошене въ справѣ торжественного обходу въ тѣмъ роцѣ припадающого 200-лѣтнего юбилея Уніи Львѣвскои Діецеѣи. —

Въ Маю с. р., коли Митрополитальна Архидіецеѣя наша по причинѣ смерти бл. п. Архіепископа и Митрополита Юліана Куиловского окрыла ся жалобою, минуло власне двѣста лѣтъ ътъ тои свѣтлои хвилѣ, коли то д. 16. Мая ст. ст. 1700 р. незабутои памяти Епископъ тоиже Діецеѣи въ Бѣвѣ почиваючій Владыка Іосифъ Шумлянскій въ церквѣ ОО. Капуциновѣ въ Варшавѣ въ присутности короля польского Августа II, всѣхъ сенаторѣвъ духовныхъ и свѣтскихъ и множества достойникѣвъ державныхъ и рицарства зложивъ въ руки Кардинала-Примаса Радзѣвского и Нунція Антонія де Вія торжественне Исповѣдане Вѣры католицкои и присягу на вѣрность св. Апост. Престолу въ имени своєи Діецеѣи, а повернувши до Львова поновивъ тоє Исповѣдане и присягу разомъ съ своимъ Духовенствомъ епархіальнымъ въ Храмѣ катедральномъ Св. Георгія д. 1. Липня ст. ст. тогожь року.

Тое приступлене Діецеѣи Львѣвскои до св. Соєдиненя — рѣвночасно майже съ Перемыскою и Луцкою — було неначе печатію и довершенемъ великого дѣла Отцѣвъ нашихъ, начатого Митрополитомъ Кардиналомъ Исидоромъ на соборѣ въ Фльоренціи 1439 а поновленого въ Берестю Литовскимъ 1596 року.

Не тайно бо Вамъ, Возлюбленѣи въ Христѣ Братя, якъ великанскій подвигъ пѣднѣла и совершила наша Свята Церковь руска въ дѣлѣ Соєдиненя Церквей, розлученыхъ Царгородскою схизмою, Соєдиненя именно того, о котре умолявъ Отца Небесного Единородный Сынъ Божій на Тайной Вечерѣ передъ Своими спасительными страданіями и котрого Соєдиненя католицкѣи народы бажають и ожидаютъ.

Якъ скоро бо лишь розпочала Она тоє святе дѣло на Соборѣ Берестейскимъ 1596 р., въ сейже часъ звалили ся на ню всѣ „вѣды“, якъ на Апостола найпѣвнѣйше наведеного до Христа: „вѣдѣи ѿ срѣдникъ, вѣдѣи ѿ пѣзмъ, вѣдѣи во градѣхъ, вѣдѣи въ пѣстѣнѣхъ, вѣдѣи въ морѣхъ, вѣдѣи ѿ лжеврѣтѣи.“ (2. Кор. 11).

Вже на тѣмже Соборѣ ѿступивъ ѿтъ Неи найможнѣйшій на Русь князь Константинъ Острожскій и ѿтягнувъ за собою ѿтъ Соединенія Епископѣвъ: Львѣвскаго и Перемыскаго. За вго примѣромъ пѣшли всѣ вельможи и всѣ знатнѣйшій особы зъ рускаго народа и, сполучивши ся съ калвинами, стали всѣми силами противити ся Соединеню. Протививъ ся ему и въ темнотѣ находячій ся народъ, выхованый въ догмѣтнѣй схизмѣ; противило ся и духовенство низше непросвѣчене и нерозумѣюще святаго дѣла, а пѣдбурюване черезъ Патріархатъ Царгородскій. А що найгѣрше, то и самі творцѣ Соединенія, рускій Епископы, стали опускати руки, малодушно тратачи довѣрїе до своего власнаго дѣла. Новосоединена Церковь захитала ся мовъ той корабель на бурливѣмъ морю и здавало ся, що наново потоне въ пропасти схизмы.

Но Христось не давъ упасти своему дѣлу, и побудивъ для него новыхъ труженниковъ. Въ Виленскѣй Троицкѣй Лаврѣ засіяли мовъ два ясны свѣтила, два знамениты мужъ: Иосифъ Веляминъ Рутскій и Иосафатъ Кунцевичъ зъ першу монахи, потѣмъ Епископы Рускы, котры неначе два верховны Апостолы Руси здвонымъ трудомъ стали „цѣлѣмъ сокрушенїе дщери Сионскоу“ (Иерем.). Ихъ ревнѣй працѣ такъ поблагословивъ Господь, що вскорѣ въ немногѣ десяти лѣтъ всѣ діецеши Рускои Церкви (оврѣмъ одноу Львѣвскоу) приняли Соединеня.

Но Господь Богъ, щобы показати, що „въ немощи сила совершается“ (2. Кор. 12.), абславъ на свою Церковь тяжке искушенїе. Власне коли дѣло Соединеня въ супокою було близкимъ довершена, Патріархатъ Царгородскій насмѣае зрадливо на Русь Епископа Теофана, котрый потайкомъ рукополагае 7. епископѣвъ схизматикѣвъ назначаючи ихъ для всѣхъ діецезїй вже соединеныхъ (1620 р.)

Противъ правды Христовоу пѣдноситъ зновъ ложь свою голову: противъ Праведныхъ Святителѣвъ рускои Церкви пѣдноситъ ся ложна іерархїа схизматичка, оперта на тысячахъ войска козацкаго, ослѣпленого нею и втягнутого до схизмы. Пѣдбуреный теперь край, пѣдбуреный народъ, пѣдбуреный Соймъ, пѣдбуреный Уряды державны — все пѣдбурено противъ Унїи: домагають ся насильно знесеня еи.

Тогда св. Ревнитель соединеня Иосафатъ (Кунцевичъ) Архіепископъ Полоцкїй выступая и приносить въ жертву за св. Соединеня свое житє. Неустрашимо иде напротивъ сприсяженныхъ на Него Витебчанъ, щобы ихъ до опамятаня привести. Падае убитый оскордомъ и рушницею, але свята справа Соединеня побѣждае.

Побѣдила она любовїю „занѣ крѣпка йкв смѣртъ любви.. крѣла еѣ крѣла ѡгна, ѡггале ѡгненноу пламы еѣ.“ (Пѣснь Пѣсен. 8.)

На такихъ то „крилахъ“ любви стала ся она теперь ширити явъ огонь по всей Руси, бо народъ (обоятнѣй дотеперь для неї) ставъ ся запалати и горѣти тымъ огнемъ любви для неї. Любовїю тою перенятї рускї Епископы (до недавна малодушнї) скликаны теперь черезъ Рутскаго освѣдчають однодушно: „Всѣ мы готовы умерти за Унїю.“ Положнѣмъ той любви ожн-

вленный пише Рутскїй до Риму: „Розрадовала ся руска земля, дотеперь спечена и безплодна, а нынѣ зрошена кровїю мученичюу за св. Вѣру“ — и голосъ любви ѡтывае ся до всей Руси зъ скалы Петровоу: „O mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero!“

Любовь отже тая ѿтъ смерти св. Иосафата выкнула въ душу Унїи рускои, оживотворила еи и стала ся еи вдохновенїемъ. А любовь крѣпка йкв смѣртъ: она дала еи готовѣсть на муки, она запоручила еи безсмертїе.

Но Господь Богъ хотѣвъ еще болше досвѣдчити тую любовь Церкви нашоу, хотѣвъ еи искусити „якоже злато въ горниль“ (Прем. 3.). Длятого то въ часѣ вѣйны козацкы, шведскы и иныхъ, звалились на ню всѣ бѣды, якї тѣлько человекъ знести може: убѣйства, грабежи церквей, рѣзнї, пожежѣ. Епископы всѣ розбѣганы, катедры ихъ всѣ спалены. Унїя вся розбита, мовъ о землю повалена, на 10. лѣтъ лишена Митрополита, скитала ся мовъ бѣглець, ховаючи ся по всѣхъ кутахъ съ мощами своего св. Мученика.

Но „любы крѣпка йкв смѣртъ: кода многа не мѣжетъ ѡгасити любви и рѣки не потѣпаетъ еѣ.“ (Пѣснь Пѣсен. 8.). По такихъ искушенїяхъ тяжкыхъ, по такихъ болахъ смертнѣхъ, по сыхъ мовѣбѣ буряхъ XVII. столѣтя, Унїя пѣднесла ся ще крѣпшоу и сильнѣйшоу, и на ново стала ся ширити и розвивати.

Тогда то власне пѣдъ самъ конецъ XVII. а зъ початку XVIII. ст. приступили до неї три послѣднї Дїецеши: Перемыска, Львѣвска и Луцка. (Въ схизмѣ осталась лише новоутворена для схизматикѣвъ Епархїа Мстиславска). И такъ за благословенїемъ Божиимъ, въ протягу сто лѣтъ дѣла велика — ѿтъ Балтїйскаго майже до Чорнаго моря ся гаюча — Провинцїа Церкви Рускои пѣддана збгала пѣдъ послушенство св. Римскаго Престола: довершене було (хоть въ части) велике дѣло Соединеня, роз почате Отцами нашими на соборахъ Флорентїйскѣмъ и Берестейскѣмъ, дѣло за котре проляла ся кровь св. Иосафата, дѣло, о котре якъ выше згадано, моливъ ся Отцу небесному Господь Иисусъ на послѣднѣй вечерѣ.

По такомъ соединеню св. Церковь наша, зъорганизовавши ся мудро на Соборѣ Замостьскѣмъ (1720), перебула майже цѣлѣй вѣкъ XVIII. въ супокою, утверждаючи въ вѣрѣ душъ придбаного Господеви стада, поучаючи ихъ „йкв многими скорьми подовѣтѣ намъ внїти въ царствїе Божїе“ (Дѣян. 14.) — и справедливо: вскорѣ бо мали наступити дуже тяжкї для неї хвилѣ. Понеже Унїя Берестейска, мимо великой своей заслуги для Церкви, не сповнила всего вознамѣреного собою дѣла: — не навернула до св. Еднѣсти Цѣлого Востока, — то Богъ допустивъ въ премудрѣсти, щобы на часѣ заумерла, погибла (хоть не вся!), бо якъ сказано: „Ище зѣрно пшенично падѣ на землї не ѡумретѣ, то едїно превывѣтѣ: ище же ѡумретѣ, многа плодѣ сотворїтѣ.“ (Іоан. 12.)

Тоже и ударъ за ударомъ, переслѣдоване за переслѣдованемъ стали спадати на святую нашу Церковь руску, черезъ вѣкъ майже цѣлѣй, почавши зъ конця XVIII. столѣтя ажъ по новѣйшї часы: перше переслѣдоване за цѣсаревы руссїйскоу Катарины II, где Церковь наша утратила 8. милїонѣвъ вѣрныхъ; вторе за цѣсаря Николая I. въ 30-тыхъ рокахъ, где упала решта Цер-

кви на Литві, Волыні и Украині; третє за Александра II., где упала послѣднѣна пѣдъ Россію Діецезія наша Холмска.

Въ часѣ тыхъ гоненій — рѣвно я зъ и въ часахъ розцвѣту и ѣтъ самого початку истнованія Уніи, — показавъ Христосъ Господь цѣду величїе и красоту небесну нашої святой Матери Церкви рускои, невидану и нечувану въ часахъ найдавнїйшихъ.

Мали бо мы въ нѣй за той часѣ Святителѣвъ великихъ, истинно Апостольскихъ, такихъ якъ: Ипатія Потѣя, Атаназія Крупецкого, Іосифа Великина Рутского, св. Іосафата, Якова Сушу, Методія Терлецкого, Кипріяна Жоховского, Льва Кишку, Максимиліана Рилла, Теодозія Ростовского, Іосафата Булгака, Фелиціана Шумборского и прочихъ, достойныхъ станути майже на рѣвнї съ давними Отцами Церкви.

Мали мы священство высоко просвѣщене и натхнене Духомъ Божиимъ, котрого анѣ нужда анѣ голодъ, анѣ узы, анѣ выгнане, анѣ смерть сама не могла ѣтстрашити ѣтъ сповненія священничой повинности, — священство крыюче свою вѣру по дебрахъ лѣсныхъ, вертепахъ и багнахъ Пиньскихъ; ѣтправляюче св. Литургію по порохъ и пѣдвалахъ мовѣбы за ча собѣв катакомбъ римскихъ.

Мали мы нарѣдъ съ душею ангельскою, якому подѣбно не найде ся въ краяхъ наибѣльше католицкихъ: нарѣдъ, въ котромъ вождый ѣтъ малого до великого такъ привязанный бувъ до св. Вѣры, що тративъ си хїба разомъ съ житємъ.

Но що изъ всего найважнїйше, що тоє превелике множество Мученикѣвъ, котрыхъ выдало святе дѣло Соединенія: Мученикѣвъ, котрыхъ кости розкиненї Богъ знае где по стомилевыхъ просторахъ, котрыхъ имена незнаї свѣтови, неписанї въ жадну мартирольогію, бо якъ справедливо каже Историкъ: „свѣтъ анѣ сотной части не знае, яке въ Уніи було число жертвъ, яка величї самопожертвованя“¹⁾. Число тыхъ святыхъ жертвъ такъ велике, що гдекотрї не вагають ся зрѣвнати его съ числомъ СС. Мученикѣвъ въ переслѣдованяхъ первыхъ Христїянъ!

Отсе такимъ то, Возлюбленї Братя, дорогимъ „бисеромъ“ и такою „багрянцею“ украсивъ Христосъ Господь свою Обручницю святу нашу Церковь; такою кровавою печатію запечатавъ святе дѣло великихъ Отцѣвъ нашихъ.

А зъ того великого дѣла минувшости — погадаймо! — зъ той великой колїси Уніи Іосафатовой, — остали ся нынѣ на свѣтѣ лише мы, Русины Галицкї, вѣрно стоячи при Святѣй католицкѣй Церквѣ. Зъ ѣсьмохъ великихъ Діецезіѣв остало ся намъ лише двѣ (новїйше на три роздѣленї). Божому Провидѣнїю сподобало ся заховати ѣтъ заглядї тоту частину, яко святу реликвию давной Уніи Іосафатовой, яко живуцїи памятникъ великого дѣла Отцѣвъ нашихъ на свѣдоцтво тому, що такъ велике дѣло Боже не може загинути, бо естъ бессмертне!

¹⁾ Бартошевичъ. Начерки Исторїи Церкви Рускои.

И не лише заховавъ насъ Господь цѣло по упадку решты Уніи, але крѣмъ того давъ намъ тутъ вскрѣпитись силою и розвинутиись въ нашѣй организаціи церковнѣй пѣдъ лагоднымъ скиптромъ великодушныхъ Монархѣвъ Австрїи, а особенно теперь за славного панованія цѣсаря Францѣ Іосифа I. — давъ намъ осягнути тутъ все, чога въ найкрасшихъ своихъ часахъ не осягнула давна Унія. Обрядъ нашъ въ вѣсѣмъ зрѣвнанный съ латинскимъ, Владыки нашї занимають мѣстце въ Соймѣ; отримали мы Капитулы и Семинаріи; получили можнѣсть высокого образованія Клиру нашего въ середнихъ и высшихъ школахъ. — Въ особенности наша Львѣвско-Галицка Діецезія, — котрой въ тѣмъ послѣднѣмъ періодѣ исторїи прїйшло ся станути на чолѣ всеї Уніи — дѣждала ся вывышенія и ѣтзначенія. Пѣднесена до гѣдности Митрополїи Галицкой стала ся она нынѣ Митрополїею загально-рускою и двократно вже Святителѣ си надѣленї зѣстали найвысшимъ достоинствомъ Кардиналѣвъ.

Видно отже зъ того, що Провидѣне Боже заховало собѣ сей останокъ задля якоїси вышой цѣли: для пѣддвиженія може и возстановленія той давной святой Уніи, — котра упала не зъ власной вини, але злобою людскою, — для возстановленія и приверненія той свѣтлой Уніи въ цѣломъ си давнѣмъ обѣвмѣ, а навѣтъ — кто знае? — чи не для переведенія и довершенія того величавого дѣла зачатого, но не докѣнченого отцами нашими с. е. загального наверненія Цѣлого Востока до истинной Церкви Христовой! Годить ся бо намъ тутъ пригадати, Возлюбленї Братя, що наша Унія Галицка естъ нынѣ майже единою на свѣтѣ спащїною вѣкопамятного дѣла, довершеного Св. Вселенскимъ Соборомъ Флѣорентїйскимъ, — на котрого колїсь зверненї були очи всего свѣта, выглядаючї лучшой долѣ Св. Церкви — въ нѣй единой, въ нашѣй св. Уніи, спочивають утаенї всѣ сѣмена будучности, всѣ надѣвѣ на маюче ся колїсь розцвѣсти дѣло Боже на далекомъ Востокѣ.

Длятого то, Возлюбленї въ Христѣ Братя, постановили мы нынѣ, въ 200-лѣтнї роковины св. Соединенія Діецезіи Львѣвской, обходити торжественно тую памятку, — мимо того, що недавно обходилисьмо 300-лѣтню памятку Уніи Берестейской — понеже ся памятка естъ торжествомъ исключительно нашимъ, Галицкимъ, якъ тамта була торжествомъ загально рускимъ. Ничимъ бо такъ душа чоловіка не пѣдносить ся, якъ такими власне обходами религїйными, а мы власне въ щоденныхъ журбахъ и утѣшенїяхъ нашихъ такого пѣднесенія и оживленія духа якъ наибѣльше потребуемъ.

Исторїя приступлена до Св. Уніи Діецезіи Львѣвской естъ, якъ вѣдомо, тѣсно сполучена съ чудотворнымъ образомъ Матери Божой въ нашѣй Церквѣ Св. ВМ. Георгїя: именно тойже самый, въ Бозѣ почиваючїи Владыка Іосифъ Шумлянскї, котрый въ 1700 роцѣ заключивъ Унію, ѣдучи въ р. 1683. разомъ съ королемъ Собѣскимъ пѣдъ Вѣденъ, поручивъ себе бувъ въ Покровъ Пресв. Дѣвы въ сѣй чудотворнѣй иконѣ и — якъ самъ оповѣдае, „дѣзнавъ за си ласкою великого чуда: двѣ турецкї кулѣ оминули его щасливо, зъ котрыхъ одна ранила его легко въ рамя, друга же убила стоячого за нимъ хлопця; мыже гадаемъ, що и приступлене Бго до Св. Соединенія а съ нимъ и насъ всѣхъ,

приписати належить також молитвамъ Сеи Пречистои Дѣвы. По тѣй причинѣ постановили мы обходити торжество наше въ самъ день Покрова Пресв. Богородицѣ, щобы черезъ тоє пѣдати не лишъ Діецезію нашу, но и цѣле наше св. Соединене руске пѣды оцѣку и Покровъ Пресвятои Дѣвы, щобы насъ въ нѣмъ стерегла и утвердила и допомогла намъ довершити колисъ вложеного на насъ ѡтъ Бога дѣла.

Щобы же тоє торжество тымъ спасительнѣйшій плоды принести могло, удавъ ся Митроп. Ординаріатъ по порозумѣню съ Преосвященными Епископами нашими Киръ Константиномъ Перемыскимъ и Киръ Андреемъ Станиславѡвскимъ и згѣдно съ ухвалою Комитету юбилейного до Св. Апост. Престола съ слѣдующимъ письмомъ:

Ваша Еминенція!

Отпразновавши четиры лѣты тому навадъ, еще за житя Митрополита нашего Сильвестра Кардинала Сембратовича, въ цѣлѣи нашѣи церковнѣи провинціи тристалѣтній Юбилей св. Уніи Берестейскои, заключенои цѣлымъ рускимъ епископатомъ съ св. Апост. Престоломъ при бл. п. Папѣ Климентѣ VIII, — намѣряемъ въ сѣмъ роцѣ обходити урочисто въ особеннѣи ости двѣсталѣтній Юбилей тоиже св. Уніи заключенои съ св. Престоломъ епископомъ Львѡвскимъ, бл. п. Іосифомъ Шумлянскимъ, именованъ цѣлои своєи Епархіи при вселенскомъ Архієреѣ Климентѣ XI. въ 1700 р. Бо хотя Унія Берестейска была заключена 300. лѣтъ тому навадъ, она одна ко по причинѣ различныхъ и дуже тяжкихъ, якъ религіиныхъ такъ и политичныхъ перешкодъ, не могла бути сейчасъ въ всѣхъ епархіяхъ введена въ жите, но въ однихъ скорше, а въ другихъ пѣнѣйше; а именно сея наша Епархія Львѡвска въ р. 1700 приняла св. Унію и уже двѣста лѣтъ перебуває въ нѣи и успѣває, возвышена кромѣ того до достоинства митрополичого. То событіе, такъ великои важности, не выпадає намъ поминуть безъ торжественного воспомненя, и я смиреннѣйшій посовѣтовавшись съ Преосв. Епископами другихъ двохъ епархій принявъ ся за то дѣло, и збравши комитетъ изъ виднѣйшихъ мужѣвъ львѡвского руского духовенства, узнавъ за добре розпорядити въ всѣхъ церквахъ архієпархій торжественне богослужене, а въ церквѣ архикатедральнѣи святого Георгія въ Львовѣ тридневне торжество, для отправленя котрого прирекли прибути Преосвященніи Епископы другихъ двохъ епархій. Постановили же мы тридневне торжество совершити въ половинѣ Жовтня, именно 12. 13. и 14. дня того мѣсяца. Бо хотя двѣста лѣтъ ѡтъ принятія Уніи минуло уже въ мѣсяцъ Маю, однако смертна болѣзнь нашего Митрополита бл. п. Юліана Куцоловского не допустила того торжества, и ѡложили мы оное до Жовтня до праздника Покрова Пр. Дѣвы, щобы пѣды ей заступничествомъ успѣвала св. Унія.

А щобы то торжество тымъ спасительнѣйшимъ оказалось для руского народа, прошу покѣрнѣйше:

1) щобы Ваша Еминенція упросила для насъ у Ёго Святости Апостольске благословеніе къ достойному отправаню торжества,

2) щобы звалила упросити для насъ у Святѣйшого Отца повный ѡтпустъ котрый можна бы узискати одинъ разъ въ протягу трехъ дней торжества въ храмѣ архикатедральнѣи св. ВМ. Георгія, а въ прочихъ церквахъ епархій тѣлько въ празникъ Покрова Пр. Дѣвы, т. е. 14. Жовтня.

Ожидаячи такъ великои милости ѡтъ Ёго Святости и ѡтъ Вашои Еминенціи и т. п.

Въ Львовѣ, дня 7. Серпня 1900.

Вашои Еминенціи покѣрнѣйшій и всепреданнѣйшій слуга

Андрей Бѣлецкій

Викарій Капитулярный.

На выше наведеноє письмо Митропол. Ординаріата получивъ тойже отвѣтъ якъ слѣдує:

Protocollo N. 11570. Roma 18. Augusti 1900.

Illme ac Rme Domine.

Singulari laetitia haec S. C. per-fusa est, postquam accepit fideles Ruthenos istius Archidioeceseos mox solemnī pompa celebraturos annum biscentesimum, quo S. Unio cum Sede Apostolica inita fuit a Josepho Szumlański tum Episcopo Leopoliensi cum tota sua dioecesi, sedente f. r. Clemente XI Summo Pontifice.

Jestiva enim jucunditas est novum argumentum pietatis et devotionis, quod fidelis populus ruthenus exhibet Cathedrae Apostolicae, in qua Christus Dominus inexpugnabile posuit Ecclesiae suae fundamentum.

Gratulor itaque de susceptis consiliis, ut omnia rite procedant in tanta solemnitate, et pergratum habeo Dominationem Tuam certiore reddere, SSmum D. N. petitam Apostolicam Benedictionem peramanter concessisse.

Ч. 11570. Въ Рямѣ 18. Серпня 1900.

Всесвѣтлѣйшій и Высочопрелюбодобный Отче!

Особливую радостію была перенята сея Св. Конгрегация, коли дѣзнала ся, що вѣрній гр. кат. обряда тамошної архієпархій вскорѣ торжественнымъ празникомъ будутъ обходити двѣсталѣтню рѣчицію того моменту, въ котрѣмъ епископомъ Львѡвскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, именованъ цѣлои своєи епархій, была заключена св. Унія съ Апостольскимъ Престоломъ, за Вселенского Архієрея бл. п. Папы Климента XI.

Тоє бо празноване урочисте становить новый доказъ вѣрности и преданности, котру вѣрній народъ рускій приноситъ Столиці Апостольскѣи, въ котрѣи Христосъ Богъ положивъ неоториме основане своєи Церкви.

Длятого ѡтносительно до вознамѣреного предприятія желаю, щобы при такъ великомъ торжествѣ все совершилось щасливо и дуже менѣ пріятно звѣстити Твою Всечеснѣсть, що Святѣйшій Отець нашъ дуже охотно удѣливъ желаєме Апостольске Благословеніе.

Interim Deum ex corde adpre-
cor, ut Te quam diutissime sospitet.
Tuus Rme Domine
Addictissimus Servus
Pro Emo Card. Praefecto
Aloisius Veccia Secretarius
Ant. Savelli Spinola
secretarius.

Впрочѣмъ отъ сердца умоляю
Бога, щобы Тобѣ якъ найдовше по-
спѣшествовавъ.

Твѣй Высокореподобный Отче
преданнѣйшій слуга
за кардин. Префекта
Альойсій Вечча в. р.
секретарь.
Антоній Савеллі Спінола
секретарь.

Для гѣдного отпразнованя сего то Ювilea припоручае ся:

- 1) щобы всѣ Всч. Душпастырѣ повыше оголошене въ недѣлю 17-ту по Сoшествию Св: Духа отчитали и пояснили;
- 2) щобы въ субботу дня 13. Жовтня зарядили пѣвгодинне дзвонене о год. 5-ой вечеръ для зазначена великой важности и торжественности обходу;
- 3) въ недѣлю же 18-ту по Сoшествию св. Духа и въ припадаючій въ туюже празникъ Покрова Пресв. Богородицѣ отпразднили торжественну Службу Божу съ долученемъ „Службы благодарственной“, на котрой має ся выголосити отповѣдна до торжества проповѣдь въ мысль предлежащего оголошеня Ювilea, и заповѣсти удѣлене Благословенія Апостольского отъ Святѣйшого Отца для того торжества. По Службѣ Божѣй супликація и обхѣдъ съ найсв. Дарами, по чѣмъ має ся произнести многолѣтствіе Святѣйшому Вселенскому Архіерею Льву Папѣ Римскому и Его Величеству Цѣсарю Францѣ Іосифу I. Въ архикатедральнѣмъ храмѣ отпразднить ся торжество тов черезъ три дни въ спѣсѣбъ, котрый въ своимъ часѣ означитъ ся и оповѣститъ ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 5. Вересня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіальный Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 22. Вересня.

Ч. XI.

Ч. 58.

Ч. 6959. — Найвышеша подяка Его ц. и к. Величества.

Въ слѣдствіе многочисленныхъ и внеслыхъ объявѣвъ привязаня и лѣо-
альности зъ всѣхъ сторѣнъ Державы по случаю 70-ои рѣчницѣ Найвысшихъ
Уродинъ, звалили Его цѣс. кор. Величество наймилостивѣйше выстосовати до
Его Е. Пана Министра Президента слѣдующе Найвышеше письмо отручне зъ
дня 19. Серпня 1900:

Любый Д-ръ фонъ Керберъ!

„Зъ нагоды торжества моихъ сѣмдесятилѣтнихъ уродинъ наспѣли до ме-
не отъ всего населеня такъ численнй желаня щастя и благословеня, а та-
кожь отбули ся такъ многіе всѣлякого рода заявы лѣоальности, що въ нихъ
въ пѣдносячій спѣсѣбъ знайшла выразъ обнимаюча всѣхъ привязанбѣтъ до
Мои Особы.

Глубоко тронутый приказую Вамъ сповѣстити всесторонню Мою найго-
ричѣйшу и найщирѣйшу подяку, котра нехай дѣйде и до найдальшой хаты.
Нехай всѣ Мои народы знають, що Я посвятить Мое жите для ихъ добра,
що уважаю Себе щасливимъ, коли могу вспомагати ихъ розвѣдй, що зъ лѣо-
альности, патриотизмѣ и взаимнѣмъ довѣрью добавую крѣпкй пѣдпоры, на
котрыхъ спочивае будущибсть отчины.

Всемогучій Господь нехай благословить и стереже ту звязь, яка сполу-
чае Мене съ Моими народами“.

Поручае ся Всч. ОО. Душпастырямъ тов Найвышеше письмо отручне Его
ц. и к. Величества въ церквахъ парохіальныхъ въ найблишчу недѣлю отчи-
тати Вѣрнымъ по заамвоннѣй молитвѣ на службѣ Божѣй парохіальнѣй, а по
отпустѣ внести Многолѣтствія ихъ Величеству Цѣсарю.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. Вересня 1900.

Ч. 59.

Ч. 5966. — Поручає ся „Одозна“ комітету будови церкви въ Яселѣ къ уваженію.

Парохіальний комітетъ въ Яселѣ зъ 1. Серпня 1900 надѣславъ слѣдуючу Одозву: „Рѣкъ 1900 называє ся „святое лѣто“! Мы привитали его съ надѣєю на лучшу будучиость и ѓнь доженъ ѓзначати ся чимъсь возвышеннымъ. У насъ жертволюбиве сердце, котре радо подѣлится и съ окрухами если пѣзнає, що братъ его знаходитъ ся въ тяжкомъ положенію. Въ такомъ незавидномъ положенію находятъ ся ясельскій русины а гѣрше всего, що у нихъ нема свои церкви, где они бы могли облегчити своѣ смутокъ молитвою и найти потѣху въ скорбѣ и горю. Найдавнѣйшіи книги метрикальній въ Волѣ цеклинскій доказуютъ, що въ Яселѣ жили русины а може колись была тамъ и церковь, число русинѣвъ новѣйшими часами чынось до 200 душъ. Якъ рыба безъ воды — такъ русинъ безъ церкви марнѣ — пропадає mezi иншою народностію. Старшіи головы родинъ, въ котрыхъ закоренила ся глубоко горяча любовь къ своей церкви и своему обряду держатъ ся крѣпко — но ихъ поколѣне выховане въ инномъ дуѣ съ малыми выимками не належитъ до насъ и мы протое нумерично малѣемъ. Если бы была церковь въ Яселѣ, мали бысьмо сильну крѣпость, котра держала бы насъ въ своей опѣцѣ, въ котру провадили бысьмо свои дѣти и ѓтъ дѣтиньства вщѣпляли въ нихъ любовь до своего рѣдного. И мы пожертвуємъ по силамъ нашимъ на ту цѣль — но мы власными силами не будемо могли докѣнчити такъ великого дѣла, длятого вытягаємо руку оласкаву помѣчь, бо тѣлько своѣй може оцѣнити нашу незавидну долю. Зерно до зерна буде мѣрка, цеголка къ цеголцѣ, а збудуємо храмъ Божій, въ котромъ ѓтъ рода въ родъ будутъ за нами молити ся. Въ исторіи нашего ѓтродженя будутъ записаніи нашѣ добродѣи — ктитори церкви ясельской. Не ѓтъ разу Римъ збудовано и мы не ѓтъ разу будемо мали церковь, но мы просимо и будемо просити, а просящому дасть ся. До того часу зѣбралисьмо малыми жертвами до 1.800 коронъ. Правда, що маємъ ажъ надто того рода ѓдозвъ — однакъ признати кождый мусить, що такой найѣднѣйшій и напотребнѣйшій суть тѣ, котрѣ цѣлкомъ жадной церкви не мають, а такъ радо хотѣли бы ю мати. Що будутъ ся новѣ церкви, тамъ где ихъ не було — то повинно кождого тѣшити а тымъ бѣльше, коли она збудує ся на такъ далекой Мазурцинѣ. Ученики нашѣ въ гимназії мають своего катихиту — то такожъ радѣсть для насъ. Признаємъ, що сей рѣкъ зъ причины элементарныхъ нещастъ дуже тяжкій — но бѣдный, бѣднѣйшого поратує. „Дайте а буде вамъ дано“ — еще никто не зѣубожѣвъ, кто давъ лепту на церковь. Хотѣли бысьмо, чтобы справа церкви нашей была справою загальною всѣхъ русинѣвъ, бо если не они будутъ той церкви потребовали — то могутъ ихъ дѣти, ихъ наслѣдники въ той церкви молити ся. Просимо Васъ Высокопр. Отцы Деканы на соборчикахъ деканальныхъ теплымъ словомъ згадати о комітетѣ будови церкви въ Яселѣ.

Просимо Васъ Веч. Отцы ѓтправить агафистъ, пояснивши попередно своимъ вѣрнымъ на яку цѣль жертвуютъ свои лепты. Въ повнѣй надѣи, що наша ѓдозва не буде голосомъ въ пустынѣ, вже напередъ складаємо щирю подаку „Боже заплатъ.“

Жертвы просимо присылати пѣдъ адресою: „Комитетъ будови церкви въ Яселѣ“.

Отъ комитета будови церкви въ Яселѣ.
Ярема Яремко
ц. к. нотаръ въ Яселѣ
мѣстопресѣдатель.

Михалюньо

касієръ

Михаиль Вербицкій
пресѣдатель комитета, парохъ въ Волѣ цеклинскій и города Ясла.

Подаючи повышшу Одозву до Вѣдомости Веч. Священьства, поручає ся заоохувати вѣрныхъ до вспомагана ѓповѣдними датками приспѣшаючи осуществленю сего богоугодного дѣла.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 7. Серпня 1900.

Ч. 60.

Ч. 6297. — О надѣланію выказѣвъ богослужебныхъ фундацій до вымѣру эквивалентовой належитости.

На пѣдставѣ розпорядженя ц. к. краввой Дирекціи Скарбу зъ дня 22. Мая 1900 Ч. 53.830, зажадали ц. к. Дирекціи скарбовыхъ округѣвъ надѣслания выказѣвъ богослужебныхъ фундацій при поодиновихъ церквахъ потрѣбныхъ до вымѣру эквивалентовой належитости за шесте десятилѣтїе; зъ той причины поручає ся Веч. Урядамъ деканальнымъ составити табелярный выказъ, зажадавши ѓтъ парохіальныхъ урядѣвъ спису богослужебныхъ фундацій съ докладнымъ наведенемъ: имени богослужебной фундаціи при церкви, 2) высоты фундаційного капитала, 3) дату потверждающей клявузѣ на грамотѣ фундаційной черезъ Митроп. Консистерію и ц. к. Намѣстництво и предложити тѣ табелярный выказы до 25. Вересня 1900.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 61.

Ч. 6382. — О поступованію при выплатѣ капиталу за выльсоровану облигацію фонда пропинаційного.

Ц. к. Дирекція галицкого пропинаційного фонда зъ д. 14. Серпня 1900 Ч. 4161 заудѣлила тутъ слѣдующе:

„На цѣвнѣй письма зъ дня 26. Липня 1900. Ч. 5.664 и зъ дня 29. Липня 1900. Ч. 5.696 ц. к. Дирекція заявляє Высокопреподобной Митрополитальной Консистеріи, що пѣсля донесеня тутешней ц. к. головной Касы краввой яко касы гал. фонда пропинаційного згадана ц. к. каса звертає завсѣгды по выплатѣ капиталѣвъ за выльсоровану облигацію дотычній аркушѣ платничѣй на ѓтсѣтки, а лишь въ такихъ разыхъ не звертає аркушѣвъ, если въ котромъ зъ тыхъ аркушѣвъ нема вже жадной незреализованой облигаціи вписаной.

Если бы однакѣжъ тыхъ аркушѣвъ платничихъ не можна було ѓтшукати, то повысша ц. к. каса выплатитъ урядови парохіальному ѓтсѣтки ѓтъ

выльсованою облигаціи за припадаючій часъ по конецъ Червня 1900 лишъ за надбсланемъ неостемпльованого квита". Въ заступствѣ *Шимановскій*.

Подаючи повыше заявлене до вѣдомости Веч. Священства, поручае ся поступати пбеля той директивы, если бы при выплатѣ капитала за выльсовану пропинаціи облигацію не збстали выплаченій такожь припадаючій отсотки.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 62.

Ч. 6461 — О Набоженствѣ жовтневѡмъ сего року.

Пригадуе ся Веч. Священству приписане на каждый рѡкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень пбсля церковного численя отправляти ся має пбсля АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897. — Ч 71. — стор. 138—142.

Приписана при тѡмъ набоженствѣ молитва ко св. Обручнику Іосифу була збтси розбслана вразѣ съ числомъ X. Вѣдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядженя 59. стор. 93.); а вели бы молитва тая въ якдѣйсь церквѣ бракувала и не отнайшла ся, то належить ю або отписати або безприволочно зъ книгариѣ Ставропитгійского Института спровадити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 27. Серпня 1900.

Ч. 63.

Ч. 6155. — Въ справѣ метрики уродженя Августина р. Розвадовского.

Владиславъ Ридаръ Розвадовскій ц. и к. Маборъ и властитель бѡльшой посеблости въ Туховѣ предложивъ до Митрополит. Консистеріи слѣдуюче прошене: „Пѡдчасъ селянскихъ непокоѣвъ въ 1848 р. пропали мому отцу Феликсови Р. Розвадовскому тогдашнему властителю общару двбрского въ Туховѣ всѣ родинній документа, а межи тыми правдоподобно и метрика крещеня мого дѣда Августина Р. Розвадовского въ оригиналь, котру не можна отшукати помимо найстараниѣйшихъ доходжень зъ причины браку вѣдомости о року и мѣстци уродженя тогожь дѣда. Понеже не подлягае сумнѣву, що реченный дѣдъ Августинъ пбсля метрики смерти зъ 1730 р. уродивъ ся въ котрдѣйсь мѣсцевости Галичины, то подписанный просить Митропол. Консистерію оголосити повыше прошене въ тамошній Архидіецеіи въ цѣли предпринятія потрѣбныхъ пошуквань за метрикою уродженя Августина Р. Розвадовского, заявляючи готовѣсть офбрувати для той церкви при котрдѣй знайде ся метрика „100 коронъ“.

Подаючи повыше прошене до вѣдомости Веч. Священства, поручае ся предприняти потрѣбній слѣдженя и предложити о успѣсѣ донесене до 1-ого Студня 1900.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 64.

Ч. — 6412. Въ справѣ метрики уродженя и крещеня б. п. Антона Матея Шумлянського.

Марія Гавенда замешкала въ Львѡвѣ при улиці св. Іосафата ч. 5. упрашае Веч. Душпастырей гр. к. Архидіецеіи о вынайденіи и выставленіи вѣ метрики уродженя и крещеня бл. п. Антона Матея Шумлянського, родженого около року 1833, обовязуючи ся уплатити на то таксу пять коронъ.

Прошене се поручае ся Веч. Духовенству отъ Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 6. Вересня 1900.

Ч. 65.

Ч. 6580. — Поручае ся Веч. Духовенству всякій свои прошеня до Митр. Консистеріи вносити посредствомъ своихъ дотычныхъ Урядѡвъ деканальныхъ.

Подае ся до вѣдомости всего Всечестного Духовенства, що всякого рода прошеня, котрѣ предкладають ся Митрополитальной Консистеріи, довжній дѣятись посредствомъ соотвѣтныхъ деканальныхъ Урядѡвъ приписаннымъ способомъ, а то такъ для провѣреня сказанныхъ прошеній, якъ и сконстатованя достойности просителѣвъ, понеже въ противнѡмъ разѣ впростѣ сюда предкладаній прошеня не будутъ увзглядненій.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 6. Вересня 1900.

Ч. 66.

Ч. 6616. — Взывають ся поновно Веч. Уряды парохіальній до зарядженя складѡвъ на потреби св. Отца.

Митрополитальна Консистерія съ покликѡмъ на тугешній розпорядженя зъ дня 12. Марта с. р. Ч. 1586, и зъ 30. Липня с. р. Ч. 4731. — (Вѣдом. Архіеп. Ч. IX. 51.) поставляе яко послѣдній реченець до надсыланя жертвъ „св. Петрового Гроша“ **день 15. Жовтня 1900 р.**

Схочуть прото Веч. ОО. Душпастырѣ ревнѣйше занятись збираниемъ повышшой жертвы и означеного дня непременно туюжь сюда надбслати.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 9. Вересня 1900.

Ч. 67.

Ч. 6814. — Розсылають ся ъттинки шематизма до исправленя

Пересылаючи въ залученю ъттинки шематизма декан. поручае ся Веч. Урядамъ декан. зажадати ътъ урядѣвъ парох. докладнй даты, дотычачй душ-пастырства, а именно число душъ, школъ означаючи характеръ тыхже, Ординаріятскихъ школьныхъ и сервитутowychъ Комисарѣвъ, катихитѣвъ, почты, телеграфичнй стаци, ц. к. повѣтовй уряды т. в. Староство, Судъ и Урядъ податковый и на пѣдставѣ надѣсланныхъ датъ мають Веч. Уряды дек. переслани ъттинки исправити и предложити тѣже Митроп. Консисто́ри до 10. Жовтня 1900.

Ѡтъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 14. Вересня 1900.

Ч. 68.

Ч. 6958. — Въ справѣ ътбути ся маючого на дняхъ 9. и 10. нов. ст. Жовтня с. р. испыту конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ ътбуде ся на дняхъ 9. и 10. н. ст. Жовтня 1900.

Получившй позволене приступити до того испыту мають о год. пѣвъ до 8. рано дня 9. Жовтня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслуханя Службы Божой „о призване помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ Консисто́рскихъ зѣбрати ся, где на приготованѣмъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажутъ ся позволенѣмъ до приступленя къ тому испыту.

Дальшй порядокъ оголоситъ ся устно передъ испытомъ.

Ѡтъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 16. Вересня 1900.

Ч. 69.

Ч. 6992. — Въ справѣ надѣслана належитости за „Выказъ азбучный предметѣвъ находячихъ ся въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ ътъ 1889—1898.“

На дняхъ зѣставъ розѣсланный до всеѣхъ Веч. урядѣвъ парохіальныхъ „Выказъ азбучный предметѣвъ находячихъ ся въ Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ ътъ 1889 до 1898 включно.

Завывае ся Веч. Уряды деканальной, щобы найдальше до кѣнца сего року стягнули ътъ каждого уряду парохіального по 50. гел. и зѣбранй грошѣ безпроволочно ѣдослали до Митроп. Консисто́ри.

Ѡтъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 19. Вересня 1900.

Ч. 70.

Обвѣщеня конкурсовй.

I.

Митроп. Консисто́ри розписуе на конкурсъ слѣдуючй парохіи:

а) *пѣдъ днемъ 23. Серпня 1900 съ реченѣмъ до дня 18. Жовтня 1900:*

Ч. 6203. — **Соколѣвка** съ прилучеными Кобыле и Лабачъ, деканата Олеского, наданя приватного.

б) *пѣдъ днемъ 13. Вересня 1900 съ реченѣмъ до дня 7. Листопада 1900:*

Ч. 6666. — **Ражнѣвъ** съ прилученою Руда Бродска, деканата Олеского, наданя приватного.

Ч. 6667. — **Сихѣвъ** съ прилучеными Зубря и Козельники, деканата Щирецкого, наданя Рады мѣста Львова.

Ч. 6691. — **Шишкѣвцѣ**, деканата Залозецкого, наданя приватного.

Ѡтъ Митрополитальной Консисто́ри.

II.

Ч. 6615. — **Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ народнѣй школѣ въ Галичи.**

Ц. к. окружна Рада школьна Станиславѣвска розписала пѣдъ д. 18. Серпня с. р. Ч. 1378 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 5-класовой школѣ мужеской въ Галичи съ обовязкомъ удѣляти науки религій такожь въ тамошнѣй 5-класовой школѣ женеской. До той посады привязанй суть поборы III. класы платъ учительскихъ. Убѣгаючй ся о тую посаду священники мірескй або іеромонахи мають свои удокументованй поданя посредствомъ свои настоятельной власти внести до ц. к. окружной Рады школьной въ Станиславѣвъ найпѣзвѣйше до дня 15. Жовтня с. р. Право презентованя прислугуе громадѣ мѣста Галича.

Тое подае ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Ѡтъ Митрополитальной Консисто́ри.
Львѣвъ, дня 4. Вересня 1900.

III.

Ч. 7080. — **Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатынѣ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ Рогатынѣ розписала пѣдъ д. 31. Серпня с. р. Ч. 1738 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-класовой школѣ мужеской въ Рогатынѣ съ обовязкомъ учити религій такожь въ тамошнѣй 6-класовой школѣ женеской. До той посады привязанй суть поборы III. класы платъ по мысли арт. 11. устава зѣ дня 6. Липня 1899 (ч. 85. В. з. кр.) Убѣгаючй ся о тую посаду священники мають свои

подана удокументованій посередствомъ своєї настоятельної власти (т. е. Орд. Комисаріята шкільного, катихити же стали посередствомъ своєї Дирекціи шкільної) внести до высше сказаної ц. к. окружної Рады шкільної найпознійше до дня 31. Жовтня 1900 р.

Тов подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 20. Вересня 1900.

ХРОНИКА.

Грамоту похвальну и узнане за ревнѣсть и труды въ душпастырствѣ получивъ:

Ч. 4551. О. Павло Кудрикъ сотрудинокъ въ Рогатинѣ.

Завѣдательства ех *surgendo* получили 00.:

- Ч. 5131. Іосифъ Логинскій въ Млынницѣ,
- Ч. 5377. Петро Шанковскій въ Дулибахъ,
- Ч. 5378. Петро Соловѣй въ Рудѣ,
- Ч. 6033. Іоанъ Березинскій въ Соколѣвцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 5055. Симеонъ Савула на дальше въ Тереховлѣ,
- Ч. 5348. Володимиръ Стернюкъ заступникомъ сотр. въ Пустомытахъ,
- Ч. 5410. Іосифъ Фидиповичъ въ Старомѣщинѣ,
- Ч. 5683. Казимиръ Савецкій въ Вербовѣ.

Введеніи 00:

- Ч. 5211. Петро Петриця въ завѣд. Долина,
- Ч. 5147. Евстахій Бартоковъ въ завѣд. Седлискъ,
- Ч. 5318. Антоній Лучаковскій въ сотр. Козьовой,
- Ч. 5319. Михайлъ Левинскій въ сотр. Дубковецъ,
- Ч. 5339. Теодоръ Пиндусъ въ завѣд. Ладычина,
- Ч. 5418. Миронъ Корытко въ сотр. Соснова,
- Ч. 5547. Іосифъ Логинскій въ завѣд. ех *surgendo* Млынница,
- Ч. 5767. Теофилъ Луцкиъ въ завѣд. Должанки,
- Ч. 6106. Володимиръ Стернюкъ въ заступн. сотр. Пустомытъ,
- Ч. 6134. Евстахій Бартоковъ яко парохъ Седлискъ.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 5318. Юліанъ Дыкій бгъ сотр. въ Козьовѣй,
- Ч. 5335. Миронъ Корытко бгъ сотр. въ Пустомытахъ,
- Ч. 5360. Григорій Дяковъ бгъ сотр. въ Могильницѣ,
- Ч. 5449. Теофилъ Луцкиъ бгъ сотр. въ Старомѣщинѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 5133. на Плотычу: 1) Левъ Авдыковичъ, 2) Михайлъ Горбачевскій, 3) Александеръ Ротко — а въ списѣ: 4) Володимиръ Сабать, 5) Яковъ Зробекъ, 6) Павло Дудкиъ, 7) Юліанъ Борачокъ, 8) Теодоръ Пайкушъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 5565. Николай Садовскій на Путятинцѣ,
- Ч. 5579. Александръ Ротко на Плотычу,
- Ч. 5717. Григорій Дяковъ на Жеребки,
- Ч. 5999. Ярославъ Мандычевскій на Налужѣ,
- Ч. 6163. Емилянъ Зарицкій на Милошовичѣ.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи:

- Ч. 5999. О. Ярослава Мандычевского на Налужѣ.

Декретъ увѣльненія бгъ испытану конкурсового парохъ получили 00.:

- Ч. 5085. Павло Козюкъ парохъ Выспы,
- Ч. 5346. Георгій Чубатый парохъ Будылова,
- Ч. 5834. Іосифъ Высочанскій парохъ Ивачова,
- Ч. 5456. Іосифъ Мартинець парохъ Гнѣздычова.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религіиного для приватныхъ сотрудинокъ:

- Ч. 5134. въ Кобыловолокахъ,
- Ч. 5593. въ Лапшинѣ,
- Ч. 5693. въ Прошовѣй,
- Ч. 5858. въ Сосновѣ,
- Ч. 5996. въ Денисовѣ,
- Ч. 5997. въ Новици,
- Ч. 6125. въ Кудобинцяхъ,
- Ч. 6045. въ Печени, вѣзмъ на 1 рѣкъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда религіиного для приват. сотрудинокъ:

- Ч. 4954. въ Долгбмъ (дек. Калуш.),
- Ч. 5221. въ Колтовѣ,
- Ч. 5220. въ Струсовѣ,
- Ч. 5210. въ Сушни,
- Ч. 4943. въ Залановѣ,
- Ч. 5469. въ Серетци,
- Ч. 5571. въ Боркахъ,
- Ч. 5493. въ Остапѣвцяхъ,
- Ч. 5871. въ Божиковѣ,
- Ч. 5680. въ Стрывѣвцѣ,
- Ч. 5969. въ Попѣвцяхъ.

б) о даръ ласки для священи. вдовъ и сирѣтъ:

- Ч. 4561. Михайлины Райтаровской вдовы и ея сына Виктора сироты по бл. п. пароху Налужа,
- Ч. 4752. Клявдін Федакевичъ сироты по бл. п. пароху Залозецъ старыхъ,
- Ч. 4972. Савини Овншкевичъ вдовы по бл. п. пароху Коноухъ,
- Ч. 5431. Ангелы Тарнавской сироты по бл. п. пароху Желехова,
- Ч. 5759. Марія Крупка вдовы по бл. п. пароху Пѣдборецъ,
- Ч. 5951. Клементины Чировской сироты по бл. п. пароху Новосѣлки Ленчъ.

Митроп. Ординаріятъ удѣливъ на пѣдставѣ власти бгъ Апост. Престола посередствомъ св. Конгрегаціи данои грамоту бгъпустительну изъ звѣян Архіепархіи въ Перемыску Епархію:

- Ч. 155/орд. Петру Пѣдлускому укбиченому богослову.

Некрольоґія.

- Ч. 5243. О. Левъ Шанковскій, парохъ Дулибъ, померъ дня 3. Липня 1900.
 Ч. 6033. О. Иоанъ Топольницкій, парохъ Соколѣвки, померъ дня 2. Серня 1900.
 Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Вересня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльнй Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 10. Жовтня.

Ч. XII.

Ч. 71.

Ч. 7507. — Въ справѣ богомольной поѣздки до Риму.

На численнй запытаня въ справѣ богомольной поѣздки до Риму подае ся симъ интересованымъ до вѣдомости, що **выѣздъ** наступить, якъ було оголошено, **дня 22. Жовтня т. е. въ Понедѣлокъ вечернымъ потягомъ** въ Львова на Стрый, Лавочне, Будапешть и т. д. —

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Жовтня 1900.

Ч. 72.

Ч. 7509. — Въ справѣ маючихъ ся бѣбути на дняхъ 16. 17. 18. и 19. Жовтня с. р. реколекцій духовныхъ для Веч. Духовенства и въ справѣ загальныхъ зборѣвъ Товариства св. Ап. Павла.

На прошене Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подае ся до вѣдомости Веч. Клира Архіепарохіального, що реколекціи духовнй для Веч. Духовенства бѣбудуть ся на дняхъ 16. 17. 18. и 19. лат. Жовтня с. р. въ гр. кат. духовнй семинаріи въ Львовѣ. Желаючй взяти участь въ тыхже зволятъ бѣнести ся до Выдѣлу (ул. Коперника ч. 36.) найдалше до дня 15. Жовтня с. р. Перша наука реколекційна зачне ся въ понедѣлокъ 15. Жовтня въ вечерь. Кошта удержаня на цѣльнй часъ вынесуть 5. зр.

Дня 19. Жовтня заравъ по св. Сповѣди и св. Причастію бѣбудуть ся загальнй зборы Товариства св. Ап. Павла.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 6. Жовтня 1900.

Ч. 73.

Ч. 7190. — Поручае ся якъ найгорячѣйше продажъ львѣвѣв дьяковской льотеріи.

Комитетъ дьяковской льотеріи дня 25. Вересня 1900 виѣсь прошене до Митрополитального Ординаріята, щобы поручити еще разъ Веч. Духовенству

Архієпархіальному продажъ лѣсовъ дяковскои лѣтеріи. — Всѣмъ вѣдомо есть, якъ нужденне есть положена матеріальне нашихъ пѣвцівъ церковныхъ, и если Всч. Кляръ и скарбонъ церковный не прійдутъ съ бѣльшими датками въ помѣчъ, то не може бути надѣи на получене той сумной ихъ долѣ. Прото поручая ся горячо Всч. Духовенству, щобы якъ наибѣльше лѣсовъ дяковскои лѣтеріи набували съ успѣхомъ, бо на Покровы Пр. Богородици вѣнчитъ ся реченець продажи тыхже.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Вересня 1900.

Ч. 74.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 29. Вересня 1900 съ реченцемъ до дня 24. Листопада 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 7066. — Путятинцѣ, деканата Рогатиньского, наданя приватного.

Прошеня кандидатѣвъ при попереднѣмъ розписаню сеи парохіи на конкурсъ збѣстають важными и на теперь.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Въ пропозиціи принятіи 00.

- Ч. 1554. — на Солукѣвъ: 1) Теофанъ Бородайкевичъ, 2) Теодоръ Леонтовичъ, 3) Петро Чекалюкъ.
- Ч. 6393. — на Чернихѣвъ: 1) Геронимъ Алексевичъ, 2) Юрій Куницкій, 3) Діонисій Свистунъ, — а въ списѣ: 4) Теофиль Войтовичъ, 5) Михаилъ Горбачевскій, 6) Епифаній Роздольскій, 7) Володимиръ Кальба, 8) Володимиръ Богачевскій.
- Ч. 7504. — на Дроговыжѣ: 1) Иоанъ Редкевичъ, 2) Александръ Юрикъ, 3) Михаилъ Гаврилюкъ.
- Ч. 6505. — на Шибалинѣ: 1) Емилянъ Король, 2) Володимиръ Сабать, 3) Иоанъ Барановскій, — а въ списѣ: 4) Северинъ Габрусевичъ, 5) Корнилій Лотоцкій, 6) Николай Садовскій.
- Ч. 6506. — на Клевандвуну: 1) Евгений Шухевичъ, 2) Геронимъ Алексевичъ, 3) Володимиръ Чайковскій, — а въ списѣ: 4) Михаилъ Форисъ, 5) Иоанъ Заулякъ, 6) Теофиль Кошысянскій, 7) Иоанъ Иванчукъ.
- Ч. 6509. — на Княжолуну: 1) Мечислаъ Авдыковичъ, 2) Игнатій Юхновичъ, 3) Константинъ Глѣбовицкій.

- Ч. 6653. — на Дмитре: 1) Димитрій Романовскій, 2) Володимиръ Рудавскій, 3) Ишлятъ Хоминаъ.
- Ч. 6671. — на Чехи: 1) Левъ Авдыковичъ, 2) Андрей Дольницкій, 3) Теодоръ Леонтовичъ. — а въ списѣ: 4) Иоанъ Мартиноукъ-Лотоцкій, 5) Павло Чмола, 6) Павло Дудыкъ, 7) Володимиръ Богачевскій, 8) Василій Лиско.
- Ч. 6818. — на Долману: 1) Иосифъ Гоцкій, 2) Иоанъ Мартиноукъ-Лотоцкій, 3) Михаилъ Горбачевскій, — а въ списѣ: 4) Антоній Сосенко, 5) Левъ Бачинскій, 6) Володимиръ Кальба, 7) Юліанъ Левицкій, 8) Теофиль Луцикъ.
- Ч. 6819. — на Саранчуки: 1) Теофиль Войтовичъ, 2) Емилянъ Король, 3) Иоанъ Барановскій, — а въ списѣ: 4) Володимиръ Богачевскій, 5) Корнилій Лотоцкій, 6) Николай Садовскій, 7) Михаилъ Мосора, 8) Володимиръ Рудавскій.
- Ч. 6669. — на Пѣддѣстрыны: 1) Северинъ Наконечный, 2) Андрей Одѣжинскій, 3) Володимиръ Глѣбовицкій.

До семинаріи духовнои збѣстали принятіи слѣдуючіи кандидати стану духовного.

- Ч. 7475. — на I. рѣкъ: 1) Николай Бобилыкъ, 2) Константинъ Биликевичъ, 3) Михаилъ Бутринскій, 4) Александръ Гассай, 5) Василій Гургула, 6) Романъ Добровольскій, 7) Иоанъ Жигаль, 8) Александръ Илевичъ, 9) Григорій Качала, 10) Иоанъ Комаринскій, 11) Петро Курдидикъ, 12) Прокопъ Лукасевичъ, 13) Анатолий Малиновскій, 14) Василій Меренькъвъ, 15) Стефанъ Новосадъ, 16) Иоанъ Пелехъ, 17) Григорій Плакида, 18) Петро Процикъ, 19) Володимиръ Сварчевскій, 20) Иоанъ Теслюкъ, 21) Василій Турула, 22) Маріанъ Юркеничъ, 23) Адамъ Филиповскій, 24) Николай Щуровскій, 25) Стефанъ Яворскій, 26) Михаилъ Яримовичъ, 27) Иосифъ Яримовичъ, 28) Володимиръ Яримовичъ, 29) Діонисій Бородайкевичъ; на II. рѣкъ: Александръ Гарасевичъ.

Власть binandi на оденъ рѣкъ одержавъ:

- Ч. 6710. Парохъ въ Краснѣмъ (дек. Скал.)

Грамоты на благословеніи церковей выдано:

- Ч. 6107. пар. Рождества П. Б. въ Ступкахъ,
Ч. 6764. пар. Собора П. Б. въ Присвѣцахъ,
Ч. 6947. евл. Благовѣщенія П. Б. въ Тучнѣмъ,
Ч. 7105. евл. Покрова П. Б. въ Свержи,
Ч. 7183. пар. Стрѣтенія Г. въ Пѣдгѣркахъ.

Ѡдпусты на всегда получили церкви:

- Ч. 5191. пар. Стрѣтенія Г. въ Баквцахъ,
" " евл. Успенія П. Б. въ Любешцѣ.

Престолъ упревилеованный на 7 лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 4759. пар. Преставленія св. I. Богослова въ Богутинѣ,
Ч. 6945. пар. Воскресенія Христова въ Золотникахъ.

Выказъ жертвъ вplyнувшихъ до Канцеляріи Митроп. Консисторіи за часъ Ѡтъ I. Липня до 30. Вересня 1900:

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Всч. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Ходор. дек.)	2 кор. — гел.
" " " " Нѣмшинѣ	10 " — "

Всч. Урядъ декан.	Підгаєцькій	12	кор.	—	гел.
" " парох. въ	Стрѣдискахъ	4	"	—	"
" " " "	Берездвцяхъ	10	"	—	"
" " " "	Зеленій (Скалат. дек.)	5	"	90	"
" " " "	Ганѣвцяхъ	4	"	—	"
" " " "	Хутари	3	"	—	"
" " декан.	Городецькій	49	"	—	"
" " " "	Теребовельскій	13	"	16	"
" " парох. въ	Козбвиць (ад Сороцко)	10	"	—	"
" " " "	Дараховъ	10	"	—	"
" " " "	Хмѣльнѣ	10	"	—	"
" " " "	Топоровъ	10	"	—	"
" " " "	Потуторахъ	6	"	—	"
" " " "	Сеньковъ	2	"	—	"
" " " "	Св. Ап. Петра и Павла	30	"	—	"
" " " "	въ Сороцку (Скал. дек.)	10	"	—	"
" " " "	Корчинѣ	10	"	—	"
" " " "	Долвинячахъ	6	"	—	"
" " " "	Мялошовичахъ	6	"	—	"
" " " "	Бѣлявцяхъ	10	"	—	"
" " " "	Хренивъ	3	"	—	"
" " декан.	Тернопольскій	7	"	10	"
" " парох. въ	Несторѣвцяхъ	19	"	—	"

б) на обходъ Унії Берестейскою:

За спроданыхъ 40. книжочокъ . . . . . 4 " — "

в) на мисіи и знесеня неволѣ въ Африцѣ:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій . . . . . 7 кор. 80 гел.

г) на мисіи и грѣбъ Христовъ въ св. земли:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій . . . . . 14 кор. 68 гел.

д) на католицкѣ мисіи:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій . . . . . 2 кор. 20 гел.
" " парох. въ Вишенцѣ великбй . . . . . 1 " 68 "

е) на церковь св. Іоакима:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій . . . . . 2 кор. 36 гел.

ж) на Палестинскѣ Д-ра Іосифа Левицкого и стипендію:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій . . . . . 5 кор. — гел.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Жовтня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Виварій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльнй
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 2. Листопада.

Ч. XIII.

Ч. 75.

Ч. 7934.— Увѣдомленя о смерти Преосвященнаго Іосифа Сембратовича Архiep. Теодосіопольскаго.

По причинѣ смерти Преосвященнаго

ІОСИФА СЕМБРАТОВИЧА

Архіепископа Теодосіопольскаго,

бывшаго Митрополита Галицкаго и Архіепископа Львѣвскаго, послѣдовавшій въ Римѣ дня 23. Паздерника сего року, поручае Львѣвска Митрополитальна Консисторія, чтобы всѣ Почтеннй Душпастырѣ въ своихъ церквахъ, за попереднымъ завѣдомленемъ своихъ парохіянъ на означенѣмъ ными дню за упокой душѣ выше скаванаго Преосвященнаго Архіепископа отправили Св. Литургію съ парастасомъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 76.

Ч. 7945. — Взымають ся Веч. Настоятель деканатів до стягненя всіх датківъ къ фонду вдовичо-сиротиньскому.

Склоняє ся къ кбпцеви р. 1900, а датківъ до фонда вдовичо-сиротиньского дотеперь збрано скблбкбсть лишь незначительну, изъ чого заледво выпасти може виплачаєма що року на кожде лице по 120 коронъ звичайна запомога.

Чимъ однако прикрбйшй и тяжшй часы вмагаючи ся дороговизны, тымъ тяжшй домагана и потреби нещасныхъ священничихъ вдбвъ и сирбтъ, а такой оно всегда левше допомочи имъ подаванемъ истинно милостынъ въ даткахъ не надто великихъ.

Митроп. Консисто́рія владе протое на совбтъ Веч. Клира и на почуте у него милосердія, чтобы еще — хотяи бы въ послбднбй хвилъ тыхъ пару мбсяцбвъ текучого року — поспбшивъ съ зложенемъ належныхъ датківъ такъ звичайныхъ якъ и надзвичайныхъ, а Веч. Уряды деканальнй, чтобы конечно наставали на то, и грбшь збранный чимъ скорше, а все такой найдалше до дня 25. Студня с. р. доставили тутъ въ цблй пересылки въ управляючу фондому Комисію.

Якъ радо бы оно побблшити хотяи о кблька коронъ тую рбчну запомогу, — а тутъ при нынбшнбмъ складб рбчи заледво здає ся удержати ся може высота дотеперьшной запомоги.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льббвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 77.

Ч. 7931. — Въ дблб тепершного Ювилея.

Пбсла рбшеня св. Пенитенціяріи изъ 10. Мая 1900 не може той, кто вже разъ бтъ Сповбдника отримавъ замбну приписаныхъ до позысканя Ювилея дблб, въ цблй повторительного позысканя тогожь Ювилея нову замбну одержувати. Але може бнъ черезъ цоновне выповнене наложеныхъ ему разъ при замбнб дблб, Ювилей повторительно позыскувати т. е. разъ збллана замбна збстає важна и на повторительнй позысканя Ювилея. — Въ прочбмъ розумбє ся само собою, що замбеть наложеныхъ при замбнб бтъ Сповбдника дблб позбстає всегда вбльно, не тнже замбнянй, але такой загално приписанй дблб выповняти. —

Отъ Митрополитального Ординарята.

Льббвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 78.

Ч. 7308. — О богослужебныхъ стипендіяхъ зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.

Управляючй Совбтъ Институтомъ „Народный Дбмъ“ въ Львовъ зъ дня 17. Вересня 1900 Ч. 693. подає до вбдомости Митроп. Консисто́ріи слбдуюче:

„Согласно съ постановленіями учредительной грамоты стипендіино-богослужебной фундаціи имени бл. п. Григорія Шашкевича, Арт. VIII, — имбемъ честь довести до свбдбнйа Всесвбтлбйшей и Высокопреподобной греко кат. Митрополитальной Консисто́ріи, що число припадающихъ изъ по-высшей фундаціи богослужебныхъ стипендій по сто (100) коронъ для Львовской Архіепархіи на 1901 выносить полную, фундаторомъ назначенную сколькость пять т. в. разомъ суму 500 (пятьеотъ) коронъ.

Въ виду того имбемъ честь просити, чтобы Всесвбтл. и ВПреп. Консисто́рія изволила росписати относительный конкурсъ, а послб сообщила „Народному Дому“ во Львовъ имена тбхъ священнослужителей, которые тамошною ВПреп. Капитулою названными стипендіями своевременно надбленй будутъ.“

Покликуючи ся на тутешне оголошене: всбхъ условій, подб котрыми одержати можна ту одноразову богослужебну стипендію зъ дня 3. Ляпня 1897. Ч. 6305. Вбдомости АЕпарх., визначає ся реченець до уббгательства о ту стипендію до дня 25. Листопада 1900 съ вбванемъ, чтобы компетуючй о ту стипендію богослужебну предложили посредствомъ взглядныхъ Урядбвъ деканальныхъ бтновбдно составленй прошеня.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льббвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 79.

Ч. 7418. — Поручає ся Веч. Духовенству вепярче выдавати маючого ся мбсячника: Sociale Rundschau.

Митроп. Консисто́рія отримала слбдуючй оббжннкъ:

Z. 32662.

Wien, am 20. September 1900.

„Nach dem Vorbilde der Publicationen der Arbeitsämter in anderen Staaten wird vom arbeitsstatistischen Amte im Handelsministerium eine Monatsschrift betitelt „Sociale Rundschau“ herausgegeben. Dieselbe soll als Informationsorgan für alle wichtigeren socialen Vorgänge des In- und Auslandes dienen und nach dem im Anschlusse mitfolgenden Programme redigiert werden.

Die bei Herausgabe dieser Monatsschrift auch die sehr bedeutsame, über den Rahmen der Armenpflege vielfach hinausgehende sociale Mitarbeit der griechisch-katholischen Kirche und ihrer Organe in Bedacht genommen wer-

den soll, wird das hochwürdigste Ordinariat ersucht, dieses Unternehmen nach Kräften zu unterstützen und auf die Unterstützungswürdigkeit desselben auch die unterstehenden Organe entsprechend aufmerksam zu machen.

Der Minister für Cultus und Unterricht: *Hartel.*

P r o g r a m m

für die

S o c i a l e R u n d s c h a u .

Herausgegeben

vom k. k. arbeitsstatistischen Amte in Handelsministerium.

— * —

Der erste Abschnitt „Inland“ wird umfassen:

1. Berichte über den Arbeitsmarkt. Dieselben werden für den jeweiligen Vormonat eine Darstellung der Schwankungen und Veränderungen in der Beschäftigung der Arbeitskräfte bieten, und zwar:

- a) nach Industriebezirken,
- b) nach Gewerbebranchen,
- c) eventuell nach einem gemischten Systeme.

Das Material für diese Berichte wird von folgenden Factoren geliefert werden können:

- a) Handels- und Gewerbeämtern,
- b) industriellen und sonstigen Unternehmerverbänden,
- c) Arbeitsvereinigungen,
- d) städtischen und politischen Behörden,
- e) besonderen Correspondenten des arbeitsstatistischen Amtes.

2. An die Berichte über den Arbeitsmarkt werden sich anschliessen die Ergebnisse der Arbeitsvermittlung. Als berichterstattende Factoren werden in Betracht kommen die bestehenden städtischen und sonstigen Arbeitsvermittlungsämter der gewerblichen Genossenschaften, der Gewerkvereine u. s. w.

3. Hieran werden sich reihen Monatsberichte über Veränderungen in der Lohnhöhe und Arbeitszeit. Hier werden Aufnahme finden nicht nur Angaben über die im friedlichen Einvernehmen zwischen Unternehmern und Arbeitern vollzogenen Änderungen, sondern auch Angaben über solche Veränderungen, welche durch Strikes Aussperrungen u. s. w. bewirkt worden sind. Die Berichterstattung hierüber wird je nach dem Anlasse und der Richtung von Unternehmer- und Arbeitervereinigungen, von Unternehmern und Arbeitern, ferner von intervenierenden Mittelspersonen (Gewerbeinspectoren, politischen Behörden) auszugehen haben. Ueber die seitens der einzelnen Ressortchefs verfügten oder genehmigten Aufbesserungen in der Ent-

lohnung der Hilfsarbeiter in den staatlichen Betrieben, die Kürzung der Arbeitszeit und die Ausdehnung der Sonntagsruhe in diesen Betrieben werden die erforderlichen Mittheilungen von den betreffenden Verwaltungen geliefert werden.

4. Hierauf werden folgen Monatsberichte über Strikes und Aussperrungen (Lockouts). Die Berichterstattung über diesen Punkt wird im Anschlusse an die bereits bestehenden Einrichtungen zunächst durch die Gewerbeinspectoren und die politischen Behörden, weiters aber auch durch die übrigen im Punkt 3. erwähnten Factoren zu erfolgen haben.

5. Rechtspflege in Arbeitsstreitigkeiten und verwandten Fragen. Hier werden auf Grund authentischer Mittheilungen principiell wichtige Entscheidungen der Gewerbegerichte, der sonstigen Gerichte, der Schiedsgerichte und eventuell auch der politischen Behörden über das Arbeits- oder Dienstverhältnis zu veröffentlichen sein.

6. Socialpolitik. Unter dieser Rubrik werden Mittheilungen erfolgen über das Associationswesen der Unternehmer und Arbeiter, insbesondere auch über die Entwicklung der Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften, socialpolitische Beschlüsse von Unternehmern und Arbeitervereinigungen und Congressen, Wohlfahrtseinrichtungen, die Ergebnisse und Fortschritte der Arbeiterversicherung u. dgl. m. Eine Unterabtheilung dieser Rubrik werden Auszüge aus den Verhandlungen des Reichsrathes, socialpolitische Vorlagen der Regierung und Anträge der Abgeordneten, Ausschussverhandlungen u. s. w. bilden.

7. Sociale Gesetzgebung und Verwaltung. Hier werden die im Reichsgesetzblatte und in den verschiedenen Verordnungsblättern publicierten socialpolitisch belangreichen Gesetze, Verordnungen und Normalerlasse ihre Stelle finden.

8. Arbeitsstatistisches Amt. Dieser Theil der socialen Rundschau soll ämtliche Nachrichten des Handelsministeriums, beziehungsweise des arbeitsstatistischen Amtes bringen, und zwar: Kundmachungen und Rundschreiben des Amtes, die Ergebnisse etwaiger Specialerhebungen, Anzeigen grösserer selbständiger Publicationen, kurze Berichte über die Geschäftsthätigkeit des Amtes, über die Sitzungen und Verhandlungen des Arbeitsbeirathes und seiner Ausschüsse, endlich über die Personalien des Amtes und des Beirathes.

Der zweite Abschnitt „Die übrigen Staaten“ soll die wichtigsten Nachrichten über die oben dargestellten Verhältnisse in knappster Kürze für die übrigen Staaten besorgen. Die Untertheilung des Abschnittes wird nach Ländern erfolgen und werden die Länder der ungarischen Krone und Bosnien und die Herzegowina den übrigen Staaten vorausgehen.

Den letzten, dritten Abschnitt wird die Bibliographie bilden, welche kurze Anzeigen der bedeutenderen socialwissenschaftlichen Erscheinungen in der periodischen und Buchliteratur des In- und Auslandes enthalten soll.

Der Verkaufspreis einer Nummer soll 10 kr. (20 h), der Jahresabonnementspreis 1 fl. (2 K) nicht übersteigen. Die Versendung wird portofrei erfolgen.

Звертаючи увагу Всч. Священства на повышене оголошене поручає ся веспирати и піддержувати той видавати маючий ся мѣсячникъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 80.

Ч. 6476. — Взглядомъ товариства „Австрійскій союзъ народѣвъ“.

Митроп. Консистерія отримала слѣдующе препоручене: Президія ц. к. Намѣстництва Львѣвъ д. 14. Серпня 1900.

Ч. 8482.

„Истнуюче отъ року 1897 въ Вѣднѣ товариство пѣдъ назвою „Австрійскій союзъ народѣвъ“, котрого цѣли, задачу и средства Высокопреподобный Ординаріятъ зволить повзяти зъ залученого примѣрника „Одозвы“, отнесло ся до ц. к. Намѣстництва съ просьбою, чтобы его дѣяльности, котра вмѣряє на всѣ краѣ Долитавщины, удѣлило въ Галичинѣ изъ своей стороны попертя и старанямъ его о збѣднанѣ на членѣвъ якъ наибѣльшого числа громадъ въ краю прійшло съ помочью, такъ черезъ впливъ въ тѣмъ напрямѣ на пѣдвластній уряды, якъ такожъ удѣляючи по примѣрникови одозвы Ординаріятѣмъ епископскимъ и митрополитальнымъ въ Галичинѣ съ просьбою, чтобы поучили клиръ своихъ діецезій о цѣли товариства и припоручили ему объяснати въ тѣмъ взглядѣ парохіянъ.

Симъ робю задосыть просьбѣ товариства, съ тымъ бѣльшою охотою, що и ц. к. Министерство внутрѣшнихъ справъ огортає его своєю жичливою опѣкою и позволяю собѣ просити Высокопреподобный Ординаріятъ, чтобы о скѣлько се узнасть за отповѣдне пѣдлагающей ему клиръ поучивъ о цѣли товариства а заравомъ и о способѣ вступленя до него и поручивъ ему звернути увагу парохіянъ на гарну и гуманитарну задачу, якъ такожъ дѣйстви экономичну вагу Союзу народѣвъ, котрый за дуже малою платою рѣчною запевняє членамъ сильну помѣчь на случай нещастя элементарного.

Якъ звѣстно менѣ, Союзъ австрійскыхъ народѣвъ розсылає подобній одозвы до громадъ въ краю за посередництвомъ ц. к. Староствъ, котрымъ такожъ рѣвночасно приказую, чтобы улекшували пропаганду сего гарного предпріятыя и наклонювали громады до приступованя до Товариства.

Въ кѣнци додаю, що Союзъ приславъ менѣ лише польскій одозвы и не знаю чи до громадъ въ всхѣдній части краю посылаетъ рѣвножь примѣрники въ рускѣмъ языцѣ“.

За ц. к. Намѣстника: Лось.

Подаючи повышене до вѣдомости Всч. Священства, поручає ся поступати по мысли заключеного препорученя въ тѣмъ оголошеню.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 81.

Ч. 7807. — Въ справѣ запроваджуваня брацтвъ найсв. Тайнъ.

На одпѣмъ соборчику деканальномъ узнали всѣ збѣраній Всч. Душпастьрѣ збѣдно въ справѣ запроваджуваня брацтвъ найсв. Тайнъ, що брацтва тѣи суть дуже потрібній, дуже добрый и спасительній; однакожь пѣднесли заравомъ деякі трудности въ постановахъ статута, котры стоятъ на перешкодѣ въ веденю тыхже брацтвъ, съ внесенемъ змѣны дотычныхъ постановъ. А именно:

1) Щобы справлене престола св. Обручника Іосифа, ганку крытого при церквѣ и фанъ брацкихъ поставити лише яко пораду т. е. Священникъ має справити, если найдуть ся на се грошѣ.

2) Щобы молитвы брацкѣй приписати лише на недѣлѣ и свята.

3) Такъ само лише на недѣлѣ и свята обовязковѣ одвѣджуваня св. Тайнъ; а уступъ о сопроводженю найсв. Тайнъ до хорого зовсѣмъ опустити, бо се не дасть ся запровадити.

4) Щобы реченцѣ чотырохъ сповѣдей розложити такъ: 1. около св. Арх. Михаила, 2. передъ Рождествомъ Христовымъ, 3. великодна Сповѣдь и 4. одну сповѣдь въ лѣтѣ лишити доволѣно — чи то въ своѣй церквѣ чи де инде. Наконецъ,

5) чтобы брацтво заховувало мѣрибѣсть въ напояхъ а не цѣлковиту твѣреабѣть, даже и старшій брата. —

А понеже рѣчи тутъ пѣднесеній могутъ обходити также Всч. Клиръ прочихъ деканатѣвъ, длятого дають ся тутъ до повышенихъ точокъ слѣдующій уваги и выясненя:

ад 1) Взглядомъ справленя престола, ганку крытого и фанъ брацкихъ, условіє: „если найдуть ся на се грошѣ“ — розумѣє ся само собою, и тому не ма причины, чтобы осѣбно тов въ Статутѣ додавати. Примѣчає ся, що о престолѣ и ганку крытомъ навѣтъ въ Статутѣ не ма споминки лише въ Примѣчаніяхъ для Парохѣвъ; и то не конче взглядомъ осѣбного престола, але лишь взглядомъ образа Св. Обручника Іосифа, и що есть найлѣпше, абы тойже образъ на якѣмсь престолѣ умѣстити, хотъ престолѣ той иншій властивый собѣ образъ має. Що до крытого ганку додає ся, що такойже есть вже и для Священника самого дуже пожаданымъ, бо щоденне посѣщєне Найсв. Тайнъ окрѣмъ одправы св. Литургіи есть рѣчею для каждого Священника дуже желательною а кромѣ того ганокъ такой взагалѣ есть добрый и для всѣхъ парохіянъ, котры неразъ мусятъ довшій або коротшій часъ передъ замѣненою церквою чекати. Такой же рѣчи поверховній, якъ суть фаны брацкѣй, могутъ также много впливати на охоту и занятіє ся брацтвомъ для парохіянъ. — А если церковь якась на разѣ не має на то всьо грошій, то могутъ пѣзвѣйти найти ся грошѣ або дотычній благодѣтель.

ад 2) Що до маленькихъ щоденныхъ молитовокъ брацкихъ, зовсѣмъ не являє ся добрымъ, абы ограничати тѣмъ на недѣлѣ и свята. Молитовки тѣи такъ дуже малі не могутъ для якого бути тягаромъ, и при тѣмъ за кож-

дый раз тільки ся позыскуе одпустовъ для себе або для помершихъ. Впрочомъ виразно сказано и въ Статутѣ и въ картахъ вписовыхъ, що обовязки брацкѣ *яко такі* не обовязують подъ грѣхомъ; отже если членъ брацтва опускае тѣ молитовки, то зъ того самого ще жадного грѣха не стягае. А прецѣ годить ся памятати на найсв. Тайны не лишъ въ недѣль и свята, але и кожного дня.

ad 3) Одвѣджуванє найсв. Тайнъ не кладе ся въ Статутѣ и въ картѣ вписовѣй *яко обовязокъ* брацтва, лише препоручае ся (commendatur); и навѣтъ въ Статутѣ додано: „въ якійнебудь день и часъ, або нарочно або при способности“, отже о *обовязковомъ* одвѣдженю нема жадной бесѣды. Но тов одвѣдженє єсть такъ важнымъ обявомъ набожности къ найсв. Тайнамъ, що эле бы було, эле бы для членовъ брацтва о томъ не споминало ся. — На сопроводженє Найсв. Тайнъ до хорыхъ суть особнѣй одпусты взагалѣ для вѣрныхъ, а ще бѣльшій для членовъ брацтва наданѣ. И єсть въ томъ певне также обявъ набожности ко тымже найсв. Тайнамъ — но хотѣбы и точка тая не вѣйшла въ бѣльше употребленє, то може хотѣ декто зъ того корыстати то певне и точка тая ничъ не зашкодить въ Статутѣ, и не кладе ся тамъ *яко обовязокъ* брацтва.

ad 4) Реченцѣ чотырохъ сповѣдей въ роцѣ не можна стосовно до часовъ церковныхъ лѣпшій выбрати, якъ суть въ Статутѣ означенѣ. Але рѣчь тая очевидно не обовязує также подъ грѣхомъ; и ничъ нѣякъ не вадить, а навѣтъ може бути порадымъ, щобы Священникъ виразно мовивъ, абы тѣ, котрѣ въ означенѣ часы суть перешкодженѣ, старали ся за то въ иншій часъ (передъ тымъ або потому) Тайны св. прѣимати (и розумѣе ся само собою, що все одно, чи въ своѣй церквѣ чи деінде).

ad 5) Цѣлковите непорозумѣнє зайшло въ томъ, якобы подъ *тверезостію*, въ Статутѣ жаданою, розумѣло ся цѣлковите вздержанє ся таке, якъ оно єсть въ *брацтвѣ* тверезости. Противно зъ отси виразно було заявленымъ, що оба тѣ брацтва суть отъ себе розличнѣ, и не можна боронити, если кто хоче вступати лише до одного изъ нихъ, а подъ тверезостію въ Статутѣ брацтва найсв. Тайнъ розумѣеь ино стереженє ся немѣрности въ уживаню уполючихъ напоѣвъ.

Митр. Ординаріятъ надѣе ся, що при даномъ тутъ обясненю трудности статутовѣ уступають. Впрочомъ мало на томъ лежить, хотѣбы деяка точка въ Статутѣ инакше була выражена або и опущена. Але головна рѣчь єсть всегда тая, щобы вѣрнѣй переняли ся набожностію и любовію ко Г. Богу въ Найсв. Тайнахъ для насъ Себе жертвуючому. А щобы парохіянъ до того привести, въ тѣй цѣли єсть насампередъ потрібно, абы Душпастьеръ самъ набожностію ко найсв. Тайнамъ перенятый бувъ и абы удержувавъ и умножувавъ въ собѣ духа ревности и любви Божої черезъ постояннѣй отвѣднѣй упражненя, им. щоденне розмышленє або хотѣ набожнє читанє, часту сповѣдь и рѣчнѣй реколекціи. Кромѣ того треба въ всякомъ душпастьерскѣмъ дѣланю всегда памятати, що пѣсля слѣвъ Св. Апостола „ни хотящаго, ни те-

кущаго, но милующаго Бога“ весь skutокъ залежить отъ ласки и милосердія Божого, о що ддятого въ **неустанный** молитвѣ Г. Бога просити треба.

Дуже помѣчнымъ въ справѣ впровадження брацтва буде также, если вѣрнѣй обучать ся *пѣсля Відомостей 1891 Ч. 13. (ст. 37.)* о великѣй дороговѣдности также тыхъ сокровищъ духовныхъ, котрѣ суть въ **одпустахъ** для себе и для помершихъ позысканыхъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Жовтня 1900.

Ч. 82.

Ч. 7617. — Оголошенє реченця испытѣвъ на катихитѣвъ школѣ выдѣловыхъ.

Испыты квалификаційнѣй кандидатѣвъ на катихитѣвъ до школѣ выдѣловыхъ отбудуть ся сего року въ мѣсяцю Листопадѣ.

Въ объёмъ сѣихъ испытѣвъ входятъ слѣдующій предметы:

- 1) Исторія библійна обохъ Завѣтовъ,
- 2) Наука вѣры христ. катол.,
- 3) Етика катол. въ объёмъ выложенѣмъ въ великѣмъ Катихисмѣ,
- 4) Литургика гр. кат.,
- 5) Головнѣйшій моменты зъ исторіи Церкви съ особеннымъ увзглядненемъ исторіи Церкви гр. кат.,
- 6) Педагогика.

Дни, въ котрыхъ тѣи испытѣы отбудуть ся, означать ся пѣзнѣйше. Священники желаючі поддати ся испытѣу мають свои дотычнѣй поданя посредствомъ своего Ординаріятского Комисаря внести до Митрополитальной Консistorіи до дня 10. Листопада с. р.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

Львѣвъ, дня 11. Жовтня 1900.

Ч. 83.

Обвѣщеня конкурсовѣй.

Митроп. Консistorія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подъ днемъ 11. Жовтня 1900 съ реченцемъ до дня 6. Грудня 1900:

Ч. 7579. — Серетецъ съ прилученою Пѣдберецѣй, декан. Залозецкого, наданя приватного.

б) підъ днемъ 18. Жовтня 1900 съ реченцємъ до д. 13. Грудня 1900:

- Ч. 7732. — Качанівка, деканата Скалатского, наданя приватного.
 Ч. 7777. — Підкам'єнь съ прилученою Паликровою, деканата Залозецкого, наданя приватного.

в) підъ днемъ 25. Жовтня 1900 съ реченцємъ до дня 20. Грудня 1900:

- Ч. 7968. — Долге съ прилученою Моршинь, деканата Стрыйского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

Завѣдательства получили 00.

- Ч. 6129. Михайль Горчивскій въ Сиховѣ, дек. Щерецкого,
 Ч. 6559. Давидъ Родольскій въ Ражневѣ,
 Ч. 6780. Едвардъ Косаноскій въ Рудѣ дек. Стрыйского.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 7339. Левъ Юрчинскій въ Псарахѣ,
 Ч. 6452. Григорій Паньчишинъ въ Прошовѣй,
 Ч. 7123. Романъ Зарицкій въ Золотникахъ,
 Ч. 6654. Маріянъ Клодзинскій въ Ярычовѣ новѣмъ,
 Ч. 7038. Алексей Ганасть въ Сорокахъ,
 Ч. 7037. Володимиръ Стернюкъ въ Пустомыгахъ cum jure directionis,
 Ч. 7039. Михайль Вобовникъ въ Оброшнѣ cum jure directionis,
 Ч. 7234. Юсефъ Яросевичъ въ Лубянкахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 7463. — на Красне, дек. Уявского: 1) Іоанъ Гургаль, 2) Павло Дудикъ, 3) Зенонъ Гутковскій — а въ списѣ: 4) Иларіонъ Гучковскій.
 Ч. 6394. — на Баличѣ нагѣрній: Іоанъ Илевичъ самъ одинъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 6262. Емиліанъ Рудницкій за Коношка,
 Ч. 7462. Левъ Бачинскій на Должанку,
 Ч. 6692. Зеновій Перфецкій на Пальчинцѣ,
 Ч. 7103. Діонисій Свистунъ на Чернихбѣ.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. и. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 6262. Емиліяна Рудницкого на Коношки,
 Ч. 6692. Зеновія Перфецкого на Пальчинцѣ,
 Ч. 7103 Діонисія Свистуна на Чернихбѣ.

Выс. Президія ц. и. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00:

- Ч. 7043. Емиліяна Зарицкого на Милошовичѣ,
 Ч. 7244. Зеновія Перфецкого на Пальчинцѣ.

До канон. институціи вѣзваніи 00.:

- Ч. 7043. Емиліанъ Зарицкій на Милошовичѣ,
 Ч. 7244. Зеновій Перфецкій на Пальчинцѣ.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 6539. Корнилій Леонтовичъ на Баличѣ подорожий,
 Ч. 7196. Емиліанъ Зарицкій на Милошовичѣ,
 Ч. 6540. Юсефъ Зацерковный на Вѣдики.

Рукополаганіи зѣстали слѣдующіи укрѣпленіи богословы:

- Ч. 7138. 1) Илія Андрущишинъ, 2) Володимиръ Ваньчицкій, 3) Михайль Гайдукевичъ, 4) Петро Гарасимбъ, 5) Николай Галантъ, 6) Михайль Захарчукъ, 7) Василій Ковчъ, 8) Емиліанъ Кордуба, 9) Илія Кузьмъ, 10) Володимиръ Куницкій, 11) Стефанъ Мохнацкій, 12) Николай Прокоповичъ, 13) Михайль Туркевичъ, 14) Романъ Березовскій, 15) Куницкій Леонгій.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвѣ, дня 2. Листопада 1900.

Андрей Ввлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 22. Листопада.

Ч. XIV.

Ч. 84.

Ч. 8588. — Оголошує ся реченець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначає ся реченець на день 12. лат. Грудня 1900., въ котрѣмъ то дни желаючи пріяты тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной Службы Божой выслухати, а по тойже въ тутешнѣмъ Митроп. Ординаріатѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя пріятія до Дому пресвитеріального обовязані кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріата въ непедеступнѣмъ реченци до дня 5. лат. Грудня 1900 включно, посредствомъ духовнаго Уряда деканального и заосмотрити тіи поданя слѣдующими свѣдоцтвами :

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взгляdnый Урядъ деканальный въ запечатаній копертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.
- 4) Урядовымъ посвѣдченемъ ѳтъ дотычного ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугує увзгляднене §. 31. закона о общій вравѣй оборонѣ.

При тѣмъ приказує ся съ покликкомъ на тутешне розпоряджене зъ дня 16. Серпня 1899 — Ч. 715|орд. АЕнарх. Вѣдомъ зъ р. 1899 — Ч. XI, 65.), щобы тіи кандидаты стану духовного, котрї передъ двома або бѣльше лѣтми студія богословскій укѣнчили, передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальнѣмъ, на власный коштъ 10-дневнї реклекціи въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василія В. ѳтбули и явивши ся тутъ въ означенѣмъ реченци, посвѣдченемъ дотычного Настоятеля монастыря о тыхъ ѳтбутыхъ реклекціяхъ выказали ся; заразомъ приймає ся, що лише тіи кандидаты къ посвященю припущенї будуть, котрї при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито усопособлеными окажутъ ся. Повѣдомляє ся, що рукополагане ѳтбуде ся въ Станиславѣвѣ.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріата.

Львівъ, дня 22. Листопада 1900.

Ч. 85.

Ч. 8180. — Переходъ Апостоловъ и Евангелій зъ р. 1900 на 1901.

Подае ся тутъ Веч. Священству до однообразного захованя переходъ Апостоловъ и Евангелій литургійныхъ зъ р. 1900 на 1901 для недѣль, субботъ и празничныхъ и седмиць въ загалѣ. Для лекшого ориентованя ся кладутъ ся тутъ даты ино латиньского календаря. Выразъ „седмица 31. або *отпадае*“ значить, що въ разѣ, если вѣсть на Литургіи Ап. и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна опустити, позаякь седмица тая другій разъ повтаряе ся; бо межи двома по собѣ наступающими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ, або жадна седмица не повтаряе ся, або 1. або 4. або 5. (сего року буде 1. повтаряти ся).

Бѣсть же переходъ сей слѣдующій:

Въ мѣсяци Грудни:

Дня 23. нед. 28, но Ап. 28., Ев. 29.
седмица 29.

30. нед. Праотець (=Ап. 29, Ев. 28.)
седмица 30.

Въ Сѣчни:

5. суб. пред. Рожд.

6. нед. Отець и 30. На вечѣрни Ап. зач. 207, Ев. Лу. зач. 5. (а не, якъ декотрій типики пишуть, Мат. зач. 53).
седмица 31.

12. суб. по Рожд. и предъ Богоявл.

13. нед. по Рожд. и 31. 14. Ап. и Ев. нед. предъ Богоявл. Обрѣзанія и Василя
седмица 31. або *отпадае*.

20. нед. по Богоявл. и св. І. Крестителя
седмица 32.

27. нед. 32.
седмица 33.

и такъ дальше по порядку.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Листопада 1900.

Ч. 86.

Ч. 8345. — Инструкція при обчисленю людности въ мѣс. Сѣчнѣ 1901 р.

Ц. к. Намѣстництво зъ дня 5. Листопада 1900 Ч. 109.478 заудѣлило слѣдующе:

„На пѣдставѣ закона зъ дня 29. Марта 1869 Д. з. д. Ч. 67 и ѣтносно до розпорядженя министеріального зъ дня 25. Серпня 1900 Д. з. д. 145 ѣт-

буде ся въ мѣсяци Сѣчнѣ 1901 въ всѣхъ въ Думѣ Державной репрезентованныхъ королевствахъ и краяхъ обчислена людности пѣсля стану зъ д. 31. Грудня 1900 року.

Параграфъ 14-тый приписѣвъ становлячихъ неподѣльну часть повышого закона постановляе, що въ кождѣй мѣсцевости мае ся обчислити всю людность при сутну такъ краву якъ такожь чужу, ѣдтакъ окремо такожь неприсутну людность краву.

Обчислена буде довершена въ той способѣ, що людность присутна ѣстане списана пѣсля пола, вѣву, вѣроисповѣданя, стапу, кравости, становиска або занятія, — неприсутна же лишень пѣсля пола съ поданемъ мѣсяця перебуваня.

Въ мѣстахъ столичныхъ Львовѣ и Краковѣ, якъ такожь въ денекотрыхъ бѣльшихъ мѣсцевостяхъ краю ѣтбуде ся обчислена людности за помочію „Картъ заявлена“, котрѣ будутъ розданѣ властителямъ домѣвъ, а за ихъ посредствомъ замѣшкалымъ въ домѣ льокаторамъ, котрѣ будутъ обовязанѣ поодинокій рубрики удѣленныхъ имъ картъ заявленя належно и згѣдно съ правдою выповнити.

У всѣхъ иншихъ мѣстахъ, мѣстечкахъ и громадахъ сельскихъ, обчислена людности ѣтбуде ся за помочію аркушѣвъ списовыхъ, котрыхъ выповнене пѣсля устныхъ заявленъ сторѣвъ и предъладаныхъ документѣвъ, есть обовязкомъ установленыхъ въ той цѣли комисарѣвъ конскрипційныхъ.

Пѣсля §§. 19 и 23. выше наведеныхъ приписѣвъ до закона зъ р. 1869 мае ся що до тубыльцѣвъ мужеского пола уродженыхъ въ рокахъ 1881 до включно року 1891 долучити до кождоу карты заявленя, взглядно аркуша списового безплатно выдати ся маючий и вѣльный ѣтъ стемпли вытягъ зъ книги метрикальной уродженыхъ спорядженый на взѣрци IV. приписанымъ покликанымъ на вступѣ розпорядженемъ министеріальнымъ.

Потрѣбнѣ въ той цѣли друки будутъ въ коротцѣ выдавали посредствомъ ц. к. Староствъ всѣмъ урядамъ парохіальнымъ пересланѣ.

Въ виду тыхъ постановленъ закона зависиме есть докладне перепроваджене спису людности, — особливо тамъ, де низкій степень просвѣты народа сельского сего вымагае, — въ бѣльшой части ѣтъ спѣвѣданя урядѣвъ парохіальныхъ.

Щобы затѣмъ обчислена людности пѣдъ кождымъ взглядомъ ѣтповѣдало цѣли, ц. к. Намѣстництво упрашае приязно Всесвѣтлѣйшу Митрополичу Консистерію о препоручене всѣмъ урядамъ парохіальнымъ, щобы на ѣзване будь ц. к. Староствъ (Магистратѣвъ) будѣто установленыхъ комисарѣвъ конскрипційныхъ, а тамъ де списъ людности перепровадженый буде за помочію картъ заявленя, за зголошенемъ ся сторѣвъ самыхъ выдавали безпроволочно згаданѣй вытяги зъ книгъ метрикальныхъ, якъ такожь щобы комисарямъ конскрипційнымъ удѣляли охотно всякихъ жаданыхъ поясненъ и подробиць, потрѣбныхъ до докладного перепровадженя спису людности.“

Ц. к. Намѣстникъ:

Шини́скій

Подаючи повыше инструкцію до вѣдомости Веч. Священства поручае ся поступати точно пѣсля тоуже.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 15. Листопада 1900.

Ч. 87.

Ч. 8171. Въ дѣлѣ предложена выказу библиотекъ существующихъ въ Архидіецезіи.

Ц. к. Намѣстництво зѣ дня 26. Жовтня 1900 Ч. 102.259 заудѣлило слѣдующе возване:

„Въ слѣдствіе инициативы центрального звязку нѣмецко-австрійскихъ товариствъ освѣты людовой, намѣряе урядъ для статистики праць въ ц. к. Министерствѣ торговельномъ въ ближайшій будучности перепровадити изслѣдоване що до различныхъ напрямѣвъ въ керунку освѣты людовой въ королѣвствахъ и краяхъ въ думѣ державной репрезентованыхъ, а именно що до существующихъ библиотекъ народныхъ.

При вступній нарадѣ, яка ся отбула въ дни 27. Цвѣтня 1900 въ урядѣ для статистики праць съ прибранемъ мужѣвъ заводовыхъ и интересованныхъ сторѣнъ, узнано за отвѣтне заложене въ суспѣльности съ ц. к. комисією статистичною статистики библиотекъ народныхъ зѣ границяхъ общои статистики библиотекъ.

Въ цѣли уысканя перегляду суще твующихъ теперь библиотекъ, такожь дати до усталена потрѣбной скѣлькости накладу квестіонаря, зарядило ц. к. Министерство торговельне рескриптомъ зѣ дня 8. Жовтня 1900 Ч. 27020 въ порозумѣнню съ ц. к. Министерствомъ справъ внутрѣшнихъ и вѣроисповѣданъ и просвѣты, заложене евиденціи существующихъ библиотекъ пѣсля поодинокихъ категорій.

Отвѣтно до того рескрипта министеріального, ц. к. Намѣстництво упрашае Высокопреподобну Консистерію, чтобы зволити зѣставити докладный именный выказъ существующихъ въ діецезіи библиотекъ всѣхъ духовныхъ корпорацій и институцій церковныхъ библиотекъ монашихъ, приходскихъ и пр. упорядкованый пѣсля повѣтѣвъ политичныхъ.

Зѣ взгляду на тое, що ц. к. Министерство торговельне покликанымъ рескриптомъ вызначило короткій терминъ до предложена загального выказу библиотекъ, зволитъ Высокопреподобна Консистерія жаданый повыше выказъ надѣслати ц. к. Намѣстництву до 30. Падолиста 1900.”

Ц. к. Намѣстникъ:

Пиніньскій

Подаючи повыше оголошеня до вѣдомости Веч. Священства поручае ся предложити потрѣбный выказы въ означенмъ реченци.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 15. Листопада 1900.

Ч. 88.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ пѣдъ днемъ 15. Листопада 1900 съ реченцемъ до дня 10. Сѣчня 1901 слѣдуючу парохію:

Ч. 8366. — Чесники съ прилучеными Гоноратѣвка и Лопушна, деканата Рогатиньского, надана приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Розписуе ся конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Жидачевѣ розписала пѣдъ д. 5. Жовтня с. р. Ч. 1190 конкурсъ въ цѣли сталого замѣшеня посады гр. кат. катихита въ 4-класовѣй школѣ мужеской въ Журавнѣ съ обовязкомъ учити религию такожь въ тамошнѣй 4-класовѣй школѣ женеской. До тои посады суть привязанъ поборы III. класы платъ съ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зѣ дня 22. Червня 1899. ч. 81. Вѣсти. уст. краев.

Священники убѣгающіи ся о тую посаду мають свои удокументованіи подана предложити посредствомъ своии непосредной настоятельной власти до выше сказаной ц. к. окружной Рады шкѣльной до дня 30. Листопада 1900.

Тое подае ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. Листопада 1900.

III.

Розписуе ся конкурсъ на посаду катихита шкѣль въ Болеховѣ.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Долинѣ розписала пѣдъ д. 12. Жовтня 1900 Ч. 3423 конкурсъ на посаду катихита при 5-класовыхъ школахъ мужеской и женеской въ Болеховѣ. До тои посады привязанъ суть поборы III. класы платъ по мысли арт. 11. уставы зѣ дня 6. Липня 1899. Ч. 85. В. з. и розп. кр. съ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зѣ д. 22. Червня 1899 Ч. 81. В. з. и розп. кр.

Священники убѣгающіи ся о тую посаду мають свои подана посредствомъ своего ордин. шкѣльного Комисаріята внести до выше сказаной ц. к. окружной Рады шкѣльной въ терминъ до дня 15. Грудня с. р.

Тое подае ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 16 Листопада 1900.

ХРОНИКА.**Именованя:****II. Мѣстодеканомъ деканата Подгаецкого именованый:**

Ч. 5884. О. Григорій Содомора парохъ Новосѣлки-Куть.

Умѣщеня:**Завѣдательства получили OO.:**

Ч. 7579. Григорій Городницкій въ Серетцѣ,
 Ч. 7733. Евстахій Нижанковскій въ Дулѣбахъ (дек. Стрый.),
 Ч. 7993. Теофилъ Луцкѣ въ Качавѣцѣ,
 Ч. 8020. Льонгинъ Карповичъ въ Голубици,
 Ч. 7124. Максимъ Панасюкъ въ Соколѣвцѣ.

Сотрудничества получили OO.:

Г. 6131. Іоанъ Маркевичъ въ Остаѣвцяхъ *cum iure directionis*
 Ч. 7712. Клявдій Свѣжинскій въ Стрѣльскахахъ новыхъ,
 Ч. 8048. Антоній Лучаковскій въ Козьовѣй *cum iure directionis*,
 Ч. 7609. Николай Галантъ новозоставл. пресв. въ Полюховѣ,
 Ч. 7653. Петро Гарасимѣвъ " " въ Попѣвцяхъ,
 Ч. 7652. Ілія Кузѣвъ " " въ Кудобинцяхъ,
 Ч. 7608. Михайлъ Захарчукъ " " въ Оліевѣ,
 Г. 7537. Ілія Андрущишинъ " " въ Деревѣ,
 Ч. 7800. Николай Прокоповичъ " " въ Луцѣ малѣй,
 Ч. 7607. Михайлъ Гайдукевичъ " " въ Островѣ (дек. Тарнон.),
 Г. 7538. Емиліанъ Кордуба " " сист. въ Тейсаровѣ,
 Ч. 7762. Володим. Ванцицкій " " въ Вербилѣвцяхъ,
 Ч. 7711. Ром. Ярос. Березовскій " " систем. въ Бурштинѣ,
 Ч. 7539. Михайлъ Туркевичъ " " систем. въ Бубниці,
 Ч. 7030. Діонисій Коцюба систем. въ Зарванниці,
 Ч. 9584. Викторъ Несторовичъ II. сотр. въ Щирци,
 Ч. 7521. Іоанъ Алискевичъ при церквѣ Св. Ап. Петра и Павла.

Въ пропозиціи умѣщеніи OO.:

Ч. 7466. на Козару: 1) Михайлъ Форисъ, 2) Теофилъ Войтовичъ, 3) Любомиръ Заридкій — а въ списѣ: 4) Володимиръ Рудавскій, 5) Петро Петриця.
 Ч. 6670. на Заваду: 1) Петро Чекалюкъ, 2) Володимиръ Рудавскій, 3) Филемонъ Ковальскій.
 Ч. 7464. на Новошины: 1) Александръ Любинецкій, 2) Симеонъ Мушкевичъ.
 Ч. 6820. Ладичинъ: 1) Михайлъ Свѣтенскій, 2) Михайлъ Горбачевскій, 3) Левъ Бачинскій — а въ списѣ: 4) Іоанъ Гарматѣй, 5) Теодоръ Пиндусъ.

Канон. институцію получили:

Ч. 7198. О. Димитрій Романовскій на Дмитре.

Зъ презенты зрезигновавъ:

Ч. 6425. Николай Садовскій на Путятинцѣ.

Декретъ увѣльненя ътъ испыту конкурсового парох. получили:

Ч. 7763. Іоанъ Кобрыновичъ парохъ Жупаня.

Митроп. Консисторія вставила ся:

о удѣленѣ титла стола

Ч. 8059. для Николая Стрѣльбицкого уквѣченого богослова.

о дарѣ ласки

Ч. 8163. для Софій Артимовичъ вдовы по бл. п. пароху Руды дек. Стрыйского.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 6935. О. Юстинъ Ралько, монахъ Ч. Св. В. В. и завѣдатель Голубицѣ, померъ дня 8. Вересня.

Ч. 7579. О. Александръ Балтаровичъ, парохъ Серетца померъ дня 5. Жовтня.

Ч. 7777. О. Стефанъ Кончевичъ, парохъ Подкаменя, померъ дня 12. Жовтня.

Ч. 7968. О. Теодоръ Карчѣвъ, парохъ Долгого дек. Стрыйского, померъ дня 19. Жовтня.

Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

Андрей Валецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіальни
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 20. Студня.

Ч. XV.

Ч. 89.

Ч. 279/орд. — Енциклика Св. Отца Папы Льва XIII о I. Христв Спасителю „Tametsi futura...“

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

СВЯТѢЙШОГО ОТЦА НАШОГО

LEONIS

ЛЬВА

DIVINA PROVIDENTIA

МИЛОСТІЮ БОЖОЮ

ПАПАЕ XIII

ПАПЫ XIII.

EPISTOLA ENCYCLICA

ВСЕЛЕНЬСКЕ ПОСЛАНІЕ

AD PATRIARCHAS PRIMATES
AESCOPOS EPISCOPOS ALIOS-
QUE LOCORUM ORDINARIOS
PACEM ET COMMUNIONEM CUM
APOSTOLICA SEDE HABENTES

ДОПАТРІАРХѢВЪ, ПРИМАСѢВЪ,
АЕПИСКОПѢВЪ, ЕПИСКОПѢВЪ
И ВСѢХЪ ПРОЧИХЪ ОРДИНА-
РІЕВЪ СЪ СВ. АПОСТОЛЬСКОЮ
СТОЛИЦЕЮ СОЕДИНЕНХЪ

DE

O

IESU CHRISTO

ИСУСЪ ХРИСТЪ

REDEMPTORE

СПАСИТЕЛЮ

Venerabilibus fratribus

Пречестнымъ Братямъ

Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Epis-
copis aliisque locorum pacem Ordinariis et
communione cum Apostolica sede ha-
bentibus

Патріархамъ, Примасамъ, АЕпископамъ,
Епископамъ и всѣмъ прочимъ Ордина-
риямъ съ св. Столицею Апостольскою
соединеннымъ

LEO PP. XIII

Левъ Папа XIII.

VENERABILES FRATRES

ПРЕЧЕСТНІЙ БРАТЯ

Salvtem et Apostolicam Benedictionem

Миръ и Апостольске Благословеніе.

Tametsi futura prospicientibus,
vacuo a sollicitudine animo esse non
licet, immo vero non paucae sunt
nec leves extimescendae formidines,
cum tot tamque inveteratae malorum

Хотя дивлячись въ будущиѣсть
не можна позбути ся певной обавы,
особливо що суть и гдеякѣй пѣдста-
вы до той обавы и то не малой ва-
ги, бо такъ въ публичнѣмъ якъ и

caussae et privatim et publice insideant: tamen spei ac solatii aliquid videntur haec extrema saeculi divino munere peperisse. Nemo enim existimet, nihil habere ad communem salutem momenti renovatam cogitationem bonorum animi, fideique et pietatis christianae excitata studia: quas quidem virtutes revirescere apud complures aut corroborari hoc tempore, satis expressa signa testantur. En quippe in medio illecebrarum saeculi ac tot circumiectis pietati offensionibus, tamen uno nutu Pontificis undique comeari Romam ad limina sanctorum Apostolorum multitudo frequens: cives pariter ac peregrini dare palam religioni operam: oblataque Ecclesiae indulgentia confisi, parandae aeternae salutis artes studiosius exquirere. Quem praeterea ista non moveat, quae omnium obversatur oculis, erga humani generis Salvatoreм solito magis incensa pietas? Optimis rei christianae temporibus facile dignus indicabitur iste ardor animi tot hominum millium una voluntate sententiaque ab ortu ad solis occasum consalutantium nomen laudesque praedicantium IESU CHRISTI. Atque utinam istas avitae religionis velut erumpentes flammam magnum incendium consequatur: exemplumque excellens multorum reliquos permoveat uniseros. Quid enim tam huic aetati necessarium, quam reintegrari late in civitatibus indolem christianam, virtutesque veteres? Illud calamitosum, alios et quidem nimis multos obsurdescere, nec ea, quae ab eiusmodi pietatis renovatione monentur, audire. Qui tamen si scirent *donum Dei*, si reputarent, nihil fieri posse miserius quam descivisse a libera-

приватномъ житію крываютъ ся такъ многіи и такъ глубоко закорѣненіи блуды—то все таки столѣтіе, нынѣ проминающее, принесло за помощью Божію мабуть и гдѣяку надѣю та отраду. Никто бо не скаже, що отсвѣжене памяти на скарбы душевнїи и оживлене ревности въ вѣрѣ и побожности не мае нїякои ваги для загальнаго гаразду; а що власне тї чесноты въ послѣднихъ часахъ у многихъ оживились и скрѣпились, на то маемъ досыть явныхъ доказѣвъ. А отъ середѣ зрадливыхъ покусъ вѣка сего, середѣ такъ великихъ и всестороннихъ перешкодъ, снѣвши изъ всѣхъ сторбѣвъ на одинъ голосъ Первосвященника численнїи громады вѣрныхъ до гробѣвъ Апостольскихъ; тутешнїи горожане зарѣвно, якъ и путники визнавали явно свою религію, а уповаючи на даннїи Церквою отпустъ, употребляли тымъ ревнѣйше средствъ до вѣчнаго спасенїя. А кождо же не порушило бы то необычайне, пламенне набоженство до Спасителя роду людского, яке кождому впадае въ очи? Истинно, найлѣпшїи часы христїанства пригадати муситъ той западъ тысячей и тысячей людей, що то единымъ сердцемъ и едиными усты отъ Выходу до Западу голосятъ честь и славу Іисуса Христа. О кобы то той западъ для прадѣднои религіи выкликавъ и загальнїи западъ; кобы примѣръ многихъ потягнувъ за собою и всѣхъ прочихъ. Щожъ бо есть въ нашихъ часахъ потрібнѣйше, якъ не всесторонне привернене въ державахъ христїанского духа и давныхъ чеснотъ? Та то есть власне наибольшимъ лихомъ, що такъ многїи иншїи суть глухїи, и не хотять слухати голосу накликающо до обно-

tore orbis terrarum, moresque et instituta christiana deseruisse, utique exsuscitarent et ipsi sese, certissimumque interitum effugere converso itinere properarent.

Iamvero tueri in terris atque amplificare imperium Filii Dei, divinorumque beneficiorum communicatione ut homines salvi sint contendere, munus est Ecclesiae ita magnum atque ita suum, ut hoc in opere maxime omnis eius auctoritas ac potestas consistat. Id Nos in administratione Pontificatus maximi, perdifficili illa quidem ac plena curarum, videmur ad hunc diem pro viribus studuisse: vobis autem, venerabiles Fratres, usitatum certe est, immo quotidianum, praecipuas cogitationes vigilasque in eodem negotio Nobiscum consumere. Verum utrique debemus pro conditione temporum etiam maiora conari, nominatimque per sacri opportunitatem Anni disseminare latius notitiam atque amorem Iesu Christi, docendo, suadendo, hortando, si forte exaudiri vos nostra queat, non tam eis, dicimus, qui effata christiana accipere pronis auribus consueverunt, quam ceteris omnibus longe miserimis, christianum retinentibus nomen, vitam sine fide, sine amore Christi agitantibus. Horum Nos maxime miseret: hos nominatim velimus, et quid agant et quorsum evasuri sint, ni resipuerint, attendere.

Iesum Christum nullo unquam tempore nullaque ratione novisse,

вленя такои побожности. Коли бы то они знали *даръ Божїи*, коли бы вѣдали, що нема бѣльшого нещастя, якъ отпати отъ Спасителя міра и покинути звичаѣ та обычаѣ Христїанскїи — то пробудили бы ся съ певностїю и они, и старали бы ся, завернувшись зъ дороги, уйти очеведнои погибели!

Защицати и ширити на земли царство Сына Божого, и старати ся, чтобы люде черезъ участь въ дарахъ Божїихъ спасли ся, — есть задачей Церкви, такъ великою и такъ ей властивою, що власне въ томъ почивае цѣла ея сила и власть. Мы, якъ гадаемъ, стремѣли до того черезъ цѣльнїи часъ нашого трудного а въ клопоты повного Понтификату ажъ по самъ нынѣшнїи день; а и Вы, Пречестнїи Братя, збуживаете звичайно, ба щоденно, Вашїи мысли и гадки и Вашѣи часъ разомъ съ Нами для тои самои справы. Одлакъ мы всѣ мусимъ зѣ взгляду на теперѣшнїи часъ стремѣти до еще чогось бѣльшого, именно, по поводу *святого лета* пѣзнане Іисуса Христа и любовь къ нему наукою, радою и наказуванемъ чимъ разъ дальше ширити такъ, чтобы нашъ голосъ таки разъ уже найшовъ послухъ, и то, якъ гадаемъ, не такъ у тыхъ, котрїи христїанскїи науки и безъ того радо прїймають, якъ радше у тыхъ нещастливыхъ, котрїи носять имя христїанскє, но жїють безъ вѣры и любви до Іисуса Христа. Тыхъ жалувемъ мы найбільше; тыхъ особливо хотѣли бысьмо привести до пѣзнаня, що то они чинятъ, и до чого допродвядать, коли не вйдуть въ себе самихъ.

Що не пѣзнало ся никогди и нїякъ Іисуса Христа, есть певно ве-

summa infelicitas est, vacat tamen pervicacia atque ingrati animi vitio: repudiare aut oblivisci iam cognitum, id vero scelus est adeo tetrum atque insanum, ut in hominem cadere vix posse videatur. Principium enim atque origo ille est omnium bonorum: humanumque genus, quemadmodum sine Christi beneficio liberari nequiverat, ita nec conservari sine eius virtute potest. *Non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri*¹. Quae vita mortalium sit, unde exsulet Iesus, *Dei virtus et Dei sapientia*, qui mores, quae extrema rerum non satis docent exemplo suo expertes christiani luminis gentes? Quarum qui parumper meminerit vel adumbratam apud Paulum² caecitatem mentis, depravationem naturae, portenta superstitionum ac libidinum, is profecto defixum misericordia simul atque horrore animum sentiat.—

Comperta vulgo sunt, quae memoramus hoc loco, non tamen meditata, nec cogitata vulgo. Neque enim tam multos abalienaret superbia, aut discordia languefaceret, si divinatorum beneficiorum late memoria coleretur, saepiusque repeteret animus, unde hominem Christus eripuit, et quo provexit. Exheres atque exsul tot iam aetates in interitum gens humana quotidie rapiebatur, formidolosis illis aliisque implicata malis, quae primorum parentum pepererat delictum, nec ea erant ulla humana

¹ Act. IV, 12.

² Ad Rom, I.

ликимъ несчастемъ, но все таки свободнымъ отъ закаменѣлости та невидячности; но познавши его, покинути его и забыть, есть такъ мерккимъ и безразумнымъ беззаконствомъ, що здавало бы ся у чоловіка бути неможливимъ. Тажъ Христосъ есть початкомъ и жереломъ всякого блага, а рідъ людскій якъ не мѳгъ безъ Христа бути спасенымъ такъ не може безъ него и удержати ся. *Нѣсть ли о единомъ иномъ спасенія. Нѣсть бо иного имене подъ небесемъ даннаго въ чловѣцѣхъ, о немъ же подобаетъ спастися намъ* (Дѣян. 4, 12.). Чижь народы, позбавлені христіанства не доказують явно своимъ примѳромъ, яке есть жите людей, отъ которого буває отдаленій Іисусъ, Божія сила и Божія премудрость; якъ выглядаетъ тыхъ людей норовственнѳсть и якъ то они кѳнчатъ? Потреба тѳлько згадати собѳ на ихъ у св. Павла (Рим. 1.) представлену духовну слѳпоту, розворотнѳсть, потворну сувѳрнѳсть и порочнѳсть, абы переняти ся рѳвно жалемъ, якъ и грозою.

Се, про що тутъ згадуемъ, есть загално знанимъ, но не такъ загално зваженимъ и розваженимъ. Бо такъ многихъ не отчужовала бы гордѳсть и не обезсиляло бы недбалство, коли бы памятало ся на добродѳства Божія, и розважало ся, зъ якои пропасти Христосъ чоловіка выдобувъ и якъ ысоко его пѳднѳсь. Позбавленій небесного наслѳдія и на выгнана сказаній ишовъ рѳдъ людскій уже тѳлько вѳбѳвъ на погибель середъ переражающои недолѳ, провиненои грѳхомъ первыхъ людей, якѳй нѳяка сила людска зарадити не могла, доки не явивъ ся Христосъ Господь яко Спаситель изъ небесъ. Божь

ope sanabilia, quo tempore Christus Dominus, demissus e caelo liberator, apparuit. Eum quidem victorem domitoremque *serpentis* futurum, Deus ipse in primo mundi ortu spondederat: inde in adventum eius intueri acri cum expectatione desiderii saecula consequentia. In eo spem omnem repositam, sacrorum fata vatum perdiu ac luculente cecinerant: quin etiam lecti cuiusdam populi varia fortuna, res gestae, instituta, leges, ceremoniae, sacrificia, distincte ac dilucide praesignificaverant, salutem hominum generi perfectam absolutamque in eo fore, qui sacerdos tradebatur futurus, idemque hostia piacularis, restitutor humanae libertatis, princeps pacis, doctor universarum gentium, regni conditor in aeternitate temporum permansuri. Quibus et titulis et imaginibus et vaticiniis specie variis, re concinentibus, ille designabatur unus, qui propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos, pro salute nostra sese aliquando devoveret. Saue cum divini venisset maturitas consilii, unigenitus Filius Dei, factus homo, violato Patris numini cumulatissime pro hominibus uberrimeque satisfecit de sanguine suo, tantoque redemptum pretio vindicavit sibi genus humanum. *Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis... sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati*¹. Ita omnes in universum homines potestati iam imperioque suo subiectos, quod cunctorum ipse et conditor est et conservator, vere proprieque redimendo, rursus fecit iuris sui. *Non estis vestri: empti enim estis pretio magno*². Hinc a Deo in-

¹ I Pet. I, 18-19. ² I Cor. VI, 19-20.

обѳдявъ самъ Богъ уже на початку исторіи рода людского яко побѳдителя и поскромителя *змія*; на него чекали съ горячою тугою грядущій вѳки. Шо въ нѳмъ цѳла надѳя, предсказали давно и ясно святіи пророки; ба и выбраного народа всѳляка доля; его подвиги, установы, законы, обряды и жертвы дали пѳзнати выразно и ясно, шо рѳдъ людскій доступитъ совершенного спасенія въ Тѳмъ, который даній бувъ яко будущій жрецъ а заразомъ и жертва примирительна, яко обновитель людской свободы, князь мира, учитель всѳхъ народѳвъ, творецъ царства вѳчного. Черезъ всѳ тѳ рѳжнороднѳй, но шо до самой рѳчи все таки съ собою згѳднѳй назвы, образы и пророцтва бувъ означеній той Единъ, шо то зъ найбѳльшой любви, якою насъ возлюбивъ, мавъ колись пожертвовати ся за наше спасенія. И дѳйсно, коли прѳйшовъ часъ сповнѳния волѳ Божои, то единороднѳй Сынъ Божій, ставшійся чоловікомъ, надоложивъ ображеному божественному Отцу за насъ людей обильно кровію своею, а за такъ ысоку цѳну откупивъ и присвоивъ собѳ зновъ рѳдъ людскій. *Не истлѳнимъ серебромъ или златомъ избавитесь отъ суетнаго вашего житія, но честною кровію яко агнца непорочна и пречиста Христа* (I. Петр. 1, 18.). Въ сей способѳ набувъ днѳ собѳ зновъ на власнѳсть всѳхъ людей, его державѳ и власти и такъ вже пѳдчиненыхъ, бо всѳхъ ихъ днѳ создворитель и вседержитель. *Нѣсте свои, куплени бо есте цѳною* (I. Кор. 6, 19.). Такъ то Богъ въ Христѳ зновъ все обновивъ. *Сказавъ намъ тайну воли своея, по благословенію своему, еже прежде положи въ немъ:*

staurata in Christo omnia. *Sacramentum voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo*¹. Cum delleset Iesus chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, affigens illud cruci, continuo quievere caelestes irae; conturbato errantique hominum generi antiquae servitutis liberata nexa, Dei reconciliata voluntas, reddita gratia, reclusus aeternae beatitudinis aditus, eiusque potentiundae et ius restitutum et instrumenta praebita. Tum velut excitatus e veterino quodam diuturno ac mortifero dispexit homo lumen veritatis concupitum per tot saecula quaesitumque frustra: in primisque agnovit, ad bona se multo altiora multoque magnificentiora natum quam haec sint, quae sensibus percipiuntur, fragilia et fluxa, quibus cogitationes curasque suas antea finierat: atque hanc omnino esse humanae constitutionem vitae, hanc legem supremam, huc tamquam ad finem omnia referenda, ut a Deo profecti, ad Deum aliquando revertamur. Ex hoc initio et fundamento recreata revixit conscientia dignitatis humanae: sensum fraternae omnium necessitudinis exsepere peccata: tum officia et iura, id quod erat consequens, partim ad perfectionem adducta, partim ex integro constituta, simulque tales excitatae passim virtutes, quales ne suspicari quidem ulla veterum philosophia potuisset. Quamobrem consilia, actio vitae, mores, in alium abiere cursum: cumque Redemptoris late fluxisset cognitio, atque in intimas ci-

¹ Eph. 1, 9-10.

въ смотреніе исполненія времени, возгласити вселенская о Христі. (Ефес. 1, 10.). Скоро бо лишь Христосъ роздѣръ рукописаніе, яке свѣдчило противъ насъ, и прибывъ на крестѣ, уступивъ сейчасъ гнѣвъ Божій, распали ся узы давного рабства неспокойного и блудащаго роду людско-го, ѳтыскалась любовь Божя, привернулась ласка, отворились дверѣ до щасливости вѣчной, звернулось право и подались средства до ея осягненія. Тогда узрѣвъ чловѣкъ, якъ бы пробужденый зъ довгого смертного просона, такъ довго вже пожадане а надармо глядане свѣтло правды зновъ, и познавъ передъ всѣмъ, що бнѣ сотвореный до далеко бѣльшихъ и вышихъ благъ, нѣжъ се суть тѣ марнѣ и зникомѣ блага, за якими бнѣ до теперъ гонивъ, и що се есть якъ разъ назначенемъ жизни людскои, се найвысшимъ закономъ, се остаточною цѣлю всѣхъ нашихъ старанъ и забѣговъ, щобы, якъ вышлismo бѣгъ Бога, такъ и повернути колись до Бога. На тѣи основѣ и при такѣи засадѣ ѳтжила зновъ свѣдомбсть достоинства людско-го, настроились сердца до загальнои братнои любви, права и обовязки то усовершились то наново установились, а заразомъ збудились съ часомъ такѣи чесноты, о котрыхъ давна яка небудь философія и снити не могла. Такимъ чиномъ прибрали мысли, поступки, звичаѣ и обычаѣ вишу дорогу, а коли познане Спасителя широко поплило а его сила перейшла въ самѣи жилы державъ и выперла давне невѣжество та пороки, тогда то наставъ той оборотъ рѣчій, якій сплodiла християньска цивилизація народѣвъ, а якій змѣнивъ до корѣня лице землѣ.

Застанавляючись надъ тыми правдами, Пречеснѣи Братя, дбзнаемъ якось безграничнои розкоши а заразомъ и сильного побужденя до сердечной вдячности Божественному Спасителю.

Задля давной давнины стоимо вправдѣ далеко бѣгъ початку и начатку ѳтысканого спасенія; но щожъ то мае до рѣчи, коли сила спасенія есть вѣчна а его добродѣйства поздстануть неуывдаемыми и безсмертными. Той, кто природу грѣхомъ погублену разъ обновивъ, той держитъ еи и держати буде въ вѣки. *Давши себе избавленіе за всѣхъ.* (I. Тим. 2, 6.). *О Христі вси оживуть* (I. Кор. 15, 22.). *И царствію его не будетъ конца* (Л. 1, 33.). Такъ отже по ѳтвѣчному промыслу Божому лежитъ въ Христі Іисусѣ цѣле спасеніе якъ единицѣ такъ и цѣлого загалу, а тѣ, котрѣ его покидають, стягають на себе въ слѣпѣи завязтости погубель, и причиняють ся заразомъ до того, о скѣлько се бѣгъ ихъ зависить, що и загалъ людій попадае въ ту саму пропасть недолѣ и горя, зъ якои Спаситель въ своѣмъ милосердію ихъ выдубувъ.

Що разъ бѣльше и бѣльше ѳтдаляють ся бѣгъ цѣли тѣ, котрѣ удають ся на роздорожа. Подѣбно коли ѳткине ся свѣтло чистои и щирои правды, то мусить конечно духъ попасти въ тѣму а умъ помрачити ся черезъ оплакану переворотнѣсть въ переконаню. Якажъ надѣя на ицѣ-

vitatum venas virtus eius, expultrix ignorantiae ac vitiorum veterum, permanasset, tum ea est conversio rerum consecuta, quae, christiana gentium humanitate parta, faciem orbis terrarum funditus commutavit.

Istarum in recordatione rerum quaedam inest, venerabiles Fratres, infinita iucunditas, pariterque magna vis admonitionis, scilicet ut habeamus toto animo, referendamque curemus, ut potest, divino Servatori gratiam.

Remoti ob vetustatem sumus ab originibus primordiisque restitutae salutis: quid tamen istuc referat, quando redemptionis perpetua virtus est, perenniaque et immortalia manent beneficia? Qui naturam peccato perditam reparavit semel, servat idem servabitque in perpetuum; *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus...*¹. *In Christo omnes vivificabuntur...*². *Et regni eius non erit finis*³. Itaque ex aeterno Dei consilio, omnis est in Christo Iesu cum singulorum, tum universorum posita salus: eum qui deserunt, hoc ipso exitium sibi privatim coeco furore consciscunt, eodemque tempore committunt, quantum est in se, ut quam malorum calamitatumque molem pro pietate sua Redemptor depulerat, ad eam ipsam convictus humanus magna iactatus tempestate relabatur.

Rapiuntur enim errore vago optata ab meta longius, quicumque in itinera se devia comiecerint. Similiter si lux veri pura et sincera respuatur,

¹ I Tim. II, 6.

² I Cor. XV, 22.

³ Luc. I, 33.

offundi caliginem mentibus, miseraque opinionum pravitate passim infatuari animos necesse est. Spes autem sanitatis quota potest esse reliqua iis, qui principium et fontem vitae deserant? Atqui via, veritas et vita Christus est unice. *Ego sum via, et veritas, et vita*¹: ita ut, eo posthabito, tria illa ad omnem salutem necessaria principia tollantur.

Num disserere est opus, quod ipsa res monet assidue, quodque vel in maxima mortalium bonorum affluentia in se quisque penitus sentit, nihil esse, praeter Deum, in quo voluntas humana absolute possit atque omni ex parte quiescere? Omnino finis homini, Deus: atque omnis haec, quae in terris degitur, aetas similitudinem peregrinationis cuiusdam atque imaginem verissime gerit. Iamvero *via* nobis Christus est, quia ex hoc mortali cursu, tam laborioso praesertim tamque ancipiti, ad summum et extremum bonorum, Deum, nulla ratione pervenire, nisi Christo auctore et duce, possumus. *Nemo venit ad Patrem, nisi per me*². Quo modo nisi per eum? Nempe in primis et maxime, nisi per gratiam eius: quae tamen *vacua* in homine foret, neglectis praescriptis eius et legibus. Quod enim fieri, parta per Iesum Christum salute, oportebat, legem ipse suam reliquit custodem et procuratricem generis humani, qua nimirum gubernante, a vitae pravitate conversi, ad Deum homines suum securi contenderent. *Euntes docete omnes gentes:... docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis...*³ *Mandata mea servate*⁴.

¹ Io. XIV, 6.

² Io. XIV, 6.

³ Matt. XXVIII, 19-20.

⁴ Io. XIV, 15.

леніе лишае ся тымъ, котрѣ покидаютъ початокъ и жерело жита? Путь, правда и животь есть одинъ только Христосъ: *Азъ есмь путь, истина и животь* (I. 14, 6.), такъ, що коли его покине ся, то тратитъ ся и тѣ три основы такъ конечнѣ для каждого до спасенія.

Теперь приходитъ ся разсуждять о тѣмъ, що разумѣея само собою, а що каждый и середь наибольшого достатку отчувае, именно, що окрѣмъ Бога нема ничего, въ чѣмъ воля чловѣка могла бы здѣлать заспокоити ся. Цѣль чловѣка есть все таки Богъ, а цѣля жизнь тутъ на земли подабае на певного рода путешествіе. Наша же *путь* есть Христосъ, бо зъ сеи смертнои жизни, повной труду и грозы, не можемъ иначе дѣстать ся до Бога, найвышого и наибольшого изъ всѣхъ благъ, якъ лише за проводомъ и помочію Христа. *Никтоже приидетъ къ Отцу, токмо мною* (I. 14, 6.). Якъ же то только черезъ него? Передъ всѣмъ и головно черезъ его ласку; но та була бы въ чловѣцѣ *тща*, коли бы занехало ся его заповѣди и законы. I. Христосъ заслуживши намъ спасеніе лишивъ намъ, якъ то було потреба, законъ свѣй яко сторожа и защитника роду людского, подѣ котрого проводомъ люде, покинувши беззаконне жите, тымъ беспечнѣйше стремѣли бы до Бога. *Шедше научите вся языки... учаще ихъ блюсти вся, елика заповѣдахъ вамъ*. (Мѣ. 18, 19.). *Заповѣди моя соблюдайте* (I. 14, 15). А зъ того выходитъ, що головною вымоуго Христіянської религій есть, дати ся поучити въ заповѣдехъ Христовыхъ и ему яко найвышому

Ex quo intelligi debet, illud esse in professione christiana praecipuum planeque necessarium, praebere se ad Iesu Christi praeccepta docilem eique, ut domino ac regi summo, obnoxiam ac devotam penitus gerere voluntatem. Magna res, et quae multum saepe laborem vehementemque contentionem et constantiam desiderat. Quamvis enim Redemptoris beneficio humana sit reparata natura, superstes tamen in unoquoque nostrum velut quaedam aegrotatio est, infirmitas ac vitiositas. Appetitus varii huc atque illuc hominem rapiunt, rerumque externarum illecebrae facile impellunt animum ut, quod lubeat, non quod a Christo imperatum sit, sequatur.

Atqui tamen contra nitendum, atque omnibus viribus repugnandum est cupiditatibus *in obsequium Christi*: quae, nisi parent rationi, dominantur, totumque hominem Christo ereptum, sibi faciunt servientem. *Homines corrupti mente, reprobi circa fidem, non efficiunt ut non serviant... serviant enim cupiditati triplici, vel voluptatis, vel excellentiae vel spectaculi*¹. Atque in eiusmodi certamine sic quisque affectus esse debet, ut molestias etiam et incommoda sibi suscipienda, Christi caussa, putet. Difficile, quae tanto opere alliciunt atque oblectant, repellere: durum atque asperum ea, quae putantur bona corporis et fortunae, prae Christi domini voluntate imperioque contemnere: sed omnino christianum hominem oportet patientem et fortem esse in perferendo, si vult hoc, quod datum est vitae, christiane traducere. Oblitine sumus cuius corporis et cu-

¹ S. Aug. De vera rel., 37.

Господу и Цареви подчиняти ся та отдавати радо наибольшу честь и хвалу. Велика то рѣчь, и вымагае часто много труда, сильной борьбы и постоянности. Хотя бы за ласкою Спасителя людека природа отжила, то все таки поздѣтае въ вождѣмъ зъ насъ якась слабѣсть, немѣчь и порочнѣсть. Всѣлякѣ похоти тягнуть чловѣка то въ сю то въ ту сторону, а принады вышней побуждаютъ душу вти за тымъ, що ей подобае ся, а не що приказавъ Христосъ.

Та всежь таки треба тутъ спротивити ся и всѣми силами оперти ся похотемъ *въ послушаніе Христу*, такъ якъ похоти, коли не повинуютъ ся разумови, всегда перемагають, а выдержши чловѣка Христу, дѣлають го своимъ рабомъ. *Люде въ своельмъ сердци зѣпсутъ а противъ свѣри прогнѣшающъ ся не уйдутъ неволѣ; они бо суть невольниками тройкою похоти: плоти, очей и гордости житейской* (Св. Августинъ: о правдив. религійи 37). А въ тѣй борбѣ муситъ каждый такъ бути успособленнымъ, щобы бувъ готовымъ, пріяты на себе. Христа ради, всякѣ долегливости и невыгоды. Трудно оно, правда, выречи ся того, що такъ дуже пріягае и розвеселяе; тяжко и гѣрко, презирати по воли и приказу Христа то, що выдае ся добромъ тѣлеснымъ и благомъ земскимъ; но все таки муситъ христіянинъ бути сильнымъ въ долегливостяхъ, коли назначенный собѣ часъ жита хоче пережити по христіянски. Чи забу-

ius capitis simus membra? Proposito sibi gaudio sustinuit crucem, qui nobis ut nosmetipsos abnegaremus praescripsit. Ex ea vero affectione animi, quam diximus, humanae naturae dignitas pendet ipsa. Quod enim vel sapientia antiquorum saepe vidit, imperare sibi efficereque ut pars animi inferior obediat superiori, nequaquam est fractae voluntatis demissio, sed potius quaedam generosa virtus rationi mirifice congruens, in primisque homine digna. — Ceterum, multa ferre et perpeti, humana conditio est. Vitam sibi dolore vacuam atque omni expletam beatitate extruere non plus homo potest, quam divini conditoris sui delere consilia, qui culpa veteris consecraria voluit manere perpetua. Consentaneum est ergo, non expectare in terris finem doloris, sed firmare animum ad ferendum dolorem, quo scilicet ad spem certam maximorum bonorum erudimur. Neque enim opibus aut vitae delicatiori, neque honoribus aut potentiae, sed patientiae et lacrimis, studio iustitiae et mundo cordi sempiternam in caelo beatitudinem Christus assignavit.

Hinc facile apparet quid sperari denique ex eorum errore superbiaque debeat, qui, spreto Redemptoris principatu, in summo rerum omnium fastigio hominem locant, atque imperare humanam naturam omni ratione atque in omnes partes statuunt oportere: quamquam id regnum non modo assequi, sed nec definire, quale sit, queunt. Iesu Christi regnum a divina caritate vim et formam sumit: diligere sancte atque ordine, eius est fundamentum et summa. Ex

лишьмо може, якого то тѣла и якои головы всьмо мы членами? Мѣсто радости принявъ крестъ Той, который намъ приказавъ, абысьмо самыхъ себе запырали ся. А власне ѳтъ такого то усposобленя духа зависить достоинство самой природы людской. Бо, якъ то уже пѳзнала старинна премудрѳсть, поскрамляти себе самого и допроводити до того, щобы низша часть чловѣка повиновала ся высшѳй, не есть знакомъ слабосильности воли, но радше великодушноу, разумноу и чловѣка достойноу чеснотѳу. Въ прочѳмъ много зносити и терпѣти есть назначенѳмъ чловѣка. Жити житѳмъ безжурнымъ и повно щасливѳмъ не може чловѣкъ такъ само, якъ не може обвалити постановленя Сотворителя, который наслѣдки давном провины розтягнувъ на всѣ вѣки. Есть про то рѣчию разумноу, не чекати на земли конця горя, но великодушно зносити горе и такимъ чиномъ набрати певнои надѣи на найвысшй блага. Бо не достаткамъ и роскошноу житю, не почестямъ и власти, а терпѣнѳю и слезамъ та стремленю до справедливости и чистотѣ сердца назначивъ Христосъ вѣчне блаженство въ небѣ.

А зъ того легко поняти, що то надѣяти ся можна по збоченю та гордости тыхъ, що то на перекѳръ верховнѳй власти Спасителя ставлятъ чловѣка на самѳмъ щитѣ вселенной та постановляютъ, що надъ всякою тварѳю и всякою ея частиною має царствовати одна лише природа людска, хотяй такого царства анѣ осягнути анѣ навѣтъ близше означити не могутъ. Царство Исуса Христа бере свѳй початокъ и свою силу ѳтъ Божои любви; упорядко-

quo illa necessario fluunt, officia inviolate servare: nihil alteri de iure detrahere: humana caelestibus inferiora ducere: amorem Dei rebus omnibus antepone. Sed isthaec dominatio hominis, aut aperte Christum reiicientis aut non curantis agnoscere, tota nititur in amore sui, caritatis expertis, devotionum nescia. Imperet quidem homo, per Iesum Christum licet: sed eo, quo solo potest, pacto, ut primum omnium serviat Deo, eiusque ab lege normam religiose petat disciplinamque vivendi.

Legem vero Christi dicimus non solum praecepta morum naturalia, aut ea quae acceperunt antiqui divinitus, quae utique Iesus Christus omnia perfecit et ad summum adduxit declarando, interpretando, sanciendo: verum etiam doctrinam eius reliquam, et omnes nominatim ab eo res institutas. Quarum profecto rerum caput est Ecclesia: immo ullaene res numerantur Christo auctore institutae, quas non illa cumulate complectatur et contineat? Porro Ecclesiae ministerio, praeclarissime ab se fundatae, perennare munus assignatum sibi a Patre voluit: cumque ex una parte praesidia salutis humanae in eam omnia contulisset, ex altera gravissime anxius, ei ut homines perinde subessent ac sibimetipsi, eandemque studiose et in omni vita sequerentur ducem: *qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit*¹. Quocirca omnino petenda ab Ecclesia lex Christi est: ideoque via homini Chri-

вана и свята любовь есть его основою и его щитомъ. А зъ ней вновь выплывае конечно: незломне повне не обовязкѳвъ, нѣ найменше оскорблене чужого права, першенство справъ небесныхъ передъ справами людскими, любовь Бога надъ все и передъ всѳмъ. Противно же цѣле то владѣнѳе чловѣка, который явно ѳткидае Христа або его знати не хоче, опирае ся лишь на самолюбовствѣ и не знае никакого пожертвованя. Вправдѣ позволяе I. Христосъ чловѣкови повелѣвати та радити, но лишь пѳдъ условѳямъ, щобы передъ всѳмъ служивъ Богу та съ его закона бравъ собѣ правило и норму житя.

Закономъ же Христа называемъ не лишь самѳй природнѳй заповѣди обычаѳвъ або заповѣди въ Старѳмъ Завѣтѣ Богомъ данѳй, котрѳ то власне I. Христосъ доповнивъ, и пояснивши ихъ и затвердивши, до найвысшого совершенства пѳднѣсь—но и прочу его науку и всѣ его установы. А mezi тыми занимае съ певностѳю Церковь его найвысше мѣсце, ба нема такой установы Христовой, якои бы Церковь не обѳймала и въ собѣ не мѣстила. Въ тѳй Церквѣ, такъ славно основанѳй, має по его воли по всѣ часы продовжати ся чинѣ, небеснымъ Отцемъ ему повѣренный, а дпятого якъ зложивъ ѳнъ въ нѣй зъ одной стороны всѣ средства спасеня, такъ зъ другой стороны якъ найстроже постановивъ, щобы ея люде такъ само повиновали ся, якъ ему самому, и за ея проводомъ поступали старанно въ цѣлѳй своѳй жизни: *слушай васъ, мене слушаетъ, а отметаетъ ся* (И. 10, 16.). — Для того треба закона Христового

¹ Luc. x, 16.

stus, via item Ecclesia: ille per se et natura sua; haec, mandato munere et communicatione potestatis. Ob eam rem quicumque ad salutem contendere seorsum ab Ecclesia velint, falluntur errore viae, frustra contendunt.

Quae autem privatorum hominum, eadem fere est caussa imperiorum: haec enim ipsa in exitus perniciosos incurrere necesse est, si digrediantur de via. Humanae procreator idemque redemptor naturae, Filius Dei, rex et dominus est orbis terrarum, potestatemque summam in homines obtinet cum singulos, tum iure sociatos. *Dedit ei potestatem, et honorem, et regnum: et omnes populi, tribus et linguae ipsi servient*¹. *Ego autem constitutus sum rex ab eo.... Dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae*². Debet ergo in convictu humano et societate lex valere Christi, ita ut non privatae tantum ea sit, sed et publicae dux et magistra vitae. Quoniamque id ita est provisum et constitutum divinitus, nec repugnare quisquam impune potest, idcirco male consulitur rei publicae ubicumque instituta christiana non eo, quo debent, habeantur loco. Amoto Iesu, destituitur sibi humana ratio, maximo orbata praesidio et lumine: tum ipsa facile obscuratur notio causssae, quae caussa, Deo auctore, genuit communem societatem, quaeque in hoc consistit maxime ut, civili coniunctione adiutrice, consequantur cives naturale bonum, sed prorsus summo illi, quod

¹ Daniel. VII, 14.

² Ps. II.

глядѣти въ Церквѣ; для того есть путемъ для чоловѣка Христосъ, а такъ само и Церковь; Христосъ самъ черезъ себе и зъ природы своей, а Церковь силою переданого уряду и повѣренои ей власти. Для того суть на блудной пути тѣ, що оподаль бѣтъ Церкви хотять стремѣти до спасенія, и стремятъ надармо.

А що сказано о единичяхъ, то тычить ся и державъ; и они мусятъ конечно дѣйти до упадку, коли зйдуть изъ пути. Сотворитель и Спаситель природы людской, Сынъ Божій, есть Царемъ и Господемъ цѣлого свѣта и має найвышу власть надъ всеми людьми, такъ поодинокими, якъ и правно зборганизоваными. *И тому дадеся власть и честь и царство, и вси людѣ, племена и языци тому поработаютъ* (Дан. 7, 14.) *Азъ же поставленъ есмь царь отъ него... и дамъ ти языки достояніе твоё и одержаніе твоё концы земли* (Пс. 2, 6.). Въ пожитю и товариствѣ людскѣмъ муситъ про то владѣти Христовый законъ, такъ чтобы бувъ не лишь въ приватнѣмъ но и въ публичнѣмъ житю учителемъ и проводникомъ. А що то все самъ Богъ зарядивъ и установивъ, и що тому никто безкарно противити ся не може, протѣ зле прислуговують ся державѣ всюда тамъ, где христіанскій установы не допускають ся до того становища, яке имъ належитъ ся. Усуне ся Христа на бѣкъ, то упадае разумъ людскій, позбавленный наибольшой защиты и свѣтла; тогда то затемняе ся легко саме понятіе причины, котра по воли Божій сплодила державу, а котра головни въ томъ лежитъ, чтобы громадяне за помочію державы осягали природне добро, но все таки згдно съ най-

supra naturam est, perfectissimoque et perpetuo bono convenienter. Occupatis rerum confusione mentibus, ingrediuntur itinere devio tam qui parent, quam qui imperant: abest enim quod tuto sequantur, et in quo consistant.

Quo pacto miserum et calamitosum aberrare de via, simillime deserere veritatem. Prima autem et absoluta et essentialis veritas Christus est, utpote Verbum Dei, consubstantiale et coaeternum Patri, unum ipse et Pater. *Ego sum via, et veritas*. Itaque, si verum quaeritur, pareat primum omnium Iesu Christo, in eiusque magisterio segura conquiescat humana ratio, propterea quod Christi voce loquitur ipsa veritas. — Innumerabilia genera sunt, in quibus humani facultas ingenii, velut in uberrimo campo et quidem suo, investigando contemplandoque, libere excurrat, idque non solum concedente, sed plane postulante natura. Illud nefas et contra naturam, continere mentem nolle finibus suis, abiectaue modestia debita, Christi docentis aspernari auctoritatem. Doctrina ea, unde nostra omnium pendet salus, fere de Deo est rebusque divinissimis: neque sapientia hominis cuiusquam peperit eam, sed Filius Dei ipso ab Patre suo totam hausit atque accepit: *Verba quae dedisti mihi, dedi eis*¹. Idcirco plura necessario complectitur, non quae rationi dissentiant, id enim fieri nullo pacto potest, sed quorum altitudinem cogitatione assequi non magis possumus, quam comprehendere, qualis est in se, Deum. At enim si tam multae res existunt occultae et a na-

¹ Іо. XVII, 8.

вышимъ, найсовершенѣйшимъ, надприроднымъ и вѣчнымъ добромъ. А коли таке помѣшане понятій наступило, то сходять на бездорожа такъ поддані, якъ и владѣтелѣ; бо нема тутъ вже анѣ певного проводника анѣ певной цѣли.

Якъ гѣрко и нещастно есть, зблудити зъ дороги, такъ и покинути правду. Перша же, абсолютна и естественна истина есть Христосъ, яко Слово Божье, соприносущие и собезначальне Отцу, единосъ Отцемъ. *Азъ есмь путь и истина*. Длятого, коли ходять о правду, то най розумъ людскій слухае передъ всемъ Христа и полагае напевно на его науку, бо черезъ голосъ Христа говоритъ сама истина. Суть безчисленній предметы знанія, якихъ сила ума людского въ своѣй области доходити може, и то не толькѣ за згодою, но и на домагане природы. Но беззаконьствомъ есть се и противъ природы, не хотѣти держати ума въ своихъ границяхъ и, бѣгложивши всякую скромнѣсть бѣкити повагу науки Христовои. Наука Христова, бѣтъ котрой въ цѣлости зависить наше спасеніе, учить о Бозѣ и рѣчахъ Божіихъ; и не сплодила ей ніяка мудрѣсть людска, но Сынъ Божій зачерпнувъ еи и бставъ въ цѣлости бѣтъ самого своего Отца. *Глаголю, ижеже дамъ еси мнѣ, дамъ имъ* (І. 17, 8.). Для того має она въ собѣ конечно много такого, що вправдѣ не протявить ся розумови, бо се есть неможливымъ, но що мы такъ само мыслею досягнути не можемъ, якъ не можемъ поняти, якимъ есть властиво Богъ. Коли вже въ самѣй природѣ суть такъ многі рѣчи укриті и таемничі, якихъ ніякій разумъ людскій объяснить не може, о котрыхъ однакъ ни-

tura ipsa involutae, quas nulla queat humana explicare sollertia, de quibus tamen nemo sanus dubitare auserit, erit quidem libertate perverse utentium non ea perferre quae supra universam naturam longe sunt posita, quod percipere qualia sint non licet. Nolle dogmata huc plane recidit, christianam religionem nullam esse velle. Porro flectenda mens demisse et obnoxie in obsequium Christi, usque adeo, ut eius numine imperioque velut captiva teneatur: *In captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi*¹. Tale prorsus obsequium est, quod Christus sibi tributum vult; et iure vult, Deus est enim, proptereaque sicut voluntatis in homine, ita et intelligentiae unus habet summum imperium. Serviens autem intelligentia Christo domino, nequaquam facit homo serviliter, sed maxime convenienter tum rationi, tum nativae excellentiae suae. Nam voluntate in imperium concedit non hominis cuiuspiam, sed auctoris sui ac principis omnium Dei, cui subiectus est lege naturae: nec astringi se humani opinione magistri patitur, sed aeterna atque immutabili veritate. Ita et mentis naturale bonum, et libertatem simul consequitur. Veritas enim, quae a Christi magisterio proficiscitur, in conspicuo ponit, unaquaeque res qualis in se sit et quanti: qua imbutas cognitione, si perceptae veritati paruerit homo, non se rebus, sed sibi res, nec rationem libidini, sed libidinem rationi subiiciet: peccatique et errorum pessima servitute depulsa, in libertatem praestantissimam vindicabitur: *Cognoscetis veritatem, et veritas liberabit*

¹ II. Cor. x, 5.

кто разумный сумнѣвати ся не смѣе, то буде се лишь переворотнымъ надбуживемъ свободы, не хотѣти допустити, що суть и рѣчи надприроднѣи, якихъ никакъ поняти не можна. Не хотѣти догмѣ, значить то само, що не хотѣти религiи христiаньской. Розумъ мусить склонити ся *въ послушанiе Христово* и поѣдати ся мовѣ въ плѣнь воли и власти Бождей: *пльняюще всякъ рзумъ въ послушанiе Христово*, (II. Кор. 10, 5.). Есть то послушенство, якого Христосъ правно домагае ся, бо бгъ есть Богъ, и мае прото найвышу власть якъ надъ волею чловѣка, такъ и надъ его розумомъ. А служачи розумомъ Христу Господеву, не поступае совѣмъ чловѣкъ по рабски, но зовѣмъ бгпоувѣдно такъ розумови якъ и природному своему достоинству. Бо бгъ поѣдае ся не поѣдъ власть якогось чловѣка, но поѣдъ власть своего Сотворителя и Господа, передъ всемъ Бога, котрому вже по закону природы есть поѣдчиненымъ; такъ само не дае бгъ тутъ вязати ся поглядами якогось земского учителя, но вѣчно и неизмѣнно истинно. Такимъ чиномъ осягае бгъ природно добро душевне, а заравомъ и свободу. Истина бо, походяча зъ Христовой науки дае ясно познати, яка есть кожда рѣчь и яка ея цѣна; а коли чловѣкъ, выносаженный тымъ познанемъ, поѣде за голосомъ сеи истини, то поѣдасть не себе рѣчамъ, а рѣчи совѣ; не розумъ пристрасти, а пристрасть розумови, и поѣднее ся такъ, по вызволеню себе зъ найбгршон невольѣ, бо невольѣ грѣха и заблужена — до найвышшійшой свободы. *Познаете истину, и истина свободитъ вы* (I. 8, 32.). Рѣчь ясна отъ

*vos*¹. — Apparet igitur, quorum mens imperium Christi recusat, eos pervicaci voluntate contra Deum contendere. Elapsi autem e potestate divina, non propterea solutiores futuri sunt: incident in potestatem aliquam humanam: eligent quippe, ut fit, unum aliquem, quem audiant, cui obtemperent, quem sequantur magistrum. Ad haec, mentem suam, a rerum divinarum communicatione seclusam, in angustiorem scientiae gymnum compellunt, et ad ea ipsa, quae ratione cognoscuntur, veniet minus instructi ad proficiendum. Sunt enim in natura rerum non pauca, quibus vel percipiendis, vel explicandis plurimum affert divina doctrina luminis. Nec raro, poenas de superbia sumpturus, sinit illos Deus non vera cernere, ut in quo peccant, in eo plectantur. Utraque de caussa permultos saepe videre licet magnis ingeniis exquisitaque eruditione praeditos, tamen in ipsa exploratione naturae tam absurda consectantes, ut nemo deterius erraverit.

Certum igitur sit, intelligentiam in vita christiana auctoritati divinae totam et penitus esse tradendam. Quod si in eo quod ratio cedit auctoritati, elatior ille animus, qui tantam habet in nobis vim, comprimitur et dolet aliquid, inde magis emergit, magnam esse in christiano oportere non voluntatis dumtaxat, sed etiam mentis tolerantiam. Atque id velimus meminisse, qui cogitatione sibi fingunt ac plane mallent quamdam in christiana professione et sentiendi disciplinam et agendi,

¹ Io. VIII. 32.

же, що тѣ, котрыхъ умъ прогивить ся власти Христовой, повстають упорчиво противъ Бга самого. Однакъ вырвавши ся зъ поѣдъ власти Божой не стають ся еще черезъ то свободнѣйшими; они впадають за то въ власть якого небудь чловѣка; бо выберуть совѣ, якъ то и дѣйсно будвае, когось, котрого будутъ слухати и его науцѣ повиновати ся. Надъ то загаяють такъ своего духа, позабленого участи въ рѣчахъ Божихъ, на тѣснѣйше поле знания и стають ся черезъ то менше способными до поступу навѣтъ въ тыхъ рѣчахъ, якѣ познають розумомъ своимъ. Есть бо въ природѣ не мало рѣчий, до котрыхъ зрозумлена и выяснена причинае ся дуже наука Божя. Нерѣдко такожь не дозволяе имъ Богъ познати правду въ покаране за гордбсть, абы именно покарати ихъ тымъ, въ чомъ они грѣшать. Зъ обохъ тыхъ причинъ можна часто видѣти много даровитыхъ и высокоученыхъ людей доходящихъ въ наукахъ природныхъ до такихъ абсурдбвъ, въ якѣ хйба никто вже ббльше попасти не мбгъ бы.

Рѣчь певна отже, що въ жизни христiаньской розумъ повазѣ Бождей зовѣмъ и въ цѣлости поѣдати ся мусить. А коли при тѣмъ поѣдчинню розуму поѣдъ повагу тая зарозумѣлбсть, яка въ кождбмъ зъ насъ мае тблько силы, чуетъ ся бути упоелѣдженою и дбткненою — то есть се тблько однакъ доказъ ббльше, що христiанинъ потрѣбуе не тблько великого поскромления воле, но и поскромления розуму. О тѣмъ нехай бы памятали тѣ, що то въ христiаньской религiи гадали бы, ба и волебли бы, поставити таку норму мыслени и поступаюая, котрой вымоги були

cuius essent praecepta molliora, quaeque humanae multo indulgentior naturae, nullam in nobis tolerantiam requireret, aut mediocrem. Non satis vim intelligunt fidei institutorumque christianorum: non vident, undique nobis occurrere *Crucem*, exemplum vitae vexillumque perpetuum iis omnibus futurum, qui re ac factis, non tantum nomine, sequi Christum velint.

Vitam esse, solius est Dei. Ceterae naturae omnes participes vitae sunt, vita non sunt. Ex omni autem aeternitate ac suapte natura *vita* Christus est, quo modo est veritas, quia Deus de Deo. Ab ipso, ut ab ultimo augustissimoque principio, vita omnis in mundum influxit perpetuoque influit: quidquid est, per ipsum est, quidquid vivit, per ipsum vivit, quia *omnia per Verbum facta sunt, et sine ipso factum est nihil quod factum est.* — Id quidem in vita naturae: sed multo meliorem vitam multoque potiore satis iam tetigimus supra, Christi ipsius beneficio partam, nempe *vitam gratiae*, cuius beatissimus est exitus *vita gloriae*, ad quam cogitationes atque actiones referendae omnes. In hoc est omnis vis doctrinae legumque christianarum ut *peccatis mortui, iustitiae vivamus*¹, id est virtuti et sanctitati, in quo moralis vita animorum cum explorata spe beatitudinis sempiternae consistit. Sed vere et proprie et ad salutem apte nulla re alia, nisi fide christiana, alitur iustitia. *Iustus ex fide vivit*². *Sine fide impossibile est placere Deo*³. Itaque sator et parens et al-

¹ 1 Pet. II, 24.

² Galat. III, 11.

³ Hebr. XI, 6.

бы лекшій и для людской природы блажлившій, а отъ насъ не вымали бы ніякого або малого то́лько труда. Ти люди не розумѣють гараздъ сути христіянської вѣры и христіянскихъ установъ; они не бачать, що изъ всѣхъ сторонъ стає намъ передъ очи *крестъ* яко образъ жизни и вѣчный прапоръ для всѣхъ тыхъ, котрѣ въ слѣды Христа поступками и учинками, а не самымъ лише именемъ вступати хотѣли бы.

Только одинъ Богъ есть житѣмъ. Всѣ иныи твари мають участь въ житію, но житѣмъ не суть. Отъ вѣка же и по своей природѣ есть *животъ* — Христосъ, такъ само якъ Онъ есть правдою, бо есть Богъ отъ Бога. Отъ Него, яко отъ остаточного и отъ найвысшого начала вѣйшла всяка жизнь въ міръ, и все еще входити буде; що есть, есть черезъ него; а що жив, черезъ него жив, бо *в я тьмѣ быша, и безъ него ничтоже бысть, еже бысть* (I. 1, 3.). Такъ то має ся рѣчь що до житя природного; но о далеко лѣнше и далеко выше житя потрудилисьмо вже выше а то о *животѣ благодати*, заслуженный дѣломъ спасенія Христоваго, которого всеблаженный конецъ есть *животъ славы*, а до которого всѣ нашѣ мысли и учинки звертати ся мають. Цѣла сила науки и законѣвъ христіянскихъ лежить въ тѣмъ, *да отъ грѣхъ избывше правдою поживемъ* (I. Петр. 2, 24), т. е. въ праведности, святости и чеснотѣ, въ чѣмъ почиває моральне житє душевное съ незломною надѣєю на вѣчне блаженство. Но ніяка рѣчь инша не поддерживаетъ такъ дуже праведности и не причиняє ся такъ истинно и властиво до спасенія якъ вѣра христіянська. *Праведный отъ вѣры живъ будетъ* (Гал. 3, 11.).

tor fidei Iesus Christus, ipse est qui vitam in nobis moralem conservat ac sustentat: idque potissimum Ecclesiae ministerio: huic enim, benigno providentissimoque consilio, administranda instrumenta tradidit, quae hanc, de qua loquimur, vitam gignerent, generatam tuerentur, extinctam renovarent. Vis igitur procreatrix eademque conservatrix virtutum *salutarium* eliditur, si disciplina morum a fide divina diiungitur: ac sane despoliant hominem dignitate maxima, vitaeque deiectionem supernaturali ad naturalem perniciosissime revolvunt, qui mores dirigi ad honestatem uno rationis ministerio volunt. Non quod praecepta naturae dispicere ac servare recta ratione homo plura non queat: sed omnia quamvis dispiceret et sine ulla offensione in omni vita servaret, quod nisi opitulante Redemptoris gratia non potest, tamen frustra quisquam, expers fidei, de salute sempiterna confideret. *Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmet; et arescet, et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet*¹. *Qui non crediderit, condemnabitur*². Ad extremum quanti sit in se ipsa, et quos pariat fructus ista divinae fidei contemptrix honestas, nimis multa habemus documenta ante oculos. Quid est quod in tanto studio stabiliendae augendaeque prosperitatis publicae, laborant tamen ac paene aegrotant civitates tam multis in rebus tamque gravibus quotidie magis? Utique civilem societatem satis aiunt fretam esse per se ipsam: posse sine praesidio institutorum christianorum commode

¹ Іо XV, 6.

² Marc. XVI, 16.

Безъ вѣры не возможно есть угодити Богу (Евр. 11, 6.). А творцемъ, родичомъ и плекателемъ вѣры есть самъ І. Христосъ, котрый жизнь моральну въ насъ утримує и поддерживаетъ, а то особливо за помощію Церкви своєи, тѣй бо отдавъ отъ, въ всемілостивѣмъ промыслѣ своѣмъ до розпорядимости средства, котры бы жизнь, о якѣй тутъ бесѣда, плодили, сплodgeну хоронили, а коли бы згасла, обнавляли. Творчая поддерживающа сила *спасительныхъ* честию гасне, коли обычаиность отъ вѣры Божои отлучає ся, а тѣ, що то одинъ лише розумъ хотять поставити учителемъ обычаиности, позабываютъ чловѣка безперечно его наибольшого достоинства и стручаютъ его зъ жизни надприродной, на его наибольшу згубу, въ саму лише жизнь природну. А се не длятого, яко бы чловѣкъ здоровымъ разумомъ заповѣди природній лѣзнати и держати не мѣгъ; противно, коли бы ихъ и всѣ лѣзнавъ та безъ всякой провинны въ цѣлѣй своей жизни державъ, то все таки надармо ожидавъ бы вѣчного спасенія, коли бы не мавъ вѣры. *Аще кто въ мнѣ не пребудетъ, извержется вонъ, якоже розга, и исхышетъ, и собираютъ ю и въ огнь влагаютъ и сгараетъ* (I. 15, 6.). *Иже не иметъ вѣры, осужденъ будетъ* (Мр. 16, 16.). Що значить въ бѣнци и якѣ плоды може выдати тая праведность безъ вѣры Божои, на то маємъ ажъ занадто много доказѣвъ передъ очима. Зъ бѣнки то походитъ, що мимо такъ великого старанія о публичне добро поодинокѣй державы въ такъ многихъ рѣчахъ все таки храмають и все бѣльше и бѣльше майже що дня занепадають? Правда, кажутъ неразъ, що держава вы-

se habere, atque eo, quo spectat, uno labore suo pervenire. Hinc quae administrantur publice, ea more profano administrari malunt: ita ut in disciplina civili vitaque publica populorum vestigia religionis avitae pauciora quotidie videas. At non cernunt satis quid agant. Nam submoto numine recta et prava sancientis Dei, excidere auctoritate principe leges necesse est, iustitiamque collabi, quae duo firmissima sunt coniunctionis civilis maximeque necessaria vincula. Similique modo, sublata semel spe atque expectatione bonorum immortalium, pronum est mortalia sitienter appetere: de quibus trahere ad se, quanto plus poterit, conabitur quisque pro viribus. Hinc aemulari, invidere, odisse; tum consilia teterrima: de gradu deietam velle omnem potestatem, meditari passim dementes ruinas. Non pacatae res foris, non securitas domi: deformata sceleribus vita communis.

In tanto cupiditatum certamine, tantoque discrimine, aut extrema metuenda pernicies, aut idoneum quaerendum mature remedium. Coercere maleficos, vocare ad mansuetudinem mores populares atque omni ratione deterrere a delictis providentia legum, rectum idemque necessarium: nequaquam tamen in isto omnia. Altius sanatio petenda populorum: advocanda vis humana maior, quae attingat animos, renovatosque ad conscientiam officii, efficiat meliores: ipsa illa nimirum vis, quae multo

старчае сама для себе, що може обійти ся и безъ христiянськихъ установахъ и досягнути цѣль свою своєю власною силою. Для того волять многі чисто свѣтскій зарядъ публичныхъ справъ, такъ що въ уставодавствѣ державнѣмъ якъ и въ публичнѣмъ житію народѣмъ слѣду правдѣной релігiї щодня менше видѣти можна. Тi однакъ не видять, що творять. Бо съ усуненемъ волѣ Божої узаконяючи, що єсть добре а що зле, мусять закони пострадати свою найвышу повагу, а справедливѣсть мусить упасти, тi двѣ найсильнѣйшій и найконечнѣйшій повздержуючій сили въ горожанськѣмъ пожитю. Подѣбножь, коли разъ усуне ся надѣю на блага безсмертнiй, то вѣдно буде посягати захланно за благами земскими, зъ котрыхъ якъ найбільше для себе зарвати, буде кождий старати ся. Зъ ѣси пойдуть заздроси, зависти и ненависти; по тѣмъ нечестивіи заговори; дальше забаги наглого поваленя всякої власти, а съ часомъ и всякіи загонистіи перевороты. Не стане на внѣ спокую; не буде безпеченьства въ краю обезобразить ся злочинствами спѣльне пожитя.

При такъ великѣй борбѣ пристрастiй, при такъ небезпечнѣмъ ставѣ рѣчей, треба буде або обавляти ся крайною загибелю, або оглянути ся завчасу за зарадними средствами. Злочинцѣвъ держати въ карбахъ, промышляти надъ поправою обычайѣвъ масъ народныхъ, и всѣми способами ѣтстрашати ѣтъ проступкѣвъ въ законнѣй дорозѣ, єсть добре и конечно, но еще не все. Треба глядати вышого уздоровленя народѣмъ, треба призвати на помѣчь вышу, нѣжь людска силу, котра порушає

maioribus fessum malis vindicavit semel ab interitu orbem terrarum. Fac reviviscere et valere, amotis impedimentis, christianos in civitate spiritus; recreabitur civitas. Conticescere proclive erit inferiorum ordinum cum superioribus contentionem, ac sancta utrinque iura consistere verecundia mutua. Si Christum audiant, manebunt in officio fortunati aequae ac miserii: alteri iustitiam et caritatem sentient sibi esse servandam, si salvi esse volunt, alteri temperantiam et modum.

Optime constiterit domestica societas, custode salutarimetu iubentis, vetantis Dei: eademque ratione plurimum illa in populis valebunt, quae ab ipsa natura praecipiantur, vereri potestatem legitimam et obtemperare legibus ius esse: nihil seditiose facere, nec per coitiones moliri quicquam. Ita, ubi christiana lex omnibus praesit et eam nulla res impediatur, ibi sponte fit ut conservetur ordo divina providentia constitutus, unde efflorescit cum incolumitate prosperitas. Clamat ergo communis salus, referre se necesse esse unde numquam digredi oportuerat, ad eum qui via et veritas est vita est, nec singulos dumtaxat, sed societatem humanam universe. In hanc velut in possessionem suam, restitui Christum dominum oportet, efficiendumque ut profectam ab eo vitam hauriant atque imbibant omnia membra et partes reipublicae, iussa ac vetita legum, instituta popularia, domicilia doctrinae, ius coniugiorum convictusque domestici, tecta locupletium, officinae opificum. Nec fugiat quem-

душу и до почутя обовязку побуджає; ту именно силу, котра разъ уже спасла свѣтъ сей ѣтъ далеко гѣршого лиха и далеко бѣльшого упадку. Усуньте перешкоды и дайте духови христiянськѣму ѣтжити и завладѣти въ державѣ, а ѣтжити и сама держава. Борба клясь низшихъ съ высшими заразъ въ такѣмъ разѣ замовкне, а святіи обобѣльнi права усталагы ся черезъ взаимне почитане. Коли услухають Христа, то поступати будуть по своѣмъ обовязку такъ богатіи, якъ и убогіи; въ своѣмъ власнѣмъ интересѣ будуть одніи почувати ся до справедливости и любви, а другіи до границѣ и мѣры.

Якъ найкрасше уложитъ ся тогда пожитя домове поѣдъ чокровомъ спасительной боязни передъ Богомъ, котрый одно приказує, а друге заказує; тогда — будутъ межѣ народами щось значити и тi закони природнiй, котрi приказують, почитати законну власть и повиновати ся законамъ, не робити бунтѣвъ и не кнувати ничего черезъ заговори. Такъ ѣтже, где на чолѣ всего стоить христiянськiй законъ и гдо его ничо не спиняє, тамъ держитъ ся самъ собою ладъ, провидѣнiемъ Божиимъ установленный, зъ чого прозябає съ безпеченьствомъ и всякiй гараздъ. Спѣльнiй гараздъ вымагає ѣтже, вернути конечно до того, ѣтъ котрого ѣтдаляти ся николи не повинно ся було; до того, котрый єсть путь, истина и животь, и то не тѣлько для единиць, но и для цѣлого товариства людскаго. Въ того товариство, яко его достоянiє, треба Христа зновъ поставити и старати ся, щобы жизнь ѣтъ него походячу черпали и пили всѣ члены и всѣ части державы: законнiй приказы и заказы, народнi инсти-

quam, ex hoc pendere magnopere ipsam, quae tam vehementer expectitur, gentium humanitatem, quippe quae alitur et augetur non tam iis rebus, quae sunt corporis, commoditatibus et copiis, quam iis, quae sunt animi, laudabilibus moribus et cultu virtutum.

Alieni a Iesu Christo plerique sunt ignorantia magis, quam voluntate improba: qui enim hominem, qui mundum studeant dedita opera cognoscere, quam plurimi numerantur; qui Filium Dei, perpauci. Primum igitur sit, ignorantiam scientia depellere, ne repudietur aut spernatur ignotus. Quotquot ubique sunt, christianos obstentam dare velint operam, quoad quisque potest, Redemptorem suum ut noscant, qualis est: in quem ut quis intuebitur mente sincera iudicioque integro, ita perspicue cernet nec eius lege fieri quicquam posse salubrius, nec doctrina divinius. In quo mirum quantum allatura adiumenti est auctoritas atque opera vestra, venerabiles Fratres, tum Cleri totius studium et sedulitas. Insculpere populorum in animis germanam notionem ac prope imaginem Iesu Christi, eiusque caritatem, beneficia, instituta illustrare litteris, sermone, in scholis puerilibus, in gymnasiis, in concione, ubicumque se det occasio, partes officii vestri praecipuas putatote. De iis, quae appellantur *iura hominis*, satis audiit multitudo: audiat aliquando de iuribus Dei. Idoneum tempus esse, vel ipsa indicant excitata iam, ut diximus, multorum recta studia, atque ista nominatim in Redemptorem

туції, заведеня науковій, право супружеске и право родинне, палаты богачѣвъ и руководѣльнѣ робѣтничій. Най кождый памятае, що бѣть того зависить сама такъ дуже пожадана цивилизація (чоловѣколюбіе) народѣвъ, котра плакае ся и помнажае ся не такъ рѣчами тѣлесными, а то достатками и выгодами, якъ рѣчами душевными, а то похвальными обычаями и подвигами въ чеснотахъ.—

Многы суть бѣтужені бѣть І. Христа бѣльше зѣ несвѣдомости якъ зѣ злой волѣ, такъ бо, що чоловіка, що свѣтъ старають ся пѣзнати — еть дуже много; а тыхъ, що Сына Божого — дуже мало. Першою рѣчию прого най буде: несвѣдомость усунути свѣдомостию; чтобы Христа не пренебрегало ся и не презирало ся лишь ддятого, що его ся не пѣзнало. Всѣхъ отже Христіанъ, где бы они и не були, заклинаемъ, чтобы старали ся пѣзнати Спасителя своего, якъ тѣлько можна; кто на него гляне щирымъ сердцемъ и здоровымъ розсудкомъ, той побачитъ ясно, що надъ его законъ нема ничего спасительнѣйшого, а надъ его науку — ничего божественнѣйшого. А до того дуже много прачинити ся може ваша, Всч. Братя, повага и вашъ трудъ якъ и цѣлого клиру старане и ревнѣсть. Защепляти въ умы народѣвъ властиве понятие и майже образъ І. Христа, а его любовь, добродѣйства и установы пояснити письменно и устно въ школахъ мужескихъ, въ гимназіяхъ, на соборахъ и где тѣлько дасть ся случайнѣсть — буде головнымъ вашимъ обовязкомъ. О томъ, що называе ся *правомъ чоловіка*, часто чуе народъ; нехайже почуе часомъ и о правахъ Бога. Добру случайнѣсть къ тому

tot significationibus testata pietas, quam quidem saeculo insequenti, si Deo placet, in auspiciam melioris aevi tradituri sumus. Verum, cum res agatur quam non aliunde sperare nisi a gratia divina licet, communi studio summisque precibus flectere ad misericordiam insistamus omnipotentem Deum, ut interire ne patiatur, quos ipsemet profuso sanguine liberavit: respiciat hanc propitius aetatem, quae multum quidem deliquit, sed multa vicissim ad patiendum aspera in expiationem exalavit: omniumque gentium generumque homines benigne complexus, meminere suum illud: *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*¹.

Auspiciam divinarum munerum, benevolentiaeque Nostrae paternae testem vobis, venerabiles Fratres, Clero populoque vestro Apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die I Novembris An. MDCCCX, Pontificatus Nostri vicesimo tertio.

Leo PP. XIII

подае, якъ сказалисьмо, ревнѣсть, у многихъ теперь пробудивша ся, а особливо любовь къ Спасителю, такъ многими доказами теперь засвѣдѣтельствована, котру, коли Богъ позволють, яко знакъ лѣпшихъ часѣвъ грядущому столѣтію переказати на мѣр. емъ. А що тутъ ходитъ о рѣчь, якои надѣяти ся можна лише по ласцѣ Божѣй, то стараймо ся спѣльными ревными молитвами наклонити всемогущого Бога, абы не давъ пропасти тымъ, котрыхъ избавивъ пролитію кровію своею; о кобы то бѣвъ глянувъ милостиво на нашъ часы, котрѣ вправдѣ много провинили, але и за кару много горя вытерпѣли, та обнявши ласкою своею людей всѣхъ языкѣвъ и всѣхъ родѣвъ, згадавъ на свое слово: *И аще азъ вознесенъ буду отъ земли, вса привлеку къ мнѣ*. —

Въ задатокъ дарѣвъ Божихъ а въ доказъ нашей бѣтцѣвской милости, удѣляемъ Вамъ, Всч. Братя, клирови и народови вашему въ повинѣй любви о Господѣ наше Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 1. Листопада р. 1900. Нашого Понтифакату 23-го.

Левъ III. XIII.

Ч. 90.

Ч. 280/орд. — Письмо комитету Преосв. Епископѣвъ австрійскихъ, дотычае справы поединку и примусу поединкового.

Вже передъ десяти лѣтами Епископы австрійскій, свѣдомъ своихъ Пастырскихъ обовязкѣвъ, бѣтнесли ся до С. Святости Папы Льва XIII. съ умильтельнѣйшимъ письмомъ, въ котрѣмъ доносятъ о численнихъ случаяхъ поединкѣвъ и съ великимъ болемъ пѣдносятъ, що ти борбы, гѣднѣ пожалованя, узнають такожъ навѣтъ сферы называющей себе католицкими, яко установу закону,

¹Іо. XII, 32.

оперту на звичаяхъ; проте просили Епископы Св. Отца, щобы выступивъ своєю найвысшою повагою противъ такъ погубному блудови.

Папа Левъ XIII, яко найвысшій пастырь и учитель, упомнувъ насъ, Епископѣвъ австрійскихъ, съ натискомъ своимъ апостольскимъ письмомъ „Rastoralis officii“ зъ дня 12. Вересня 1891 р., щобысьмо неустанно впоювали въ вѣрныхъ науки св. католицкой Церкви дотычачй поединку, щобы вѣрній, желяючи узмыкати задосытъчупиненя, не послуговали ся средствомъ такъ нерозумнымъ и неоповѣднимъ, якъ поединокъ.

Въ слѣдствіе сего звернули австрійскій Епископы въ поданю до ц. к. цѣлого Министерства зъ д. 14. Листопада такожъ увагу ряду на погубный, злый звичай поединку.

Поединку заборонае право Боже въ десяти заповѣдяхъ, котрй цѣла людскѣсть узнала за природне право обычаеве, а именно заборонае словами: „Не убій!“ — Церковь Божа, сей защитникъ правды, якъ такожъ справедливости и обычаюности, котрй то чесноты всѣльно подддержують публичный супокѣй и порядокъ, осуджавъ поединокъ всегда дуже строго. Св. Соборъ Тридентскій оголошуе на XXV. Засѣданю Гл. 19. „о реформаціи“ всѣхъ тыхъ, що стають до поединку, або въ якій небудь спосѣбъ въ нѣмъ участвуютъ, яко позбавленыхъ чести; выключая ихъ зъ нѣдра катол. Церкви, а на случай, если въ поединку полягли, уважае ихъ за негодныхъ церковного похорону.

Згѣдно съ поступованемъ попередныхъ Св. Всел. Архіерейвъ, якъ Александра III, котрого конститүціи зарѣвно рѣшучо осудили поединки и папы Венедикта XIV, котрый въ своей конституціи „Detestabilem“ зъ дня 16. Листопада 1752 дотычній постановлена тридентскій пояснивъ и розширивъ, освѣдчивъ бл. п. св. Отець Папа Пій IX. въ письмѣ „Apostolicae Sedis“ зъ д. 12. Жовтня 1869 выразно, що кары церковнй не тѣлько ѣдносять ся до поединкуючихъ ся, але такожъ до помѣчникѣвъ и свѣдкѣвъ, до даючихъ помѣчь тымъ же и до нарочныхъ зрѣтелѣвъ; дальше до всѣхъ тыхъ, котрй допускають до нещасной борбы, або ен не сминають, о скѣлько се до нихъ належить, и то безъ взгляду на ихъ станъ и урядъ въ сусѣльности.

Мерзкѣсть поединку єсть такъ наглядна, що забороняють его и караютъ навѣтъ державнй законы, якъ се слѣдуе зъ §§. 437 — 447 и 602 войсковой уставы карной.

Немене и разумъ людскій осуджае поединки. Самопомѣчь на тѣмъ поли єсть погубна. Поединокъ єсть намѣреною, приготованою борбою, котрой зовсѣмъ недостае признакъ справедливой обороны зъ конечности; анѣ не єсть борбою, веденою пѣдъ впливомъ наглого зволнованя пристрастей. Поединокъ, котрого жереломъ єсть свавѣльнѣсть або жажда пѣметы, не приносить обидженому ніякого задосытъчупиненя, але частѣйше побѣльшае еще и робить дѣтклившимъ внутрєнне оскорбленя черезъ тѣлесне калѣцтво. Поединокъ не може змыти плямъ на чести. Задля побѣды того, котрый обидивъ, тріюмфує неслухнѣсть надъ слухнѣстю. Коли противникъ паде трупомъ, то другій попадае часто въ меланхолію, а навѣтъ збумасшествіе, такъ що поединокъ споводує часто рѣвночасно убійство и самоубійство. Надто поединокъ причиняе ся на все до зниченя щастя и поводженя цѣлыхъ родинъ. — Дальше, повѣ-

динокъ позбавляе многихъ людей можности служити ѣтчинѣ, до чого зъобовязали ся пѣдъ присягою. Поединокъ не єсть зовсѣмъ пробою ѣдваги або боязливости, анѣ оказаня почутя чести анѣ нечести.

Нашъ вѣкъ величае ся, що перевысшае попередній доскональшимъ образованемъ та бѣльшимъ поступомъ; ѣнѣ звикъ маловажити давнй установы и накликуюе до людяного поступованя съ ближними. Якъжежъ супротивъ того може бути, що помимо сего не ѣткнуде ся той неблагородной, сумной спадщини зъ минувности? Але жорстокій, нелюдскій пересуды мусять разъ чейже упасти, натомѣсть сердца всѣхъ мусить наповнити християнське почуте благородности, великодушнѣсть, сила духа и терпеливѣсть.

Зъ сего выплывае само собою, якъ погубнымъ єсть поединокъ. Єсть ѣнѣ не лишъ нарушенемъ свободы религійной и невыносимымъ примусомъ, але зъ взгляду на позитивнй права, забороняючй поединку, дѣломъ самоволь тымъ бѣльше обураючой, разъ що розпоряджае тымъ, що становить найдорожше добро човѣвка т. є. житемъ его, а по друге, що не може его оправдати жадный, хотѣбы и якъ основный взглядъ дочасный.

Примусъ поединковий, кидаячи моральну слухнѣсть и честь на припѣдокъ матеріального насильства, пѣдкопуе — оскѣлько лишъ може — основне условіе цѣлой цивилизаціи, гѣднои людскости, и наконецъ цѣлае сусѣльнѣсть до стану здичѣлости поганѣ. Мѣсто пошанованя правъ ставляе ѣнѣ пановане морального невѣльництва.

А если, якъ то подекуды приключаяе ся, карае ся дѣйстно не тыхъ, що примусъ поединковий выконували, або ему пѣддавали ся, але противно тыхъ, котрй съ правдивымъ мужествомъ опирали ся примусови и насупротивъ безправности ушановали слухнѣсть и право: то такій переворотъ публичного порядку законного становить дѣйстну погубу людской сусѣльности. Такъ таке поступоване ѣтбирае права забезпеченй уставою тымъ власне, котрй законно дѣлають. Тое тымъ самымъ пѣдкопує святѣсть и повагу права, а разомъ повагу тыхъ, котрй суть покликаны до стереженя и выконуваня уставъ. Єсть се смертію сусѣльности, котрой житемъ єсть выповнене права.

Протое Епископы, згромадженй на сегодѣшній конференціи осѣнній, упоминають вѣрныхъ якъ найусильнѣйше, щобы стисло перестерѣгали установы божй, церковнй и законы державнй, котрй безъусловно забороняють поединокъ и стисло зъобовязують совѣсть.

Належить протое выступати противъ налогу и злочину поединку въ Церквѣ и въ школѣ, въ родинѣ и въ громадѣ; нехайже виховане оперте на пѣдставахъ християнскихъ утверджує вѣрныхъ въ правдивыхъ понятіяхъ о чести и провадитъ до мужеского самоотверженя и непохитного почутя обовязу.

„Блаженни миротворцы, якъ тін сынове Бжій нарѣкѣтса“.

Вѣденъ, въ дни св. Мартина, Папы и мученика, 12. Листопада 1900.

Комитетъ епископскій.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Студня 1900.

Ч. 8581. — Въ справѣ вымѣру эквивалентовой належитости бѣтъ движимого и недвижимоу майну за VI. десятилѣтіе.

Ц. к. краева Дирекція Скарбу въ Львовѣ зъ дня 15. Жовтня 1900 Ч. 95947 переслала слѣдуюче вѣзване до оголошеня:

„Въ цѣли вымѣру эквивалентовой належитости бѣтъ движимого и недвижимоу майна за VI. десятилѣтіе (бѣтъ 1. Сѣчня 1901 до кѣнця Грудня 1910) по мысли законѣвъ зъ 9. Лютого 1850, В. з. д. ч. 50 и зъ 13. Грудня 1862, В. з. д. ч. 89 якъ такожь на основѣ пѣвнѣйшихъ дотычныхъ постановѣвъ мае ся пѣсла розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ 14. Липня 1900 В. з. д. ч. 120 найпѣвнѣйше до кѣнця Цвѣтня 1901 предложити збзнаня (фасія) майна, котре пѣдлягае эквивалентовой належитости, а то пѣсла стану того майна зъ дня 1-го Сѣчня 1901. Правий (моральнй) особы, обовязанй платити эквивалентову належитѣсть, котрй однакъ не истгуютъ еще повныхъ десять лѣтъ, мають на разѣ такъ само до кѣнця Цвѣтня 1901 выказати власти повликанѣй до вымѣру эквивалентовой належитости, лише дату своего заложения або повстаня а доперва съ кѣнцемъ десятого року истнованя предложити правильне збзнаня своего майна пѣсла стану зъ того часу.

Сесй правий особы, котрыхъ движиме майно на основѣ обовязуючихъ правныхъ приписѣвъ (пр. по мысли законѣвъ зъ 27. Грудня 1880, В. з. д. ч. 1 зъ р. 1881, або зъ 15. Цвѣтня 1885, В. з. д. ч. 51) естъ вѣльне бѣтъ эквивалентовой належитости, мають збзнати лише недвижиме майно, если его постѣдаютъ. Згадане розпоряджене ц. к. Министерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900, В. з. д. ч. 120 заключае близшй вказѣвкы такъ пѣдѣ взглядомъ способу якъ такожь пѣдѣ взглядомъ змѣету и формы дотычныхъ збзнанъ (фасій). Пѣсля §. 3-того розпорядженя повиннй особы, накопи суть у нихъ услѣвля до законного увѣльненя бѣтъ оплаты эквивалентовой належитости выказати передѣ властїю титуль и жа дати признаня того увѣльненя.

Пѣсля §. 27. згаданого розпорядженя суть обовязанй особливо тотй по сѣдачѣ бенефицій, котрымъ на основѣ закона зъ 15. Лютого 1877, В. з. д. ч. 98 прислугуе право домагати ся особистого увѣльненя бѣтъ эквивалентовой належитости, збзнати движиме и недвижиме майно бенефиціи и выеднати у власти признане такого увѣльненя. Движиме майно тыхъ правныхъ особѣвъ, котрымъ вже признано увѣльнене бѣтъ эквивалентовой належитости въ попереднѣмъ або давнѣйшихъ десятилѣтіяхъ зъ причины, що се майно естъ призначене на цѣли, котрй по мысли закона узасадняють згадане увѣльнене, мае ся збагати лише тогды, накопи въ протягу V. десятилѣтія статуты тыхъ особѣвъ улягли такѣй змѣнѣ, що черезъ ню страчено право жа дати увѣльненя бѣтъ эквивалентовой належитости. Въ противнѣмъ случаю мають згаданй особы выказати лише титуль увѣльненя и долучити примѣрникъ обовязуючихъ тодѣ статутѣвъ.

Натомѣсть мають сесй особы збзнати на каждый способъ майно недвижиме.

Краева Дирекція скарбу звертае особлившу увагу на приписы наведеного розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900 тыхъ

сторѣвъ взглядно особѣвъ, котрй обовязанй платити эквивалентову належитѣсть отже мають предложити дотычнй збзнаня (фасіи), дальше увагу тыхъ, котрй пѣсля обставинъ мають выказати свѣй титуль увѣльненя взглядно часѣ заложения або початку истнованя и вызвае ихъ, щобы предложили майновѣй збзнаня спорядженй на урядово приписаныхъ взорахъ, взглядно вышше згаданй статуты, прилоги и выясненя, а то предлагали въ часѣ бѣтъ 1. Сѣчня 1901 найпѣвнѣйше до послѣднего Цвѣтня 1901.

При тѣмъ робить ся уважними сесй стороны (пѣдлягаючй эквивалентовой належитости) котрй перебувають (мешкають) въ округахъ урядѣвъ вымѣру належитостей у Львовѣ або Краковѣ, щобы збзнаня (фасіи) вносили до властивого уряду вымѣру належитостей; натомѣсть всякй иньшй обовязанй особы мають вносити згаданй збзнаня (фасіи) до ц. к. Дирекціи округѣвъ скарбовыхъ, до котрыхъ принадлежатъ пѣсля своего мѣсяца замешканя.

Ктонебудъ замедлае внести въ правнѣмъ реченци збзнаня (фасіи), до сего примѣнитъ ся приписъ §. 80. закона о належитостяхъ зъ 9. Лютого 1850 въ той способѣ, що буде ся бѣтъ него побирати подвойну належитѣсть черезъ цѣльнй часѣ тыхъ десяти лѣтъ, за котрй мае наступити вымѣру эквивалентовой належитости.

Затаене або неправдиве подаче предметѣвъ, котрй мае ся збзнати, потягне за собою на основѣ §. 84 уступу 3. закона зъ 9. Лютого 1850 поступоване пѣсля закона карного о провинатѣ доходѣвъ скарбовыхъ, а особливо такожь тогды, если якусь рѣчь подати ся за движиму — якою она сама про себе и е — однакъ замовчитъ ся тую еи прикмету, що естъ принадлежностїю недвижимоу.

Корытовскій в. р.

Увага. Приимати ся буде такй збзнаня (фасіи), котрй выготовленй будутъ на приписаныхъ взорахъ (формулярахъ).

Збзнанй вартости належитъ подавати въ короновѣй валютѣ.

Згаданй взоры можна набувати по 2 гел. за аркушь въ Економатѣ ц. к. краевой Дирекціи скарбу у Львовѣ (Цлова площа ч. 1) або въ всѣхъ галицкихъ урядахъ податковыхъ съ выимкомъ головного уряду податкового у Львовѣ.

Тамъ можна такожь набувати бѣбитку згаданого розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900, В. з. д. ч. 120 по 10 гел. за примѣрникъ.“

Подаючи повышше вѣзване до вѣдомости Веч. Священства поручае ся выповнати тое докладно.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 27. Листопада 1900.

Ч. 92.

Ч. 4.710 — Оголошує ся рескриптъ ц. к. Министерства скарбу зъ дня 21. Марта 1900 — Ч. 11.186 въ справѣ трактованя доходу зъ правъ епитрахиальныхъ и зъ стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходоваго для Духовенства и подають ся близшій поясненя що до фасіонованя всѣхъ доходѣвъ Духовенства.

Устава зъ дня 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н-рѣ 220) о податкахъ особистыхъ, а именно часть IV, тойже устава о податку особисто-доходовѣмъ, содержитъ межи инными такожъ и постановлена що до обчисленя побираемыхъ черезъ Духовенство доходѣвъ епитрахиальныхъ и доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ. Постановленя тѣ опирали ся на уставѣ такъ званій конгруальной зъ дня 19. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Н-рѣ 47), понеже але устава тая въ слѣдствіе выдана новой уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898 (В. з. д. Н-рѣ 176) перестала обовязувати, то выдало ц. к. Министерство скарбу, зъ взгляду на гдєкотрѣ дѣмѣнній постановленя новой уставы конгруальной, въ справѣ трактованя доходѣвъ епитрахиальныхъ и стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходоваго для Духовенства, слѣдуючій ц. к. краввою Дирекцію скарбу подѣ днемъ 16. Мая 1900 — Ч. 1815/пр. тутъ заудѣленный рескриптъ:

„Erlass des k. k. Finanzministeriums vom 21. März 1900, Z. III 86, in Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47.

In Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer wird mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47, Nachstehendes eröffnet: Da die Stolgebühren auch nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung in Betracht gezogen werden, bleibt für dieselben die Bestimmung des §. 202, Abs. 5, und des §. 206, Abs. 3, P. St. G., in unbeschränkter Geltung. Die Stolgebühren werden demnach im Sinne des §. 202, Abs. 5, P. St. G., lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen sein, mit welchem sie in dem letzten (im Sinne des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, verfassten), von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell richtig gestellten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Die Messstipendien hingegen, welche nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung nicht mehr in Betracht gezogen werden, sind nunmehr ausnahmslos nach ihrem thatsächlich erzielten Betrage in das Personaleinkommensteuerbekenntnis aufzunehmen, beziehungsweise der Veranlagung zugrunde zu legen.

Auch hinsichtlich der Messstipendien bleibt die Bestimmung des §. 206, Abs. 3, betreffend die Einholung des Gutachtens der politischen Landesbehörde im Einvernehmen mit der vorgesetzten kirchlichen Behörde, unbeschadet der der Schätzungscommission zustehenden Schätzungsbefugnis in Geltung.

Obige Grundsätze erfahren für die Personaleinkommensteuerveranlagung pro 1900 und 1901 folgende in der Natur der Stolgebühren und Messstipendien als veränderlicher Bezüge begründete Modificationen:

Bei Feststellung der Bemessungsgrundlage pro 1900 und 1901, welche gebildet wird aus dem Durchschnitte des Einkommens der Jahre 1897, 1898 und 1899, beziehungsweise 1898, 1899 und 1900, wird das Einkommen aus den Jahren 1897 und 1898, beziehungsweise das Einkommen aus dem Jahre 1898, sowohl bei den Stolgebühren als auch bei den Messstipendien in demjenigen Ausmasse zugrunde zu legen sein, in welchem dasselbe bei der Personaleinkommensteuer-Veranlagung pro 1898 beziehungsweise pro 1899 festgestellt wurde; hingegen werden bei Feststellung des Einkommens aus dem Jahre 1899 rücksichtlich der Stolgebühren und Messstipendien schon die oben entwickelten Grundsätze in Anwendung kommen.“

Пѣсля повышого рескрипта министеріального мають отже Душпастырѣ побираючі доповненє конгруи, по мысли §. 202. уст. 5. уставы о податкахъ особистыхъ, въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходоваго, подати доходы епитрахиальні въ такій квотѣ, въ якій тиже зъ послѣдній (въ мысль уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898, В. з. д. Н-рѣ 176) спорядженій и ц. к. Намѣстництвомъ спростованій фасіи зѣстали врахованій до конгруи; зъ чого слѣдує, що тѣ Душпастырѣ, котрыхъ доходы епитрахиальні пѣсля узнаня ц. к. Намѣстництва не превышаютъ квоты 30 злр. (60 коронъ) и въ слѣдствіе того въ послѣдній адюстованій фасіи не зѣстали врахованій въ конгруу, не мають цѣкомъ выказувати тыхъ доходѣвъ епитрахиальныхъ въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходоваго; но повинні въ томъ случаю примѣтити въ фасіи, що не выказують доходѣвъ епитрахиальныхъ для того, понеже въ послѣдній ц. к. Намѣстництвомъ спростованій фасіи конгруальной зъ дня . . . року . . . Ч. . . не зѣстали врахованій. — Для Душпастырѣвъ але непобираючіхъ жадного доповненя конгруального, устава о податкахъ особистыхъ не признає такого улекшеня, а протое обовязаній опи до вымѣру податку особисто-доходоваго фасіоновати доходы епитрахиальні въ квотѣ дѣйстно побраній и то пересѣчній зъ трехъ послѣднихъ роцѣвъ.

Всѣ доходы зъ фундацій богослужебныхъ, котрѣ пѣсля конгруальной уставы зъ дня 19. Вересня 1898 при вымѣрѣ доповненя конгруального не берутъ ся вже въ рахубу, мають ся въ мысль повышого рескрипта министеріального подати до фасіи особисто-доходоваго податку въ той квотѣ, въ якій дѣйстно побраній зѣстали въ послѣднімъ роцѣ.

Кромѣ доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ и доходѣвъ епитрахиальныхъ жадаетъ власти скарбовой, щобы всѣ Священики, такъ побираючі доповненє конгруи якъ и непобираючі, подали въ той фасіи такожъ пересѣчну квоту зъ трехъ послѣднихъ лѣтъ дѣйстно побраныхъ доходѣвъ зъ даткѣвъ парохіанъ чи то добровольныхъ чи за дѣйства душпастырскій не подлягаючі патентови о правахъ епитрахиальныхъ, якъ н. пр. за акафисты, выводы, обхѣдъ съ свящ. водою и пр. . . ; — дальше обовязаній всѣ подати въ фасіи квоту доповненя конгруального, доходы зъ капиталѣвъ (если якій мають), вартѣсть рѣчну помешканя (съ вынѣткомъ одной убикаціи на урядову

канцелярію), розумѣ ся після мѣсцевої цѣны, — евентуально побрану въ послѣдньому році ремунерацію за катихитиру, — дѣйстно побранный чистый доходъ зъ грунту въ пересѣчній квотѣ зъ трехъ послѣднихъ рокѣвъ, квоту особистого додатку (если такой собираютъ) и въ дѣйстній высотѣ всякій инній доходы, котры собираютъ, чи то яко душпастырѣ, чи зъ власного майна. — При тѣмъ примѣчае ся, що вправдѣ уступъ 3. §. 164 закона о податкахъ особистыхъ признае увѣльнене бѣтъ податку особисто-доходowego для доходу зъ будынкѣвъ, назначеныхъ на цѣли просвѣты, на заведеня добродѣйній и на цѣли публичной администраціи, — но тое увѣльнене признае естѣ тѣлько властителамъ тыхъ будынкѣвъ, а не тымъ, котры такъ якъ душпастырѣ тѣи будынки тѣлько уживаютъ; — длятого має Духовенство рѣшну вартѣсть помешкани фасіоновати.

Зауважати тутъ належить и тое, що після уступу 3. §. 206 уставы о податкахъ особистыхъ не вѣльно комисіи оцѣнюющей и въ загалѣ властямъ скарбовымъ уживати до провѣрюваня доходѣвъ Духовенства зъ поборѣвъ службовыхъ нѣякихъ осбѣвъ, но мають що до тыхъ доходѣвъ засягнути мнѣнія политической власти краввой въ порозумѣню съ властію духовною.

До поборѣвъ же службовыхъ зачисляе министеріальне розпоряджене выконавче въ арт. 23. т. 2. уст. 1, а такожъ въ арт. 24. тит. 3. тѣлько: 1) доходы зъ правъ епитрахильныхъ, 2) доходы зъ фундацій богослужебныхъ, 3) евентуальне доповнене конгруи и 4) доходы зъ всѣхъ даткѣвъ парохіанъ, такъ добровѣльныхъ якъ и за дѣйства душпастырскіи не подлягающей патентови о правахъ епитрахильныхъ; всѣ инній але доходы Духовенства, якъ доходы зъ грунту, будынкѣвъ, капиталѣвъ и пр. . . не уважаютъ ся за поборы службовіи и мають ся при вымѣрѣ податку особисто-доходowego трактовати після загальныхъ засадъ такъ, якъ подѣбній доходы всѣхъ инныхъ контрибуентѣвъ. Вправдѣ доси не запитувано духовной власти взглядомъ высоты тыхъ поборѣвъ службовыхъ, но, о скѣлько Митроп. Консистеріи вѣдомо, то приказало сего року ц. к. Министерство скарбу а въ слѣдъ за тымъ и ц. к. краева Дирекція скарбу, такъ председателямъ повѣтовыхъ комисій шацунковыхъ, якъ и всѣмъ подчиненымъ властямъ скарбовымъ, чтобы что до кожного Священника взглядомъ высоты его поборѣвъ службовыхъ запитували о мнѣніи ц. к. Намѣстниство въ порозумѣню съ властію духовною.

При тѣмъ подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що після дотычной уставы податковой має ц. к. краева Дирекція скарбу що року вызначати реченець до предложена фасіи до податку особисто-доходowego, однакъ реченець той не може бути вызначеный подѣйше якъ до 31. Сѣчня; а реченець той оголошуе що року ц. к. краева Дирекція скарбу такъ въ урядовій часописи якъ и въ приватныхъ дневникахъ и черезъ уряды громадскіи; — належитъ протое звѣдувати ся, доки реченець до предложена фасіи буде вызначеный и до того реченця конечно предложити тую фасію, чтобы не дати поводу оцѣнюющей комисіи до ошачованя доходѣвъ безъ предложеной фасіи.

Всч. Духовенство маютьи подану зъ ѳси инструкцію зъ дня 25. Сѣчня 1898 ч. 766 (Епарх. Вѣдом. зъ р. 1898 ч. I. — пор. 1.), а теперь поясне-

ный тутъ близше способѣ фасіонованя, и засады, котрыхъ власти скарбовіи придержуютъ ся, — буде могло само осудити, чи противъ вызначеного податку особисто-доходowego належитъ внести рекурсеъ або нѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. Студня 1900.

Ч. 93.

Ч. 8648. — О предложеномъ выказѣвъ священ. вдовѣ и сирѣтъ къ побору запомоги зъ фонда вдов. сирот. управленыхъ.

Въ слѣдствіе представленя Комисіи фонда Архіепарх. вдовичо-сиротиньского въ справѣ щорѣчныхъ Выказѣвъ священ. вдовѣ и сирѣтъ, котры не предлагаютъ ся правильно, въ нихъ же часто не выказуютъ ся всѣ въ деканатѣ замешкаліи вдовы и сироты, а не згадуе ся и о тѣмъ, чому одна або друга выказана въ попереднорѣчнѣмъ, не естѣ тоже выказана и въ Выказѣ торорѣчнѣмъ — поновляе Митр. Консистерія дотычне свое розпоряджене зъ дня 13. Цвѣтня 1897 Ч. 2909 вразѣ съ покликаными тамже многими давнѣйшими приказами и настае подлежачимъ, чтобы згаданій Выказы рѣрѣчно предлаганій були найподѣйше по конецъ Листопада, чтобы въ нихъ помѣщувано всѣ въ деканатѣ замешкаліи Архіепархіяльній свящ. вдовы и сироты къ побору запомоги управлений, а наконецъ такожъ, маючи передъ очима Выказы подѣбній попереднорѣчнѣй, наводжено на случай причину, для котрой одна або друга не згадуе ся теперь, будучи вписаною въ Выказѣ такѣмъ зъ року попередного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Листопада 1900.

Ч. 94.

Ч. 8765. — Подана о канонне установлене брадтва найсв. Таинъ будутъ рѣшеніи ажъ по обсажденю Митрополіи.

Всч. Парохи, котры въ часѣ теперѣшного вакованя внесли тутъ поданя о канонне установлене брадтва Найсв. Таинъ, повѣдомляють ся, что тѣи ихъ поданя будутъ рѣшеніи ажъ по наступившѣмъ обсажденю Митрополіи, позаякъ св. Ап. Престоль не удѣливъ власти канонного вироваджуваня тыхъ же брадтвъ въ часѣ теперѣшного вакованя.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Листопада 1900.

Ч. 95.

Ч. 8389. — Призначає ся реченець испытѣвъ квалификаційныхъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ школь выдѣловыхъ.

Съ покликѣмъ на тут рѣшене зъ дня 11. Жовтня с. р. Ч. 7167 въ АЕпархіяльныхъ Вѣдомостяхъ оголошене, подає ся Всч. Клиру до вѣдомости, що испытѣ квалификаційнй кандидатѣвъ на катихитѣвъ школь выдѣловыхъ, письменнй и устнй, ѳбудуть ся въ дняхъ 26. и 27. Грудня с. р. — Кандидаты мають дня 26. Грудня о 8. годянѣ рано явити ся въ сали засѣданѣ Митрополитальной Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

Ч. 96.

Ч. 8896. -- Въ справѣ поручена „Начерку науки религій для I. класы школы народной“

Накладомъ редакціи „Богословского Вѣстника“ вышла книжочка п. з. „Оставьте дѣтей приходить ко мнѣ. Начеркъ науки религій для I. класы школы народной“, уложивъ свящ. Л. Лужницкій, Такъ якъ „Начеркъ“ сей ѳзначає ся короткимъ и дуже приступнымъ представленемъ исторіи стар. и нов. Завѣта, якъ такожь основныхъ правдъ катехизмовыхъ, а подѣлъ и перепроваджене єсть добре и приоровлене до практичного ужитку, проте поручає ся Всч. Духовенству яко подручникъ, котрый съ користію при катехизаціяхъ уживати можна.

Цѣна 25 кр.; получить можна въ администраціи „Богословского Вѣстника“ або въ книгарни Ставропигійского Института.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1900.

Ч. 97.

Ч. 9.138 — О поступованіи при вѣчаняхъ съ бельгійскими подданными.

Ц. в. Намѣстничество зъ 14. Студня 1900 Ч. 119.045 заудѣлило слѣдующе: „K. k. Ministerium des Innern. Zl. 38338. Wien, am 24-ten November 1900. An die k. k. Statthaltereı in Lemberg.

Auf Grund von Verhandlungen, welche im diplomatischen Wege mit der königl. belgischen Regierung gepflogen wurden, wird der k. k. Statthaltereı eröffnet, wie folgt: Für die in Österreich zu einer Ehe schreitenden belgischen Staatsangehörigen wird das im Sinne des Hofkanzlei-Decretes vom 22. Dezember 1814 P. G. S. N-ro 108, beizubringende Eheschließungszeugnis von der königl. belgischen Gesandtschaft in Wien ausgestellt.

Die Ausstellung erfolgt nur in der Voraussetzung, dass kein Umstand bekannt ist, welcher nach belgischen Rechte der Schließung der betreffenden Ehe entgegensteht.

Zu den Förmlichkeiten, deren Beobachtung vor Eingehung der Ehe das belgische Recht den belgischen Staatsangehörigen vorschreibt, gehört unter Anderem auch die Erwirkung des Aufgebotes der Ehe in Belgien beziehungsweise bei einer belgischen Gesandtschaft oder einem ebensolchen Consulate. Die Auserachtlassung dieser Norm hat nun allerdings die Ungültigkeit der Ehe nicht zur Folge und es kann daher auch der Nachweis hierüber, dass das im belgischen Gesetze geforderte Aufgebot thatsächlich erfolgt sei, nicht als eine unerlässliche Bedingung der Zulässigkeit der Eheschließung in Österreich betrachtet werden. Gleichwohl handelt es sich hier um eine Förmlichkeit, deren Beobachtung den belgischen Partheien zu empfehlen ist. Aus diesem Grunde erscheint es angemessen und wird den österreichischen Trauungsorganen hiemit aufgetragen, dass sie derartige Partheien, welche ihre Intervention behufs Eheschließung in Anspruch nehmen, erinnern, sich auch in dieser Beziehung — nicht blos wegen Ausstellung des Eheschließungszeugnisses — an die belgische Gesandtschaft in Wien zu wenden, damit diese dasjenige veranlasse, was dem belgischen Rechte je nach der Lage des Falles entspricht.

Hievon bleiben selbstverständlich vollkommen unberührt jene Normen, welche das österreichische Recht in Bezug auf die Aufbietung einer hierzulande von einem hierländigen Trauungsorgane zu schliessenden Ehe aufstellt.

Von dem Vorstehenden sind sämtliche Trauungsorgane des Verwaltungsgebietes mit Ausnahme der evangelischen Seelsorger, denen die Verständigung unmittelbar von hieraus im Wege des evangelischen Oberkirchenrathes zugeht, zur Darnachachtung ehestens zu verständigen.

Für den k. k. Minister des Innern:

Swoboda m. p.

Подаючи повыше розпоряджене до вѣдомости Всч. Священства душпастырского поручає ся перестерѣгати товъ точно.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 17. Студня 1900.

Ч. 98.

Ч. 8912. — Таксы за Литургіи фонда религійного.

Подає ся до вѣдомости Всч. Священства, що таксы, котрыми Выс. Правительство въ Галичинѣ и на Буковинѣ ремунерує Службы фонда религійного, суть слѣдующы:

Читана Литургія 1 к. 57½ г., спѣвана Литургія 2 к. 10 г., аниверзарь т. в. спѣвана Литургія съ парастасомъ 3 к. 15 г.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1900.

Ч. 99.

Обвѣщена конкурсовъ.**Ч. 8622 — Розписуе ся конкурсъ на посаду катихити въ Бѣбрцѣ.**

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Бѣбрцѣ розписала пѣдъ д. 28. Жовтня 1900. Ч. 2139 конкурсъ въ цѣли сталога замѣнена посады гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Бѣбрцѣ съ поборами III. клясы платъ по мысли арт. 11. ustawy зъ дня 6. Липня 1899. (В. у. кр. Ч. 85) съ увзглядненамъ постановленя §. 4. ustawy зъ дня 22. Червня 1899 (В. у. кр. Ч. 81). — Священники убѣгающіе о тую посаду мають свои належито удокументовані подана посредствомъ своихъ Ординаріятскихъ комисарѣвъ шкѣльныхъ ввести до выше сказаной ц. к. окружной Рады шкѣльной до дня 15. Грудня 1900.

Тое подае ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

ХРОНИКА.**Умѣщеня.****Завѣдательства получили 00.:**

- Ч. 7506. Александръ Гутковский въ Пльенянахъ,
Ч. 8114. Емиліанъ Билинкевичъ ex currendo въ Долгѣмъ дек. Стрыйского.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 8434. Лука Злхарясевиць експонов. въ Рахнини,
Ч. 8279. Стефанъ Мохнацкій новопоставл. пресвит. въ Боркахъ малыхъ, cum jure directionis,
Ч. 8111. Петро Гарухъ въ Сушви,
Ч. 8112. Володимиръ Кунацкій новопоставл. пресвит. въ Камянкахъ.

Введеный:

- Ч. 7921. О. Григорій Городницкій въ завѣд. Серетця.

Увольненый 00.:

- Ч. 7921. Григорій Городницкій бтъ сотр. въ Серетци,
Ч. 7924. Іосифъ Яросевичъ бтъ сотр. въ Залбзцяхъ новыхъ.

Въ пропозиціи умѣщенй 00.:

- Ч. 6508. — на Тростянаць: 1) Іоанъ Гургалъ, 2) Левъ Авдыковичъ, 3) Юліанъ Твардіевичъ.
Ч. 7465. — на Дульбѣ: 1) Петро Шанковский, 2) Алексей Бобикевичъ, 3) Константинъ Петрушевичъ, — а въ списѣ: 4) Михайлъ Яцкевичъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 7103. Діонисій Свистунъ на Чернихѣвъ,
Ч. 7866. Северинъ Наконечный на Пѣддѣвѣтрыяны,
Ч. 8264. Іларій Гучковский на Красне,
Ч. 8134. Теофілъ Копыстянскій на Клебанѣвку,
Ч. 8001. Емиліанъ Король на Сараньчуки,
Ч. 8280. Николай Садовскій на Шибалинѣ,
Ч. 8590. Теофілъ Вейтовичъ на Козару.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 710. Діонисія Свистуна на Чернихѣвъ,
Ч. 7704. Александра Ротка на Плотичу
Ч. 7866. Северина Наконечного на Пѣддѣвѣтрыяны,
Ч. 8264. Іларія Гучковского на Красне,
Ч. 8134. Теофіля Копыстянского на Клебанѣвку,
Ч. 8001. Емиліана Короля на Сараньчуки,
Ч. 8280. Николая Садовского на Шибалинѣ,
Ч. 8590. Теофіля Войтовича на Козару.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 8016. Григорія Дякова на Жеребки,
Ч. 8858. Іларія Гучковского на Красне,
Ч. 8767. Александра Юрика на Дроговыже,
Ч. 8069. Діонисія Свистуна на Чернихѣвъ,
Ч. 8708. Николая Садовского на Шибалинѣ.

До канон. институціи вѣзванй слѣдующй 00. на мѣсяць Мартъ 1901.:

- Ч. 8016. Григорій Дяковъ на Жеребки,
Ч. 8069. Діонисій Свистунъ на Чернихѣвъ,
Ч. 8708. Николай Садовскій на Шибалинѣ,
Ч. 8767. Александръ Юрикъ на Дроговыже,
Ч. 8858. Іларій Гучковский на Красне.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 7104. Ярославъ Мандычевскій на Пал, же,
Ч. 7506. Зеновій Перфецкій на Пальчинцѣ,
Ч. 8383. Левъ Бачинскій на Должанку.

Испытъ конкурсовый парохіальный выдержали 00.:

- Ч. 7603. 1) Іосифъ Рейтаровскій, 2) Тимофей Бордулякъ, 3) Іоанъ Барановскій, 4) Григорій Дичковский, 5) Теодоръ Ковальскій, 6) Маріанъ Клодазньскій, 7) Іосифъ Дакій, 8) Михайлъ Горчинскій, 9) Николай Малый.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консистерію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просвѣты асигновало плату зъ фонда религіиного для приватныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 7719. въ Дубковцяхъ на 1. рѣкъ,
Ч. 7528. въ Стрийвѣ на 1 рѣкъ

Митроп. Консисто́рія встала ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о продолженіи платы за фонда религ: для приват. сотрудника:

Ч. 7981. въ Луць малой.

б) о дарѣ ласки для:

Ч. 8163. Софіи Артимовичъ вдовы по бл. п. пароху Руды.

Ц. К. Красва Рада шкільна заименовала стальымъ катихотою:

Ч. 6161. О. Іоана Кордубу при 6-класовій школь женської въ Тербовля.

Грамоту отпустительну за АЕпархію въ Епархію Станиславѣвску получить:

Ч. 8137. О. Василій Ковчъ новопоставленный пресвитеръ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. Студня 1900.

Андрей Ввлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 28. Студня.

Ч. XVI.

Ч. 100.

Ч. 9296. — Набоженство и бдущее на конецъ старого и початокъ нового столѣтія.

Св. Отець выдавъ посредствомъ св. Конгрегаціи бдущствъ слѣдующій декретъ:

DECRETUM

urbis et orbis.

Regi saeculorum Christo Iesu iam prope labentis aevi finem, novique properantis initia solemniter consecrare omnes, quotquot ubique terrarum sunt, Redemptos maxime convenit; tum ut pro acceptis ab Illo, elapso praesertim saeculo, beneficii gratiae peragantur, tum ut in tam adversis rerum vicissitudinibus validiora auxilia ad novum feliciter ineundum Ipse misericors et clemens tribuat.

Quibus superiore anno praeludens Beatissimus Pater et Dominus Noster Leo XIII Decreto S. RR. C. die 13. Novembris dato concessit ut etiam incipientis Ianuarii anni MCM I media nocte in templis ac sacellis exponi posset adorandum augustissimum Eucharistiae Sacramentum, facta potestate legendi vel canendi eadem hora coram Illo unicam Missam de festo in Circumcisione Domini et Octava Nativitatis; fidelibus autem sive infra, sive extra Sacrificii actionem de speciali gratia S. Synaxim sumendi.

Nunc vero cogitanti Beatissimo Patri de novo aliquo stimulo fidelium pietati addendo, tam solempni eventu, innotuit plures Sacrorum Antistites, piisque Sodalitates in votis habere, ut Christifideles spiritualis Indulgentiarum thesauri divitiis adlecti, undequaque ad Sacrosanctae Eucharistiae adorationem invitarentur, qui et illatas Numini iniurias reparare, et seipsos Eiusdem saavissimo Cordi arctius coniungere satagerent.

Quae cum apprime Eius voluntati responderent, Beatissimus Pater benigne largitus est, ut omnes Christifideles, qui Sacramentali Confessione rite expiati et S. Synaxi refecti in templis ac sacellis, ubi Sanctissima Eucha-

ristia adservatur, coram Augustissimo Sacramento publicae adorationi exposito a media nocte diei 31. Decembris ad meridiem usque diei 1. Ianuarii, qua libuerit hora integra orationi vacando etiam iuxta mentem Sanctitatis Suae pias ad Deum preces fuderint, Plenariam Indulgentiam assequi possint et valeant.

Quantum vero temporis adoranda Eucharistia exposita manere debeat, dummodo intra memoratum duodecim horarum spatium fiat, Sanctitas Sua Ordinariorum prudentiae reliquit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die XVI. Novembris anno MDCCCC.

S. Card. CRETONI

S. C. Indulg. et SS. Reliq., Praefectus.

FRANCISCVS SOGARO, Archiep. Amiden.

Secretarius.

Отвѣтно до подлежащего декрета розпоряджає ся наступающе I. оголошене и II. порядокъ набоженства.

I.

Веч. Душпастьрѣ обвѣстятъ два разы, разъ въ одинъ день Святъ Рождественныхъ, а другій разъ въ недѣлю по Рождествѣ народови, що въ туюжь недѣлю кѣнчить ся старе девятнадцате, а на другій день въ понедѣлокъ зачинає ся нове, двадцате столѣтїє по Рождествѣ Христовѣмъ. Рѣчь тая пригадує намъ въ особенный способъ тоє превелике и цѣлкомъ неарбнване дѣло Боже, противъ которого весь свѣтъ и всѣ возможив свѣты ничимъ суть, т. е. що Господь Богъ Самъ, друга Особа Бога Сынъ Божій, котрый есть единымъ правдивымъ Богомъ разомъ зъ Отцемъ и Духомъ св., ставъ ся чловѣкомъ для насъ: *Тако возлюби Богъ мїръ, яко и Сына своего единороднаго далъ есть* (I. 3, 16.); и Сынъ Божій офѣрувавъ Себе цѣлкомъ для насъ, въ наибольшѣмъ убожествѣ, пониженьяхъ и терпѣнїяхъ, а въ кѣнци въ смерти Своєй на крестѣ: *Возлюбившаго мене, и предавшаго себе по мнѣ* (Гал. 2, 20.); и по докѣнченю такъ великого спасенїя въ земнѣмъ Своємъ житю неустанно дотеперь и до кѣнца свѣта перебуває съ нами въ найсв. Тайнѣ Евхаристїи поновляє всегда при каждой св. Литургїи цѣлковите жертвоване Себе за насъ и въ поживлѣне до житя вѣчнаго Себе намъ дає. И такимъ чуднымъ, всѣ гадки людскї переходячимъ правдиво Божиимъ способомъ очистивъ насъ Г. Исусъ Христосъ ѳтъ грѣхѣвъ нашихъ: *Люблю ны, и омышу насъ отъ грѣхѣвъ нашихъ кровїю своею* (Апок. 1, 5.); и дає намъ ласку божу освящающу, черезъ котору есьмо дѣти Божїи и наслѣдники житя Божого въ небѣ, такъ

що покликанї есьмо до участїя въ добрахъ и въ житю Самого Господа Бога, съ чимъ жаднїи виши добра сотворенї, хотѣбы и не знати якъ великї були, нїякъ и найменше зрѣвнати ся не дадутъ и напротивъ того зовѣмъ ничимъ суть: *Посла Богъ Сына своего... да вселенїе воспрїиметъ* (Гал. 4, 4.), *аще же чада есмы, то и наслѣдники, наслѣдники убо Богу, сонаслѣдники же Христу* (Рим. 8, 17.).

Колижь конецъ старого и початокъ нового столѣтїя ѳтъ Рождества Христоваго намъ въ цѣлкомъ особенный способъ пригадує тую такъ велику ласку Богу и дѣло Боже для насъ, тожь зъ всѣхъ мѣръ годить ся, щобы мы при той способности:

1) въ особенный способъ выразили Господу Богу **подякуване** за тую любовь Бго и спасенїе наше, за що очевидно николи досѣть Господа Бога славити и Бму дякувати не зможемъ. И окрѣмъ загального дѣла спасенїя, має каждый зъ насъ дякувати за всѣ особеннї, тѣлеснї и духовнї дары, въ цѣлѣмъ житю нашѣмъ, якъ также родинѣ и другимъ людемъ съ нами здученымъ, а въ кѣнци и всей Церквѣ св. и всему Свѣтови им. въ послѣднѣмъ сѣмъ столѣтїю удѣленї. А и за всѣ дотеперѣшай терпѣнїя нашї дякуймо Господеви, бо и въ тыхъ Господь Богъ не опускає насъ и помагає намъ и лише на добре, и то дуже велике добро наше допускає ихъ на насъ.

2) Крѣмъ того есть намъ необходимо потрібнымъ, щобысьмо, поки тутъ на земли жїємо, неустанно ажъ до кѣнца житя, ѳтже и при теперѣшнѣй особеннѣй способности Господа Бога **просили**: *Просите и дасть ся вамъ* (Мат. 7, 7.) *Подобаєтъ всегда молитися и не стужати си* (Лук. 18, 1.) за себе, за свою родину и тыхъ съ котрыми жїємо, за всю Церковь св., Христїанѣ ѳтъ Церкви ѳтлученыхъ и невѣрныхъ, за живыхъ и помершихъ. А тымъ бѣльша есть потреба молити ся, коли мы теперь въ такъ небезпечныхъ часахъ жїємъ, где всюды въ свѣтѣ премногїи и превеликї згѣршенїя власне противъ вѣры св. суть. Но все въ рукахъ Божїихъ есть, и Господь Богъ силень есть ѳтъ всѣхъ небезпеченьствъ охоронити и выбавити насъ: удавайме ся прото до найсолодшого Сердца Господа Исуса Христа, преблагого Бога и Спасителя нашего, и просѣмъ въ наибольшѣй покорѣ, но и съ неограниченѣмъ уфностевъ на сїє нове столѣтїє о велике умножене ласки Божїей и милосердїя собѣ и всей Церквѣ св. и всему свѣтови. — Дальше

3) треба намъ Господу Богу **надгороджувати** за всѣ зневаги ѳтъ насъ и ѳтъ другихъ людїи здѣланы. Маємъ мы певно Господа Бога надъ все любити, и длятого жалѣти и по можности старати ся надгородити за то, щобысьмо Бго образили, и за меншї щоденнї грѣхи, але передовѣмъ за грѣхи смертнїи и особливо за тыхъ, котрї въ крайнѣмъ заслѣпленю на погибель собѣ и другимъ таку невѣповѣджену любовь и офѣру Господа Бога зовѣмъ ѳткїдають, и также зъ законѣвъ публичныхъ и зъ шкѣль (якъ тоє въ рѣжныхъ краяхъ дѣє ся) вѣру Христову усувають або усунути старають ся. — Въ кѣнци

4) належить намъ старати ся, щобысьмо все ббльше и стислйше съ божественнымъ Сердцемъ Господа Бога и Спасителя нашего любовію **злучили ся** и посвятили ся Ему, котрый зъ всьхъ мьрхъ достоинъ есть всея любви и пожертвованя зъ стороны нашей и въ котрымъ бдинимъ все добро и спасеніе всьхъ насъ есть: нсть иного имене подъ небесемъ даннаго въ человекьхъ, о немже подобаетъ спастися намъ (Дян. 4, 12.). Такъ щобы кождый зъ насъ мьгъ сказати съ св. Апостоломъ Павломъ: Кто ны розлучить отъ любви Божія? скорбь ли, или тьснота, или гоненіе, или гладь, или нагота, или бьда, или мечь?... Но во всьхъ сихъ препобждаемъ за возлюблшаго ны. Извстихъ ся бо, яко ни смерть, ни животь... ни ина тварь ка я возможетъ насъ розлучити отъ любви Божія, яже о Христѣ Іисусѣ Господѣ нашемъ (Рим. 8, 35. 37—9.).

А щобы мы всь тымъ лйше выповнили той такъ великій и милый обовязокъ, абы за таку велику любовь Божу и дьло спасенія нашего и за всь дары въ минушымъ столѣтію намъ и всему свѣтови удьленъ Господу Богу **дякувати**, Его о великій ласки и милосердіе въ новымъ столѣтію для себе и всего свѣта **просити**, дальше **надгороджувати** за всь грѣхи нашіи и всего свѣта, и въ кьнци себе чимъ разъ стислйше **любовію злучати** съ найсолодшимъ Сердцемъ Господа Іисуса Христа, Єдинобо Бога и такъ великого Спасителя нашего — прото св. Отець дозволить, щобы въ день 1. Январія 1901 були торжественно выставленъ найсв. Тайны, бть пьвночи въ недѣлю 31. Грудня 1900 до полудня въ понедѣлокъ 1. Сьчня 1901. Такожъ дозволено, щобы въ саму пьвночь зъ недѣль на понедѣлокъ, тамъ де тое есть возможнымъ, була бтправлена при выставленю найсв. Тайнъ св. Литургія, при котрой вьлно есть такожъ вьрнымъ причащати ся.

Окрьмъ того удьливъ Св. Отець повный бдпустъ для всьхъ тыхъ, котры выповьдають ся, запричащаютъ ся, и въ тойже понедѣлокъ передъ выставлеными найсв. Тайнами одну котру небудь (бть пьвночи до полудня) цѣлу година молити ся будутъ, притьмъ, также и въ намьреню Его Святости помолити ся могутъ (щонайменше 5 Отче нашъ и 5 Богородице Дѣво змовити, або иншій якій молитвы такогь треваня).

Словьдати ся а такожъ причащати ся можна або въ недѣлю або въ понедѣлокъ, и або передъ годинною молитвою або по ній.

Взглядомъ цѣлгодинной молитвы есть черезъ письмо св. Конгрегациі бдпусть изъ 14. Грудня 1900 дане тое дуже велике улєкшене, що молитва тая може бтбувати ся такожъ пьдчасъ слуханя обовязковои Службы Божои при выставленыхъ найсв. Тайнахъ; та и молитвы (и спьвы) самой св. Литургіи могутъ въ цѣли доступленя тогожъ бдпусту служити, щобы лише пьдчасъ тойжъ Службы Б. и при тыхже молитвахъ мати повыше намьрене (т. е. дякованя за минуше и прошеня за нове столѣтіе, надгороджене за зневаги и стислйше съ божественнымъ Сердцемъ Спасителя нашего злучене), дальше щобы додати осббну молитву въ намь-

реню Его Святости, и щобы доповнити часъ моленя ся передъ найсв. Тайнами до цѣлои години, если Служба Божя скорше бтправила ся.

Розумье ся, що молитвы и спьвы иншихъ набоженствъ (всеночне, утрени, акафистъ) могутъ такожъ пьдъ тыми самыми условіями до пысканя бдпусту служити.

Тое отже все мають Всч. Душнастырѣ вьрнымъ, якъ сказано, два рази оголосити, а такожъ и порядокъ набоженства низше слѣдуючій. Оголошене тое може бути въ Рождественій свята коротке, но въ недѣлю по Рождествѣ мае бути обширне и становити предметъ проповьди того дня. Належитъ заразомъ завьзвати вьрныхъ, щобы и тій всь, котры бы не намьряли доступити сказаного бдпусту, предъ хоть на часъ прійшл и помолити ся передъ Найсв. Тайнами; и най на тое уважають родичь и господарѣ взглядомъ всьхъ домашнихъ своихъ.

Примьчае ся ще, що тымже письмомъ Св. Конгрегациі бдпусть до зволено такожъ для Священникьв, котры сходятъ доступити сего бдпусту абы въ часъ цѣлгодинной молитвы передъ выставлеными найсв. Тайнами правили Св. Литургію, бтправляли иншій Набоженства церковній (розумье ся неперерываній сповьданемъ вьрныхъ або чимсь иншимъ) або такожъ бтмавлали правило церковне — щобы лише заховати при тьмъ всь выше для вьрныхъ наведеній условія.

II.

Набоженство на 1. Январія ст. ст. 1901 розпоряджае ся на пьдставѣ порозумьня всьхъ трохъ нашихъ Ординарятьв слѣдуюче:

а) Въ церквахъ, при котрыхъ есть ббльше нѣжь одинь Священникъ, и хоть одинь такий, котрый не мае обовязку до правленя Службы Б. нѣ великою, нѣ иншою св. Литургіи для означеныхъ вьсякъ людей (учиники, войско, въ шпиталю, въ капліци увязненыхъ и т. д.) — мае ся правити въ недѣлю 31-ого Грудня о 10-ой годинѣ въ вечеръ всеночне т. е. велика вечерня, литія и утрени праздника Обрѣзанія и св. Василія; по утрени наступитъ выставлене св. Дарьв, пьснь „Тебе Бога хвалимъ“; по благословенію народа на „Спаси Боже люди Твоя“ наступитъ торжественна пьвночна Служба Б. спьвана а взглядно понтификальна. (Апостоль и Евангеліе недѣли предъ Богоявленіемъ, Обрѣзанію и св. Василію). По заамвонной молитвѣ супликація и благословеніе св. Дарами, а по бдпустѣ змовити ся въ намьреню Св. Отца 5. Отче нашъ, 5. Богородице Дѣво, 1. Вьрую и Псаломъ 50-ый.

Вмьсто проповьди мае ся по можности хоть часть Енциклики „о Іисусѣ Христѣ“ прочитати. Но въ разъ такого читаня треба перестеречи вьрныхъ, щобы тій, котры хотѣли бы пьдчасъ ньчнои Службы Божои годинну молитву бтбути, мають туюжъ молитву ажъ по проповьди зачинати.

Св. Дары лишаютъ ся выставленій черезъ цѣлу нѣчь ажъ до слѣдующого полудня.

Въ самъ праздникъ Обрѣзанія будуть правити ся евентуально читаній Литургій, и то (если лишь возможно) передъ выставленными найсв. Тайнами, ѓтправити ся въ свѣй часъ Служба Б спѣвана и закнчить ся супликаціевъ, змовленемъ 5. Отче нашъ и 5. Богородице Д. въ намѣреню св. Отца и схованемъ св. Дарѣвъ, если 2 год. въ полудне вже минула. Въ противнѣмъ разѣ мають ся Дары св. ще выставленій лишити и ажъ въ полудне (на пр. при ѓтправѣ акафиста ко Іисусу Христу) сховати.

Священника, котрый править пѣвнѣчну св. Литургію, и вѣрныхъ, котрі схотять при тѣйже св. Литургіи причащати ся, обов'язуемъ, щоби ѓтъ часу звичкои своєї вечерѣ, а що найменше ѓтъ 10-ои години въ вечерѣ, були натщо. — Примѣчає ся тутъ, що тіи Всч. Священники, котрі мають власть binandi, не можуть власти тої употребляти къ ѓтправленю сеї пѣвнѣчної Литургіи, але лише на тіи Службы Б., на котрі имъ власть тая выразно удѣлена збстала.

б) Въ церквахъ же, где нема Священника къ ѓтправленю пѣвнѣчної св. Литургіи, зачне ся всеночне 1. Януарія о пѣвнѣчній выставленемъ св. Дарѣвъ съ пѣсною „О спасительная Жертва“; по Утрени и пѣсни „Тебе Бога хвалимъ“ и по благословенію народа св. Дарами, все проче якъ выше, вынявши, що въ ночи не буде Службы Божої.

Въ обохъ разяхъ, такъ пѣдъ а) якъ и пѣдъ б), має Настоятель церкви постарати ся, щоби въ нѣчныхъ годинахъ, если не по 8. то хоть по 4. мущия, що години передъ найсв. Тайнами змѣнюючи ся молили ся. Можна въ тѣй цѣли запросити членѣвъ брацтвъ або головы родинъ. Въ денныхъ годинахъ передъ ѓтправою великои Службы, можна такожъ запрашати члены брацтвъ жѣночизъ.

Розумѣє ся само собою, що мусять такожъ въ ночи хоть два, а въ день хоть одинъ изъ принадлежныхъ до церкви мужѣвъ (провизоры, паламарь, дякъ) въ церквѣ неустанно перебувати, такъ щоби на нихъ можна цѣлкомъ безопасно взглядомъ церкви и свѣтла спустити ся.

Въ разѣ же, если бы Настоятель церкви не мѣгъ о тов постарати ся, щоби въ нѣчныхъ годинахъ неустанно мущины молячі ся передъ найсв. Тайнами були, мусять тѣйже Тайны св. (котрі однакожь що найменше черезъ одну повну годину ѓтъ пѣвнѣчною взглядно ѓтъ скнчененої проповѣди мають бути выставленій) сховати ся, и ажъ въ ѓтповѣдну годину дня по попереднѣмъ двозвоню зновъ выставити ся, при чѣмъ можна заразъ и пр. акафистъ ко Сладчайшому Іисусу ѓтправити.

Въ прочѣмъ выставленій Тайны св. не належить черезъ цѣлый часъ ѓтъ пѣвнѣчно до полудня нѣколи заслонювати, съ выняткомъ, если бы въ день 1. Януарія мала бути проповѣдь.

Взглядомъ тожь проповѣди въ день 1. Януарія примѣчає ся, що она може вынятково опустити ся. Если же Настоятель церкви усмотритъ проповѣдь въ той день мати (що такожъ съ великимъ пожиткомъ може бути злученымъ), то належить що до часу сеї проповѣди слѣдующе заховати:

1) Треба напередъ оголосити годину, въ котрѣй проповѣдь розпнче ся, и не скорше, але доперва въ пару минутъ по оголошеній годинѣ проповѣдь розпочати. И если и. пр. означитъ ся година 10-а, то треба вѣрныхъ уважными зрѣбити, що тіи, котрі хотѣли бы въ цѣли позысканія ѓдпусту годинну молитву передъ проповѣдею ѓтбути, мусять туюже найпѣвнѣйше о год. 9-ѣй розпочати, позаякъ пѣдчасъ проповѣди будуть Тайны св. заслоненій и проповѣдь буде молитвѣ перешкаджати. И

2) въ кождѣмъ разѣ мусять проповѣдь передъ 11-овъ годиниъ закнчити ся, щоби и по проповѣди бувъ ще часъ на цѣлогодинне молене ся передъ найсв. Тайнами. Въ данѣмъ разѣ позволяє ся, щоби проповѣдь сеї вынятково передъ розпочатемъ св. Литургіи ѓтбула ся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. Студня 1900.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 30. Студня.

Ч. XVII.

Ч. 101.

Ч. 9533/900 — Повѣдомлене о дни вступленя на престоль Митрополичій Преосвящен-ного Андрея Графа на Шептицяхъ Шептицкого Епископа Станиславѣвского.

Митрополитальна Консисторія поспѣшае дуже при-ятною вѣдомостію подѣлити ся съ ВЧ. Духовенствомъ АЕпархіи, а именно що

Преосвященный Андрей Графъ на Шептицяхъ

ШЕПТИЦКІЙ
Епископъ Станиславѣвскій

именованный ѳтъ Найяснѣйшого Цѣсаря и Пана на-шого Францъ-Юсифа I. пѳдъ днемъ 31. Жовтня сего року а преконизованный ѳтъ Святѣйшого Отця Папы Льва XIII. на Консисторіи публичнѳй, дня 17. Студня сего року ѳтбув-шѳй ся, на Митрополита Галицкого, Архієпископа Львѣвского, Епископа Каменця Подольского, намѣрае дня

15. Сѣчня 1901 въ день св. Сильвестра Папы Римского вступити на престолъ Галицкихъ Митрополитовъ. Тое торжество положить конецъ сиротству АЕпархіи и розпочне по воли Божой и по найгорячѣйшему желанію ширю люблячихъ и преданныхъ сердець цѣлого Духовенства и вѣрнаго руского народа свѣтлу эпоку гр. кат. руской Церкви.

Для достойнаго отпразднованя радостной и все-свѣтлой сеи урочистости препоручае ся, щобы:

1. ВЧ. Духовенство по попереднѣмъ заповѣденію въ ближайшу Недѣлю долучило до торжественной Службы Божой, Службу за всякое прошеніе на намѣреніе Преосвященнаго АЕпископа и Митрополита нашего Куръ Андрея, щобы на тойже Службѣ Божой подъ конецъ отпѣвано пѣснь св. Амврозія: „Тебе Бога хвалимъ“ и вознесло трикратне многолѣтствіе Найдостойнѣйшему Архипастырю.

2. Щобы во всѣхъ Службахъ церковныхъ приписанымъ способомъ Преосвященнаго Архиепископа и Митрополита Куръ Андрея споминало.

3. Щобы ВЧ. Духовенство на тое торжество во дни висше згаданѣмъ по возможности до Львова прибуло; ВЧ. же Парохи парохій Львовскихъ съ процесіями въ походѣ якъ звычайно торжественнѣмъ до Архикафедральнаго Храма св. Великомуч. Георгія о год. пѣвъ до першой для взятія участи въ томъ торжествѣ наспѣли, где для

нихъ мѣстце отповѣдне въ мысль программы, котра позынѣше заудѣлена буде, означене зѣстане.

Митрополитальна Консисторія буде лише толкователемъ чувствъ ВЧ. Духовенства и вѣрныхъ, если заявить словами Царя Пророка Давида: „Сей день, егоже сотвори Господь, возрадуемся и возвеселимся въ онъ.“

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОЙ КОНСИСТОРІИ.

Львѣвъ дня 30. Студня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Ч. 22/кап.

Приходить ся намъ подѣлити съ Всч. Духовенствомъ сумною вѣдомостію: Нашъ Высокопреосвященный Архипастырь и Митрополитъ перебувае тяжку слаббсть. Любовь и привязане Всч. Духовенства и Вѣрныхъ уже самі собою домагають ся, щобы занести передъ Престоль найдобротлившого Отца свѣтовъ и Бога милости и щедротъ найщиршій молитвы о привернене здоровья найдостойнѣйшому Архипастырю и Отцу.

Въ той мысли протов припоручае ся Всч. Духовенству до каждой Литургии въ Недѣлѣ и Свята — ажъ до дальшого — долучати на намѣрене Высокопреосвященного „Службу о болящомъ,“ а при каждой читаній Службѣ Божій повседневній ѡтмовити 2. разы Отче нашъ и Богородице Дѣво а разъ Подъ Твою милость на тое само намѣрене, кромѣ приписаныхъ молитвъ ѡдпустовыхъ.

Отъ Митрополитальной Капитулы.

Львѡвъ, дня 29. лат. Марта 1900.

Андрей Бѣлецкій

Архипресвитеръ.

Л. 1. Цѣна 1900.
142.

МОЛИТВА ПОСВЯЩЕНІА СВЯЩЕННѢЙШЕМУ СЕРДЦУ ИСУСОВОУ.

Исусе сладчайшій, Исполнителяю рѣда человеческого, призри на ны предъ престоломъ Твоимъ смиреннѣйше простѣрты. Твои всми, Твои вѣти хощемъ; но да паче соединѣни Твѣ вѣти возможемъ, се днесь кѣждо насъ посвящаетъ себѣ доврохѣтно Святѣйшемъ Твоемъ Сердцѣ. — Тебѣ оубо мнози невѣдѣша никогдѣже; отъ Тебѣ, презрѣвши заповѣди Твоя, мнози отступниша. Помилуй сѣа и оныя, Всецѣдрый Исусе; и ко святѣмъ Твоемъ Сердцѣ восхити всл. Царь вѣди Господи, не токмо вѣрнымъ, никогдѣже отступльшимъ отъ Тебѣ, но такожде блѣднымъ смномъ, оставльшимъ Тебѣ: сотвори да въ домъ отеческъ скоро возвратятъ ся, да не нѣждею и глѣдомъ погивнѣтъ. Царь вѣди тѣмъ, иже забавженіе мнѣній прельщенныа имать, или распра раздѣленныа, и тѣмъ же ко пристанищю истины и ко единствѣ вѣры возврати, да скоро вѣдетъ едино стадо и единъ пастырь. Царь вѣди вконѣцъ всѣмъ тѣмъ, иже въ дрѣвнѣмъ свѣтѣрн изычества превываютъ, и тѣмъ отъ тьмы изхати и во свѣтѣ и царствіе Божіе привести да не отречѣшиса. Подѣждь Господи, Церкви Твоей взматѣжис со благодѣнствіемъ своюдѣ; подѣждь всѣмъ изыкомъ взмоблѣе влагострѣніа; содѣлай, да отъ обою верхѣ земаи единъ звенитъ гласъ: Хвалд вѣди вожѣственномъ Сердцѣ, иже стажѣхомъ спасеніе; Тѣмъ слава и чѣсть во вѣки, аминь.

ИП 21.593
1900

История философии
1900.